Europos Sąjungos
Taryba

Briuselis, 2019 m. balandžio 11 d.
(OR. en)

XT 21028/19

Tarpinstitucinė byla:
2019/0097 (NLE)

BXT 45

TEISĖS AKTAI IR KITI DOKUMENTAI

Dalykas:	Susitarimas dėl Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės išstojimo iš Europos Sąjungos ir Europos atominės energijos bendrijos

SUSITARIMAS
DĖL JUNGTINĖS DIDŽIOSIOS BRITANIJOS IR ŠIAURĖS AIRIJOS KARALYSTĖS IŠSTOJIMO IŠ EUROPOS SĄJUNGOS IR EUROPOS ATOMINĖS ENERGIJOS BENDRIJOS

PREAMBULĖ

EUROPOS SĄJUNGA IR EUROPOS ATOMINĖS ENERGIJOS BENDRIJA

IR

JUNGTINĖ DIDŽIOSIOS BRITANIJOS IR ŠIAURĖS AIRIJOS KARALYSTĖ,

ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad 2017 m. kovo 29 d. Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė (toliau – Jungtinė Karalystė), atsižvelgdama į Jungtinėje Karalystėje surengto referendumo rezultatus ir suverenų sprendimą išstoti iš Europos Sąjungos, pagal Europos Sąjungos sutarties (toliau – ES sutartis) 50 straipsnį, kuris pagal Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutarties (toliau – Euratomo sutartis) 106a straipsnį taikomas Europos atominės energijos bendrijai (toliau – Euratomas), pranešė apie ketinimą išstoti iš Europos Sąjungos (toliau – Sąjunga) ir Euratomo,

NORĖDAMOS nustatyti Jungtinės Karalystės išstojimo iš Sąjungos ir Euratomo tvarką atsižvelgiant į pagrindinius jų būsimų santykių principus,

ATKREIPDAMOS DĖMESĮ į 2017 m. balandžio 29 d., gruodžio 15 d. ir 2018 m. kovo 23 d. Europos Vadovų Tarybos pateiktas gaires, į kurias atsižvelgdama Sąjunga turi sudaryti Susitarimą, kuriuo nustatoma Jungtinės Karalystės išstojimo iš Sąjungos ir Euratomo tvarka,

PRISIMINDAMOS, kad, vadovaujantis ES sutarties 50 straipsniu kartu su Euratomo sutarties 106a straipsniu ir laikantis šiame Susitarime nustatytos tvarkos, nuo šio Susitarimo įsigaliojimo dienos Jungtinei Karalystei nustoja galioti visa Sąjungos ir Euratomo teisė,

PABRĖŽDAMOS, kad šio Susitarimo tikslas – užtikrinti, kad Jungtinės Karalystės išstojimas iš Sąjungos ir Euratomo būtų tvarkingas,

PRIPAŽINDAMOS, kad būtina suteikti abipusę Sąjungos piliečių ir Jungtinės Karalystės piliečių, taip pat jų šeimos narių, kurie iki šiame Susitarime nustatytos dienos naudojosi teise laisvai judėti, apsaugą ir užtikrinti, kad jų teisės pagal šį Susitarimą būtų galimos įgyvendinti ir grindžiamos nediskriminavimo principu; taip pat pripažindamos, kad turėtų būti saugomos dėl socialinio draudimo laikotarpių atsirandančios teisės,

PASIRYŽUSIOS užtikrinti tvarkingą išstojimą numatant įvairias nuostatas dėl atsiskyrimo, kuriomis siekiama išvengti trikdžių ir piliečiams, ekonominės veiklos vykdytojams ir teisminėms bei administracinėms institucijoms Sąjungoje ir Jungtinėje Karalystėje garantuoti teisinį tikrumą, kartu neatmetant galimybės, kad atitinkamas nuostatas dėl atsiskyrimo būtų galima pakeisti susitarimu (-ais) dėl būsimų santykių,

ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad tiek Sąjungai, tiek Jungtinei Karalystei naudinga nustatyti pereinamąjį, arba įgyvendinimo, laikotarpį, kuriuo – nepaisant visų Jungtinės Karalystės išstojimo iš Sąjungos pasekmių Jungtinės Karalystės dalyvavimui Sąjungos institucijų, įstaigų, organų ir agentūrų darbe, visų pirma visų pasiūlytų kandidatų į Sąjungos institucijų, įstaigų, organų ir agentūrų narius ir paskirtų arba išrinktų narių įgaliojimų pasibaigimo šio Susitarimo įsigaliojimo dieną, kiek tai susiję su Jungtinės Karalystės naryste Sąjungoje, – Jungtinei Karalystei ir jos teritorijoje turėtų būti taikoma Sąjungos teisė, įskaitant tarptautinius susitarimus, ir paprastai jos poveikis turėtų būti toks pat kaip ir valstybėms narėms, kad laikotarpiu, kuriuo bus vedamos derybos dėl susitarimo (-ų) dėl būsimų santykių, būtų išvengta trikdžių,

PRIPAŽINDAMOS, kad net jei pereinamuoju laikotarpiu Jungtinei Karalystei ir jos teritorijoje bus taikoma Sąjungos teisė, Jungtinės Karalystės, kaip iš Sąjungos išstojusios valstybės, specifiškumas reiškia, kad bus svarbu, kad Jungtinė Karalystė galėtų imtis priemonių naujiems tarptautiniams susitarimams savarankiškai parengti ir sudaryti, be kita ko, Sąjungos išimtinės kompetencijos srityse, jei tuo laikotarpiu tokie susitarimai neįsigalios ar nebus taikomi, išskyrus atvejus, kai Sąjunga tai leidžia,

PRISIMINDAMOS, kad Sąjunga ir Jungtinė Karalystė yra susitarusios vykdyti abipusius įsipareigojimus, prisiimtus pagal vieną finansinį susitarimą Jungtinei Karalystei dar esant Sąjungos nare,

ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad siekiant užtikrinti teisingą šio Susitarimo aiškinimą ir taikymą bei įsipareigojimų pagal šį Susitarimą vykdymą, svarbu įtvirtinti nuostatas, kuriomis užtikrinamas bendras valdymas, visų pirma privalomas ginčų sprendimo ir įsipareigojimų vykdymo užtikrinimo taisykles, kuriomis visapusiškai paisoma atitinkamų Sąjungos ir Jungtinės Karalystės teisinių sistemų autonomiškumo ir Jungtinės Karalystės kaip trečiosios valstybės statuso,

PRIPAŽINDAMOS, kad siekiant, jog Jungtinės Karalystės išstojimas iš Sąjungos būtų tvarkingas, taip pat svarbu atskiruose prie šio Susitarimo pridedamuose protokoluose įtvirtinti ilgalaikius susitarimus dėl ypač specifinių atvejų, susijusių su Airija bei Šiaurės Airija ir suvereniomis bazių teritorijomis Kipre,

PRIPAŽINDAMOS ir tai, kad siekiant, jog Jungtinės Karalystės išstojimas iš Sąjungos būtų tvarkingas, taip pat svarbu atskirame šio Susitarimo protokole įtvirtinti konkretų susitarimą dėl Gibraltaro, kuris būtų taikomas visų pirma pereinamuoju laikotarpiu,

PABRĖŽDAMOS, kad šis Susitarimas grindžiamas bendra Sąjungos ir Jungtinės Karalystės naudos, teisių ir įsipareigojimų pusiausvyra,

ATKREIPDAMOS DĖMESĮ į tai, kad, be šio Susitarimo, Šalys parengė Politinę deklaraciją, nustatančią pagrindinius Europos Sąjungos ir Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės būsimų santykių principus,

ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad tiek Jungtinė Karalystė, tiek Sąjunga turi imtis visų būtinų priemonių, kad nuo šio Susitarimo įsigaliojimo dienos būtų kuo greičiau pradėtos oficialios derybos dėl vieno ar kelių susitarimų, kuriais reglamentuojami jų būsimi santykiai, siekiant užtikrinti, kad, kiek įmanoma, tie susitarimai būtų taikomi nuo pereinamojo laikotarpio pabaigos,

SUSITARĖ:

PIRMA DALIS

BENDROS NUOSTATOS

1 STRAIPSNIS

Tikslas

Šiame Susitarime nustatoma Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės (toliau – Jungtinė Karalystė) išstojimo iš Europos Sąjungos (toliau – Sąjunga) ir Europos atominės energijos bendrijos (toliau – Euratomas) tvarka.

2 STRAIPSNIS

Apibrėžtys

Šiame Susitarime vartojamų terminų apibrėžtys:

a) Sąjungos teisė:

i) Europos Sąjungos sutartis (toliau – ES sutartis), Sutartis dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) ir Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutartis (toliau – Euratomo sutartis) su pakeitimais ar papildymais, taip pat stojimo sutartys ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartija, kurios visos kartu toliau vadinamos Sutartimis;

ii) Sąjungos teisės bendrieji principai;

iii) Sąjungos institucijų, įstaigų, organų ar agentūrų priimti aktai;

iv) tarptautiniai susitarimai, kurių šalis yra Sąjunga, ir valstybių narių, veikusių Sąjungos vardu, sudaryti tarptautiniai susitarimai;

v) valstybių narių tarpusavio susitarimai, kuriuos jos sudarė kaip Sąjungos valstybės narės;

vi) Europos Vadovų Taryboje arba Europos Sąjungos Taryboje (toliau – Taryba) posėdžiavusių valstybių narių vyriausybių atstovų aktai;

vii) pareiškimai, padaryti Sutartis priėmusiose tarpvyriausybinėse konferencijose;

b) valstybė narė – Belgijos Karalystė, Bulgarijos Respublika, Čekijos Respublika, Danijos Karalystė, Vokietijos Federacinė Respublika, Estijos Respublika, Airija, Graikijos Respublika, Ispanijos Karalystė, Prancūzijos Respublika, Kroatijos Respublika, Italijos Respublika, Kipro Respublika, Latvijos Respublika, Lietuvos Respublika, Liuksemburgo Didžioji Hercogystė, Vengrija, Maltos Respublika, Nyderlandų Karalystė, Austrijos Respublika, Lenkijos Respublika, Portugalijos Respublika, Rumunija, Slovėnijos Respublika, Slovakijos Respublika, Suomijos Respublika ir Švedijos Karalystė;

c) Sąjungos pilietis – bet kuris asmuo, turintis valstybės narės pilietybę;

d) Jungtinės Karalystės pilietis – Jungtinės Karalystės pilietis, kaip apibrėžta 1982 m. gruodžio 31 d. Naujojoje Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės Vyriausybės deklaracijoje dėl termino „piliečiai“ apibrėžimo[1] kartu su Deklaracija Nr. 63, pridėta prie Lisabonos sutartį priėmusios tarpvyriausybinės konferencijos baigiamojo akto[2];

e) pereinamasis laikotarpis – 126 straipsnyje nustatytas laikotarpis;

f) diena – kalendorinė diena, jei šiame Susitarime arba Sąjungos teisės nuostatose, kurios taikytinos pagal šį Susitarimą, nenustatyta kitaip.

3 STRAIPSNIS

Teritorinė taikymo sritis

1. Jei šiame Susitarime arba Sąjungos teisėje, kuri taikytina pagal šį Susitarimą, nenustatyta kitaip, visos šiame Susitarime esančios nuorodos į Jungtinę Karalystę arba jos teritoriją laikomos nuorodomis į:

a) Jungtinę Karalystę;

[1] OL C 23, 1983 1 28, p. 1.
[2] OL C 306, 2007 12 17, p. 270.

b) Gibraltarą – tiek, kiek Sąjungos teisė jam buvo taikytina iki šio Susitarimo įsigaliojimo dienos;

c) Normandijos salas ir Meno salą – tiek, kiek Sąjungos teisė joms buvo taikytina iki šio Susitarimo įsigaliojimo dienos;

d) Akrotirio ir Dekelijos suverenias bazių teritorijas Kipre – tiek, kiek tai būtina siekiant užtikrinti priemonių, išdėstytų Protokole dėl Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės suverenių bazių teritorijų Kipre, pridėtame prie Akto dėl Čekijos Respublikos, Estijos Respublikos, Kipro Respublikos, Latvijos Respublikos, Lietuvos Respublikos, Vengrijos Respublikos, Maltos Respublikos, Lenkijos Respublikos, Slovėnijos Respublikos ir Slovakijos Respublikos stojimo į Europos Sąjungą sąlygų, įgyvendinimą;

e) SESV II priede išvardytas užjūrio šalis ir teritorijas, kurios palaiko ypatingus santykius su Jungtine Karalyste[1], – tais atvejais, kai šio Susitarimo nuostatos susijusios su specialiais susitarimais dėl užjūrio šalių ir teritorijų asociacijos su Sąjunga.

[1] Angilija, Bermuda, Didžiosios Britanijos Antarkties teritorija, Didžiosios Britanijos Mergelių Salos, Folklando Salos, Indijos Vandenyno Britų Sritis, Kaimanų Salos, Montseratas, Pietų Džordžijos ir Pietų Sandvičo Salos, Pitkernas, Šventosios Elenos, Dangun Žengimo ir Tristano da Kunjos Salos bei Terkso ir Kaikoso Salos.

2. Jei šiame Susitarime arba Sąjungos teisėje, kuri taikytina pagal šį Susitarimą, nenustatyta kitaip, laikoma, kad visos šiame Susitarime esančios nuorodos į valstybes nares arba jų teritoriją apima valstybių narių teritorijas, kurioms taikomos Sutartys, kaip nustatyta SESV 355 straipsnyje.

4 STRAIPSNIS

Metodai ir principai, susiję su šio Susitarimo galia, įgyvendinimu ir taikymu

1. Šio Susitarimo nuostatos ir Sąjungos teisės nuostatos, kurios taikytinos pagal šį Susitarimą, Jungtinės Karalystės atžvilgiu ir jos teritorijoje turi tokią pačią teisinę galią kaip ir Sąjungoje bei jos valstybėse narėse.

Todėl juridiniai arba fiziniai asmenys gali tiesiogiai remtis šiame Susitarime išdėstytomis arba nurodytomis nuostatomis, kurios atitinka tiesioginio veikimo sąlygas pagal Sąjungos teisę.

2. Jungtinė Karalystė vidaus pirminės teisės aktais užtikrina, kad būtų laikomasi 1 dalies, be kita ko, kiek tai susiję su reikiamais jos teisminių ir administracinių institucijų įgaliojimais netaikyti vidaus nuostatų, kurios yra prieštaraujančios arba nesuderinamos.

3. Šio Susitarimo nuostatos, kuriose daroma nuoroda į Sąjungos teisę arba jos sąvokas ar nuostatas, aiškinamos ir taikomos vadovaujantis Sąjungos teisės metodais ir bendraisiais principais.

4. Įgyvendinamos ir taikomos šio Susitarimo nuostatos, kuriose daroma nuoroda į Sąjungos teisę arba jos sąvokas ar nuostatas, aiškinamos atsižvelgiant į atitinkamą Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktiką, suformuotą iki pereinamojo laikotarpio pabaigos.

5. Aiškindamos ir taikydamos šį Susitarimą, Jungtinės Karalystės teisminės ir administracinės institucijos tinkamai atsižvelgia į atitinkamą Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktiką, suformuotą po pereinamojo laikotarpio pabaigos.

5 STRAIPSNIS

Gera valia

Sąjunga ir Jungtinė Karalystė, vadovaudamosi visapusiškos tarpusavio pagarbos ir geros valios principais, padeda viena kitai vykdyti iš šio Susitarimo kylančius uždavinius.

Jos imasi visų reikiamų bendrų ar specialių priemonių, kuriomis užtikrinama, kad būtų vykdomi pagal šį Susitarimą kylantys įsipareigojimai, ir nesiima jokių priemonių, kurios galėtų trukdyti siekti šio Susitarimo tikslų.

Šis straipsnis nedaro poveikio Sąjungos teisės, visų pirma lojalaus bendradarbiavimo principo, taikymui pagal šį Susitarimą.

6 STRAIPSNIS

Nuorodos į Sąjungos teisę

1. Išskyrus ketvirtą ir penktą dalis, jei šiame Susitarime nenustatyta kitaip, visos šiame Susitarime esančios nuorodos į Sąjungos teisę laikomos nuorodomis į paskutinę pereinamojo laikotarpio dieną taikytiną Sąjungos teisę, įskaitant jos dalinius ar visiškus pakeitimus.

2. Kai šiame Susitarime daroma nuoroda į Sąjungos aktus arba jų nuostatas, atitinkamais atvejais laikoma, kad tokia nuoroda apima nuorodą į Sąjungos teisę arba jos nuostatas, kurios, nors pakeistos ar pripažintos netekusiomis galios aktu, į kurį daroma nuoroda, pagal tą aktą taikomos toliau.

3. Šiame Susitarime laikoma, kad nuorodos į Sąjungos teisės nuostatas, kurios taikytinos pagal šį Susitarimą, apima nuorodas į atitinkamus Sąjungos aktus, kuriais tos nuostatos papildomos ar įgyvendinamos.

7 STRAIPSNIS

Nuorodos į Sąjungą ir valstybes nares

1. Šiame Susitarime laikoma, kad visos Sąjungos teisės nuostatose, kurios taikytinos pagal šį Susitarimą, esančios nuorodos į valstybes nares ir valstybių narių kompetentingas institucijas apima Jungtinę Karalystę ir jos kompetentingas institucijas, išskyrus atvejus, susijusius su:

a) kandidatų į Sąjungos institucijų, įstaigų, organų ir agentūrų narius siūlymu, narių skyrimu ar rinkimu, taip pat dalyvavimu institucijų sprendimų priėmimo procese ir dalyvavimu jų posėdžiuose;

b) dalyvavimu Sąjungos įstaigų, organų ir agentūrų sprendimų priėmimo procese ir valdyme;

c) dalyvavimu Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011[1] 3 straipsnio 2 dalyje nurodytų komitetų, taip pat Komisijos ekspertų grupių ar kitų panašių subjektų posėdžiuose, arba Sąjungos įstaigų, organų ir agentūrų ekspertų grupių ar kitų panašių subjektų posėdžiuose, jei šiame Susitarime nenustatyta kitaip.

2. Jei šiame Susitarime nenustatyta kitaip, laikoma, kad visos nuorodos į Sąjungą apima Euratomą.

8 STRAIPSNIS

Prieiga prie tinklų, informacinių sistemų ir duomenų bazių

Jei šiame Susitarime nenustatyta kitaip, pereinamajam laikotarpiui pasibaigus Jungtinė Karalystė netenka prieigos prie visų pagal Sąjungos teisę sukurtų tinklų, informacinių sistemų ir duomenų bazių. Jungtinė Karalystė imasi tinkamų priemonių, kuriomis užtikrinama, kad ji nesijungtų prie tinklo, informacinės sistemos ar duomenų bazės, prie kurių ji nebeturi prieigos.

[1] 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

ANTRA DALIS

PILIEČIŲ TEISĖS

I ANTRAŠTINĖ DALIS

BENDROSIOS NUOSTATOS

9 STRAIPSNIS

Apibrėžtys

Nedarant poveikio III antraštinei daliai, šioje dalyje vartojamos šios terminų apibrėžtys:

a) šeimos nariai – toliau nurodyti asmenys nepriklausomai nuo jų pilietybės, kurie patenka į šio Susitarimo 10 straipsnyje nustatytą subjektinę taikymo sritį:

i) Sąjungos piliečių šeimos nariai arba Jungtinės Karalystės piliečių šeimos nariai, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/38/EB[1] 2 straipsnio 2 punkte;

[1] 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/38/EB dėl Sąjungos piliečių ir jų šeimos narių teisės laisvai judėti ir gyventi valstybių narių teritorijoje, iš dalies keičianti Reglamentą (EEB) Nr. 1612/68 ir panaikinanti Direktyvas 64/221/EEB, 68/360/EEB, 72/194/EEB, 73/148/EEB, 75/34/EEB, 75/35/EEB, 90/364/EEB, 90/365/EEB ir 93/96/EEB (OL L 158, 2004 4 30, p. 77).

ii) kiti nei Direktyvos 2004/38/EB 3 straipsnio 2 dalyje apibrėžti asmenys, kurių buvimas reikalingas tam, kad Sąjungos piliečiai arba Jungtinės Karalystės piliečiai išlaikytų pagal šią dalį jiems suteiktą teisę gyventi šalyje;

b) pasienio darbuotojai – Sąjungos piliečiai arba Jungtinės Karalystės piliečiai, vienoje ar keliose valstybėse, kuriose jie negyvena, vykdantys ekonominę veiklą pagal SESV 45 arba 49 straipsnį;

c) priimančioji valstybė:

i) Sąjungos piliečių ir jų šeimos narių atveju – Jungtinė Karalystė, jei iki pereinamojo laikotarpio pabaigos jie pagal Sąjungos teisę naudojosi teise gyventi toje šalyje ir po to laikotarpio pabaigos toliau ten gyvena;

ii) Jungtinės Karalystės piliečių ir jų šeimos narių atveju – valstybė narė, kurioje iki pereinamojo laikotarpio pabaigos jie pagal Sąjungos teisę naudojosi teise gyventi toje šalyje ir kurioje jie toliau gyvena po to laikotarpio pabaigos;

d) darbo valstybė:

i) Sąjungos piliečių atveju – Jungtinė Karalystė, jei iki pereinamojo laikotarpio pabaigos jie ten vykdė ekonominę veiklą kaip pasienio darbuotojai ir po to laikotarpio pabaigos toliau ją ten vykdo;

ii) Jungtinės Karalystės piliečių atveju – valstybė narė, kurioje iki pereinamojo laikotarpio pabaigos jie vykdė ekonominę veiklą kaip pasienio darbuotojai ir kurioje jie toliau ją vykdo po to laikotarpio pabaigos;

e) globos teisės – globos teisės, kaip apibrėžta Tarybos reglamento (EB) Nr. 2201/2003[1] 2 straipsnio 9 punkte, įskaitant globos teises, įgytas teismo sprendimu, pagal įstatymą arba teisinę galią turintį susitarimą.

[1] 2003 m. lapkričio 27 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2201/2003 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų, susijusių su santuoka ir tėvų pareigomis, pripažinimo bei vykdymo, panaikinantis Reglamentą (EB) Nr. 1347/2000 (OL L 338, 2003 12 23, p. 1).

10 STRAIPSNIS

Subjektinė taikymo sritis

1. Nedarant poveikio III antraštinei daliai, ši dalis taikoma šiems asmenims:

a) Sąjungos piliečiams, kurie iki pereinamojo laikotarpio pabaigos pagal Sąjungos teisę naudojosi teise gyventi Jungtinėje Karalystėje ir po to laikotarpio pabaigos toliau ten gyvena;

b) Jungtinės Karalystės piliečiams, kurie iki pereinamojo laikotarpio pabaigos pagal Sąjungos teisę naudojosi teise gyventi valstybėje narėje ir po to laikotarpio pabaigos toliau ten gyvena;

c) Sąjungos piliečiams, kurie iki pereinamojo laikotarpio pabaigos pagal Sąjungos teisę naudojosi savo, kaip pasienio darbuotojų, teisėmis Jungtinėje Karalystėje ir po to laikotarpio pabaigos toliau jomis naudojasi;

d) Jungtinės Karalystės piliečiams, kurie iki pereinamojo laikotarpio pabaigos pagal Sąjungos teisę naudojosi savo, kaip pasienio darbuotojų, teisėmis vienoje ar keliose valstybėse narėse ir po to laikotarpio pabaigos toliau jomis naudojasi;

e) a–d punktuose nurodytų asmenų šeimos nariams, jei jie atitinka vieną iš šių sąlygų:

i) iki pereinamojo laikotarpio pabaigos jie pagal Sąjungos teisę gyveno priimančiojoje valstybėje ir po to laikotarpio pabaigos toliau ten gyvena;

ii) iki pereinamojo laikotarpio pabaigos jie buvo tiesiogiai susiję su kuriuo nors iš a–d punktuose nurodytų asmenų ir gyveno už priimančiosios valstybės ribų – su sąlyga, kad prašymo leisti gyventi šalyje pagal šią dalį, siekiant atvykti pas kurį nors iš šios dalies a–d punktuose nurodytų asmenų, pateikimo momentu jie atitinka Direktyvos 2004/38/EB 2 straipsnio 2 punkte išdėstytas sąlygas;

iii) po pereinamojo laikotarpio pabaigos jie gimė a–d punktuose nurodytiems asmenims arba buvo jų teisėtai įsivaikinti priimančiojoje valstybėje arba už jos ribų ir prašymo leisti gyventi šalyje pagal šią dalį, siekiant atvykti pas kurį nors iš šios dalies a–d punktuose nurodytų asmenų, pateikimo momentu jie atitinka Direktyvos 2004/38/EB 2 straipsnio 2 punkto c papunktyje išdėstytas sąlygas ir vieną iš šių sąlygų:

– abu tėvai yra a–d punktuose nurodyti asmenys;

– vienas iš tėvų yra vienas iš a–d punktuose nurodytų asmenų, o kitas – priimančiosios valstybės pilietis, arba

– vienas iš tėvų yra vienas iš a–d punktuose nurodytų asmenų ir turi išimtinės arba bendros vaiko globos teises pagal taikytinas valstybės narės arba Jungtinės Karalystės šeimos teisės normas, įskaitant taikytinas tarptautinės privatinės teisės normas, pagal kurias valstybėje narėje arba Jungtinėje Karalystėje pripažįstamos pagal trečiosios šalies teisę nustatytos globos teisės, visų pirma kiek tai susiję su vaiko interesų apsauga, ir nedarant poveikio įprastam tokių taikytinų tarptautinės privatinės teisės normų veikimui[1];

f) šeimos nariams, kurie iki pereinamojo laikotarpio pabaigos gyveno priimančiojoje valstybėje pagal Direktyvos 2004/38/EB 12 ir 13 straipsnius, 16 straipsnio 2 dalį bei 17 ir 18 straipsnius ir po to laikotarpio pabaigos toliau ten gyvena.

2. Į Direktyvos 2004/38/EB 3 straipsnio 2 dalies a ir b punktų taikymo sritį patenkantys asmenys, kuriems iki pereinamojo laikotarpio pabaigos pagal tos direktyvos 3 straipsnio 2 dalį priimančioji valstybė, laikydamasi nacionalinės teisės aktų, palengvino galimybę gyventi šalyje, išlaiko teisę gyventi priimančiojoje valstybėje pagal šią dalį su sąlyga, kad po to laikotarpio pabaigos jie toliau gyvena priimančiojoje valstybėje.

[1] Globos teisių samprata turi būti aiškinama atsižvelgiant į Reglamento (EB) Nr. 2201/2003 2 straipsnio 9 punktą. Todėl ji apima globos teises, įgytas teismo sprendimu, pagal įstatymą arba teisinę galią turintį susitarimą.

3. 2 dalis taip pat taikoma į Direktyvos 2004/38/EB 3 straipsnio 2 dalies a ir b punktų taikymo sritį patenkantiems asmenims, kurie iki pereinamojo laikotarpio pabaigos pateikė prašymą palengvinti galimybę atvykti į šalį ir joje gyventi ir kurių galimybę gyventi šalyje, laikydamasi nacionalinės teisės aktų, po to laikotarpio pabaigos palengvino priimančioji valstybė.

4. Nedarant poveikio teisei gyventi šalyje, kurią atitinkami asmenys gali turėti kaip savarankišką teisę, priimančioji valstybė, laikydamasi savo nacionalinės teisės aktų, pagal Direktyvos 2004/38/EB 3 straipsnio 2 dalies b punktą palengvina galimybę atvykti ir gyventi šalyje partneriui, su kuriuo vienas iš šio straipsnio 1 dalies a–d punktuose nurodytų asmenų palaiko tinkamai patvirtintus ilgalaikius santykius, jei iki pereinamojo laikotarpio pabaigos tas partneris gyveno už priimančiosios valstybės ribų, su sąlyga, kad iki pereinamojo laikotarpio pabaigos tie santykiai buvo ilgalaikiai ir jie tęsiasi partnerio prašymo leisti gyventi šalyje pagal šią dalį pateikimo momentu.

5. 3 ir 4 dalyse nurodytais atvejais priimančioji valstybė išsamiai išnagrinėja asmenines atitinkamų asmenų aplinkybes ir motyvuoja bet kokį draudimą tokiems asmenims atvykti ar gyventi šalyje.

11 STRAIPSNIS

Gyvenimo šalyje nepertraukiamumas

9 ir 10 straipsnių taikymo tikslais gyvenimo šalyje nepertraukiamumui nedaro poveikio išvykos, į kurias daroma nuoroda 15 straipsnio 2 dalyje.

Nelaikoma, kad dėl 15 straipsnio 3 dalyje nurodytos trukmės išvykos iš priimančiosios valstybės teisė nuolat gyventi šalyje, įgyta iki pereinamojo laikotarpio pabaigos pagal Direktyvą 2004/38/EB, yra prarasta.

12 STRAIPSNIS

Nediskriminavimas

Tiek, kiek taikoma ši dalis, ir nedarant poveikio jokiai specialiajai joje išdėstytai nuostatai, priimančiojoje valstybėje ir darbo valstybėje draudžiama bet kokia šio Susitarimo 10 straipsnyje nurodytų asmenų diskriminacija dėl pilietybės, kaip nustatyta SESV 18 straipsnio pirmoje pastraipoje.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

TEISĖS IR PAREIGOS

1 SKYRIUS

SU GYVENIMU ŠALYJE SUSIJUSIOS TEISĖS IR TEISĘ GYVENTI ŠALYJE PATVIRTINANTYS DOKUMENTAI

13 STRAIPSNIS

Teisė gyventi šalyje

1. Sąjungos piliečiai ir Jungtinės Karalystės piliečiai turi teisę gyventi priimančiojoje valstybėje laikydamiesi SESV 21, 45 arba 49 straipsnyje ir Direktyvos 2004/38/EB 6 straipsnio 1 dalyje, 7 straipsnio 1 dalies a, b arba c punkte, 7 straipsnio 3 dalyje, 14 straipsnyje, 16 straipsnio 1 dalyje arba 17 straipsnio 1 dalyje nustatytų apribojimų ir sąlygų.

2. Šeimos nariai, kurie yra Sąjungos piliečiai arba Jungtinės Karalystės piliečiai, turi teisę gyventi priimančiojoje valstybėje, kaip nustatyta SESV 21 straipsnyje ir Direktyvos 2004/38/EB 6 straipsnio 1 dalyje, 7 straipsnio 1 dalies d punkte, 12 straipsnio 1 arba 3 dalyje, 13 straipsnio 1 dalyje, 14 straipsnyje, 16 straipsnio 1 dalyje arba 17 straipsnio 3 ir 4 dalyse, laikydamiesi tose nuostatose nustatytų apribojimų ir sąlygų.

3. Šeimos nariai, kurie nėra nei Sąjungos piliečiai, nei Jungtinės Karalystės piliečiai, turi teisę gyventi priimančiojoje valstybėje pagal SESV 21 straipsnį ir kaip nustatyta Direktyvos 2004/38/EB 6 straipsnio 2 dalyje, 7 straipsnio 2 dalyje, 12 straipsnio 2 arba 3 dalyje, 13 straipsnio 2 dalyje, 14 straipsnyje, 16 straipsnio 2 dalyje, 17 straipsnio 3 arba 4 dalyje arba 18 straipsnyje, laikantis tose nuostatose nustatytų apribojimų ir sąlygų.

4. 1, 2 ir 3 dalyse nurodytiems asmenims priimančioji valstybė negali nustatyti apribojimų ar sąlygų, taikomų teisės gyventi šalyje įgijimui, išlaikymui ar praradimui, išskyrus šioje antraštinėje dalyje numatytus apribojimus ir sąlygas. Taikant šioje antraštinėje dalyje numatytus apribojimus ir sąlygas negali būti naudojamasi diskrecija, išskyrus atvejus, kai ja naudojamasi atitinkamų asmenų labui.

14 STRAIPSNIS

Išvykimo ir atvykimo teisė

1. Sąjungos piliečiai, Jungtinės Karalystės piliečiai, atitinkami jų šeimos nariai ir kiti asmenys, šioje antraštinėje dalyje išdėstytomis sąlygomis gyvenantys priimančiosios valstybės teritorijoje ir, Sąjungos piliečių ir Jungtinės Karalystės piliečių atveju, turintys galiojantį pasą arba nacionalinę asmens tapatybės kortelę, o atitinkamų jų šeimos narių ir kitų asmenų, kurie nėra Sąjungos piliečiai ar Jungtinės Karalystės piliečiai, atveju – galiojantį pasą, turi teisę išvykti iš priimančiosios valstybės ir į ją atvykti, kaip nustatyta Direktyvos 2004/38/EB 4 straipsnio 1 dalyje ir 5 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje.

Praėjus penkeriems metams nuo pereinamojo laikotarpio pabaigos priimančioji valstybė gali nuspręsti nebepripažinti nacionalinių asmens tapatybės kortelių atvykimo į jos teritoriją ar išvykimo iš jos tikslais, jei tos kortelės neturi lusto, atitinkančio taikytinus Tarptautinės civilinės aviacijos organizacijos standartus, susijusius su biometriniu tapatybės nustatymu.

2. Asmenims, turintiems pagal 18 arba 26 straipsnį išduotą galiojantį dokumentą, netaikomas reikalavimas turėti išvykimo ar atvykimo vizą arba lygiavertis formalumas.

3. Tais atvejais, kai priimančioji valstybė reikalauja, kad po pereinamojo laikotarpio pabaigos pas Sąjungos pilietį arba Jungtinės Karalystės pilietį atvykstantys šeimos nariai turėtų atvykimo vizą, ji tokiems asmenims sudaro visas palankias sąlygas gauti reikalingas vizas. Tokios vizos išduodamos nemokamai, kuo greičiau ir skubos tvarka.

15 STRAIPSNIS

Teisė nuolat gyventi šalyje

1. Sąjungos piliečiai, Jungtinės Karalystės piliečiai ir atitinkami jų šeimos nariai, priimančiojoje valstybėje pagal Sąjungos teisę be pertraukų teisėtai išgyvenę 5 metų laikotarpį arba Direktyvos 2004/38/EB 17 straipsnyje nurodytą laikotarpį, turi teisę Direktyvos 2004/38/EB 16, 17 ir 18 straipsniuose išdėstytomis sąlygomis nuolat gyventi priimančiojoje valstybėje. Apskaičiuojant laikotarpį, reikalingą siekiant įgyti teisę nuolat gyventi šalyje, įskaitomi teisėto gyvenimo ar darbo pagal Sąjungos teisę laikotarpiai iki pereinamojo laikotarpio pabaigos ir po jos.

2. Teisės nuolat gyventi šalyje įgijimo tikslais gyvenimo šalyje nepertraukiamumas nustatomas pagal Direktyvos 2004/38/EB 16 straipsnio 3 dalį ir 21 straipsnį.

3. Įgyta teisė nuolat gyventi šalyje prarandama tik išvykus iš priimančiosios valstybės narės ilgesniam kaip 5 metų iš eilės laikotarpiui.

16 STRAIPSNIS

Laikotarpių sumavimas

Sąjungos piliečiai, Jungtinės Karalystės piliečiai ir atitinkami jų šeimos nariai, iki pereinamojo laikotarpio pabaigos Direktyvos 2004/38/EB 7 straipsnyje išdėstytomis sąlygomis priimančiojoje valstybėje teisėtai išgyvenę trumpesnį kaip 5 metų laikotarpį, turi teisę, išgyvenę reikalingus laikotarpius, šio Susitarimo 15 straipsnyje išdėstytomis sąlygomis nuolat gyventi priimančiojoje valstybėje. Apskaičiuojant laikotarpį, reikalingą siekiant įgyti teisę nuolat gyventi šalyje, įskaitomi teisėto gyvenimo ar darbo pagal Sąjungos teisę laikotarpiai iki pereinamojo laikotarpio pabaigos ir po jos.

17 STRAIPSNIS

Statusas ir pasikeitimas

1. Sąjungos piliečių, Jungtinės Karalystės piliečių ir atitinkamų jų šeimos narių statuso, pavyzdžiui, studento, darbuotojo, savarankiškai dirbančio asmens ir ekonomiškai neaktyvaus asmens, pasikeitimas nedaro poveikio jų teisei tiesiogiai remtis šia dalimi. Asmenys, kurie pereinamojo laikotarpio pasibaigimo momentu turi teisę gyventi šalyje kaip Sąjungos piliečių arba Jungtinės Karalystės piliečių šeimos nariai, negali tapti 10 straipsnio 1 dalies a–d punktuose nurodytais asmenimis.

2. Šioje antraštinėje dalyje numatytos šeimos narių, kurie iki pereinamojo laikotarpio pabaigos yra Sąjungos piliečių arba Jungtinės Karalystės piliečių išlaikytiniai, teisės išlieka net jiems praradus išlaikytinio statusą.

18 STRAIPSNIS

Teisę gyventi šalyje patvirtinančių dokumentų išdavimas

1. Priimančioji valstybė gali reikalauti, kad Sąjungos piliečiai arba Jungtinės Karalystės piliečiai, atitinkami jų šeimos nariai ir kiti asmenys, kurie gyvena jos teritorijoje šioje antraštinėje dalyje išdėstytomis sąlygomis, pateiktų paraišką įgyti naują gyventojo statusą, suteikiantį teises pagal šią antraštinę dalį, ir tokį statusą įrodantį dokumentą, kuris gali būti skaitmeninis.

Teikiant paraišką įgyti tokį gyventojo statusą, taikomos šios sąlygos:

a) paraiškos teikimo procedūra turi būti siekiama nustatyti, ar pareiškėjas turi teisę įgyti šioje antraštinėje dalyje nustatytą teisę gyventi šalyje. Jei taip, pareiškėjas turi teisę įgyti gyventojo statusą ir tokį statusą įrodantį dokumentą;

b) asmenims, kurie iki pereinamojo laikotarpio pabaigos gyveno priimančiojoje valstybėje, paraiškos pateikimo terminas negali būti trumpesnis kaip 6 mėnesiai nuo pereinamojo laikotarpio pabaigos.

Asmenims, kurie pagal šią antraštinę dalį turi teisę apsigyventi priimančiojoje valstybėje po pereinamojo laikotarpio pabaigos, paraiškos pateikimo terminas yra 3 mėnesiai nuo jų atvykimo dienos arba nuo pirmoje pastraipoje nurodyto termino pabaigos dienos, atsižvelgiant į tai, kuri iš tų datų yra vėlesnė.

Pažyma apie pateiktą paraišką įgyti gyventojo statusą išduodama nedelsiant;

c) tais atvejais, kai Sąjunga yra pranešusi Jungtinei Karalystei arba Jungtinė Karalystė yra pranešusi Sąjungai apie tai, kad priimančioji valstybė dėl techninių problemų negali užregistruoti paraiškos arba išduoti b punkte nurodytos pažymos apie pateiktą paraišką, b punkte nurodytas paraiškos pateikimo terminas automatiškai pratęsiamas 1 metams. Priimančioji valstybė paskelbia tą pranešimą ir atitinkamiems asmenims per protingą laiką pateikia tinkamą viešai skelbiamą informaciją;

d) tais atvejais, kai atitinkami asmenys nesilaiko b punkte nurodyto paraiškos pateikimo termino, kompetentingos institucijos įvertina visas termino nesilaikymo aplinkybes ir priežastis ir, jei yra pagrįstų priežasčių, dėl kurių nesilaikyta termino, leidžia tiems asmenims paraišką pateikti per protingą papildomą laikotarpį;

e) priimančioji valstybė užtikrina, kad su paraiškomis susijusios administracinės procedūros būtų sklandžios, skaidrios ir paprastos ir kad būtų išvengta bereikalingos administracinės naštos;

f) paraiškos formos turi būti trumpos, paprastos, patogios naudoti ir pritaikytos prie šio Susitarimo aplinkybių; vienu metu pateiktos šeimos narių paraiškos nagrinėjamos kartu;

g) statusą įrodantis dokumentas išduodamas nemokamai arba už užmokestį, neviršijantį priimančiosios valstybės piliečiams nustatyto mokesčio už panašių dokumentų išdavimą;

h) asmenys, kurie iki pereinamojo laikotarpio pabaigos turi galiojantį teisę nuolat gyventi šalyje patvirtinantį dokumentą, išduotą pagal Direktyvos 2004/38/EB 19 arba 20 straipsnį, arba galiojantį nacionalinį imigracijos dokumentą, kuriuo suteikiama teisė nuolat gyventi priimančiojoje valstybėje, turi teisę per šios dalies b punkte nurodytą terminą, pateikę paraišką, tą dokumentą pasikeisti į naują teisę gyventi šalyje patvirtinantį dokumentą, prieš tai nustačius jų tapatybę, patikrinus teistumą bei atlikus saugumo patikrą pagal šios dalies p punktą ir patvirtinus jų gyvenimo šalyje nepertraukiamumą; tokie nauji teisę gyventi šalyje patvirtinantys dokumentai išduodami nemokamai;

i) pareiškėjų tapatybė nustatoma Sąjungos piliečiams ir Jungtinės Karalystės piliečiams pateikus galiojantį pasą arba nacionalinę asmens tapatybės kortelę, o atitinkamiems jų šeimos nariams ir kitiems asmenims, kurie nėra Sąjungos piliečiai arba Jungtinės Karalystės piliečiai, – galiojantį pasą; tokie asmens tapatybės dokumentai pripažįstami netaikant jokių kitų sąlygų, išskyrus sąlygą dėl dokumento galiojimo. Tais atvejais, kai priimančiosios valstybės kompetentingos institucijos paraiškos nagrinėjimo laikui pasilieka asmens tapatybės dokumentą, gavusi prašymą priimančioji valstybė nedelsdama grąžina tą dokumentą dar iki sprendimo dėl paraiškos priėmimo dienos;

j) kitų nei asmens tapatybės dokumentai patvirtinamųjų dokumentų, pavyzdžiui, civilinės būklės dokumentų, gali būti pateikiamos kopijos. Pateikti patvirtinamųjų dokumentų originalus gali būti reikalaujama tik konkrečiais atvejais, kai kyla pagrįstų abejonių dėl pateiktų patvirtinamųjų dokumentų autentiškumo;

k) priimančioji valstybė gali reikalauti, kad, be šios dalies i punkte nurodytų asmens tapatybės dokumentų, Sąjungos piliečiai ir Jungtinės Karalystės piliečiai pateiktų tik šiuos Direktyvos 2004/38/EB 8 straipsnio 3 dalyje nurodytus patvirtinamuosius dokumentus:

   i) tais atvejais, kai pagal Direktyvos 2004/38/EB 7 straipsnio 1 dalies a punktą jie gyvena priimančiojoje valstybėje kaip darbuotojai arba savarankiškai dirbantys asmenys, – darbdavio patvirtinimą apie įdarbinimą arba pažymą apie darbą, arba įrodymų, kad jie yra savarankiškai dirbantys asmenys;

   ii) tais atvejais, kai pagal Direktyvos 2004/38/EB 7 straipsnio 1 dalies b punktą jie gyvena priimančiojoje valstybėje kaip ekonomiškai neaktyvūs asmenys, – įrodymų, kad jie turi pakankamai išteklių sau ir savo šeimos nariams, kad per gyvenimo šalyje laikotarpį netaptų našta priimančiosios valstybės socialinės paramos sistemai, ir kad jie turi visavertį sveikatos draudimą priimančiojoje valstybėje, arba

iii) tais atvejais, kai pagal Direktyvos 2004/38/EB 7 straipsnio 1 dalies c punktą jie gyvena priimančiojoje valstybėje kaip studentai, – įrodymų, kad jie yra priimti į įstaigą, akredituotą ar finansuojamą priimančiosios valstybės pagal jos teisės aktus arba administracinę praktiką, įrodymų, kad jie turi visavertį sveikatos draudimą, ir deklaraciją ar kitokių lygiaverčių įrodymų, kad jie turi pakankamai išteklių sau ir savo šeimos nariams, kad per gyvenimo šalyje laikotarpį netaptų našta priimančiosios valstybės socialinės paramos sistemai. Priimančioji valstybė gali nereikalauti, kad tokioje deklaracijoje būtų nurodyta konkreti išteklių suma.

Pakankamų išteklių reikalavimui taikoma Direktyvos 2004/38/EB 8 straipsnio 4 dalis;

l) priimančioji valstybė gali reikalauti, kad, be šios dalies i punkte nurodytų asmens tapatybės dokumentų, šeimos nariai, kuriems taikomas šio Susitarimo 10 straipsnio 1 dalies e punkto i papunktis arba 2 ar 3 dalis ir kurie gyvena priimančiojoje valstybėje pagal Direktyvos 2004/38/EB 7 straipsnio 1 dalies d punktą arba 2 dalį, pateiktų tik šiuos Direktyvos 2004/38/EB 8 straipsnio 5 dalyje arba 10 straipsnio 2 dalyje nurodytus patvirtinamuosius dokumentus:

i) dokumentą, patvirtinantį šeimos ryšius ar registruotą partnerystę;

ii) registracijos pažymėjimą arba, jei registracijos sistemos nėra, bet kokių kitų įrodymų, kad Sąjungos pilietis arba Jungtinės Karalystės pilietis, su kuriuo jie gyvena, faktiškai gyvena priimančiojoje valstybėje;

iii) tiesioginiai palikuonys, kuriems nėra sukakę 21 metų arba kurie yra išlaikytiniai, ir išlaikomi tiesioginiai aukštutinės linijos giminaičiai, taip pat tokie sutuoktinio ar registruoto partnerio palikuonys ar giminaičiai – dokumentais patvirtintų įrodymų, kad tenkinamos Direktyvos 2004/38/EB 2 straipsnio 2 punkto c arba d papunktyje išdėstytos sąlygos;

iv) šio Susitarimo 10 straipsnio 2 arba 3 dalyje nurodyti asmenys – pagal Direktyvos 2004/38/EB 3 straipsnio 2 dalį priimančiosios valstybės atitinkamos valdžios institucijos išduotą dokumentą.

Šeimos narių, kurie patys yra Sąjungos piliečiai arba Jungtinės Karalystės piliečiai, pakankamų išteklių reikalavimui taikoma Direktyvos 2004/38/EB 8 straipsnio 4 dalis;

m) priimančioji valstybė gali reikalauti, kad, be šios dalies i punkte nurodytų asmens tapatybės dokumentų, šeimos nariai, kuriems taikomas šio Susitarimo 10 straipsnio 1 dalies e punkto ii papunktis arba 4 dalis, pateiktų tik šiuos Direktyvos 2004/38/EB 8 straipsnio 5 dalyje ir 10 straipsnio 2 dalyje nurodytus patvirtinamuosius dokumentus:

i) dokumentą, patvirtinantį šeimos ryšius ar registruotą partnerystę;

ii) registracijos pažymėjimą arba, jei registracijos sistemos nėra, bet kokių kitų Sąjungos piliečio arba Jungtinės Karalystės piliečio, pas kurį jie atvyksta į priimančiąją valstybę, gyvenimo priimančiojoje valstybėje įrodymų;

iii) sutuoktinis ar registruotas partneris – dokumentą, patvirtinantį iki pereinamojo laikotarpio pabaigos buvus šeimos ryšius ar registruotą partnerystę;

iv) tiesioginiai palikuonys, kuriems nėra sukakę 21 metų arba kurie yra išlaikytiniai, ir išlaikomi tiesioginiai aukštutinės linijos giminaičiai, taip pat tokie sutuoktinio ar registruoto partnerio palikuonys ar giminaičiai – dokumentais patvirtintų įrodymų, kad iki pereinamojo laikotarpio pabaigos jie buvo susiję giminystės ryšiais su Sąjungos piliečiais arba Jungtinės Karalystės piliečiais ir atitinka Direktyvos 2004/38/EB 2 straipsnio 2 punkto c arba d papunktyje išdėstytas sąlygas dėl amžiaus arba išlaikytinio statuso;

v) šio Susitarimo 10 straipsnio 4 dalyje nurodyti asmenys – įrodymų, kad iki pereinamojo laikotarpio pabaigos jie palaikė ir po to laikotarpio pabaigos tebepalaiko ilgalaikius santykius su Sąjungos piliečiais arba Jungtinės Karalystės piliečiais;

n) kitais nei k, l ir m punktuose nustatytais atvejais priimančioji valstybė negali nustatyti reikalavimų, kad pareiškėjai pateiktų patvirtinamųjų dokumentų, kuriais viršijama tai, kas būtinai reikalinga ir proporcinga įrodyti tam, kad tenkinamos sąlygos įgyti teisę gyventi šalyje pagal šią antraštinę dalį;

o) priimančiosios valstybės kompetentingos institucijos padeda pareiškėjams įrodyti jų atitiktį reikalavimams ir užtikrinti, kad jų paraiškose nebūtų klaidų ar neišsamių duomenų; jos suteikia pareiškėjams galimybę pateikti papildomų įrodymų ir ištaisyti visus trūkumus, klaidas ar papildyti neišsamius duomenis;

p) pareiškėjų teistumo tikrinimas ir jų saugumo patikros gali būti sistemingai atliekami tik siekiant patikrinti, ar gali būti taikomi šio Susitarimo 20 straipsnyje išdėstyti apribojimai. Tuo tikslu gali būti reikalaujama, kad pareiškėjai deklaruotų turimą ankstesnį teistumą, kuris paraiškos pateikimo momentu pagal valstybės, kurioje priimtas apkaltinamasis nuosprendis, teisę nurodytas jų informacijos apie teistumą pažymoje. Jei priimančioji valstybė mano esant būtina, kitoms valstybėms teikiamoms užklausoms dėl informacijos apie ankstesnį teistumą ji gali taikyti Direktyvos 2004/38/EB 27 straipsnio 3 dalyje nustatytą procedūrą;

q) naujame teisę gyventi šalyje patvirtinančiame dokumente įrašoma, kad jis išduotas pagal šį Susitarimą;

r) pareiškėjui suteikiama teisė priimančiojoje valstybėje naudotis teisminėmis ir, atitinkamais atvejais, administracinėmis teisių gynimo procedūromis ir apskųsti bet kokį sprendimą, kuriuo atsisakyta suteikti gyventojo statusą. Teisių gynimo procedūromis sudaromos sąlygos išnagrinėti sprendimo teisėtumą ir faktus bei aplinkybes, kuriais grindžiamas tas sprendimas. Tokiomis teisių gynimo procedūromis užtikrinama, kad sprendimas nebūtų neproporcingas.

2. Laikoma, kad šio straipsnio 1 dalies b punkte nurodytu laikotarpiu ir galimu vienų metų trukmės laikotarpiu, kuriam jis pratęstas pagal tos dalies c punktą, laikantis 20 straipsnyje nustatytų sąlygų ir apribojimų, Sąjungos piliečiams arba Jungtinės Karalystės piliečiams, atitinkamiems jų šeimos nariams ir kitiems asmenims, gyvenantiems priimančiojoje valstybėje, taikomos visos šioje dalyje numatytos teisės.

3. Kol kompetentingos institucijos nėra priėmusios galutinio sprendimo dėl 1 dalyje nurodytos paraiškos ir kol su teisminių teisių gynimo priemonių taikymu susijusioje byloje dėl to, kad kompetentingos administracinės institucijos atmetė tokią paraišką, nėra priimtas galutinis teismo sprendimas, laikoma, kad pareiškėjui taikomos visos šioje dalyje numatytos teisės, įskaitant – laikantis 20 straipsnio 4 dalyje nustatytų sąlygų – 21 straipsnį dėl garantijų ir apskundimo teisės.

4. Tais atvejais, kai priimančioji valstybė yra nusprendusi nereikalauti, kad Sąjungos piliečiai arba Jungtinės Karalystės piliečiai, jų šeimos nariai ir kiti asmenys, šioje antraštinėje dalyje išdėstytomis sąlygomis gyvenantys jos teritorijoje, kaip vieną iš teisėto gyvenimo šalyje sąlygų pateiktų paraišką įgyti 1 dalyje nurodytą naują gyventojo statusą, asmenys, turintys teisę pagal šią antraštinę dalį įgyti teisę gyventi šalyje, turi teisę Direktyvoje 2004/38/EB nustatytomis sąlygomis gauti teisę gyventi šalyje patvirtinantį dokumentą, kuris gali būti skaitmeninis ir kuriame įrašyta, kad jis išduotas pagal šį Susitarimą.

19 STRAIPSNIS

Teisę gyventi šalyje patvirtinančių dokumentų išdavimas pereinamuoju laikotarpiu

1. Pereinamuoju laikotarpiu priimančioji valstybė gali nustatyti, kad nuo šio Susitarimo įsigaliojimo dienos 18 straipsnio 1 ir 4 dalyse nurodytos paraiškos įgyti gyventojo statusą arba gauti teisę gyventi šalyje patvirtinantį dokumentą gali būti teikiamos savanoriškai.

2. Sprendimai patenkinti ar atmesti tokias paraiškas priimami pagal 18 straipsnio 1 ir 4 dalis. Pagal 18 straipsnio 1 dalį priimti sprendimai negalioja iki pereinamojo laikotarpio pabaigos.

3. Jei pagal 18 straipsnio 1 dalį pateikta paraiška buvo patenkinta iki pereinamojo laikotarpio pabaigos, sprendimą, kuriuo suteiktas gyventojo statusas, iki pereinamojo laikotarpio pabaigos priimančioji valstybė gali atšaukti tik Direktyvos 2004/38/EB VI skyriuje ir 35 straipsnyje nustatytais pagrindais.

4. Jei paraiška atmesta iki pereinamojo laikotarpio pabaigos, pareiškėjas gali vėl teikti paraišką bet kuriuo metu iki 18 straipsnio 1 dalies b punkte nustatyto termino pabaigos.

5. Nedarant poveikio 4 daliai, 18 straipsnio 1 dalies r punkte nurodytomis teisių gynimo procedūromis galima pasinaudoti nuo bet kurio šio straipsnio 2 dalyje nurodyto sprendimo atmesti paraišką priėmimo dienos.

20 STRAIPSNIS

Teisės gyventi šalyje ir atvykimo teisės apribojimai

1. Sąjungos piliečių arba Jungtinės Karalystės piliečių, jų šeimos narių ir kitų asmenų, kurie naudojasi teisėmis pagal šią antraštinę dalį, elgesys vertinamas pagal Direktyvos 2004/38/EB VI skyrių, jei tas elgesys pasireiškė iki pereinamojo laikotarpio pabaigos.

2. Sąjungos piliečių arba Jungtinės Karalystės piliečių, jų šeimos narių ir kitų asmenų, kurie naudojasi teisėmis pagal šią antraštinę dalį, elgesys gali būti pagrindas priimančiajai valstybei pagal nacionalinės teisės aktus apriboti teisę gyventi šalyje arba teisę atvykti į darbo valstybę, jei tas elgesys pasireiškė po pereinamojo laikotarpio pabaigos.

3. Piktnaudžiavimo tomis teisėmis arba sukčiavimo atvejais priimančioji valstybė arba darbo valstybė gali patvirtinti priemones, reikalingas atsisakyti taikyti bet kokią pagal šią antraštinę dalį suteiktą teisę arba nutraukti ar panaikinti jos taikymą, kaip nustatyta Direktyvos 2004/38/EB 35 straipsnyje. Tokioms priemonėms taikomos šio Susitarimo 21 straipsnyje numatytos procedūrinės garantijos.

4. Priimančioji valstybė arba darbo valstybė, laikydamasi Direktyvoje 2004/38/EB, visų pirma jos 31 ir 35 straipsniuose, nustatytų sąlygų, gali išsiųsti iš savo teritorijos pareiškėjus, kurie paraiškas pateikė apgaule arba piktnaudžiaudami, net jei byloje dėl bet kokio tokios paraiškos atmetimo ginčijimo teisme galutinis teismo sprendimas dar nepriimtas.

21 STRAIPSNIS

Garantijos ir apskundimo teisė

Direktyvos 2004/38/EB 15 straipsnyje ir VI skyriuje nustatytos garantijos taikomos dėl bet kokio priimančiosios valstybės sprendimo, kuriuo ribojama šio Susitarimo 10 straipsnyje nurodytų asmenų teisė gyventi šalyje.

22 STRAIPSNIS

Susijusios teisės

Pagal Direktyvos 2004/38/EB 23 straipsnį Sąjungos piliečio arba Jungtinės Karalystės piliečio šeimos nariai, neatsižvelgiant į jų pilietybę, turintys teisę gyventi arba teisę nuolat gyventi priimančiojoje valstybėje arba darbo valstybėje, turi teisę ten įsidarbinti arba savarankiškai dirbti.

23 STRAIPSNIS

Vienodos sąlygos

1. Tiek, kiek taikoma ši dalis, pagal Direktyvos 2004/38/EB 24 straipsnį, atsižvelgiant į konkrečias šioje antraštinėje dalyje bei šios dalies I ir IV antraštinėse dalyse išdėstytas nuostatas, visiems Sąjungos piliečiams arba Jungtinės Karalystės piliečiams, kurie pagal šį Susitarimą gyvena priimančiosios valstybės teritorijoje, sudaromos vienodos sąlygos kaip ir tos valstybės piliečiams. Ši teisė suteikiama ir tiems Sąjungos piliečių arba Jungtinės Karalystės piliečių šeimos nariams, kurie turi teisę gyventi šalyje arba teisę nuolat gyventi šalyje.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies, priimančioji valstybė neprivalo kitiems asmenims nei darbuotojai, savarankiškai dirbantys asmenys, tokį statusą išlaikantys asmenys arba jų šeimos nariai suteikti teisės į socialinę paramą gyvenimo šalyje laikotarpiais pagal Direktyvos 2004/38/EB 6 straipsnį arba 14 straipsnio 4 dalies b punktą ir, iki asmeniui įgyjant teisę nuolat gyventi šalyje pagal šio Susitarimo 15 straipsnį, neprivalo suteikti paramos studijoms, įskaitant profesinį mokymą, kurią sudaro studento stipendijos arba studento paskolos.

2 SKYRIUS

DARBUOTOJŲ IR SAVARANKIŠKAI DIRBANČIŲ ASMENŲ TEISĖS

24 STRAIPSNIS

Darbuotojų teisės

1. Atsižvelgiant į SESV 45 straipsnio 3 ir 4 dalyse nustatytus apribojimus, darbuotojai priimančiojoje valstybėje ir pasienio darbuotojai darbo valstybėje arba valstybėse turi SESV 45 straipsniu garantuojamas teises bei Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 492/2011[1] suteikiamas teises. Šios teisės apima:

a) teisę nebūti diskriminuojamiems dėl pilietybės, kiek tai susiję su įdarbinimu, darbo užmokesčiu ir kitomis darbo ir užimtumo sąlygomis;

b) teisę pagal priimančiosios valstybės arba darbo valstybės piliečiams taikytinas taisykles imtis veiklos ir ja verstis;

c) teisę gauti tokią priimančiosios valstybės arba darbo valstybės įdarbinimo tarnybų pagalbą, kokia teikiama jos piliečiams;

[1] 2011 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 492/2011 dėl laisvo darbuotojų judėjimo Sąjungoje (OL L 141, 2011 5 27, p. 1).

d) teisę į vienodas įdarbinimo ir darbo sąlygas, visų pirma kiek tai susiję su darbo užmokesčiu, atleidimu iš darbo, taip pat nedarbo, grąžinimo į darbą arba pakartotinio priėmimo į darbą atvejais;

e) teisę į socialines ir mokestines lengvatas;

f) kolektyvines teises;

g) vietiniams darbuotojams suteikiamas teises ir privilegijas būsto srityje;

h) jų vaikų teisę būti priimtiems į bendrojo lavinimo, pameistrystės ir profesinio mokymo įstaigas tokiomis pačiomis sąlygomis kaip ir priimančiosios valstybės arba darbo valstybės piliečiai, jei tie vaikai gyvena valstybės, kurioje darbuotojas dirba, teritorijoje.

2. Tais atvejais, kai darbuotojo, kuris nebegyvena priimančiojoje valstybėje, tiesioginis palikuonis mokosi toje valstybėje, pagrindinis tą palikuonį prižiūrintis asmuo turi teisę gyventi toje valstybėje tol, kol palikuonis taps pilnametis, taip pat tam palikuoniui tapus pilnamečiu, jei jam toliau reikalingas pagrindinio jį prižiūrinčio asmens buvimas ir priežiūra, kad jis galėtų tęsti ir baigti savo mokslus.

3. Dirbantys pasienio darbuotojai turi teisę atvykti į darbo valstybę ir iš jos išvykti, kaip nustatyta šio Susitarimo 14 straipsnyje, ir išlaiko teises, kurias jie kaip darbuotojai turėjo toje valstybėje, su sąlyga, kad jie yra atsidūrę vienoje iš Direktyvos 2004/38/EB 7 straipsnio 3 dalies a, b, c ir d punktuose nurodytų padėčių, net jei jie nepersikelia gyventi į darbo valstybę.

25 STRAIPSNIS

Savarankiškai dirbančių asmenų teisės

1. Atsižvelgiant į SESV 51 ir 52 straipsniuose nustatytus apribojimus, savarankiškai dirbantys asmenys priimančiojoje valstybėje ir savarankiškai dirbantys pasienio darbuotojai darbo valstybėje arba valstybėse turi SESV 49 ir 55 straipsniais garantuojamas teises. Šios teisės apima:

a) teisę priimančiosios valstybės piliečiams nustatytomis sąlygomis imtis savarankiškai dirbančio asmens veiklos ir ja verstis, taip pat steigti ir valdyti įmones, kaip nustatyta SESV 49 straipsnyje;

b) šio Susitarimo 24 straipsnio 1 dalies c–h punktuose nustatytas teises.

2. Savarankiškai dirbančių asmenų tiesioginiams palikuonims taikoma 24 straipsnio 2 dalis.

3. Savarankiškai dirbantiems pasienio darbuotojams taikoma 24 straipsnio 3 dalis.

26 STRAIPSNIS

Pasienio darbuotojo teises patvirtinančio dokumento išdavimas

Darbo valstybė gali reikalauti, kad Sąjungos piliečiai ir Jungtinės Karalystės piliečiai, turintys teises pagal šią antraštinę dalį kaip pasienio darbuotojai, pateiktų prašymą išduoti dokumentą, patvirtinantį, kad jie turi tokias teises pagal šią antraštinę dalį. Tokie Sąjungos piliečiai ir Jungtinės Karalystės piliečiai turi teisę gauti tokį dokumentą.

3 SKYRIUS

PROFESINĖS KVALIFIKACIJOS

27 STRAIPSNIS

Pripažįstamos profesinės kvalifikacijos

1. Iki pereinamojo laikotarpio pabaigos priimančiosios valstybės arba darbo valstybės pripažintų Sąjungos piliečių arba Jungtinės Karalystės piliečių ir jų šeimos narių profesinių kvalifikacijų, kaip jos apibrėžtos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2005/36/EB[1] 3 straipsnio 1 dalies b punkte, poveikis, įskaitant teisę užsiimti profesija tomis pačiomis sąlygomis kaip ir tos valstybės piliečiai, atitinkamoje valstybėje išlieka, jei tos kvalifikacijos pripažintos vadovaujantis kuria nors iš šių nuostatų:

a) Direktyvos 2005/36/EB III antraštine dalimi – kiek tai susiję su profesinių kvalifikacijų pripažinimu naudojimosi įsisteigimo laisve tikslais, neatsižvelgiant į tai, ar toks pripažinimas patenka į rengimo įrodymo pripažinimo bendrąją sistemą, profesinės patirties pripažinimo sistemą arba pripažinimo remiantis minimalių mokymo sąlygų koordinavimu sistemą;

[1] 2005 m. rugsėjo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/36/EB dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo (OL L 255, 2005 9 30, p. 22).

b) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/5/EB[1] 10 straipsnio 1 ir 3 dalimis – kiek tai susiję su priimančiosios valstybės arba darbo valstybės advokato profesijos įgijimu;

c) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/43/EB[2] 14 straipsniu – kiek tai susiję su teisės aktų nustatytą auditą atliekančių auditorių iš kitos valstybės narės patvirtinimu;

d) Tarybos direktyva 74/556/EEB[3] – kiek tai susiję su žinių ir gebėjimų, reikalingų savarankiškai dirbančių asmenų ir tarpininkų, užsiimančių toksiškų produktų prekyba ir platinimu arba veikla, susijusia su profesionaliu toksiškų produktų naudojimu, veiklai pradėti ar ja verstis, įrodymų pripažinimu.

---

1 1998 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/5/EB, skirta padėti teisininkams verstis nuolatine advokato praktika kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje buvo įgyta kvalifikacija (OL L 77, 1998 3 14, p. 36).

2 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/43/EB dėl teisės aktų nustatyto metinės finansinės atskaitomybės ir konsoliduotos finansinės atskaitomybės audito, iš dalies keičianti Tarybos direktyvas 78/660/EEB ir 83/349/EEB bei panaikinanti Tarybos direktyvą 84/253/EEB(OL L 157, 2006 6 9, p. 87).

3 1974 m. birželio 4 d. Tarybos direktyva 74/556/EEB, nustatanti išsamias nuostatas dėl pereinamojo laikotarpio priemonių, taikomų su toksiškais produktais susijusiai veiklai, jų prekybai ir platinimui, taip pat veiklai, susijusiai su profesionaliu tokių produktų naudojimu, įskaitant tarpininkavimą (OL L 307, 1974 11 18, p. 1).

2. Profesinių kvalifikacijų pripažinimas šio straipsnio 1 dalies a punkto tikslais apima:

a) profesinių kvalifikacijų, kurioms taikyta Direktyvos 2005/36/EB 3 straipsnio 3 dalis, pripažinimą;

b) pagal Direktyvos 2005/36/EB 4f straipsnį priimtus sprendimus, kuriais suteikiama teisė iš dalies užsiimti profesine veikla;

c) profesinių kvalifikacijų pripažinimą įsisteigimo tikslais pagal Direktyvos 2005/36/EB 4d straipsnį.

28 STRAIPSNIS

Nebaigtos profesinių kvalifikacijų pripažinimo procedūros

Iki pereinamojo laikotarpio pabaigos priimančiosios valstybės arba darbo valstybės kompetentingoms institucijoms Sąjungos piliečių arba Jungtinės Karalystės piliečių pateiktų paraiškų dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo nagrinėjimui ir sprendimams dėl tokių paraiškų taikomi Direktyvos 2005/36/EB 4 straipsnis, 4d straipsnis – kiek tai susiję su profesinių kvalifikacijų pripažinimu įsisteigimo tikslais, 4f straipsnis ir III antraštinė dalis, Direktyvos 98/5/EB 10 straipsnio 1, 3 ir 4 dalys, Direktyvos 2006/43/EB 14 straipsnis ir Direktyva 74/556/EEB.

Taip pat tiek, kiek reikia užbaigti profesinių kvalifikacijų pripažinimo įsisteigimo tikslais procedūroms pagal Direktyvos 2005/36/EB 4d straipsnį, taikomi tos direktyvos 4a, 4b ir 4e straipsniai.

29 STRAIPSNIS

Administracinis bendradarbiavimas profesinių kvalifikacijų pripažinimo srityje

1. Siekdamos sudaryti palankesnes sąlygas taikyti 28 straipsnį, Jungtinė Karalystė ir valstybės narės bendradarbiauja klausimais, susijusiais su 28 straipsnyje nurodytomis nebaigtomis nagrinėti paraiškomis. Bendradarbiavimas gali apimti keitimąsi informacija, įskaitant informaciją apie taikytas drausmines nuobaudas ar baudžiamąsias sankcijas arba bet kokias kitas reikšmingas konkrečias aplinkybes, dėl kurių gali kilti padarinių pagal 28 straipsnyje nurodytas direktyvas vykdomai veiklai.

2. Nukrypstant nuo 8 straipsnio, Jungtinė Karalystė turi teisę, spręsdama klausimus dėl 28 straipsnyje nurodytų paraiškų, ne ilgiau kaip 9 mėnesius nuo pereinamojo laikotarpio pabaigos naudotis vidaus rinkos informacine sistema tiek, kiek tos paraiškos yra susijusios su profesinių kvalifikacijų pripažinimo procedūromis įsisteigimo tikslais pagal Direktyvos 2005/36/EB 4d straipsnį.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

SOCIALINĖS APSAUGOS SISTEMŲ KOORDINAVIMAS

30 STRAIPSNIS

Į taikymo sritį patenkantys asmenys

1. Ši antraštinė dalis taikoma šiems asmenims:

a) Sąjungos piliečiams, kuriems pereinamojo laikotarpio pasibaigimo momentu taikomi Jungtinės Karalystės teisės aktai, taip pat jų šeimos nariams ir maitintojo netekusiems asmenims;

b) Jungtinės Karalystės piliečiams, kuriems pereinamojo laikotarpio pasibaigimo momentu taikomi valstybės narės teisės aktai, taip pat jų šeimos nariams ir maitintojo netekusiems asmenims;

c) Sąjungos piliečiams, kurie pereinamojo laikotarpio pasibaigimo momentu gyvena Jungtinėje Karalystėje ir kuriems taikomi valstybės narės teisės aktai, taip pat jų šeimos nariams ir maitintojo netekusiems asmenims;

d) Jungtinės Karalystės piliečiams, kurie pereinamojo laikotarpio pasibaigimo momentu gyvena valstybėje narėje ir kuriems taikomi Jungtinės Karalystės teisės aktai, taip pat jų šeimos nariams ir maitintojo netekusiems asmenims;

e) asmenims, kurie nenurodyti a–d punktuose, bet yra:

i) Sąjungos piliečiai, kurie pereinamojo laikotarpio pasibaigimo momentu Jungtinėje Karalystėje dirba pagal darbo sutartį arba vykdo veiklą kaip savarankiškai dirbantys asmenys ir kuriems pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 883/2004[1] II antraštinę dalį taikomi valstybės narės teisės aktai, taip pat jų šeimos nariai ir maitintojo netekę asmenys, arba

ii) Jungtinės Karalystės piliečiai, kurie pereinamojo laikotarpio pasibaigimo momentu vienoje ar keliose valstybėse narėse dirba pagal darbo sutartį arba vykdo veiklą kaip savarankiškai dirbantys asmenys ir kuriems pagal Reglamento (EB) Nr. 883/2004 II antraštinę dalį taikomi Jungtinės Karalystės teisės aktai, taip pat jų šeimos nariai ir maitintojo netekę asmenys;

f) valstybėje narėje arba Jungtinėje Karalystėje gyvenantiems asmenims be pilietybės ir pabėgėliams, kurie yra atsidūrę kurioje nors iš a–e punktuose nurodytų padėčių, taip pat jų šeimos nariams ir maitintojo netekusiems asmenims;

---

[1] 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo (OL L 166, 2004 4 30, p. 1).

g) trečiųjų šalių piliečiams, taip pat jų šeimos nariams ir maitintojo netekusiems asmenims, kurie yra atsidūrę kurioje nors iš a–e punktuose nurodytų padėčių, su sąlyga, kad jie atitinka Tarybos reglamente (EB) Nr. 859/2003[1] nustatytas sąlygas.

2. 1 dalyje nurodytiems asmenims tos nuostatos taikomos tol, kol jie be pertraukų yra vienoje iš toje dalyje nurodytų padėčių, kuri vienu metu apima tiek valstybę narę, tiek Jungtinę Karalystę.

3. Ši antraštinė dalis taip pat taikoma asmenims, kuriems netaikomi arba nebetaikomi šio straipsnio 1 dalies a–e punktai, bet kuriems taikomas šio Susitarimo 10 straipsnis, taip pat jų šeimos nariams ir maitintojo netekusiems asmenims.

4. 3 dalyje nurodyti asmenys patenka į taikymo sritį tol, kol jie turi teisę gyventi priimančiojoje valstybėje pagal šio Susitarimo 13 straipsnį arba teisę dirbti darbo valstybėje pagal šio Susitarimo 24 arba 25 straipsnį.

5. Tais atvejais, kai šiame straipsnyje daroma nuoroda į šeimos narius ir maitintojo netekusius asmenis, tiems asmenims ši antraštinė dalis taikoma tik tiek, kiek jų teisės ir pareigos kyla iš jų statuso pagal Reglamentą (EB) Nr. 883/2004.

---

[1] 2003 m. gegužės 14 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 859/2003, išplečiantis Reglamento (EEB) Nr. 1408/71 ir Reglamento (EEB) Nr. 574/72 nuostatų taikymą trečiųjų šalių piliečiams, kuriems jos dar netaikomos dėl jų pilietybės (OL L 124, 2003 5 20, p. 1).

31 STRAIPSNIS

Socialinės apsaugos koordinavimo taisyklės

1. Asmenims, kuriems taikoma ši antraštinė dalis, taikomos SESV 48 straipsnyje, Reglamente (EB) Nr. 883/2004 ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 987/2009[1] nustatytos taisyklės ir tikslai.

Sąjunga ir Jungtinė Karalystė deramai atsižvelgia į šio Susitarimo I priedo I dalyje išvardytus pagal Reglamentą (EB) Nr. 883/2004 prie Europos Komisijos įsteigtos Socialinių apsaugos sistemų koordinavimo administracinės komisijos (toliau – Administracinė komisija) sprendimus ir rekomendacijas.

2. Nukrypstant nuo šio Susitarimo 9 straipsnio, šioje antraštinėje dalyje taikomos Reglamento (EB) Nr. 883/2004 1 straipsnyje pateiktos apibrėžtys.

[1] 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 987/2009, nustatantis Reglamento (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo įgyvendinimo tvarką (OL L 284, 2009 10 30, p. 1).

3. Trečiųjų šalių piliečių, kurie atitinka Reglamente (EB) Nr. 859/2003 nustatytas sąlygas, taip pat jų šeimos narių arba maitintojo netekusių asmenų, kuriems taikoma ši antraštinė dalis, atveju šioje antraštinėje dalyje esančios nuorodos į Reglamentą (EB) Nr. 883/2004 ir Reglamentą (EB) Nr. 987/2009 laikomos nuorodomis atitinkamai į Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 1408/71[1] ir Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 574/72[2]. Nuorodos į konkrečias Reglamento (EB) Nr. 883/2004 ir Reglamento (EB) Nr. 987/2009 nuostatas laikomos nuorodomis į atitinkamas Reglamento (EEB) Nr. 1408/71 ir Reglamento (EEB) Nr. 574/72 nuostatas.

---

[1] 1971 m. birželio 14 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims, savarankiškai dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje (OL L 149, 1971 7 5, p. 2).

[2] 1972 m. kovo 21 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 574/72, nustatantis Reglamento (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje, įgyvendinimo tvarką (OL L 74, 1972 3 27, p. 1).

32 STRAIPSNIS

Į taikymo sritį patenkantys specifiniai atvejai

1. Toliau nurodytais atvejais tiek, kiek jie susiję su asmenimis, kuriems netaikomas arba nebetaikomas 30 straipsnis, šiame straipsnyje nustatyta apimtimi taikomos šios taisyklės:

a) priklausymo nuo draudimo, darbo pagal darbo sutartį, savarankiško darbo arba gyvenimo laikotarpių ir jų sumavimo, įskaitant pagal Reglamentą (EB) Nr. 883/2004 dėl tokių laikotarpių atsirandančias teises ir pareigas, tikslais ši antraštinė dalis taikoma šiems asmenims:

   i) Sąjungos piliečiams, taip pat Reglamente (EB) Nr. 859/2003 nustatytas sąlygas atitinkantiems asmenims be pilietybės bei pabėgėliams, gyvenantiems valstybėje narėje, ir trečiųjų šalių piliečiams, kuriems iki pereinamojo laikotarpio pabaigos buvo taikomi Jungtinės Karalystės teisės aktai, taip pat jų šeimos nariams ir maitintojo netekusiems asmenims;

   ii) Jungtinės Karalystės piliečiams, taip pat Reglamente (EB) Nr. 859/2003 nustatytas sąlygas atitinkantiems asmenims be pilietybės bei pabėgėliams, gyvenantiems Jungtinėje Karalystėje, ir trečiųjų šalių piliečiams, kuriems iki pereinamojo laikotarpio pabaigos buvo taikomi valstybės narės teisės aktai, taip pat jų šeimos nariams ir maitintojo netekusiems asmenims.

Sumuojant laikotarpius, pagal Reglamentą (EB) Nr. 883/2004 atsižvelgiama į laikotarpius, įgytus tiek iki pereinamojo laikotarpio pabaigos, tiek po jos;

b) asmenims, kurie iki pereinamojo laikotarpio pabaigos pagal Reglamentą (EB) Nr. 883/2004 buvo paprašę leidimo gauti planinį gydymą, Reglamento (EB) Nr. 883/2004 20 ir 27 straipsniuose nustatytos taisyklės toliau taikomos iki gydymo pabaigos. Atitinkamos kompensavimo procedūros taip pat taikomos toliau net pasibaigus gydymui. *Mutatis mutandis* tokie asmenys ir juos lydintys asmenys turi 14 straipsnyje nustatytą teisę atvykti į gydymo valstybę ir išvykti iš jos;

c) asmenims, kuriems taikomas Reglamentas (EB) Nr. 883/2004 ir kurių buvimo vieta pereinamojo laikotarpio pasibaigimo momentu yra valstybėje narėje arba Jungtinėje Karalystėje, Reglamento (EB) Nr. 883/2004 19 ir 27 straipsniuose nustatytos taisyklės toliau taikomos iki jų buvimo šalyje pabaigos. Atitinkamos kompensavimo procedūros taip pat taikomos toliau net pasibaigus buvimui šalyje arba gydymui;

d) Reglamento (EB) Nr. 883/2004 67, 68 ir 69 straipsniuose nustatytos taisyklės toliau taikomos skiriamoms išmokoms šeimai, kurias pereinamojo laikotarpio pasibaigimo momentu tol, kol tenkinamos sąlygos, turi teisę gauti šie asmenys:

i) Sąjungos piliečiai, taip pat Reglamente (EB) Nr. 859/2003 nustatytas sąlygas atitinkantys asmenys be pilietybės bei pabėgėliai, gyvenantys valstybėje narėje, ir valstybėje narėje gyvenantys trečiųjų šalių piliečiai, kuriems valstybės narės teisės aktai taikomi ir kurių šeimos nariai gyvena Jungtinėje Karalystėje pereinamojo laikotarpio pasibaigimo momentu;

ii) Jungtinės Karalystės piliečiai, taip pat Reglamente (EB) Nr. 859/2003 nustatytas sąlygas atitinkantys asmenys be pilietybės bei pabėgėliai, gyvenantys Jungtinėje Karalystėje, ir Jungtinėje Karalystėje gyvenantys trečiųjų šalių piliečiai, kuriems Jungtinės Karalystės teisės aktai taikomi ir kurių šeimos nariai gyvena valstybėje narėje pereinamojo laikotarpio pasibaigimo momentu;

e) šios dalies d punkto i ir ii papunkčiuose nurodytais atvejais asmenims, kurie pereinamojo laikotarpio pasibaigimo momentu pagal Reglamentą (EB) Nr. 883/2004 turi teises kaip šeimos nariai, pavyzdžiui, išvestines teises gauti ligos išmoką natūra, tas reglamentas ir atitinkamos Reglamento (EB) Nr. 987/2009 nuostatos toliau taikomi tol, kol tenkinamos juose nustatytos sąlygos.

2. Asmenims, gaunantiems išmokas pagal šio straipsnio 1 dalies a punktą, taikomos Reglamento (EB) Nr. 883/2004 III antraštinės dalies 1 skyriaus nuostatos dėl ligos išmokų.

Ši straipsnio dalis *mutatis mutandis* taikoma šeimos išmokoms pagal Reglamento (EB) Nr. 883/2004 67, 68 ir 69 straipsnius.

33 STRAIPSNIS

Islandijos, Lichtenšteino, Norvegijos ir Šveicarijos piliečiai

1. Šios antraštinės dalies nuostatos, taikytinos Sąjungos piliečiams, taikomos Islandijos, Lichtenšteino Kunigaikštystės, Norvegijos Karalystės ir Šveicarijos Konfederacijos piliečiams su sąlyga, kad:

a) atitinkamai Islandija, Lichtenšteino Kunigaikštystė, Norvegijos Karalystė ir Šveicarijos Konfederacija yra sudariusios ir taiko atitinkamus susitarimus su Jungtine Karalyste, kurie taikomi Sąjungos piliečiams, ir

b) atitinkamai Islandija, Lichtenšteino Kunigaikštystė, Norvegijos Karalystė ir Šveicarijos Konfederacija yra sudariusios ir taiko atitinkamus susitarimus su Sąjunga, kurie taikomi Jungtinės Karalystės piliečiams.

2. Gavęs Jungtinės Karalystės ir Sąjungos pranešimą apie šio straipsnio 1 dalyje nurodytų susitarimų įsigaliojimo datą, 164 straipsniu įsteigtas Jungtinis komitetas (toliau – Jungtinis komitetas) nustato dieną, nuo kurios šios antraštinės dalies nuostatos taikomos atitinkamai Islandijos, Lichtenšteino Kunigaikštystės, Norvegijos Karalystės ir Šveicarijos Konfederacijos piliečiams.

34 STRAIPSNIS

Administracinis bendradarbiavimas

1. Nukrypstant nuo 7 straipsnio ir 128 straipsnio 1 dalies, nuo šio Susitarimo įsigaliojimo dienos Jungtinė Karalystė įgyja stebėtojo statusą Administracinėje komisijoje. Tais atvejais, kai su šia antraštine dalimi susiję darbotvarkės punktai yra dėl Jungtinės Karalystės, ji gali deleguoti atstovą patariamojo balso teise dalyvauti Administracinės komisijos posėdžiuose bei Reglamento (EB) Nr. 883/2004 73 ir 74 straipsniuose nurodytų organų posėdžiuose, kuriuose svarstomi tie punktai.

2. Nukrypstant nuo 8 straipsnio, Jungtinė Karalystė dalyvauja elektroniniuose socialinės apsaugos informacijos mainuose (EESSI) ir padengia susijusias išlaidas.

35 STRAIPSNIS

Kompensavimas, pretenzija ir susigrąžinimas

Reglamentų (EB) Nr. 883/2004 ir (EB) Nr. 987/2009 nuostatos dėl kompensavimo, pretenzijos ir susigrąžinimo toliau taikomos toliau nurodytų įvykių atveju tiek, kiek jie yra susiję su asmenimis, kuriems netaikomas 30 straipsnis, ir:

a) įvyko iki pereinamojo laikotarpio pabaigos arba

b) įvyksta po pereinamojo laikotarpio pabaigos ir yra susiję su asmenimis, kuriems tuo momentu, kai įvyko įvykis, buvo taikomas 30 arba 32 straipsnis.

36 STRAIPSNIS

Teisės pokyčiai ir Sąjungos aktų pritaikymas

1. Tais atvejais, kai po pereinamojo laikotarpio pabaigos iš dalies ar visiškai keičiami reglamentai (EB) Nr. 883/2004 ir (EB) Nr. 987/2009, remiantis šio Susitarimo I priedo II dalyje išvardytais aktais šiame Susitarime esančios nuorodos į tuos reglamentus laikomos nuorodomis į tuos iš dalies ar visiškai pakeistus reglamentus.

Kai tik Sąjunga priima aktą, kuriuo iš dalies ar visiškai keičiami reglamentai (EB) Nr. 883/2004 ir (EB) Nr. 987/2009, Jungtinis komitetas peržiūri šio Susitarimo I priedo II dalį ir ją suderina su bet kuriuo tuo aktu. Tuo tikslu Sąjunga Jungtiniame komitete kuo greičiau informuoja Jungtinę Karalystę apie bet kokį priimtą aktą, kuriuo iš dalies ar visiškai keičiami tie reglamentai.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies antros pastraipos, Jungtinis komitetas įvertina akto, kuriuo iš dalies ar visiškai keičiami reglamentai (EB) Nr. 883/2004 ir (EB) Nr. 987/2009, poveikį, kai tuo aktu:

a) iš dalies ar visiškai keičiamos Reglamento (EB) Nr. 883/2004 3 straipsnyje nustatytos taikymo sritys arba

b) nustatoma, kad išmoka pinigais, kuri pereinamojo laikotarpio pasibaigimo momentu pagal Reglamentą (EB) Nr. 883/2004 buvo neperkeliama, yra perkeliama, arba tais atvejais, kai nustatoma, kad išmoka pinigais, kuri pereinamojo laikotarpio pasibaigimo momentu buvo perkeliama, yra neperkeliama, arba

c) nustatoma, kad išmoka pinigais, kuri pereinamojo laikotarpio pasibaigimo momentu pagal Reglamentą (EB) Nr. 883/2004 buvo perkeliama tik ribotą laiką, yra perkeliama neribotą laiką, arba tais atvejais, kai nustatoma, kad išmoka pinigais, kuri pereinamojo laikotarpio pasibaigimo momentu pagal tą reglamentą buvo perkeliama neribotą laiką, yra perkeliama tik ribotą laiką.

Atlikdamas vertinimą, Jungtinis komitetas objektyviai įvertina šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytų pakeitimų mastą, taip pat tolesnio tinkamo reglamentų (EB) Nr. 883/2004 ir (EB) Nr. 987/2009 veikimo svarbą Sąjungos ir Jungtinės Karalystės tarpusavio santykiams ir to, kad asmenų, kuriems taikomas Reglamentas (EB) Nr. 883/2004, atžvilgiu nustatyta kompetentinga valstybė, reikšmę.

Šio Susitarimo I priedo II dalis nederinama su šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytu aktu, jei per 6 mėnesius nuo informacijos, kurią Sąjunga pateikė pagal 1 dalį, gavimo dienos Jungtinis komitetas priima tokį sprendimą.

Šioje straipsnio dalyje:

a) perkeliamas – pagal Reglamentą (EB) Nr. 883/2004 mokėtinas valstybėje narėje arba Jungtinėje Karalystėje gyvenančiam asmeniui, jei ten nėra už išmokos mokėjimą atsakingos įstaigos, arba kiek tai susiję su tokiu asmeniu; terminas „neperkeliamas“ aiškinamas atitinkamai, ir

b) perkeliamas neribotą laiką – perkeliamas tol, kol tenkinamos sąlygos įgyti teisę į išmoką.

3. Šiame Susitarime laikoma, kad reglamentai (EB) Nr. 883/2004 ir (EB) Nr. 987/2009 apima šio Susitarimo I priedo III dalyje išvardytus pritaikymus. Jungtinė Karalystė Jungtiniame komitete kuo greičiau informuoja Sąjungą apie bet kokius priimtus vidaus nuostatų pakeitimus, kurie turi reikšmės šio Susitarimo I priedo III daliai.

4. Šiame Susitarime laikoma, kad Administracinės komisijos sprendimai ir rekomendacijos apima I priedo I dalyje išvardytus sprendimus ir rekomendacijas. Jungtinis komitetas iš dalies pakeičia I priedo I dalį, kad būtų atsižvelgta į bet kokį naują Administracinės komisijos priimtą sprendimą ar rekomendaciją. Tuo tikslu Sąjunga Jungtiniame komitete kuo greičiau informuoja Jungtinę Karalystę apie Administracinės komisijos priimtus sprendimus ir rekomendacijas. Jungtinis komitetas tokius pakeitimus daro Sąjungos arba Jungtinės Karalystės pasiūlymu.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

KITOS NUOSTATOS

37 STRAIPSNIS

Viešumas

Valstybės narės ir Jungtinė Karalystė skelbia informaciją apie asmenų, kuriems taikoma ši dalis, teises ir pareigas, visų pirma rengdamos informacines kampanijas atitinkamai per nacionalinę bei vietos žiniasklaidą ir naudodamosi kitomis ryšio priemonėmis.

38 STRAIPSNIS

Palankesnės nuostatos

1. Ši dalis nedaro poveikio priimančiojoje valstybėje arba darbo valstybėje taikytiniems įstatymams ar kitiems teisės aktams, kurie būtų palankesni atitinkamiems asmenims. Ši straipsnio dalis netaikoma III antraštinei daliai.

2. 12 straipsnis ir 23 straipsnio 1 dalis nedaro poveikio Jungtinės Karalystės ir Airijos bendros kelionių erdvės susitarimams dėl palankesnio režimo, kuris gali būti nustatytas tais susitarimais, taikymo atitinkamiems asmenims.

39 STRAIPSNIS

Apsauga visą gyvenimą

Asmenys, kuriems taikoma ši dalis, atitinkamose šios dalies antraštinėse dalyse numatytas teises turi visą gyvenimą, išskyrus atvejus, kai jie nebeatitinka tose antraštinėse dalyse nustatytų sąlygų.

TREČIA DALIS

NUOSTATOS DĖL ATSISKYRIMO

I ANTRAŠTINĖ DALIS

RINKAI PATEIKTOS PREKĖS

40 STRAIPSNIS

Apibrėžtys

Šioje antraštinėje dalyje vartojamų terminų apibrėžtys:

a) tiekimas rinkai – prekės, skirtos platinti, vartoti arba naudoti rinkoje, tiekimas vykdant komercinę veiklą už atlygį ar neatlygintinai;

b) pateikimas rinkai – pirmas prekės tiekimas rinkai Sąjungoje arba Jungtinėje Karalystėje;

c) prekės, skirtos platinti, vartoti arba naudoti, tiekimas – tai, kad, pasibaigus gamybos etapui, esama pagal individualius požymius identifikuojama prekė yra dviejų ar daugiau juridinių arba fizinių asmenų rašytinio ar žodinio susitarimo dėl su atitinkama preke susijusios nuosavybės teisės, bet kurios kitos turtinės teisės arba valdymo perleidimo dalykas arba yra juridiniam arba fiziniam asmeniui ar asmenims pateikto pasiūlymo sudaryti tokį susitarimą dalykas;

d) pradėjimas naudoti – galutinio naudotojo pirmas prekės panaudojimas Sąjungoje arba Jungtinėje Karalystėje pagal numatytą jos paskirtį arba laivų įrenginių atveju – įmontavimas laive;

e) rinkos priežiūra – rinkos priežiūros institucijų veikla ir priemonės, kurių jos imasi siekdamos užtikrinti, kad prekės atitiktų taikytinus reikalavimus ir nekeltų pavojaus sveikatai, saugai ar bet kuriems kitiems visuomenės interesų apsaugos aspektams;

f) rinkos priežiūros institucija – valstybės narės arba Jungtinės Karalystės institucija, atsakinga už rinkos priežiūrą jos teritorijoje;

g) prekybos prekėmis sąlygos – prekių požymiams, pavyzdžiui, kokybei, veikimui, saugai ar matmenims, keliami reikalavimai, įskaitant tokių prekių sudėties arba su jomis susijusių terminų, simbolių, bandymų ir bandymo metodų, pakavimo, žymėjimo, ženklinimo ir atitikties vertinimo procedūrų reikalavimus; šis terminas taip pat apima gamybos metodams ir procesams keliamus reikalavimus, jei jie turi įtakos produkto požymiams;

h) atitikties vertinimo įstaiga – įstaiga, vykdanti atitikties vertinimo veiklą, įskaitant kalibravimą, bandymus, sertifikavimą ir tikrinimą;

i) notifikuotoji įstaiga – atitikties vertinimo įstaiga, turinti įgaliojimus vykdyti trečiosios šalies atitikties vertinimo veiklą pagal Sąjungos teisę, kuria suderinamos prekybos prekėmis sąlygos;

j) gyvūniniai produktai – Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/429[1] 4 straipsnio 29, 30 ir 31 punktuose nurodyti atitinkamai gyvūniniai produktai, šalutiniai gyvūniniai produktai ir šalutinių gyvūninių produktų gaminiai, taip pat gyvūninės kilmės pašarai bei maistas ir pašarai, kurių sudėtyje yra gyvūninių produktų.

[1] 2016 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/429 dėl užkrečiamųjų gyvūnų ligų, kuriuo iš dalies keičiami ir panaikinami tam tikri gyvūnų sveikatos srities aktai („Gyvūnų sveikatos teisės aktas“) (OL L 84, 2016 3 31, p. 1).

41 STRAIPSNIS

Tolesnė rinkai pateiktų prekių apyvarta

1. Bet kuri prekė, kuri iki pereinamojo laikotarpio pabaigos buvo teisėtai pateikta rinkai Sąjungoje arba Jungtinėje Karalystėje, gali būti:

a) toliau tiekiama Sąjungos arba Jungtinės Karalystės rinkai ir judėti iš vienos rinkos į kitą, kol ji pasieks galutinį naudotoją;

b) tais atvejais, kai tai nustatyta taikytinose Sąjungos teisės nuostatose, – pradėta naudoti Sąjungoje arba Jungtinėje Karalystėje.

2. 1 dalyje nurodytoms prekėms taikomi SESV 34 ir 35 straipsniuose nustatyti atitinkamoms prekėms taikytini reikalavimai ir atitinkama prekybą prekėmis reglamentuojanti Sąjungos teisė, įskaitant prekybos prekėmis sąlygas.

3. 1 dalis taikoma visoms SESV trečios dalies II antraštinėje dalyje nurodytoms esamoms pagal individualius požymius identifikuojamoms prekėms, išskyrus toliau nurodytų prekių judėjimą iš Sąjungos rinkos į Jungtinės Karalystės rinką ar atvirkščiai:

a) gyvų gyvūnų ir genetinės medžiagos produktų;

b) gyvūninių produktų.

4. Gyvų gyvūnų ar genetinės medžiagos produktų judėjimo iš valstybės narės į Jungtinę Karalystę ar atvirkščiai atveju taikomos II priede išvardytos Sąjungos teisės nuostatos su sąlyga, kad išvykimo diena buvo ankstesnė už pereinamojo laikotarpio pasibaigimo dieną.

5. Šis straipsnis nedaro poveikio Jungtinės Karalystės, valstybės narės arba Sąjungos galimybei imtis priemonių, kuriomis tais atvejais, kai tai leidžiama, ir tiek, kiek tai leidžiama pagal Sąjungos teisę, draudžiamas ar ribojamas 1 dalyje nurodytos prekės arba tokios kategorijos prekių tiekimas jos rinkai.

6. Šios antraštinės dalies nuostatos nedaro poveikio taikytinoms taisyklėms dėl pardavimo, intelektinės nuosavybės, muitinės procedūrų, tarifų ir mokesčių.

42 STRAIPSNIS

Pateikimo rinkai įrodymai

Tais atvejais, kai ekonominės veiklos vykdytojas konkrečios prekės atveju remiasi 41 straipsnio 1 dalimi, jam tenka pareiga atitinkamu dokumentu įrodyti, kad prekė buvo pateikta rinkai Sąjungoje arba Jungtinėje Karalystėje iki pereinamojo laikotarpio pabaigos.

43 STRAIPSNIS

Rinkos priežiūra

1. Valstybių narių rinkos priežiūros institucijos ir Jungtinės Karalystės rinkos priežiūros institucijos nedelsdamos keičiasi visa reikšminga informacija apie 41 straipsnio 1 dalyje nurodytas prekes, surinkta joms vykdant atitinkamą rinkos priežiūros veiklą. Jos visų pirma perduoda viena kitai ir Europos Komisijai visą informaciją apie tas prekes, kurios kelia rimtą pavojų, ir visas priemones, kurių imtasi dėl reikalavimų neatitinkančių prekių, įskaitant iš tinklų, informacinių sistemų ir duomenų bazių, kurios sukurtos pagal Sąjungos arba Jungtinės Karalystės teisę, gautą reikšmingą informaciją apie tas prekes.

2. Valstybės narės ir Jungtinė Karalystė nedelsdamos perduoda atitinkamai Jungtinės Karalystės arba valstybės narės rinkos priežiūros institucijos prašymą jų teritorijoje įsteigtai atitikties vertinimo įstaigai, kai tas prašymas yra susijęs su atitikties vertinimu, kurį iki pereinamojo laikotarpio pabaigos ta įstaiga atliko kaip notifikuotoji įstaiga. Valstybės narės ir Jungtinė Karalystė užtikrina, kad atitikties vertinimo įstaiga tokį prašymą nagrinėtų nedelsdama.

44 STRAIPSNIS

Su nebaigtomis procedūromis susijusių bylų ir dokumentų perdavimas

Jungtinė Karalystė valstybės narės kompetentingai institucijai, paskirtai laikantis pagal taikytiną Sąjungos teisę nustatytų procedūrų, nedelsdama perduoda visas reikšmingas bylas ar dokumentus, susijusius su dieną, einančią prieš šio Susitarimo įsigaliojimo dieną, nebaigtomis vertinimo, patvirtinimo ir leidimų išdavimo procedūromis, kurias Jungtinės Karalystės kompetentinga institucija vykdė pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 528/2012[1], Reglamentą (EB) Nr. 1107/2009[2], Direktyvą 2001/83/EB[3] ir Direktyvą 2001/82/EB[4].

[1] 2012 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 528/2012 dėl biocidinių produktų tiekimo rinkai ir jų naudojimo (OL L 167, 2012 6 27, p. 1).

[2] 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1107/2009 dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką (OL L 309, 2009 11 24, p. 1).

[3] 2001 m. lapkričio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/83/EB dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio žmonėms skirtus vaistus (OL L 311, 2001 11 28, p. 67).

[4] 2001 m. lapkričio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/82/EB dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio veterinarinius vaistus (OL L 311, 2001 11 28, p. 1).

45 STRAIPSNIS

Galimybė susipažinti su informacija apie ankstesnes leidimo prekiauti vaistais išdavimo procedūras

1. Motyvuotu valstybės narės arba Europos vaistų agentūros prašymu Jungtinė Karalystė nedelsdama suteikia galimybę susipažinti su leidimo prekiauti vaistais, kuriems leidimą Jungtinės Karalystės kompetentinga institucija išdavė iki pereinamojo laikotarpio pabaigos, byla, kai ta byla yra būtina paraiškai gauti leidimą prekiauti vaistais įvertinti pagal Direktyvos 2001/83/EB 10 ir 10a straipsnius bei Direktyvos 2001/82/EB 13 ir 13a straipsnius.

2. Motyvuotu Jungtinės Karalystės prašymu valstybė narė nedelsdama suteikia galimybę susipažinti su leidimo prekiauti vaistais, kuriems leidimą tos valstybės narės kompetentinga institucija išdavė iki pereinamojo laikotarpio pabaigos, byla, kai ta byla yra būtina paraiškai gauti leidimą prekiauti vaistais Jungtinėje Karalystėje įvertinti pagal Jungtinės Karalystės teisės aktų reikalavimus tiek, kiek tie teisės aktų reikalavimai yra analogiški Direktyvos 2001/83/EB 10 ir 10a straipsniuose bei Direktyvos 2001/82/EB 13 ir 13a straipsniuose nurodytoms aplinkybėms.

46 STRAIPSNIS

Galimybė susipažinti su Jungtinėje Karalystėje arba valstybėje narėje įsteigtų notifikuotųjų įstaigų turima informacija

1. Jungtinė Karalystė užtikrina, kad leidimo turėtojo prašymu jo nurodytai valstybėje narėje įsteigtai notifikuotajai įstaigai nedelsiant būtų suteikta galimybė susipažinti su Jungtinėje Karalystėje įsteigtos atitikties vertinimo įstaigos turima informacija, susijusia su veikla, kurią iki pereinamojo laikotarpio pabaigos pagal Sąjungos teisę ji vykdė kaip notifikuotoji įstaiga.

2. Valstybės narės užtikrina, kad leidimo turėtojo prašymu jo nurodytai Jungtinėje Karalystėje įsteigtai atitikties vertinimo įstaigai nedelsiant būtų suteikta galimybė susipažinti su atitinkamoje valstybėje narėje įsteigtos notifikuotosios įstaigos turima informacija, susijusia su veikla, kurią ji vykdė iki pereinamojo laikotarpio pabaigos.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

NEBAIGTOS MUITINĖS PROCEDŪROS

47 STRAIPSNIS

Sąjungos prekių statusas

1. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013[1] 5 straipsnio 23 punkte nurodytoms Sąjungos prekėms taikomas tas reglamentas, kai tos prekės gabenamos iš Jungtinės Karalystės muitų teritorijos į Sąjungos muitų teritoriją ar priešinga kryptimi, jei gabenimas prasidėjo iki pereinamojo laikotarpio pabaigos ir baigėsi po to laikotarpio pabaigos. Kiek tai susiję su Sąjungos teisėje nustatytais importo ir eksporto licencijų reikalavimais, prekių gabenimas, kuris prasidėjo iki pereinamojo laikotarpio pabaigos ir baigėsi po to laikotarpio pabaigos, laikomas gabenimu Sąjungos viduje.

[1] 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (OL L 269, 2013 10 10, p. 1).

2. Taikant 1 dalį Reglamento (ES) Nr. 952/2013 153 straipsnio 1 dalyje nurodyta Sąjungos prekių muitinio statuso prielaida netaikoma. Tai, kad tos prekės turi Sąjungos prekių muitinį statusą, ir tai, kad 1 dalyje nurodytas gabenimas prasidėjo iki pereinamojo laikotarpio pabaigos, kiekvienu gabenimo atveju atitinkamas asmuo turi įrodyti pateikdamas bet kurį iš Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2015/2447[1] 199 straipsnyje nurodytų įrodymų. Gabenimo pradžia įrodoma pateikiant su prekėmis susijusį transporto dokumentą.

3. 2 dalis netaikoma Sąjungos prekėms, kurios vežamos oru ir siuntimui į Sąjungos muitų teritoriją buvo pakrautos ar perkrautos Jungtinės Karalystės muitų teritorijoje esančiame oro uoste arba siuntimui į Jungtinės Karalystės muitų teritoriją buvo pakrautos ar perkrautos Sąjungos muitų teritorijoje esančiame oro uoste, kai tokios prekės vežamos pagal vieną transporto dokumentą, išduotą vienoje iš atitinkamų muitų teritorijų, jei gabenimas oru prasidėjo iki pereinamojo laikotarpio pabaigos ir baigėsi po to laikotarpio pabaigos.

[1] 2015 m. lapkričio 24 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/2447, kuriuo nustatomos išsamios tam tikrų Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas, nuostatų įgyvendinimo taisyklės (OL L 343, 2015 12 29, p. 558).

4. 2 dalis netaikoma Sąjungos prekėms, kurios vežamos jūra ir buvo gabenamos reguliariąja laivybos linija tarp Jungtinės Karalystės muitų teritorijoje esančių uostų ir Sąjungos muitų teritorijoje esančių uostų, kaip nurodyta Komisijos deleguotojo reglamento (ES) 2015/2446[1] 120 straipsnyje, jei:

a) kelionė, įplaukiant į Jungtinės Karalystės muitų teritorijoje esančius uostus ir Sąjungos muitų teritorijoje esančius uostus, prasidėjo iki pereinamojo laikotarpio pabaigos ir baigėsi po to laikotarpio pabaigos, ir

b) reguliariosios laivybos linijos laivas iki pereinamojo laikotarpio pabaigos įplaukė į vieną ar kelis Jungtinės Karalystės muitų teritorijoje arba Sąjungos muitų teritorijoje esančius uostus.

5. Tais atvejais, kai per 4 dalies a punkte nurodytą kelionę reguliariosios laivybos linijos laivas įplaukia į vieną ar kelis Jungtinės Karalystės muitų teritorijoje esančius uostus po pereinamojo laikotarpio pabaigos:

a) tuose uostuose iki pereinamojo laikotarpio pabaigos pakrautų ir iškrautų prekių turimas Sąjungos prekių muitinis statusas nesikeičia;

[1] 2015 m. liepos 28 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2015/2446, kuriuo Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 952/2013 papildomas išsamiomis taisyklėmis, kuriomis patikslinamos kai kurios Sąjungos muitinės kodekso nuostatos (OL L 343, 2015 12 29, p. 1).

b) uostuose, į kuriuos laivas įplaukė po pereinamojo laikotarpio pabaigos, pakrautų prekių turimas Sąjungos prekių muitinis statusas nesikeičia, jei jis įrodomas 2 dalyje nustatyta tvarka.

48 STRAIPSNIS

Įvežimo bendroji deklaracija ir išankstinė išvežimo deklaracija

1. Įvežimo bendrosioms deklaracijoms, kurios pagal Reglamento (ES) Nr. 952/2013 IV antraštinės dalies I skyrių buvo pateiktos pirmajai įvežimo muitinės įstaigai iki pereinamojo laikotarpio pabaigos, taikomas tas reglamentas, ir po pereinamojo laikotarpio pabaigos tos deklaracijos Sąjungos muitų teritorijoje ir Jungtinės Karalystės muitų teritorijoje turi tokią pačią teisinę galią.

2. Reglamentas (ES) Nr. 952/2013 taikomas išankstinėms išvežimo deklaracijoms, jei jos buvo pateiktos pagal to reglamento VIII antraštinės dalies I skyrių iki pereinamojo laikotarpio pabaigos ir jei, atitinkamais atvejais, prekės buvo išleistos pagal to reglamento 194 straipsnį iki pereinamojo laikotarpio pabaigos. Po pereinamojo laikotarpio pabaigos tos deklaracijos Sąjungos muitų teritorijoje ir Jungtinės Karalystės muitų teritorijoje turi tokią pačią teisinę galią.

49 STRAIPSNIS

Laikinojo saugojimo arba muitinės procedūrų užbaigimas

1. Ne Sąjungos prekėms, kurioms pereinamojo laikotarpio pasibaigimo momentu Jungtinės Karalystės muitų teritorijoje buvo taikomas Reglamento (ES) Nr. 952/2013 5 straipsnio 17 punkte nurodytas laikinasis saugojimas, ir prekėms, kurioms pereinamojo laikotarpio pasibaigimo momentu Jungtinės Karalystės muitų teritorijoje buvo taikoma kuri nors iš to reglamento 5 straipsnio 16 punkte nurodytų muitinės procedūrų, tas reglamentas taikomas tol, kol baigsis toks laikinasis saugojimas, kol bus pripažinta įvykdyta viena iš specialiųjų muitinės procedūrų, kol prekės bus išleistos į laisvą apyvartą arba kol prekės bus išvežtos iš teritorijos, jei toks įvykis įvyksta po pereinamojo laikotarpio pabaigos, bet ne vėliau kaip per III priede nurodytą atitinkamą laikotarpį.

Tačiau Reglamento (ES) Nr. 952/2013 148 straipsnio 5 dalies b ir c punktai ir 219 straipsnis netaikomi prekių gabenimui tarp Jungtinės Karalystės muitų teritorijos ir Sąjungos muitų teritorijos, kuris baigiasi po pereinamojo laikotarpio pabaigos.

2. Bet kokiai po pereinamojo laikotarpio pabaigos atsiradusiai skolai muitinei, susijusiai su 1 dalyje nurodytu laikinojo saugojimo užbaigimu arba procedūros pripažinimu įvykdyta, taikomas Reglamentas (ES) Nr. 952/2013, Tarybos sprendimas 2014/335/ES, Euratomas[1], Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 608/2014[2] ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 609/2014[3].

3. Jungtinės Karalystės muitų teritorijoje esančių muitinės įstaigų priimtiems prašymams leisti pasinaudoti tarifinėmis kvotomis, jei Jungtinės Karalystės muitų teritorijoje esančios muitinės įstaigos Įgyvendinimo reglamento (ES) 2015/2447 50 straipsnyje nustatyta tvarka iki pereinamojo laikotarpio pabaigos pateikė būtinus patvirtinamuosius dokumentus, taip pat prašymų panaikinimui ir pagal tuos prašymus paskirtų nepanaudotų kiekių grąžinimui taikomas to reglamento II antraštinės dalies 1 skyriaus 1 skirsnis.

---

1 2014 m. gegužės 26 d. Tarybos sprendimas 2014/335/ES, Euratomas dėl Europos Sąjungos nuosavų išteklių sistemos (OL L 168, 2014 6 7, p. 105).

2 2014 m. gegužės 26 d. Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 608/2014, kuriuo nustatomos Europos Sąjungos nuosavų išteklių sistemos įgyvendinimo priemonės (OL L 168, 2014 6 7, p. 29).

3 2014 m. gegužės 26 d. Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 609/2014 dėl tradicinių, PVM ir BNP pagrįstų nuosavų išteklių teikimo metodų ir tvarkos ir dėl priemonių, skirtų grynųjų pinigų poreikiui patenkinti (OL L 168, 2014 6 7, p. 39).

50 STRAIPSNIS

Prieiga prie atitinkamų tinklų, informacinių sistemų ir duomenų bazių

Nukrypstant nuo 8 straipsnio, Jungtinei Karalystei suteikiama ne didesnės apimties, nei būtinai reikalinga siekiant laikytis jos įsipareigojimų pagal šią antraštinę dalį, prieiga prie IV priede išvardytų tinklų, informacinių sistemų ir duomenų bazių. Jungtinė Karalystė atlygina Sąjungai išlaidas, kurias Sąjunga faktiškai patyrė dėl to, kad buvo sudarytos palankesnės sąlygos gauti tą prieigą. Iki IV priede nurodyto laikotarpio pabaigos ne vėliau kaip kiekvienų metų kovo 31 d. Sąjunga Jungtinei Karalystei nurodo tų išlaidų dydį. Tuo atveju, kai nurodyta faktiškai patirtų išlaidų suma iš esmės skiriasi nuo tiksliausios sąmatos sumos, kurią Sąjunga buvo pateikusi Jungtinei Karalystei iki šio Susitarimo pasirašymo dienos, Jungtinė Karalystė nedelsdama sumoka Sąjungai tiksliausios sąmatos sumą, o Jungtinis komitetas nustato tvarką, pagal kurią turi būti apskaičiuojamas faktiškai patirtų išlaidų ir tiksliausios sąmatos sumos skirtumas.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

AKTUALŪS PRIDĖTINĖS VERTĖS MOKESČIO IR AKCIZŲ KLAUSIMAI

51 STRAIPSNIS

Pridėtinės vertės mokestis (PVM)

1. Prekėms, kurios išsiųstos ar išgabentos iš Jungtinės Karalystės teritorijos į valstybės narės teritoriją ir atvirkščiai, taikoma Tarybos direktyva 2006/112/EB[1], jei siuntimas ar gabenimas prasidėjo iki pereinamojo laikotarpio pabaigos ir baigėsi po to laikotarpio pabaigos.

2. Apmokestinamųjų asmenų teisėms ir pareigoms, susijusioms su tarpvalstybinį elementą turinčiais Jungtinės Karalystės ir valstybės narės sandoriais, kurie sudaryti iki pereinamojo laikotarpio pabaigos, ir sandoriams, kuriems taikoma 1 dalis, Direktyva 2006/112/EB toliau taikoma 5 metus nuo pereinamojo laikotarpio pabaigos.

[1] 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, 2006 12 11, p. 1).

3. Nukrypstant nuo 2 dalies ir Tarybos direktyvos 2008/9/EB[1] 15 straipsnio, prašymai grąžinti PVM, kurį Jungtinėje Karalystėje įsisteigęs apmokestinamasis asmuo sumokėjo valstybėje narėje arba kurį valstybėje narėje įsisteigęs apmokestinamasis asmuo sumokėjo Jungtinėje Karalystėje, laikantis tos direktyvos sąlygų teikiami ne vėliau kaip 2021 m. kovo 31 d.

4. Nukrypstant nuo 2 dalies ir Tarybos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 282/2011[2] 61 straipsnio 2 dalies, pagal Direktyvos 2006/112/EB 364 arba 369f straipsnį Jungtinėje Karalystėje dėl vartojimo valstybėse narėse iki pereinamojo laikotarpio pabaigos suteiktų paslaugų arba valstybėje narėje dėl Jungtinėje Karalystėje iki pereinamojo laikotarpio pabaigos suteiktų paslaugų pateiktų PVM deklaracijų pataisymai pateikiami ne vėliau kaip 2021 m. gruodžio 31 d.

---

[1] 2008 m. vasario 12 d. Tarybos direktyva 2008/9/EB, nustatanti Direktyvoje 2006/112/EB numatyto pridėtinės vertės mokesčio grąžinimo apmokestinamiesiems asmenims, kurie nėra įsisteigę PVM grąžinančioje valstybėje narėje, o yra įsisteigę kitoje valstybėje narėje, išsamias taisykles (OL L 44, 2008 2 20, p. 23).

[2] 2011 m. kovo 15 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 282/2011, kuriuo nustatomos Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos įgyvendinimo priemonės (OL L 77, 2011 3 23, p. 1).

52 STRAIPSNIS

Akcizais apmokestinamos prekės

Akcizais apmokestinamų prekių, kurioms taikomas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, gabenimui ir akcizais apmokestinamų prekių gabenimui po išleidimo vartoti iš Jungtinės Karalystės teritorijos į Sąjungos teritoriją ar atvirkščiai taikoma Tarybos direktyva 2008/118/EB[1], jei gabenimas prasidėjo iki pereinamojo laikotarpio pabaigos ir baigėsi po to laikotarpio pabaigos.

53 STRAIPSNIS

Prieiga prie atitinkamų tinklų, informacinių sistemų ir duomenų bazių

Nukrypstant nuo 8 straipsnio, Jungtinei Karalystei suteikiama ne didesnės apimties, nei būtinai reikalinga siekiant laikytis jos įsipareigojimų pagal šią antraštinę dalį, prieiga prie IV priede išvardytų tinklų, informacinių sistemų ir duomenų bazių. Jungtinė Karalystė atlygina Sąjungai išlaidas, kurias Sąjunga faktiškai patyrė dėl to, kad buvo sudarytos palankesnės sąlygos gauti tą prieigą. Iki IV priede nurodyto laikotarpio pabaigos ne vėliau kaip kiekvienų metų kovo 31 d. Sąjunga Jungtinei Karalystei nurodo tų išlaidų dydį. Tuo atveju, kai nurodyta faktiškai patirtų išlaidų suma iš esmės skiriasi nuo tiksliausios sąmatos sumos, kurią Sąjunga buvo pateikusi Jungtinei Karalystei iki šio Susitarimo pasirašymo dienos, Jungtinė Karalystė nedelsdama sumoka Sąjungai tiksliausios sąmatos sumą, o Jungtinis komitetas nustato tvarką, pagal kurią turi būti apskaičiuojamas faktiškai patirtų išlaidų ir tiksliausios sąmatos sumos skirtumas.

[1] 2008 m. gruodžio 16 d. Tarybos direktyva 2008/118/EB dėl bendros akcizų tvarkos, panaikinanti Direktyvą 92/12/EEB (OL L 9, 2009 1 14, p. 12).

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

INTELEKTINĖ NUOSAVYBĖ

54 STRAIPSNIS

Tolesnė įregistruotų ar suteiktų teisių apsauga Jungtinėje Karalystėje

1. Bet kurios iš toliau nurodytų intelektinės nuosavybės teisių, kurios buvo įregistruotos ar suteiktos iki pereinamojo laikotarpio pabaigos, turėtojas neatliekant jokio pakartotinio nagrinėjimo Jungtinėje Karalystėje tampa įregistruotos ir galimos įgyvendinti panašios intelektinės nuosavybės teisės turėtoju pagal Jungtinės Karalystės teisę:

a) pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2017/1001[1] įregistruoto Europos Sąjungos prekių ženklo savininkas Jungtinėje Karalystėje tampa iš to paties žymens sudaryto prekių ženklo toms pačioms prekėms ar paslaugoms savininku;

[1] 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/1001 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo (OL L 154, 2017 6 16, p. 1).

b) pagal Tarybos reglamentą (EB) Nr. 6/2002[1] įregistruoto ir atitinkamais atvejais po paskelbimo atidėjimo paskelbto Bendrijos dizaino savininkas Jungtinėje Karalystėje tampa įregistruotos teisės į tą patį dizainą savininku;

c) pagal Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2100/94[2] suteiktos augalo veislės teisinės apsaugos Bendrijoje savininkas Jungtinėje Karalystėje tampa tos pačios augalo veislės teisinės apsaugos savininku.

[1] 2001 m. gruodžio 12 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 6/2002 dėl Bendrijos dizaino (OL L 3, 2002 1 5, p. 1).

[2] 1994 m. liepos 27 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2100/94 dėl augalų veislių teisinės apsaugos Bendrijoje (OL L 227, 1994 9 1, p. 1).

2. Tais atvejais, kai paskutinę pereinamojo laikotarpio dieną geografinė nuoroda, kilmės vietos nuoroda arba garantuotas tradicinis gaminys, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 1151/2012[1], geografinė nuoroda, kilmės vietos nuoroda arba tradicinis vyno terminas, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 1308/2013[2], geografinė nuoroda, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 110/2008[3], arba geografinė nuoroda, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 251/2014[4], yra saugomi Sąjungoje pagal tuos reglamentus, asmenys, turintys teisę naudoti atitinkamą geografinę nuorodą, kilmės vietos nuorodą, garantuoto tradicinio gaminio pavadinimą arba tradicinį vyno terminą, turi teisę nuo pereinamojo laikotarpio pabaigos Jungtinėje Karalystėje naudoti atitinkamą geografinę nuorodą, kilmės vietos nuorodą, garantuoto tradicinio gaminio pavadinimą arba tradicinį vyno terminą iš naujo nenagrinėjant paraiškos, ir jiems Jungtinės Karalystės teisės aktais užtikrinama bent to paties masto apsauga kaip toliau nurodytomis Sąjungos teisės nuostatomis nustatyta apsauga:

---

1 2012 m. lapkričio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1151/2012 dėl žemės ūkio ir maisto produktų kokybės sistemų (OL L 343, 2012 12 14, p. 1).

2 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1308/2013, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas ir panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 922/72, (EEB) Nr. 234/79, (EB) Nr. 1037/2001 ir (EB) Nr. 1234/2007 (OL L 347, 2013 12 20, p. 671).

3 2008 m. sausio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 110/2008 dėl spiritinių gėrimų apibrėžimo, apibūdinimo, pateikimo, ženklinimo ir geografinių nuorodų apsaugos bei panaikinantis Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 1576/89 (OL L 39, 2008 2 13, p. 16).

4 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 251/2014 dėl aromatizuotų vyno produktų apibrėžties, aprašymo, pateikimo, ženklinimo ir geografinių nuorodų apsaugos, kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1601/91 (OL L 84, 2014 3 20, p. 14).

a) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/2436[1] 4 straipsnio 1 dalies i, j ir k punktai, ir

b) atitinkamos geografinės nuorodos, kilmės vietos nuorodos, garantuoto tradicinio gaminio arba tradicinio vyno termino atveju – Reglamento (ES) Nr. 1151/2012 13 straipsnis, 14 straipsnio 1 dalis, 24 straipsnis, 36 straipsnio 3 dalis, 38 ir 44 straipsniai ir 45 straipsnio 1 dalies b punktas; Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1306/2013[2] 90 straipsnio 1 dalis; Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 100 straipsnio 3 dalis, 102 straipsnio 1 dalis, 103 ir 113 straipsniai ir 157 straipsnio 1 dalies c punkto x papunktis; Komisijos reglamento (EB) Nr. 607/2009[3] 62 straipsnio 3 ir 4 dalys; Reglamento (EB) Nr. 110/2008 15 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa, 16 straipsnis ir 23 straipsnio 1 dalis ir, kiek tai susiję su tų to reglamento nuostatų laikymusi, – to reglamento 24 straipsnio 1 dalis; arba Reglamento (ES) Nr. 251/2014 19 straipsnio 1 dalis ir 20 straipsnis.

---

1 2015 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/2436 valstybių narių teisės aktams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti (OL L 336, 2015 12 23, p. 1).

2 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1306/2013 dėl bendros žemės ūkio politikos finansavimo, valdymo ir stebėsenos (OL L 347, 2013 12 20, p. 549).

3 2009 m. liepos 14 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 607/2009, kuriuo nustatomos tam tikros išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 479/2008 įgyvendinimo taisyklės, susijusios su tam tikrų vyno sektoriaus produktų saugomomis kilmės vietos nuorodomis ir geografinėmis nuorodomis, tradiciniais terminais, ženklinimu ir pateikimu (OL L 193, 2009 7 24, p. 60).

Tais atvejais, kai po pereinamojo laikotarpio pabaigos pirmoje pastraipoje nurodytai geografinei nuorodai, kilmės vietos nuorodai, garantuotam tradiciniam gaminiui arba tradiciniam vyno terminui nebetaikoma apsauga Sąjungoje, tai geografinei nuorodai, kilmės vietos nuorodai, garantuotam tradiciniam gaminiui arba tradiciniam vyno terminui pirma pastraipa nebetaikoma.

Pirma pastraipa netaikoma tais atvejais, kai apsauga Sąjungoje kyla iš tarptautinių susitarimų, kurių šalis Sąjunga yra.

Ši straipsnio dalis taikoma, jei nėra įsigaliojęs arba tapęs taikytinu 184 straipsnyje nurodytas susitarimas, kuriuo pakeičiama ši dalis, ir ji taikoma tol, kol toks susitarimas įsigalios arba taps taikytinu.

3. Nepaisant 1 dalies, jei užbaigus administracinę procedūrą arba teismo procesą, kurie paskutinę pereinamojo laikotarpio dieną dar nebuvo baigti, Sąjungoje paskelbiama negaliojančia arba panaikinama toje dalyje nurodyta intelektinės nuosavybės teisė arba augalo veislės teisinė apsauga Bendrijoje, paskelbiama negaliojančia arba panaikinama ir atitinkama Jungtinėje Karalystėje saugoma teisė. Paskelbimo arba panaikinimo įsigaliojimo diena Jungtinėje Karalystėje yra ta pati kaip ir Sąjungoje.

Nukrypstant nuo pirmos pastraipos, Jungtinė Karalystė neprivalo savo teritorijoje paskelbti negaliojančia arba panaikinti atitinkamos teisės, jei Jungtinėje Karalystėje netaikomi Europos Sąjungos prekių ženklo arba registruotojo Bendrijos dizaino negaliojimo arba panaikinimo pagrindai.

4. Pagal 1 dalies a arba b punktą Jungtinėje Karalystėje saugomo prekių ženklo arba registruotojo dizaino registracijos galiojimo pirmojo pratęsimo diena yra pagal Sąjungos teisę įregistruotos atitinkamos intelektinės nuosavybės teisės registracijos galiojimo pratęsimo diena.

5. Šio straipsnio 1 dalies a punkte nurodytiems Jungtinėje Karalystėje saugomiems prekių ženklams taikomos šios nuostatos:

a) prekių ženklo paraiškos padavimo diena arba prioriteto data yra ta pati kaip Europos Sąjungos prekių ženklo paraiškos padavimo diena arba prioriteto data ir atitinkamais atvejais prekių ženklas turi Jungtinės Karalystės prekių ženklo pirmenybę, kurią prašoma suteikti pagal Reglamento (ES) 2017/1001 39 arba 40 straipsnį;

b) prekių ženklas negali būti panaikintas remiantis tuo, kad atitinkamas Europos Sąjungos prekių ženklas iki pereinamojo laikotarpio pabaigos nebuvo pradėtas tikrai naudoti Jungtinės Karalystės teritorijoje;

c) Sąjungoje reputaciją įgijusio Europos Sąjungos prekių ženklo savininkas turi teisę atitinkamo prekių ženklo atžvilgiu Jungtinėje Karalystėje naudotis teisėmis, kurios yra lygiavertės Reglamento (ES) 2017/1001 9 straipsnio 2 dalies c punkte ir Direktyvos (ES) 2015/2436 5 straipsnio 3 dalies a punkte nurodytoms teisėms, remdamasis tuo, kad prekių ženklas iki pereinamojo laikotarpio pabaigos Sąjungoje įgijo reputaciją; po to laikotarpio pabaigos tolesnė to prekių ženklo reputacija grindžiama jo naudojimu Jungtinėje Karalystėje.

6. 1 dalies b ir c punktuose nurodytoms teisėms į registruotąjį dizainą ir augalų veislių teisinę apsaugą Jungtinėje Karalystėje taikomos šios nuostatos:

a) apsaugos laikotarpis pagal Jungtinės Karalystės teisę yra bent tos pačios trukmės kaip likęs atitinkamo registruotojo Bendrijos dizaino apsaugos arba augalų veislių teisinės apsaugos Bendrijoje užtikrinimo pagal Sąjungos teisę laikotarpis;

b) paraiškos padavimo diena arba prioriteto data yra atitinkamo registruotojo Bendrijos dizaino arba augalo veislės teisinės apsaugos Bendrijoje paraiškos padavimo diena arba prioriteto data.

55 STRAIPSNIS

Registravimo procedūra

1. Atitinkami subjektai pagal šio Susitarimo 54 straipsnio 1 ir 2 dalis teises Jungtinėje Karalystėje registruoja, suteikia arba saugo nemokamai, naudodamiesi Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybos, Bendrijos augalų veislių tarnybos ir Europos Komisijos registruose esančiais duomenimis. Taikant šį straipsnį laikoma, kad Reglamento (EB) Nr. 110/2008 III priedas yra registras.

2. Taikant 1 dalį nereikalaujama, kad 54 straipsnio 1 dalyje nurodyti intelektinės nuosavybės teisių turėtojai ir asmenys, turintys teisę naudoti 54 straipsnio 2 dalyje nurodytą geografinę nuorodą, kilmės vietos nuorodą, garantuoto tradicinio gaminio pavadinimą arba tradicinį vyno terminą, pateiktų paraišką arba atliktų kokią nors konkrečią administracinę procedūrą. 3 metus nuo pereinamojo laikotarpio pabaigos nereikalaujama, kad 54 straipsnio 1 dalyje nurodyti intelektinės nuosavybės teisių turėtojai Jungtinėje Karalystėje turėtų adresą korespondencijai.

3. Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba, Bendrijos augalų veislių tarnyba ir Europos Komisija teikia atitinkamiems Jungtinėje Karalystėje esantiems subjektams informaciją, būtiną pagal 54 straipsnio 1 arba 2 dalį teisėms Jungtinėje Karalystėje įregistruoti, suteikti arba saugoti.

4. Šis straipsnis nedaro poveikio pratęsimo mokesčiams, kurie gali būti taikomi teisių atnaujinimo momentu, arba atitinkamų teisių turėtų galimybei laikantis atitinkamos procedūros pagal Jungtinės Karalystės teisę atsisakyti savo intelektinės nuosavybės teisių Jungtinėje Karalystėje.

56 STRAIPSNIS

Tolesnė tarptautinės registracijos nurodant Sąjungos teritoriją apsauga Jungtinėje Karalystėje

Jungtinė Karalystė imasi priemonių, kuriomis užtikrinama, kad fiziniams ar juridiniams asmenims, kuriems iki pereinamojo laikotarpio pabaigos tarptautinės registracijos nurodant Sąjungos teritoriją pagrindu suteikta tarptautiniu mastu įregistruotų prekių ženklų arba dizaino apsauga pagal Madrido tarptautinės ženklų registracijos sistemą arba Hagos pramoninio dizaino tarptautinės registracijos sistemą, Jungtinėje Karalystėje būtų taikoma jų prekių ženklų arba pramoninio dizaino apsauga, susijusi su ta tarptautine registracija.

57 STRAIPSNIS

Tolesnė neregistruotojo Bendrijos dizaino apsauga Jungtinėje Karalystėje

Su neregistruotuoju Bendrijos dizainu susijusios teisės, atsiradusios pagal Reglamentą (EB) Nr. 6/2002 iki pereinamojo laikotarpio pabaigos, turėtojas to neregistruotojo Bendrijos dizaino atžvilgiu *ipso iure* Jungtinėje Karalystėje tampa galimos įgyvendinti intelektinės nuosavybės teisės savininku pagal Jungtinės Karalystės teisę, kuri jam suteikia tokio paties masto apsaugą kaip Reglamente (EB) Nr. 6/2002 numatyta apsauga. Tos teisės apsaugos laikotarpis pagal Jungtinės Karalystės teisę yra bent tos pačios trukmės kaip likęs atitinkamo neregistruotojo Bendrijos dizaino apsaugos laikotarpis pagal to reglamento 11 straipsnio 1 dalį.

58 STRAIPSNIS

Tolesnė duomenų bazių apsauga

1. Su Jungtinėje Karalystėje esančia duomenų baze susijusios teisės pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 96/9/EB[1] 7 straipsnį, atsiradusios iki pereinamojo laikotarpio pabaigos, turėtojas tos duomenų bazės atžvilgiu Jungtinėje Karalystėje išlaiko galimą įgyvendinti intelektinės nuosavybės teisę pagal Jungtinės Karalystės teisę, kuri jam suteikia tokio paties masto apsaugą kaip Direktyvoje 96/9/EB numatyta apsauga, jei tos teisės turėtojas ir toliau atitinka tos direktyvos 11 straipsnyje nustatytus reikalavimus. Tos teisės apsaugos laikotarpis pagal Jungtinės Karalystės teisę yra bent tos pačios trukmės kaip likęs apsaugos laikotarpis pagal Direktyvos 96/9/EB 10 straipsnį.

2. Laikoma, kad Direktyvos 96/9/EB 11 straipsnio reikalavimus atitinka šie asmenys ir įmonės:

a) Jungtinės Karalystės piliečiai;

b) fiziniai asmenys, kurių įprastinė gyvenamoji vieta yra Jungtinėje Karalystėje;

[1] 1996 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 96/9/EB dėl duomenų bazių teisinės apsaugos (OL L 77, 1996 3 27, p. 20).

c) Jungtinėje Karalystėje įsisteigusios įmonės, su sąlyga, kad jei Jungtinėje Karalystėje yra tik tokios įmonės registruota buveinė, jos veikla yra nuolat tikrai susijusi su Jungtinės Karalystės arba valstybės narės ekonomika.

59 STRAIPSNIS

Prioriteto teisė nebaigtų nagrinėti Europos Sąjungos prekių ženklo, Bendrijos dizaino ir augalo veislės teisinės apsaugos Bendrijoje paraiškų atveju

1. Tais atvejais, kai iki pereinamojo laikotarpio pabaigos asmuo padavė Europos Sąjungos prekių ženklo arba augalo veislės teisinės apsaugos Bendrijoje paraišką ir tai paraiškai suteikta padavimo data, tas asmuo turi teisę per 9 mėnesius nuo pereinamojo laikotarpio pabaigos Jungtinėje Karalystėje pateikti paraišką įregistruoti tą patį prekių ženklą prekėms ir paslaugoms, kurios yra tos pačios arba priskiriamos prie tų prekių ir paslaugų, kurioms paduota paraiška Sąjungoje, arba tą patį dizainą. Laikoma, kad pagal šį straipsnį paduotos paraiškos padavimo diena ir prioriteto data yra ta pati kaip Sąjungoje paduotos atitinkamos paraiškos padavimo diena arba prioriteto data ir atitinkamais atvejais prekių ženklas turi Jungtinės Karalystės prekių ženklo pirmenybę, kurią prašoma suteikti pagal Reglamento (ES) 2017/1001 39 arba 40 straipsnį.

2. Tais atvejais, kai iki pereinamojo laikotarpio pabaigos asmuo pagal Sąjungos teisę padavė augalo veislės teisinės apsaugos Bendrijoje paraišką, tos pačios augalo veislės teisinės apsaugos paraiškos padavimo Jungtinėje Karalystėje tikslais 6 mėnesius nuo pereinamojo laikotarpio pabaigos Jungtinėje Karalystėje jis turi *ad hoc* prioriteto teisę. Prioriteto teisė reiškia, kad, nustatant išskirtinumą, naujumą ir teisę į apsaugą, augalo veislės teisinės apsaugos Bendrijoje paraiškos prioriteto data laikoma augalo veislės teisinės apsaugos Jungtinėje Karalystėje paraiškos padavimo data.

60 STRAIPSNIS

Jungtinėje Karalystėje nebaigtos nagrinėti
paraiškos gauti papildomos apsaugos liudijimą

1. Paraiškoms gauti augalų apsaugos priemonių ir medicinos produktų papildomos apsaugos liudijimą, taip pat paraiškoms pratęsti tokių liudijimų galiojimą taikomi atitinkamai Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1610/96[1] ir (EB) Nr. 469/2009[2], jei, tais atvejais, kai pereinamojo laikotarpio pasibaigimo momentu administracinė procedūra dėl atitinkamo liudijimo išdavimo arba jo galiojimo pratęsimo nebuvo baigta, tokios paraiškos Jungtinėje Karalystėje esančiai valdžios institucijai buvo pateiktos iki pereinamojo laikotarpio pabaigos.

2. Bet kuris pagal 1 dalį išduotas liudijimas suteikia tokio paties masto apsaugą kaip reglamentuose (EB) Nr. 1610/96 arba (EB) Nr. 469/2009 nustatyta apsauga.

---

1 1996 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1610/96 dėl augalų apsaugos priemonių papildomos apsaugos liudijimo sukūrimo (OL L 198, 1996 8 8, p. 30).

2 2009 m. gegužės 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 469/2009 dėl medicinos produktų papildomos apsaugos liudijimo (OL L 152, 2009 6 16, p. 1).

61 STRAIPSNIS

Teisių pasibaigimas

Iki pereinamojo laikotarpio pabaigos Sąjungos teisėje nustatytomis sąlygomis tiek Sąjungoje, tiek Jungtinėje Karalystėje pasibaigusios intelektinės nuosavybės teisės išlieka pasibaigusios tiek Sąjungoje, tiek Jungtinėje Karalystėje.

V ANTRAŠTINĖ DALIS

NEBAIGTAS POLICIJOS IR TEISMINIS BENDRADARBIAVIMAS BAUDŽIAMOSIOSE BYLOSE

62 STRAIPSNIS

Nebaigtas teisminis bendradarbiavimas baudžiamosiose bylose

1. Jungtinėje Karalystėje, taip pat valstybėse narėse su Jungtine Karalyste susijusiais atvejais toliau nurodyti aktai taikomi taip:

a) Konvencija dėl Europos Sąjungos valstybių narių savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose, kurią pagal Europos Sąjungos sutarties 34 straipsnį patvirtino Taryba[1], ir Protokolas prie Konvencijos dėl Europos Sąjungos valstybių narių savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose, kurį pagal Europos Sąjungos sutarties 34 straipsnį patvirtino Taryba[2], taikomi pagal atitinkamą dokumentą pateiktiems savitarpio teisinės pagalbos prašymams, kuriuos centrinės valdžios institucija arba teisminė institucija gavo iki pereinamojo laikotarpio pabaigos;

[1] OL C 197, 2000 7 12, p. 3.
[2] OL C 326, 2001 11 21, p. 2.

b) Tarybos pagrindų sprendimas 2002/584/TVR[1] taikomas Europos arešto orderiams tais atvejais, kai, siekiant įvykdyti Europos arešto orderį, prašomas perduoti asmuo buvo areštuotas iki pereinamojo laikotarpio pabaigos, neatsižvelgiant į vykdančiosios teisminės institucijos sprendimą dėl to, ar prašomas perduoti asmuo turi likti laisvės atėmimo vietoje, ar būti laikinai paleistas;

c) Tarybos pamatinis sprendimas 2003/577/TVR[2] taikomas arešto aktams, kuriuos iki pereinamojo laikotarpio pabaigos gavo centrinė valdžios institucija, teisminė institucija, turinti kompetenciją vykdyti arešto aktą, arba vykdančiosios valstybės teisminė institucija, kuri neturi jurisdikcijos pripažinti ar vykdyti arešto akto, bet arešto aktą *ex officio* perduoda teisminei institucijai, turinčiai kompetenciją jį vykdyti;

d) Tarybos pamatinis sprendimas 2005/214/TVR[3] taikomas sprendimams, kuriuos iki pereinamojo laikotarpio pabaigos gavo centrinė institucija, sprendimą vykdančios valstybės kompetentinga institucija arba sprendimą vykdančios valstybės institucija, kuri neturi jurisdikcijos pripažinti ar vykdyti sprendimo, bet sprendimą *ex officio* perduoda kompetentingai institucijai vykdyti;

---

1 2002 m. birželio 13 d. Tarybos pagrindų sprendimas 2002/584/TVR dėl Europos arešto orderio ir perdavimo tarp valstybių narių tvarkos (OL L 190, 2002 7 18, p. 1).

2 2003 m. liepos 22 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2003/577/TVR dėl turto arba įrodymų arešto aktų vykdymo Europos Sąjungoje (OL L 196, 2003 8 2, p. 45).

3 2005 m. vasario 24 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2005/214/TVR dėl abipusio pripažinimo principo taikymo finansinėms baudoms (OL L 76, 2005 3 22, p. 16).

e) Tarybos pamatinis sprendimas 2006/783/TVR[1] taikomas nutarimams konfiskuoti, kuriuos iki pereinamojo laikotarpio pabaigos gavo centrinė institucija, vykdančiosios valstybės kompetentinga institucija arba vykdančiosios valstybės institucija, kuri neturi jurisdikcijos pripažinti ar vykdyti nutarimo konfiskuoti, bet nutarimą konfiskuoti *ex officio* perduoda kompetentingai institucijai vykdyti;

f) Tarybos pamatinis sprendimas 2008/909/TVR[2] taikomas:

i) nuosprendžiams, kuriuos iki pereinamojo laikotarpio pabaigos gavo vykdančiosios valstybės kompetentinga institucija arba vykdančiosios valstybės institucija, kuri neturi kompetencijos pripažinti ir vykdyti nuosprendžio, bet nuosprendį *ex officio* perduoda kompetentingai institucijai vykdyti;

ii) Pagrindų sprendimo 2002/584/TVR 4 straipsnio 6 dalies arba 5 straipsnio 3 dalies taikymo tikslais, kai tas pagrindų sprendimas taikytinas pagal šios dalies b punktą;

---

1 2006 m. spalio 6 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2006/783/TVR dėl tarpusavio pripažinimo principo taikymo nutarimams konfiskuoti (OL L 328, 2006 11 24, p. 54).

2 2008 m. lapkričio 27 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2008/909/TVR dėl nuosprendžių baudžiamosiose bylose tarpusavio pripažinimo principo taikymo skiriant laisvės atėmimo bausmes ar su laisvės atėmimu susijusias priemones, siekiant jas vykdyti Europos Sąjungoje (OL L 327, 2008 12 5, p. 27).

g) Tarybos pamatinis sprendimas 2008/675/TVR[1] taikomas naujoms baudžiamosioms byloms, kaip nustatyta to pamatinio sprendimo 3 straipsnyje, kurios pradėtos iki pereinamojo laikotarpio pabaigos;

h) Tarybos pamatinis sprendimas 2009/315/TVR[2] taikomas prašymams pateikti informaciją apie apkaltinamąjį nuosprendį, kuriuos centrinė institucija gavo iki pereinamojo laikotarpio pabaigos; tačiau po pereinamojo laikotarpio pabaigos atsakymai į tokius prašymus per Tarybos sprendimu 2009/316/TVR[3] sukurtą Europos nuosprendžių registrų informacinę sistemą neperduodami;

i) Tarybos pamatinis sprendimas 2009/829/TVR[4] taikomas sprendimams dėl kardomųjų priemonių, kuriuos iki pereinamojo laikotarpio pabaigos gavo centrinė institucija, vykdančiosios valstybės kompetentinga institucija arba vykdančiosios valstybės institucija, kuri neturi kompetencijos pripažinti sprendimo, bet jį *ex officio* perduoda kompetentingai institucijai vykdyti;

---

1 2008 m. liepos 24 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2008/675/TVR dėl atsižvelgimo į apkaltinamuosius nuosprendžius Europos Sąjungos valstybėse narėse naujose baudžiamosiose bylose (OL L 220, 2008 8 15, p. 32).

2 2009 m. vasario 26 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2009/315/TVR dėl valstybių narių keitimosi informacija iš nuosprendžių registro organizavimo ir turinio (OL L 93, 2009 4 7, p. 23).

3 2009 m. balandžio 6 d. Tarybos sprendimas 2009/316/TVR dėl Europos nuosprendžių registrų informacinės sistemos (ECRIS) sukūrimo pagal Pamatinio sprendimo 2009/315/TVR 11 straipsnį (OL L 93, 2009 4 7, p. 33).

4 2009 m. spalio 23 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2009/829/TVR dėl tarpusavio pripažinimo principo taikymo sprendimams dėl kardomųjų priemonių Europos Sąjungos valstybėse narėse kaip alternatyvos kardomajam kalinimui (OL L 294, 2009 11 11, p. 20).

j) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/93/ES[1] 10 straipsnio 3 dalis taikoma prašymams pateikti informaciją, kuriuos centrinė institucija gavo iki pereinamojo laikotarpio pabaigos; tačiau po pereinamojo laikotarpio pabaigos atsakymai į tokius prašymus per Sprendimu 2009/316/TVR sukurtą Europos nuosprendžių registrų informacinę sistemą neperduodami;

k) Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/99/ES[2] taikoma Europos apsaugos orderiams, kuriuos iki pereinamojo laikotarpio pabaigos gavo centrinė institucija, vykdančiosios valstybės kompetentinga institucija arba vykdančiosios valstybės institucija, kuri neturi kompetencijos pripažinti Europos apsaugos orderio, bet jį *ex officio* perduoda kompetentingai institucijai vykdyti;

l) Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/41/ES[3] taikoma Europos tyrimo orderiams, kuriuos iki pereinamojo laikotarpio pabaigos gavo centrinė institucija, vykdančioji įstaiga arba vykdančiosios valstybės institucija, kuri neturi kompetencijos pripažinti arba vykdyti Europos tyrimo orderio, bet jį *ex officio* perduoda kompetentingai institucijai vykdyti;

---

1 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/93/ES dėl kovos su seksualine prievarta prieš vaikus, jų seksualiniu išnaudojimu ir vaikų pornografija, kuria pakeičiamas Tarybos pamatinis sprendimas 2004/68/TVR (OL L 335, 2011 12 17, p. 1).

2 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/99/ES dėl Europos apsaugos orderio (OL L 338, 2011 12 21, p. 2).

3 2014 m. balandžio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/41/ES dėl Europos tyrimo orderio baudžiamosiose bylose (OL L 130, 2014 5 1, p. 1).

2. Jungtinės Karalystės kompetentingos institucijos gali toliau dalyvauti jungtinių tyrimo grupių veikloje, kurioje jos dalyvavo iki pereinamojo laikotarpio pabaigos, jei tos tyrimo grupės buvo įsteigtos pagal Konvencijos dėl Europos Sąjungos valstybių narių savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose, kurią pagal Europos Sąjungos sutarties 34 straipsnį patvirtino Taryba, 13 straipsnį arba Tarybos pamatinį sprendimą 2002/465/TVR[1].

Nukrypstant nuo šio Susitarimo 8 straipsnio, Jungtinė Karalystė turi teisę ne ilgiau kaip vienus metus nuo pereinamojo laikotarpio pabaigos naudotis Saugaus keitimosi informacija tinklo programa (SIENA) tiek, kiek tai būtinai reikalinga siekiant šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytose jungtinėse tyrimo grupėse keistis informacija. Jungtinė Karalystė atlygina Sąjungai išlaidas, kurias Sąjunga faktiškai patyrė dėl to, kad Jungtinei Karalystei buvo sudarytos palankesnės sąlygos naudotis programa SIENA. Tų išlaidų dydį Sąjunga Jungtinei Karalystei nurodo ne vėliau kaip 2021 m. kovo 31 d. Tuo atveju, kai nurodyta faktiškai patirtų išlaidų suma iš esmės skiriasi nuo tiksliausios sąmatos sumos, kurią Sąjunga buvo pateikusi Jungtinei Karalystei iki šio Susitarimo pasirašymo dienos, Jungtinė Karalystė nedelsdama sumoka Sąjungai tiksliausios sąmatos sumą, o Jungtinis komitetas nustato tvarką, pagal kurią turi būti apskaičiuojamas faktiškai patirtų išlaidų ir tiksliausios sąmatos sumos skirtumas.

[1] 2002 m. birželio 13 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2002/465/TVR dėl jungtinių tyrimo grupių (OL L 162, 2002 6 20, p. 1).

3. Su sąlyga, kad laikomasi Tarybos sprendimo 2002/187/TVR[1] 26a straipsnio 7 dalies a punkto ir 27 straipsnio, Jungtinės Karalystės prašymu Eurojustas gali teikti bylų valdymo sistemoje turimą informaciją, įskaitant asmens duomenis, jei tai būtina šio straipsnio 1 dalies a, b, c, e ir l punktuose nurodytoms nebaigtoms procedūroms arba šio straipsnio 2 dalyje nurodytų jungtinių tyrimo grupių veiklai užbaigti. Gavusios prašymą, Jungtinės Karalystės kompetentingos institucijos gali pateikti Eurojustui turimą informaciją, jei tai būtina šio straipsnio 1 dalies a, b, c, e ir l punktuose nurodytoms nebaigtoms procedūroms arba šio straipsnio 2 dalyje nurodytų jungtinių tyrimo grupių veiklai užbaigti. Tais atvejais, kai taikant šią dalį atsiranda neįprastų sąnaudų, Jungtinis komitetas nustato tvarką, pagal kurią tos sąnaudos turi būti padengtos.

[1] 2002 m. vasario 28 d. Tarybos sprendimas 2002/187/TVR, įkuriantis Eurojustą siekiant sustiprinti kovą su sunkiais nusikaltimais (OL L 63, 2002 3 6, p. 1).

63 STRAIPSNIS

Nebaigtos teisėsaugos institucijų bendradarbiavimo procedūros,
policijos bendradarbiavimas ir keitimasis informacija

1. Jungtinėje Karalystėje, taip pat valstybėse narėse su Jungtine Karalyste susijusiais atvejais toliau nurodyti aktai taikomi taip:

a) Konvencijos dėl 1985 m. birželio 14 d. Šengeno susitarimo įgyvendinimo (toliau – Konvencija dėl Šengeno susitarimo įgyvendinimo)[1] 39 ir 40 straipsniai kartu su jos 42 ir 43 straipsniais taikomi:

i) prašymams pagal Konvencijos dėl Šengeno susitarimo įgyvendinimo 39 straipsnį, kuriuos iki pereinamojo laikotarpio pabaigos gavo susitariančiosios šalies centrinė institucija, atsakinga už tarptautinį policijos bendradarbiavimą, gaunančiosios susitariančiosios šalies kompetentingos institucijos arba policijos įstaigos, kurios neturi teisės patenkinti prašymo, bet prašymą perduoda kompetentingoms institucijoms;

[1] Konvencija dėl Šengeno susitarimo, 1985 m. birželio 14 d. sudaryto tarp Beniliukso ekonominės sąjungos valstybių, Vokietijos Federacinės Respublikos ir Prancūzijos Respublikos Vyriausybių dėl laipsniško jų bendrų sienų kontrolės panaikinimo, įgyvendinimo (OL L 239, 2000 9 22, p. 19).

ii) pagalbos prašymams pagal Konvencijos dėl Šengeno susitarimo įgyvendinimo 40 straipsnio 1 dalį, kuriuos iki pereinamojo laikotarpio pabaigos gavo susitariančiosios šalies paskirta įstaiga;

iii) sekimui už valstybės ribų, kuris vykdomas be išankstinio leidimo pagal Konvencijos dėl Šengeno susitarimo įgyvendinimo 40 straipsnio 2 dalį, kai tas sekimas pradėtas iki pereinamojo laikotarpio pabaigos;

b) Konvencija dėl muitinės administracijų tarpusavio pagalbos ir bendradarbiavimo, parengta vadovaujantis Europos Sąjungos sutarties K.3 straipsniu[1], taikoma:

i) prašymams pateikti informaciją, kuriuos institucija, į kurią kreipiamasi, gavo iki pereinamojo laikotarpio pabaigos;

ii) prašymams stebėti, kuriuos institucija, į kurią kreipiamasi, gavo iki pereinamojo laikotarpio pabaigos;

iii) prašymams atlikti tyrimus, kuriuos institucija, į kurią kreipiamasi, gavo iki pereinamojo laikotarpio pabaigos;

iv) prašymams informuoti, kuriuos institucija, į kurią kreipiamasi, gavo iki pereinamojo laikotarpio pabaigos;

[1] OL C 24, 1998 1 23, p. 2.

v) prašymams leisti vykdyti sekimą už valstybės ribų arba pavesti stebėjimą atlikti valstybės narės, kurios teritorijoje jis vykdomas, pareigūnams, kuriuos valstybės narės, į kurią kreipiamasi, paskirta institucija, įgaliota suteikti prašomą leidimą arba perduoti prašymą, gavo iki pereinamojo laikotarpio pabaigos;

vi) sekimui už valstybės ribų, kuris vykdomas be išankstinio leidimo pagal Konvencijos dėl Šengeno susitarimo įgyvendinimo 40 straipsnio 2 dalį, kai tas sekimas pradėtas iki pereinamojo laikotarpio pabaigos;

vii) prašymams vykdyti kontroliuojamąjį gabenimą, kuriuos institucija, į kurią kreipiamasi, gavo iki pereinamojo laikotarpio pabaigos;

viii) prašymams leisti vykdyti slaptuosius tyrimus, kuriuos institucija, į kurią kreipiamasi, gavo iki pereinamojo laikotarpio pabaigos;

ix) jungtinėms specialiųjų tyrimų grupėms, kurios pagal tos konvencijos 24 straipsnį įsteigtos iki pereinamojo laikotarpio pabaigos;

c) Tarybos sprendimas 2000/642/TVR[1] taikomas prašymams, kuriuos finansinės žvalgybos padalinys, į kurį kreipiamasi, gavo iki pereinamojo laikotarpio pabaigos;

[1] 2000 m. spalio 17 d. Tarybos sprendimas 2000/642/TVR dėl valstybių narių finansinės žvalgybos padalinių bendradarbiavimo susitarimų dėl keitimosi informacija (OL L 271, 2000 10 24, p. 4).

d) Tarybos pamatinis sprendimas 2006/960/TVR[1] taikomas prašymams, kuriuos kompetentinga teisėsaugos institucija, į kurią kreipiamasi, gavo iki pereinamojo laikotarpio pabaigos;

e) Tarybos sprendimas 2007/533/TVR[2] taikomas keitimuisi papildoma informacija, kai iki pereinamojo laikotarpio pabaigos nustatytas sutapimas dėl perspėjimo, pateikto per Šengeno informacinę sistemą, su sąlyga, kad paskutinę pereinamojo laikotarpio dieną jo nuostatos taikomos Jungtinei Karalystei. Nukrypstant nuo šio Susitarimo 8 straipsnio, Jungtinė Karalystė turi teisę ne ilgiau kaip 3 mėnesius nuo pereinamojo laikotarpio pabaigos naudotis Sprendimo 2007/533/TVR 8 straipsnio 1 dalyje nurodyta ryšių infrastruktūra tiek, kiek tai būtinai reikalinga siekiant keistis tokia papildoma informacija. Jungtinė Karalystė atlygina Sąjungai išlaidas, kurias Sąjunga faktiškai patyrė dėl to, kad Jungtinei Karalystei buvo sudarytos palankesnės sąlygos naudotis ryšių infrastruktūra. Tų išlaidų dydį Sąjunga Jungtinei Karalystei nurodo ne vėliau kaip 2021 m. kovo 31 d. Tuo atveju, kai nurodyta faktiškai patirtų išlaidų suma iš esmės skiriasi nuo tiksliausios sąmatos sumos, kurią Sąjunga buvo pateikusi Jungtinei Karalystei iki šio Susitarimo pasirašymo dienos, Jungtinė Karalystė nedelsdama sumoka Sąjungai tiksliausios sąmatos sumą, o Jungtinis komitetas nustato tvarką, pagal kurią turi būti apskaičiuojamas faktiškai patirtų išlaidų ir tiksliausios sąmatos sumos skirtumas;

---

[1] 2006 m. gruodžio 18 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2006/960/TVR dėl keitimosi informacija ir žvalgybos informacija tarp Europos Sąjungos valstybių narių teisėsaugos institucijų supaprastinimo (OL L 386, 2006 12 29, p. 89).

[2] 2007 m. birželio 12 d. Tarybos sprendimas 2007/533/TVR dėl antrosios kartos Šengeno informacinės sistemos (SIS II) sukūrimo, veikimo ir naudojimo (OL L 205, 2007 8 7, p. 63).

f) Tarybos sprendimas 2007/845/TVR[1] taikomas prašymams, kuriuos turto susigrąžinimo tarnyba gavo iki pereinamojo laikotarpio pabaigos;

g) Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/681[2] taikoma pagal tos direktyvos 9 ir 10 straipsnius pateiktiems prašymams, kuriuos informacijos apie keleivius skyrius gavo iki pereinamojo laikotarpio pabaigos.

2. Nukrypstant nuo 8 straipsnio, Jungtinė Karalystė turi teisę ne ilgiau kaip vienus metus nuo pereinamojo laikotarpio pabaigos naudotis Saugaus keitimosi informacija tinklo programa (SIENA) tiek, kiek tai būtinai reikalinga siekiant užbaigti šio straipsnio 1 dalies c, d, f ir g punktuose nurodytas nebaigtas procedūras. Jungtinė Karalystė atlygina Sąjungai išlaidas, kurias Sąjunga faktiškai patyrė dėl to, kad Jungtinei Karalystei buvo sudarytos palankesnės sąlygos naudotis programa SIENA. Tų išlaidų dydį Sąjunga Jungtinei Karalystei nurodo ne vėliau kaip 2021 m. kovo 31 d. Tuo atveju, kai nurodyta faktiškai patirtų išlaidų suma iš esmės skiriasi nuo tiksliausios sąmatos sumos, kurią Sąjunga buvo pateikusi Jungtinei Karalystei iki šio Susitarimo pasirašymo dienos, Jungtinė Karalystė nedelsdama sumoka Sąjungai tiksliausios sąmatos sumą, o Jungtinis komitetas nustato tvarką, pagal kurią turi būti apskaičiuojamas faktiškai patirtų išlaidų ir tiksliausios sąmatos sumos skirtumas.

---

[1] 2007 m. gruodžio 6 d. Tarybos sprendimas 2007/845/TVR dėl valstybių narių turto susigrąžinimo tarnybų bendradarbiavimo nusikalstamu būdu įgytų pajamų bei kito susijusio turto paieškos ir nustatymo srityje (OL L 332, 2007 12 18, p. 103).

[2] 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/681 dėl keleivio duomenų įrašo (PNR) duomenų naudojimo teroristinių nusikaltimų ir sunkių nusikaltimų prevencijos, nustatymo, tyrimo ir patraukimo už juos baudžiamojon atsakomybėn tikslais (OL L 119, 2016 5 4, p. 132).

64 STRAIPSNIS

Gavimo arba arešto fakto patvirtinimas

1. Tais atvejais, kai kompetentingai išduodančiajai arba prašančiajai institucijai kyla abejonių, kad vykdančioji arba prašomoji institucija 62 straipsnio 1 dalies a ir c–e punktuose, f punkto i papunktyje ir h–l punktuose bei 63 straipsnio 1 dalies a punkto i ir ii papunkčiuose, b punkto i–v, vii, viii ir ix papunkčiuose ir c, d, f ir g punktuose nurodytą teismo sprendimą arba prašymą gavo iki pereinamojo laikotarpio pabaigos, ji gali prašyti per 10 dienų nuo pereinamojo laikotarpio pabaigos patvirtinti, kad toks teismo sprendimas arba prašymas buvo gautas.

2. 62 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytais atvejais, kai kompetentingai išduodančiajai teisminei institucijai kyla abejonių, kad prašomas perduoti asmuo buvo areštuotas pagal Pagrindų sprendimo 2002/584/TVR 11 straipsnį iki pereinamojo laikotarpio pabaigos, ji gali prašyti kompetentingos vykdančiosios teisminės institucijos per 10 dienų nuo pereinamojo laikotarpio pabaigos patvirtinti, kad asmuo buvo areštuotas.

3. 1 ir 2 dalyse nurodyta vykdančioji arba prašomoji institucija į prašymą patvirtinti gavimą arba areštą atsako per 10 dienų nuo prašymo gavimo dienos, išskyrus atvejus, kai patvirtinimas jau buvo pateiktas pagal taikytinas Sąjungos teisės nuostatas.

65 STRAIPSNIS

Kiti taikytini Sąjungos aktai

Šio Susitarimo 62 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytam procesui taikoma Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/64/ES[1] bei Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/13/ES[2].

[1] 2010 m. spalio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/64/ES dėl teisės į vertimo žodžiu ir raštu paslaugas baudžiamajame procese (OL L 280, 2010 10 26, p. 1).

[2] 2012 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/13/ES dėl teisės į informaciją baudžiamajame procese (OL L 142, 2012 6 1, p. 1).

VI ANTRAŠTINĖ DALIS

NEBAIGTAS TEISMINIS BENDRADARBIAVIMAS CIVILINĖSE IR KOMERCINĖSE BYLOSE

66 STRAIPSNIS

Sutartinėms ir nesutartinėms prievolėms taikytina teisė

Jungtinėje Karalystėje toliau nurodyti aktai taikomi taip:

a) Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 593/2008[1] taikomas sutartims, sudarytoms iki pereinamojo laikotarpio pabaigos;

b) Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 864/2007[2] taikomas žalą sukėlusiems įvykiams, jei tokie įvykiai įvyko iki pereinamojo laikotarpio pabaigos;

[1] 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 593/2008 dėl sutartinėms prievolėms taikytinos teisės (Roma I) (OL L 177, 2008 7 4, p. 6).

[2] 2007 m. liepos 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 864/2007 dėl nesutartinėms prievolėms taikytinos teisės (Roma II) (OL L 199, 2007 7 31, p. 40).

67 STRAIPSNIS

Jurisdikcija, teismo sprendimų pripažinimas ir vykdymas
ir susijęs centrinių institucijų bendradarbiavimas

1. Iki pereinamojo laikotarpio pabaigos pradėtam teismo procesui ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1215/2012[1] 29, 30 ir 31 straipsniuose, Reglamento (EB) Nr. 2201/2003 19 straipsnyje arba Tarybos reglamento (EB) Nr. 4/2009[2] 12 ir 13 straipsniuose nurodytam teismo procesui ar ieškiniams, kurie yra susiję su tokiu teismo procesu, Jungtinėje Karalystėje, taip pat valstybėse narėse su Jungtine Karalyste susijusiais atvejais taikomi šie aktai ar nuostatos:

a) Reglamento (ES) Nr. 1215/2012 nuostatos dėl jurisdikcijos;

[1] 2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 351, 2012 12 20, p. 1).

[2] 2008 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 4/2009 dėl jurisdikcijos, taikytinos teisės, teismo sprendimų pripažinimo ir vykdymo bei bendradarbiavimo išlaikymo prievolių srityje (OL L 7, 2009 1 10, p. 1).

b) Reglamento (ES) 2017/1001, Reglamento (EB) Nr. 6/2002, Reglamento (EB) Nr. 2100/94, Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/679[1] ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 96/71/EB[2] nuostatos dėl jurisdikcijos;

c) Reglamento (EB) Nr. 2201/2003 nuostatos dėl jurisdikcijos;

d) Reglamento (EB) Nr. 4/2009 nuostatos dėl jurisdikcijos.

2. Teismo ir kitų sprendimų, autentiškų dokumentų, teisminių taikos sutarčių (teisminių susitarimų) ir susitarimų pripažinimui ir vykdymui, Jungtinėje Karalystėje, taip pat valstybėse narėse su Jungtine Karalyste susijusiais atvejais toliau nurodyti aktai arba nuostatos taikomi taip:

a) Reglamentas (ES) Nr. 1215/2012 taikomas teismo sprendimų, kurie priimti iki pereinamojo laikotarpio pabaigos iškeltose bylose, pripažinimui ir vykdymui, taip pat iki pereinamojo laikotarpio pabaigos oficialiai sudarytiems arba įregistruotiems autentiškiems dokumentams ir patvirtintoms arba sudarytoms teisminėms taikos sutartims;

---

1 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016 5 4, p. 1).

2 1996 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 96/71/EB dėl darbuotojų komandiravimo paslaugų teikimo sistemoje (OL L 18, 1997 1 21, p. 1).

b) Reglamento (ES) Nr. 2201/2003 nuostatos dėl pripažinimo ir vykdymo taikomos teismo sprendimams, kurie priimti iki pereinamojo laikotarpio pabaigos iškeltose bylose, taip pat iki pereinamojo laikotarpio pabaigos kaip autentiški dokumentai oficialiai sudarytiems arba įregistruotiems dokumentams ir sudarytiems susitarimams;

c) Reglamento (EB) Nr. 4/2009 nuostatos dėl pripažinimo ir vykdymo taikomos sprendimams, kurie priimti iki pereinamojo laikotarpio pabaigos iškeltose bylose, taip pat iki pereinamojo laikotarpio pabaigos patvirtintiems arba sudarytiems teisminiams susitarimams ir sudarytiems autentiškiems dokumentams;

d) Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 805/2004[1] taikomas teismo sprendimams, kurie priimti iki pereinamojo laikotarpio pabaigos iškeltose bylose, taip pat iki pereinamojo laikotarpio pabaigos patvirtintiems arba sudarytiems teisminiams susitarimams ir sudarytiems autentiškiems dokumentams, jei prašymas sprendimą, susitarimą arba dokumentą patvirtinti kaip Europos vykdomąjį raštą buvo pateiktas iki pereinamojo laikotarpio pabaigos.

[1] 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 805/2004, sukuriantis neginčytinų reikalavimų Europos vykdomąjį raštą (OL L 143, 2004 4 30, p. 15).

3. Jungtinėje Karalystėje, taip pat valstybėse narėse su Jungtine Karalyste susijusiais atvejais toliau nurodytos nuostatos taikomos taip:

a) Reglamento (EB) Nr. 2201/2003 IV skyrius taikomas prašymams ir paraiškoms, kuriuos prašomosios valstybės centrinė institucija arba kita kompetentinga institucija gavo iki pereinamojo laikotarpio pabaigos;

b) Reglamento (EB) Nr. 4/2009 VII skyrius taikomas šio straipsnio 2 dalies c punkte nurodytiems prašymams dėl sprendimo pripažinimo arba vykdymo ir prašymams, kuriuos prašomosios valstybės centrinė institucija gavo iki pereinamojo laikotarpio pabaigos;

c) Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/848[1] taikomas nemokumo byloms ir to reglamento 6 straipsnio 1 dalyje nurodytiems ieškiniams, jei pagrindinė byla buvo iškelta iki pereinamojo laikotarpio pabaigos;

[1] 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 2015/848 dėl nemokumo bylų (OL L 141, 2015 6 5, p. 19).

d) Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1896/2006[1] taikomas Europos mokėjimo įsakymams, dėl kurių prašymai pateikti iki pereinamojo laikotarpio pabaigos; tais atvejais, kai padavus tokį prašymą byla perduodama pagal to reglamento 17 straipsnio 1 dalį, laikoma, kad byla iškelta iki pereinamojo laikotarpio pabaigos;

e) Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 861/2007[2] taikomas ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrai, dėl kurios ieškiniai pateikti iki pereinamojo laikotarpio pabaigos;

f) Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 606/2013[3] taikomas pažymoms, išduotoms iki pereinamojo laikotarpio pabaigos.

---

[1] 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1896/2006, nustatantis Europos mokėjimo įsakymo procedūrą (OL L 399, 2006 12 30, p. 1).

[2] 2007 m. liepos 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 861/2007, nustatantis Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą (OL L 199, 2007 7 31, p. 1).

[3] 2013 m. birželio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 606/2013 dėl apsaugos priemonių tarpusavio pripažinimo civilinėse bylose (OL L 181, 2013 6 29, p. 4).

68 STRAIPSNIS

Nebaigtos teisminio bendradarbiavimo procedūros

Jungtinėje Karalystėje, taip pat valstybėse narėse su Jungtine Karalyste susijusiais atvejais toliau nurodyti aktai taikomi taip:

a) Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1393/2007[1] taikomas teisminiams ir neteisminiams dokumentams, kuriuos iki pereinamojo laikotarpio pabaigos įteikimo tikslais gavo vienas iš šių subjektų:

   i) gaunančioji agentūra;

   ii) valstybės, kurioje turi būti įteikti dokumentai, centrinė įstaiga arba

   iii) diplomatiniai arba konsuliniai darbuotojai, pašto tarnybos, teismo pareigūnai, tarnautojai ar kiti valstybės, į kurią kreipiamasi, kompetentingi asmenys, kaip nurodyta to reglamento 13, 14 ir 15 straipsniuose;

[1] 2007 m. lapkričio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1393/2007 dėl teisminių ir neteisminių dokumentų civilinėse arba komercinėse bylose įteikimo valstybėse narėse („dokumentų įteikimas“) ir panaikinantis Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1348/2000 (OL L 324, 2007 12 10, p. 79).

b) Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1206/2001[1] taikomas prašymams, kuriuos iki pereinamojo laikotarpio pabaigos gavo vienas iš šių subjektų:

i) prašomasis teismas;

ii) valstybės, kurioje prašoma surinkti įrodymus, centrinė įstaiga arba

iii) to reglamento 17 straipsnio 1 dalyje nurodyta centrinė įstaiga arba kompetentinga institucija;

c) Tarybos sprendimas 2001/470/EB[2] taikomas prašymams, kurie buvo gauti iki pereinamojo laikotarpio pabaigos; tais atvejais, kai prašančiajai ryšių įstaigai kyla abejonių, kad prašymas buvo gautas iki pereinamojo laikotarpio pabaigos, ji gali per 7 dienas nuo pereinamojo laikotarpio pabaigos paprašyti patvirtinti, kad prašymas buvo gautas.

---

[1] 2001 m. gegužės 28 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1206/2001 dėl valstybių narių teismų tarpusavio bendradarbiavimo renkant įrodymus civilinėse ar komercinėse bylose (OL L 174, 2001 6 27, p. 1).

[2] 2001 m. gegužės 28 d. Tarybos sprendimas 2001/470/EB, sukuriantis Europos teisminį tinklą civilinėse ir komercinėse bylose (OL L 174, 2001 6 27, p. 25).

69 STRAIPSNIS

Kitos taikytinos nuostatos

1. Jungtinėje Karalystėje, taip pat valstybėse narėse su Jungtine Karalyste susijusiais atvejais toliau nurodyti aktai taikomi taip:

a) Tarybos direktyva 2003/8/EB[1] taikoma teisinės pagalbos prašymams, kuriuos priimančioji įstaiga gavo iki pereinamojo laikotarpio pabaigos. Tais atvejais, kai prašančiajai įstaigai kyla abejonių, kad prašymas buvo gautas iki tos dienos, ji gali per 7 dienas nuo pereinamojo laikotarpio pabaigos paprašyti patvirtinti, kad prašymas buvo gautas;

b) Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/52/EB[2] taikoma tais atvejais, kai iki pereinamojo laikotarpio pabaigos:

i) šalys susitaria naudotis mediacija kilus ginčui;

[1] 2003 m. sausio 27 d. Tarybos direktyva 2003/8/EB, numatanti teisės kreiptis į teismą įgyvendinimo tarptautiniuose ginčuose pagerinimą nustatant minimalias bendras teisinės pagalbos tokiems ginčams taisykles (OL L 26, 2003 1 31, p. 41).

[2] 2008 m. gegužės 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/52/EB dėl tam tikrų mediacijos civilinėse ir komercinėse bylose aspektų (OL L 136, 2008 5 24, p. 3).

ii) teismas nurodo naudotis mediacija arba

iii) teismas paragina šalis naudotis mediacija;

c) Tarybos direktyva 2004/80/EB[1] taikoma pareiškimams, kuriuos sprendžiančioji institucija gavo iki pereinamojo laikotarpio pabaigos.

2. Kiek tai susiję su Reglamento (ES) Nr. 1215/2012 nuostatomis, kurios taikytinos pagal Europos bendrijos ir Danijos Karalystės susitarimą dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo[2], taip pat taikomas šio Susitarimo 67 straipsnio 1 dalies a punktas ir 2 dalies a punktas.

3. Kiek tai susiję su Reglamento (EB) Nr. 1393/2007 nuostatomis, kurios taikytinos pagal Europos bendrijos ir Danijos Karalystės susitarimą dėl teisminių ir neteisminių dokumentų civilinėse arba komercinėse bylose įteikimo[3], taip pat taikomas šio Susitarimo 68 straipsnio a punktas.

---

1 2004 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyva 2004/80/EB dėl kompensacijos nusikaltimų aukoms (OL L 261, 2004 8 6, p. 15).

2 OL L 299, 2005 11 16, p. 62.

3 OL L 300, 2005 11 17, p. 55.

VII ANTRAŠTINĖ DALIS

DUOMENYS IR INFORMACIJA, KURIE BUVO TVARKOMI AR GAUTI IKI PEREINAMOJO LAIKOTARPIO PABAIGOS ARBA PAGAL ŠĮ SUSITARIMĄ

70 STRAIPSNIS

Apibrėžtis

Šioje antraštinėje dalyje terminas „asmens duomenų apsaugos srities Sąjungos teisė“ reiškia:

a) Reglamentą (ES) 2016/679, išskyrus jo VII skyrių;

b) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2016/680[1];

[1] 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/680 dėl fizinių asmenų apsaugos kompetentingoms institucijoms tvarkant asmens duomenis nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ar baudžiamojo persekiojimo už jas arba bausmių vykdymo tikslais ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, ir kuria panaikinamas Tarybos pamatinis sprendimas 2008/977/TVR (OL L 119, 2016 5 4, p. 89).

c) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2002/58/EB[1];

d) visas kitas Sąjungos teisės nuostatas, reglamentuojančias asmens duomenų apsaugą.

71 STRAIPSNIS

Asmens duomenų apsauga

1. Ne Jungtinėje Karalystėje esančių duomenų subjektų asmens duomenų tvarkymui Jungtinėje Karalystėje taikoma asmens duomenų apsaugos srities Sąjungos teisė, jei tie asmens duomenys:

a) iki pereinamojo laikotarpio pabaigos Jungtinėje Karalystėje buvo tvarkomi pagal Sąjungos teisę arba

b) po pereinamojo laikotarpio pabaigos Jungtinėje Karalystėje tvarkomi pagal šį Susitarimą.

2. 1 dalis netaikoma tiek, kiek joje nurodytam asmens duomenų tvarkymui taikoma tinkamo lygio apsauga, kaip nustatyta taikytinuose sprendimuose pagal Reglamento (ES) 2016/679 45 straipsnio 3 dalį arba Direktyvos (ES) 2016/680 36 straipsnio 3 dalį.

[1] 2002 m. liepos 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/58/EB dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje (Direktyva dėl privatumo ir elektroninių ryšių) (OL L 201, 2002 7 31, p. 37).

3. Tiek, kiek 2 dalyje nurodytas sprendimas nustojo būti taikytinas, Jungtinė Karalystė užtikrina, kad 1 dalyje nurodytam duomenų subjektų asmens duomenų tvarkymui būtų taikoma tokio lygio asmens duomenų apsauga, kuri būtų iš esmės lygiavertė pagal asmens duomenų apsaugos srities Sąjungos teisę nustatytai apsaugai.

72 STRAIPSNIS

Konfidencialus duomenų ir informacijos tvarkymas ir ribotas naudojimas Jungtinėje Karalystėje

Nedarant poveikio 71 straipsniui, be asmens duomenų apsaugos srities Sąjungos teisės, Sąjungos teisės nuostatos dėl konfidencialaus tvarkymo, naudojimo apribojimo, saugojimo trukmės apribojimo bei reikalavimo ištrinti duomenis ir informaciją taikomos duomenims ir informacijai, kuriuos Jungtinės Karalystės arba jos teritorijoje esančios valdžios institucijos ar oficialios įstaigos arba Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/25/ES[1] 4 straipsnyje apibrėžti Jungtinės Karalystės arba jos teritorijoje esantys perkantieji subjektai gavo:

a) iki pereinamojo laikotarpio pabaigos arba

b) pagal šį Susitarimą.

[1] 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/25/ES dėl subjektų, vykdančių veiklą vandens, energetikos, transporto ir pašto paslaugų sektoriuose, vykdomų pirkimų, kuria panaikinama Direktyva 2004/17/EB (OL L 94, 2014 3 28, p. 243).

73 STRAIPSNIS

Iš Jungtinės Karalystės gautų duomenų ir informacijos tvarkymas

Iki pereinamojo laikotarpio pabaigos arba po pereinamojo laikotarpio pabaigos pagal šį Susitarimą iš Jungtinės Karalystės gautų duomenų ir informacijos Sąjunga negali tvarkyti kitaip nei iš valstybės narės gautų duomenų ir informacijos remdamasi vien tuo, kad Jungtinė Karalystė išstojo iš Sąjungos.

74 STRAIPSNIS

Informacijos saugumas

1. Įslaptintai informacijai, kurią Jungtinė Karalystė gavo iki pereinamojo laikotarpio pabaigos arba pagal šį Susitarimą arba kurią ji pateikė Sąjungai ar valstybei narei iki pereinamojo laikotarpio pabaigos arba pagal šį Susitarimą, taikomos Sąjungos teisės nuostatos dėl ES įslaptintos informacijos ir Euratomo įslaptintos informacijos apsaugos.

2. Iš Sąjungos teisės kylančios pramoninio saugumo srities pareigos Jungtinei Karalystei taikomos tais atvejais, kai su įslaptinta sutartimi, įslaptinta subrangos sutartimi arba įslaptintu dotacijos susitarimu susijusi pasiūlymų teikimo, sutarčių sudarymo arba dotacijų skyrimo procedūra buvo pradėta iki pereinamojo laikotarpio pabaigos.

3. Jungtinė Karalystė užtikrina, kad kriptografijos produktai, kuriems naudojami įslaptinti kriptografiniai algoritmai, sukurti kontroliuojant valstybės narės arba Jungtinės Karalystės kriptografijos patvirtinimo institucijai ir jos įvertinti bei patvirtinti, ir kurie iki pereinamojo laikotarpio pabaigos buvo Sąjungos patvirtinti ir yra Jungtinėje Karalystėje, nebūtų perleisti trečiajai šaliai.

4. Tiems produktams taikomi visi Sąjungos kriptografijos produkto patvirtinime nustatyti reikalavimai, apribojimai ir sąlygos.

VIII ANTRAŠTINĖ DALIS

NEBAIGTOS VIEŠŲJŲ PIRKIMŲ IR PANAŠIOS PROCEDŪROS

75 STRAIPSNIS

Apibrėžtis

Šioje antraštinėje dalyje terminas „atitinkamos taisyklės“ reiškia viešųjų sutarčių skyrimui taikytinus bendruosius Sąjungos teisės principus, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 2009/81/EB[1], 2014/23/ES[2], 2014/24/ES[3] ir 2014/25/ES[4], Europos Parlamento ir Tarybos reglamentus (EB) Nr. 2195/2002[5] ir (EB) Nr. 1370/2007[6], Tarybos reglamento (EEB) Nr. 3577/92[7] 4 straipsnį, Tarybos direktyvos 96/67/EB[8] 11 ir 12 straipsnius, Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1008/2008[9] 16, 17 ir 18 straipsnius, Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2017/352[10] 6 ir 7 straipsnius bei visas kitas viešųjų pirkimų procedūras reglamentuojančias specialias Sąjungos teisės nuostatas.

---

1 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/81/EB dėl darbų, prekių ir paslaugų pirkimo tam tikrų sutarčių, kurias sudaro perkančiosios organizacijos ar subjektai gynybos ir saugumo srityse, sudarymo tvarkos derinimo ir iš dalies keičianti direktyvas 2004/17/EB ir 2004/18/EB (OL L 216, 2009 8 20, p. 76).

2 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/23/ES dėl koncesijos sutarčių suteikimo (OL L 94, 2014 3 28, p. 1).

3 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/24/ES dėl viešųjų pirkimų, kuria panaikinama Direktyva 2004/18/EB (OL L 94, 2014 3 28, p. 65).

4 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/25/ES dėl subjektų, vykdančių veiklą vandens, energetikos, transporto ir pašto paslaugų sektoriuose, vykdomų pirkimų, kuria panaikinama Direktyva 2004/17/EB (OL L 94, 2014 3 28, p. 243).

5 2002 m. lapkričio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2195/2002 dėl bendro viešųjų pirkimų žodyno (BVPŽ) (OL L 340, 2002 12 16, p. 1).

6 2007 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1370/2007 dėl keleivinio geležinkelių ir kelių transporto viešųjų paslaugų ir panaikinantis Tarybos reglamentus (EEB) Nr. 1191/69 ir (EEB) Nr. 1107/70 (OL L 315, 2007 12 3, p. 1).

7 1992 m. gruodžio 7 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 3577/92, taikantis laisvės teikti paslaugas principą jūrų transportui valstybėse narėse (jūrų kabotažas), (OL L 364, 1992 12 12, p. 7).

8 1996 m. spalio 15 d. Tarybos direktyva 96/67/EB dėl patekimo į Bendrijos oro uostuose teikiamų antžeminių paslaugų rinką (OL L 272, 1996 10 25, p. 36).

9 2008 m. rugsėjo 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1008/2008 dėl oro susisiekimo paslaugų teikimo Bendrijoje bendrųjų taisyklių (OL L 293, 2008 10 31, p. 3).

10 2017 m. vasario 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/352, kuriuo nustatoma uosto paslaugų teikimo sistema ir bendros finansinio uostų skaidrumo taisyklės (OL L 57, 2017 3 3, p. 1).

76 STRAIPSNIS

Nebaigtoms procedūroms taikytinos taisyklės

1. Atitinkamos taisyklės taikomos:

a) nedarant poveikio b punktui, – procedūroms, kurias valstybių narių arba Jungtinės Karalystės perkančiosios organizacijos arba perkantieji subjektai pagal tas taisykles pradėjo iki pereinamojo laikotarpio pabaigos ir kurios paskutinę pereinamojo laikotarpio dieną dar nebuvo baigtos, įskaitant procedūras, vykdomas naudojantis dinaminėmis pirkimo sistemomis, taip pat procedūras, kurias vykdant kvietimas dalyvauti konkurse teikiamas išankstinio informacinio skelbimo, reguliaraus orientacinio skelbimo arba skelbimo apie kvalifikacijos vertinimo sistemą forma, ir

b) Direktyvos 2009/81/EB 29 straipsnio 2, 3 ir 4 dalyse, Direktyvos 2014/24/ES 33 straipsnio 2–5 dalyse ir Direktyvos 2014/25/ES 51 straipsnio 2 dalyje nurodytoms procedūroms, kurios yra susijusios su toliau nurodytų valstybių narių arba Jungtinės Karalystės perkančiųjų institucijų arba perkančiųjų subjektų sudarytų preliminariųjų sutarčių vykdymu, įskaitant pagal tokias preliminariąsias sutartis sudaromų sutarčių skyrimą:

   i) iki pereinamojo laikotarpio pabaigos sudarytų preliminariųjų sutarčių, kurios paskutinę pereinamojo laikotarpio dieną nebuvo nei pasibaigusios, nei nutrauktos, arba

ii) preliminariųjų sutarčių, kurios po pereinamojo laikotarpio pabaigos sudarytos laikantis šios straipsnio dalies a punkte nurodytos procedūros.

2. Nedarant poveikio kokio nors apribojimo taikymui pagal Sąjungos teisę, kiek tai susiję su 1 dalyje nurodytomis procedūromis, perkančiosios institucijos ir perkantieji subjektai valstybių narių ir Jungtinės Karalystės konkurso dalyvių arba, jei taikytina, asmenų, kurie kitais pagrindais turi teisę pateikti paraiškas, atžvilgiu laikosi nediskriminavimo principo.

3. Laikoma, kad 1 dalyje nurodyta procedūra pradėta, kai pagal atitinkamas taisykles paskelbtas kvietimas dalyvauti konkurse arba koks nors kitas kvietimas teikti paraiškas. Tais atvejais, kai pagal atitinkamas taisykles leidžiama taikyti procedūrą, kuriai vykdyti nereikalaujama skelbti kvietimo dalyvauti konkurse arba kokio nors kito kvietimo teikti paraiškas, laikoma, kad procedūra pradėta, kai perkančioji institucija arba perkantysis subjektas susisiekė su ekonominės veiklos vykdytojais dėl konkrečios procedūros.

4. Laikoma, kad 1 dalyje nurodyta procedūra baigta:

a) pagal atitinkamas taisykles paskelbus skelbimą apie sutarties skyrimą arba tais atvejais, kai pagal tas taisykles nereikalaujama paskelbti skelbimo apie sutarties skyrimą, – sudarius atitinkamą sutartį, arba

b) jei perkančioji institucija arba perkantysis subjektas nusprendė neskirti sutarties, – informavus atitinkamai konkurso dalyvius arba asmenis, kurie kitais pagrindais turi teisę pateikti paraiškas, apie priežastis, dėl kurių sutartis nebuvo skirta.

5. Šis straipsnis nedaro poveikio Sąjungos arba Jungtinės Karalystės taisyklėms dėl muitų, prekių judėjimo, paslaugų teikimo, profesinių kvalifikacijų pripažinimo arba intelektinės nuosavybės.

77 STRAIPSNIS

Peržiūros procedūros

Šio Susitarimo 76 straipsnyje nurodytoms viešųjų pirkimų procedūroms, kurios patenka į Tarybos direktyvų 89/665/EEB[1] ir 92/13/EEB[2] taikymo sritį, taikomos tos direktyvos.

---

1 1989 m. gruodžio 21 d. Tarybos direktyva 89/665/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su peržiūros procedūrų taikymu sudarant viešojo prekių pirkimo ir viešojo darbų pirkimo sutartis, derinimo (OL L 395, 1989 12 30, p. 33).

2 1992 m. vasario 25 d. Tarybos direktyva 92/13/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių Bendrijos taisyklių taikymą viešųjų pirkimų tvarkai vandens, energetikos, transporto ir telekomunikacijų sektoriuose, suderinimo (OL L 76, 1992 3 23, p. 14).

78 STRAIPSNIS

Bendradarbiavimas

Nukrypstant nuo šio Susitarimo 8 straipsnio, Direktyvoje 2014/24/ES nustatytoms procedūroms, kurias Jungtinės Karalystės perkančiosios institucijos pradėjo iki pereinamojo laikotarpio pabaigos ir kurios paskutinę pereinamojo laikotarpio dieną dar nebuvo baigtos, ne ilgiau kaip 9 mėnesius nuo pereinamojo laikotarpio pabaigos taikoma tos direktyvos 61 straipsnio 2 dalis.

IX ANTRAŠTINĖ DALIS

SU EURATOMU SUSIJĘ KLAUSIMAI

79 STRAIPSNIS

Apibrėžtys

Šioje antraštinėje dalyje vartojamų terminų apibrėžtys:

a) Bendrija – Europos atominės energijos bendrija;

b) saugumo kontrolė – veikla, kurią vykdant tikrinama, ar branduolinės medžiagos ir įranga nenaudojamos kitiems tikslams nei naudotojų deklaruota tikslinė paskirtis ir ar laikomasi tarptautinių teisinių įsipareigojimų branduolines medžiagas ir įrangą naudoti taikiems tikslams;

c) specialiosios skiliosios medžiagos – specialiosios skiliosios medžiagos, kaip apibrėžta Euratomo sutarties 197 straipsnio 1 punkte;

d) rūdos – rūdos, kaip apibrėžta Euratomo sutarties 197 straipsnio 4 punkte;

e) žaliavos – žaliavos, kaip apibrėžta Euratomo sutarties 197 straipsnio 3 punkte;

f) branduolinės medžiagos – rūdos, žaliavos ir specialiosios skiliosios medžiagos;

g) panaudotas branduolinis kuras ir radioaktyviosios atliekos – panaudotas branduolinis kuras ir radioaktyviosios atliekos, kaip apibrėžta Tarybos direktyvos 2011/70/Euratomas[1] 3 straipsnio 7 ir 11 punktuose.

[1] 2011 m. liepos 19 d. Tarybos direktyva 2011/70/Euratomas, kuria nustatoma panaudoto branduolinio kuro ir radioaktyviųjų atliekų atsakingo ir saugaus tvarkymo Bendrijos sistema (OL L 199, 2011 8 2, p. 48).

80 STRAIPSNIS

Bendrijos atsakomybės už su Jungtine Karalyste susijusius klausimus pabaiga

1. Jungtinei Karalystei tenka išimtinė atsakomybė už tai, kad būtų užtikrinta, kad visos rūdos, žaliavos ir specialiosios skiliosios medžiagos, kurioms taikoma Euratomo sutartis ir kurios pereinamojo laikotarpio pasibaigimo momentu yra Jungtinės Karalystės teritorijoje, būtų tvarkomos laikantis atitinkamų taikytinų tarptautinių sutarčių ir konvencijų, įskaitant, be kita ko, tarptautines sutartis ir konvencijas dėl branduolinės saugos, saugumo kontrolės priemonių, branduolinių medžiagų neplatinimo ir fizinės apsaugos, taip pat tarptautines sutartis ir konvencijas dėl panaudoto branduolinio kuro ir radioaktyviųjų atliekų tvarkymo saugos.

2. Jungtinei Karalystei tenka išimtinė atsakomybė už tai, kad būtų užtikrinta, kad ji vykdytų tarptautinius įsipareigojimus, atsirandančius dėl jos narystės Tarptautinėje atominės energijos agentūroje arba kylančius iš Sutarties dėl branduolinio ginklo neplatinimo ar bet kokios kitos atitinkamos tarptautinės sutarties ar konvencijos, kurios šalis Jungtinė Karalystė yra.

81 STRAIPSNIS

Saugumo kontrolė

Jungtinė Karalystė taiko saugumo kontrolės režimą. Pagal šį saugumo kontrolės režimą taikoma sistema, kurios veiksmingumas ir taikymo aprėptis yra lygiaverčiai Bendrijos saugumo kontrolės režimui Jungtinės Karalystės teritorijoje pagal Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės, Europos atominės energijos bendrijos ir Tarptautinės atominės energijos agentūros susitarimą dėl saugumo kontrolės priemonių taikymo Jungtinėje Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystėje, atsižvelgiant į Sutartį dėl branduolinio ginklo neplatinimo [INFCIRC/263], su pakeitimais.

82 STRAIPSNIS

Konkretūs įsipareigojimai pagal tarptautinius susitarimus

Jungtinė Karalystė užtikrina, kad būtų vykdomi visi konkretūs įsipareigojimai pagal susitarimus, kuriuos Bendrija yra sudariusi su trečiosiomis šalimis arba tarptautinėmis organizacijomis dėl bet kokios branduolinės įrangos, branduolinių medžiagų ar kitų branduolinių prekių, pereinamojo laikotarpio pasibaigimo momentu esančių Jungtinės Karalystės teritorijoje, arba kitu atveju, susitarusi su atitinkama trečiąja šalimi arba tarptautine organizacija, nustato tinkamas priemones.

83 STRAIPSNIS

Jungtinėje Karalystėje esančių specialiųjų daliųjų medžiagų
nuosavybės teisė bei teisė jas naudoti ir sunaudoti

1. Jungtinės Karalystės teritorijoje esančios specialiosios daliosios medžiagos, kurioms iki pereinamojo laikotarpio pabaigos buvo taikomas Euratomo sutarties 86 straipsnis, pereinamojo laikotarpio pasibaigimo momentu nustoja būti Bendrijos turtu.

2. 1 dalyje nurodytos specialiosios daliosios medžiagos tampa asmenų ar įmonių, pereinamojo laikotarpio pasibaigimo momentu pagal Euratomo sutarties 87 straipsnį turėjusių neribotą teisę naudoti ir sunaudoti tas medžiagas, turtu.

3. Tais atvejais, kai, siekiant apsaugoti pagal Euratomo sutarties II antraštinės dalies 6 skyrių nustatytos bendros tiekimo politikos ir pagal tos antraštinės dalies 9 skyrių nustatytos bendrosios branduolinės rinkos vientisumą, be kita ko, atsižvelgiant į specialiosioms daliosioms medžiagoms (toliau – atitinkamos medžiagos) taikytinas saugumo kontrolės priemones, teisę naudoti ir sunaudoti 2 dalyje nurodytas atitinkamas medžiagas turi valstybė narė arba valstybės narės teritorijoje įsisteigę asmenys ar įmonės, taikomos šios nuostatos:

a) atsižvelgiant į šio Susitarimo 5 straipsnį, Bendrija turi teisę reikalauti, kad atitinkamos medžiagos būtų perduotos saugoti pagal Euratomo sutarties 52 straipsnio 2 dalies b punktą įsteigtai agentūrai ar kitoms saugykloms, kurios yra arba gali būti prižiūrimos Europos Komisijos;

b) Bendrija turi teisę pagal Euratomo sutarties 52 straipsnio 2 dalį sudaryti sutartis dėl atitinkamų medžiagų tiekimo bet kuriam Jungtinės Karalystės teritorijoje arba trečiojoje šalyje įsisteigusiam asmeniui ar įmonei;

c) atitinkamoms medžiagoms taikomas Komisijos reglamento (Euratomas) Nr. 302/2005[1] 20 straipsnis, išskyrus 1 dalies b ir c punktus;

d) leidimą eksportuoti atitinkamas medžiagas į trečiąją šalį duoda valstybės narės, kurioje asmuo ar įmonė, turintis teisę naudoti ir sunaudoti atitinkamas medžiagas, yra įsisteigęs pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 428/2009[2] 9 straipsnio 2 dalį, kompetentingos institucijos;

e) atitinkamų medžiagų atžvilgiu Bendrija turi teisę pasinaudoti visomis kitomis teisėmis, pagal Euratomo sutartį kylančiomis iš tos Sutarties 86 straipsnyje nustatytos nuosavybės teisės.

4. Valstybės narės, asmenys ar įmonės, turintys neribotą teisę naudoti ir sunaudoti specialiąsias daliąsias medžiagas, kurios pereinamojo laikotarpio pasibaigimo momentu yra Jungtinės Karalystės teritorijoje, išsaugo tą teisę.

---

[1] 2005 m. vasario 8 d. Komisijos reglamentas (Euratomas) Nr. 302/2005 dėl Euratomo saugumo kontrolės taikymo (OL L 54, 2005 2 28, p. 1).

[2] 2009 m. gegužės 5 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 428/2009, nustatantis Bendrijos dvejopo naudojimo prekių eksporto, persiuntimo, susijusių tarpininkavimo paslaugų ir tranzito kontrolės režimą (OL L 134, 2009 5 29, p. 1).

84 STRAIPSNIS

Su saugumo kontrolės priemonių taikymu susijusi įranga ir kitas turtas

1. V priede nurodyta su kontrolės priemonių taikymu pagal Euratomo sutartį susijusi Bendrijos įranga ir kitas turtas, pereinamojo laikotarpio pasibaigimo momentu esantys Jungtinėje Karalystėje, tampa Jungtinės Karalystės turtu. Jungtinė Karalystė atlygina Sąjungai tos įrangos ir kito turto vertę, kuri apskaičiuojama remiantis 2020 m. konsoliduotosiose finansinėse ataskaitose nurodyta tos įrangos ir kito turto verte.

2. Jungtinė Karalystė perima visas su 1 dalyje nurodyta įranga ir kitu turtu susijusias Bendrijos teises, pareigas ir atsakomybę.

85 STRAIPSNIS

Panaudotas branduolinis kuras ir radioaktyviosios atliekos

Jungtinės Karalystės galutinei atsakomybei už panaudotą branduolinį kurą ir radioaktyviąsias atliekas, kurie susidarė Jungtinėje Karalystėje ir pereinamojo laikotarpio pasibaigimo momentu yra valstybės narės teritorijoje, taikomos Direktyvos 2011/70/Euratomas 4 straipsnio 1 ir 2 dalys bei 4 dalies pirma pastraipa.

X ANTRAŠTINĖ DALIS

SĄJUNGOS TEISMINĖS IR ADMINISTRACINĖS PROCEDŪROS

1 SKYRIUS

TEISMINĖS PROCEDŪROS

86 STRAIPSNIS

Nebaigtos nagrinėti Europos Sąjungos Teisingumo Teismo bylos

1. Europos Sąjungos Teisingumo Teismas toliau turi jurisdikciją visose bylose, kurias Jungtinė Karalystė iškėlė arba kurios jai iškeltos iki pereinamojo laikotarpio pabaigos. Tokia jurisdikcija taikoma visoms proceso stadijoms, įskaitant apeliacinį procesą Teisingumo Teisme ir procesą Bendrajame Teisme tais atvejais, kai byla grąžinama Bendrajam Teismui.

2. Europos Sąjungos Teisingumo Teismas toliau turi jurisdikciją Jungtinės Karalystės teismų prašymu priimti prejudicinį sprendimą, jei prašymas pateiktas iki pereinamojo laikotarpio pabaigos.

3. Šiame skyriuje laikoma, kad byla iškelta Europos Sąjungos Teisingumo Teisme ir prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas tuo momentu, kai atitinkamai Teisingumo Teismo arba Bendrojo Teismo kanceliarija užregistravo dokumentą, kuriuo pradedama byla.

87 STRAIPSNIS

Naujos Teisingumo Teismo bylos

1. Jei Europos Komisija mano, kad Jungtinė Karalystė iki pereinamojo laikotarpio pabaigos neįvykdė kokios nors pareigos pagal Sutartis arba šio Susitarimo ketvirtą dalį, ji gali per 4 metus nuo pereinamojo laikotarpio pabaigos perduoti šį reikalą svarstyti Europos Sąjungos Teisingumo Teismui, laikydamasi atitinkamai SESV 258 straipsnyje arba SESV 108 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje nustatytų reikalavimų. Jurisdikciją nagrinėti tokias bylas turi Europos Sąjungos Teisingumo Teismas.

2. Jei Jungtinė Karalystė nevykdo šio Susitarimo 95 straipsnio 1 dalyje nurodyto sprendimo arba savo teisinėje sistemoje nesuteikia teisinės galios toje nuostatoje nurodytam sprendimui, kuris skirtas Jungtinėje Karalystėje gyvenančiam arba įsisteigusiam fiziniam ar juridiniam asmeniui, Europos Komisija gali per 4 metus nuo atitinkamo sprendimo priėmimo dienos perduoti šį reikalą svarstyti Europos Sąjungos Teisingumo Teismui, laikydamasi atitinkamai SESV 258 straipsnyje arba SESV 108 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje nustatytų reikalavimų. Jurisdikciją nagrinėti tokias bylas turi Europos Sąjungos Teisingumo Teismas.

3. Nusprendusi pagal šį straipsnį iškelti bylą, Europos Komisija Jungtinei Karalystei taiko tuos pačius principus kaip ir bet kuriai valstybei narei.

88 STRAIPSNIS

Proceso taisyklės

Sąjungos teisės nuostatos, kuriomis reglamentuojama Europos Sąjungos Teisingumo Teismo proceso tvarka, taikomos šioje antraštinėje dalyje nurodytoms byloms ir prašymams priimti prejudicinį sprendimą.

89 STRAIPSNIS

Teismo sprendimų ir nutarčių privalomumas ir vykdytinumas

1. Iki pereinamojo laikotarpio pabaigos paskelbti Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimai ir nutartys ir po pereinamojo laikotarpio pabaigos paskelbti tokie sprendimai ir nutartys 86 ir 87 straipsniuose nurodytose bylose Jungtinei Karalystei ir jos teritorijoje yra privalomi visa apimtimi.

2. Jei 1 dalyje nurodytu sprendimu Europos Sąjungos Teisingumo Teismas pripažįsta, kad Jungtinė Karalystė neįvykdė kokios nors pareigos pagal Sutartis arba šį Susitarimą, Jungtinė Karalystė imasi būtinų priemonių tam Teismo sprendimui įvykdyti.

3. Kiek tai susiję su šio straipsnio 1 dalyje nurodytais Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimais ir nutartimis, Jungtinėje Karalystėje taikomi SESV 280 ir 299 straipsniai.

90 STRAIPSNIS

Teisė įstoti į bylą ir dalyvauti byloje

Iki Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimai ir nutartys visose 86 straipsnyje nurodytose bylose ir bylose dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą taps galutiniai, Jungtinė Karalystė gali tokiu pačiu būdu kaip ir bet kuri valstybė narė įstoti į bylą arba, tais atvejais, kai reikalas perduotas svarstyti Europos Sąjungos Teisingumo Teismui pagal SESV 267 straipsnį, tokiu pačiu būdu kaip ir bet kuri valstybė narė dalyvauti Europos Sąjungos Teisingumo Teismo byloje. Tuo laikotarpiu Europos Sąjungos Teisingumo Teismo kancleris tuo pačiu metu ir tuo pačiu būdu kaip ir valstybėms narėms praneša Jungtinei Karalystei apie bet kokį valstybės narės teismo prašymą Europos Sąjungos Teisingumo Teismui priimti prejudicinį sprendimą.

Jungtinė Karalystė taip pat gali įstoti į Europos Sąjungos Teisingumo Teismo nagrinėjamą bylą arba joje dalyvauti tokiu pačiu būdu kaip ir valstybė narė:

a) bylose dėl pareigų pagal Sutartis nevykdymo, kai iki pereinamojo laikotarpio pabaigos Jungtinei Karalystei teko tokios pačios pareigos ir kai toks reikalas perduotas svarstyti Europos Sąjungos Teisingumo Teismui pagal SESV 258 straipsnį iki 87 straipsnio 1 dalyje nurodyto laikotarpio pabaigos arba, pasibaigus tam laikotarpiui, atsižvelgiant į konkretų atvejį, iki to momento, kurį pagal 87 straipsnio 1 dalį priimtas paskutinis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimas ar nutartis tapo galutiniai;

b) bylose dėl Sąjungos teisės aktų arba nuostatų, kurie iki pereinamojo laikotarpio pabaigos buvo taikytini Jungtinei Karalystei ir jos teritorijoje, ir toks reikalas perduotas svarstyti Europos Sąjungos Teisingumo Teismui pagal SESV 267 straipsnį iki 87 straipsnio 1 dalyje nurodyto laikotarpio pabaigos arba, pasibaigus tam laikotarpiui, atsižvelgiant į konkretų atvejį, iki to momento, kurį pagal 87 straipsnio 1 dalį priimtas paskutinis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimas ar nutartis tapo galutiniai, ir

c) 95 straipsnio 3 dalyje nurodytose bylose.

91 STRAIPSNIS

Atstovavimas Teisme

1. Nedarant poveikio 88 straipsniui, tais atvejais, kai iki pereinamojo laikotarpio pabaigos Europos Sąjungos Teisingumo Teismo byloje arba byloje dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą, pateikto iki pereinamojo laikotarpio pabaigos, šaliai atstovavo arba teikė pagalbą advokatas, turintis leidimą verstis praktika Jungtinės Karalystės teismuose, tas advokatas gali toliau toje byloje arba dėl tų prašymų atstovauti šaliai arba jai teikti pagalbą. Ši teisė taikoma visoms proceso stadijoms, įskaitant apeliacinį procesą Teisingumo Teisme ir procesą Bendrajame Teisme tais atvejais, kai jam grąžinama byla.

2. Nedarant poveikio 88 straipsniui, 87 straipsnyje ir 95 straipsnio 3 dalyje nurodytais atvejais Europos Sąjungos Teisingumo Teismo bylose šaliai gali atstovauti arba teikti pagalbą advokatai, turintys leidimą verstis praktika Jungtinės Karalystės teismuose. Advokatai, turintys leidimą verstis praktika Jungtinės Karalystės teismuose, taip pat gali atstovauti Jungtinei Karalystei arba jai teikti pagalbą bylose, kurioms taikomas 90 straipsnis ir į kurias Jungtinė Karalystė nusprendė įstoti arba kuriose ji nusprendė dalyvauti.

3. Advokatai, turintys leidimą verstis praktika Jungtinės Karalystės teismuose, 1 ir 2 dalyse nurodytose Europos Sąjungos Teisingumo Teismo bylose atstovaudami šaliai arba jai teikdami pagalbą, visais aspektais prilyginami advokatams, turintiems leidimą verstis praktika valstybių narių teismuose, Europos Sąjungos Teisingumo Teismo bylose atstovaujantiems šaliai arba jai teikiantiems pagalbą.

2 SKYRIUS

ADMINISTRACINĖS PROCEDŪROS

92 STRAIPSNIS

Nebaigtos administracinės procedūros

1. Sąjungos institucijos, įstaigos, organai ir agentūros toliau yra kompetentingi, kiek tai susiję su administracinėmis procedūromis, kurios buvo pradėtos iki pereinamojo laikotarpio pabaigos, dėl:

a) Jungtinės Karalystės arba Jungtinėje Karalystėje gyvenančių arba įsisteigusių fizinių ar juridinių asmenų laikymosi Sąjungos teisės arba

b) su konkurencija susijusios Sąjungos teisės laikymosi Jungtinėje Karalystėje.

2. Nedarant poveikio 3 daliai, šiame skyriuje laikoma, kad administracinė procedūra pradėta tuo momentu, kai ji oficialiai užregistruota Sąjungos institucijoje, įstaigoje, organe ar agentūroje.

3. Šiame skyriuje:

a) laikoma, kad Tarybos reglamentu (ES) 2015/1589[1] reglamentuojama administracinė procedūra dėl valstybės pagalbos pradėta tuo momentu, kai procedūrai suteiktas bylos numeris;

b) laikoma, kad pagal Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1/2003[2] Europos Komisijos vykdoma procedūra dėl SESV 101 arba 102 straipsnio taikymo pradėta tuo momentu, kai Europos Komisija nusprendė inicijuoti bylos nagrinėjimą pagal Komisijos reglamento (EB) Nr. 773/2004[3] 2 straipsnio 1 dalį;

---

[1] 2015 m. liepos 13 d. Tarybos reglamentas (ES) 2015/1589, nustatantis išsamias Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 108 straipsnio taikymo taisykles (OL L 248, 2015 9 24, p. 9).

[2] 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų Sutarties 81 ir 82 straipsniuose, įgyvendinimo (OL L 1, 2003 1 4, p. 1).

[3] 2004 m. balandžio 7 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 773/2004 dėl bylų nagrinėjimo Komisijoje pagal Sutarties 81 ir 82 straipsnius tvarkos (OL L 123, 2004 4 27, p. 18).

c) laikoma, kad Tarybos reglamentu (EB) Nr. 139/2004[1] reglamentuojama su koncentracijų tarp įmonių kontrole susijusi procedūra pradėta tuo momentu, kai:

i) pagal Reglamento (EB) Nr. 139/2004 1, 3 ir 4 straipsnius Europos Komisijai pranešta apie Sąjungos masto koncentraciją;

ii) pasibaigė Reglamento (EB) Nr. 139/2004 4 straipsnio 5 dalyje nurodytas 15 darbo dienų laikotarpis ir per jį nė viena valstybė narė, kurios kompetencijai pagal konkurencijos srities nacionalinės teisės aktus priklauso tikrinti koncentraciją, nepareiškė nesutikimo dėl prašymo perduoti bylą Europos Komisijai arba

iii) pagal Reglamento (EB) Nr. 139/2004 22 straipsnio 3 dalį Europos Komisija nusprendė patikrinti koncentraciją arba laikoma, kad ji taip nusprendė;

[1] 2004 m. sausio 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 139/2004 dėl koncentracijų tarp įmonių kontrolės (OL L 24, 2004 1 29, p. 1).

d) laikoma, kad Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijos atliekamas vieno iš Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1060/2009[1] III priede arba Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 648/2012[2] I priede išvardytų įtariamų pažeidimų tyrimas pradėtas tuo momentu, kai ta institucija pagal Reglamento (EB) Nr. 1060/2009 23e straipsnio 1 dalį arba Reglamento (ES) Nr. 648/2012 64 straipsnio 1 dalį paskyrė nepriklausomą už tyrimą atsakingą pareigūną.

4. Per 3 mėnesius nuo pereinamojo laikotarpio pabaigos Sąjunga pateikia Jungtinei Karalystei visų atskirų nebaigtų administracinių procedūrų, kurioms taikoma 1 dalis, sąrašą. Nukrypstant nuo pirmo sakinio, atskirų nebaigtų Europos bankininkystės institucijos, Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijos ir Europos draudimo ir profesinių pensijų institucijos administracinių procedūrų atveju Sąjunga pateikia Jungtinei Karalystei tokių nebaigtų administracinių procedūrų sąrašą per 1 mėnesį nuo pereinamojo laikotarpio pabaigos.

---

[1] 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1060/2009 dėl kredito reitingų agentūrų (OL L 302, 2009 11 17, p. 1).

[2] 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 dėl ne biržos išvestinių finansinių priemonių, pagrindinių sandorio šalių ir sandorių duomenų saugyklų (OL L 201, 2012 7 27, p. 1).

5. Vykstant Reglamentu (ES) 2015/1589 reglamentuojamai administracinei procedūrai dėl valstybės pagalbos, taikytina teismų praktika ir geriausia praktika Jungtinės Karalystės atžvilgiu Europos Komisijai yra privaloma, kaip ji būtų privaloma tuo atveju, jei Jungtinė Karalystė tebebūtų valstybė narė. Visų pirma, Europos Komisija per protingą laikotarpį priima vieną iš toliau nurodytų sprendimų:

a) sprendimą pripažinti, kad priemonė nėra pagalba, pagal Reglamento (ES) 2015/1589 4 straipsnio 2 dalį;

b) sprendimą neteikti prieštaravimų pagal Reglamento (ES) 2015/1589 4 straipsnio 3 dalį;

c) sprendimą pradėti formalaus tyrimo procesą pagal Reglamento (ES) 2015/1589 4 straipsnio 4 dalį.

93 STRAIPSNIS

Naujos valstybės pagalbos ir Europos kovos su sukčiavimu tarnybos procedūros

1. Kiek tai susiję su pagalba, suteikta iki pereinamojo laikotarpio pabaigos, 4 metus nuo pereinamojo laikotarpio pabaigos Europos Komisija yra kompetentinga pradėti naujas administracines procedūras dėl Reglamentu (ES) 2015/1589 reglamentuojamos valstybės pagalbos, susijusios su Jungtine Karalyste.

Pasibaigus 4 metų laikotarpiui, Europos Komisija toliau yra kompetentinga, kiek tai susiję su procedūromis, pradėtomis iki to laikotarpio pabaigos.

Šio Susitarimo 92 straipsnio 5 dalis taikoma *mutatis mutandis*.

Apie bet kokią naują administracinę procedūrą dėl valstybės pagalbos, pradėtą pagal šios dalies pirmą pastraipą, Europos Komisija informuoja Jungtinę Karalystę per 3 mėnesius nuo jos pradžios.

2. Nedarant poveikio šio Susitarimo 136 ir 138 straipsniams, 4 metus nuo pereinamojo laikotarpio pabaigos Europos kovos su sukčiavimu tarnyba (OLAF) yra kompetentinga pradėti naujus Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES, Euratomas) Nr. 883/2013[1] reglamentuojamus tyrimus dėl:

a) įvykių, kurie įvyko iki pereinamojo laikotarpio pabaigos, arba

b) bet kokios skolos muitinei, kuri atsirado po pereinamojo laikotarpio pabaigos dėl šio Susitarimo 49 straipsnio 1 dalyje nurodytų procedūrų pripažinimo įvykdytomis.

[1] 2013 m. rugsėjo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 883/2013 dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų tyrimų ir kuriuo panaikinami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1073/1999 ir Tarybos reglamentas (Euratomas) Nr. 1074/1999 (OL L 248, 2013 9 18, p. 1).

Pasibaigus 4 metų laikotarpiui, OLAF toliau yra kompetentinga, kiek tai susiję su procedūromis, pradėtomis iki to laikotarpio pabaigos.

Apie bet kokį naują tyrimą, pradėtą pagal šios dalies pirmą pastraipą, OLAF informuoja Jungtinę Karalystę per 3 mėnesius nuo to tyrimo pradžios.

94 STRAIPSNIS

Procedūrinės taisyklės

1. 92, 93 ir 96 straipsniuose nurodytoms procedūroms taikomos Sąjungos teisės nuostatos, reglamentuojančios skirtingos rūšies administracines procedūras, kurioms taikomas šis skyrius.

2. Advokatai, turintys leidimą verstis praktika Jungtinės Karalystės teismuose, vykstant 92 ir 93 straipsniuose nurodytoms administracinėms procedūroms atstovaudami šaliai arba jai teikdami pagalbą, visais aspektais prilyginami advokatams, turintiems leidimą verstis praktika valstybių narių teismuose ir vykstant tokioms administracinėms procedūroms atstovaujantiems šaliai arba jai teikiantiems pagalbą.

3. Po pereinamojo laikotarpio pabaigos bet kuriai 92 ir 93 straipsniuose nurodytai procedūrai reikiama apimtimi taikoma 128 straipsnio 5 dalis.

95 STRAIPSNIS

Sprendimų privalomumas ir vykdytinumas

1. Iki pereinamojo laikotarpio pabaigos priimti Sąjungos institucijų, įstaigų, organų ir agentūrų sprendimai arba pagal 92 ir 93 straipsniuose nurodytas procedūras po pereinamojo laikotarpio pabaigos priimti sprendimai, skirti Jungtinei Karalystei arba Jungtinėje Karalystėje gyvenantiems arba įsisteigusiems fiziniams ir juridiniams asmenims, yra privalomi Jungtinei Karalystei ir jos teritorijoje.

2. Jei Europos Komisija ir Jungtinės Karalystės paskirta nacionalinė konkurencijos institucija nesusitarė kitaip, Europos Komisija toliau yra kompetentinga kontroliuoti Jungtinėje Karalystėje ar jos atžvilgiu pateiktus įsipareigojimus arba nustatytas teisių gynimo priemones, susijusius su bet kokia byla dėl SESV 101 arba 102 straipsnio taikymo, kurią Europos Komisija nagrinėja pagal Reglamentą (EB) Nr. 1/2003, arba byla dėl koncentracijų tarp įmonių kontrolės, kurią Europos Komisija nagrinėja pagal Reglamentą (EB) Nr. 139/2004, ir užtikrinti jų vykdymą. Europos Komisija tokių įsipareigojimų arba teisių gynimo priemonių kontrolės ir vykdymo užtikrinimo Jungtinėje Karalystėje įgaliojimus perduoda Jungtinės Karalystės paskirtai nacionalinei konkurencijos institucijai, jei taip susitaria Europos Komisija ir Jungtinės Karalystės paskirta nacionalinė konkurencijos institucija.

3. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyto sprendimo teisėtumą vertina tik Europos Sąjungos Teisingumo Teismas pagal SESV 263 straipsnį.

4. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytų sprendimų, kuriais Jungtinėje Karalystėje gyvenantiems arba įsisteigusiems fiziniams ir juridiniams asmenims nustatomos piniginės prievolės, vykdymo užtikrinimui Jungtinėje Karalystėje taikomas SESV 299 straipsnis.

96 STRAIPSNIS

Kitos nebaigtos procedūros ir ataskaitų teikimo reikalavimai

1. Pagal Reglamentą (EB) Nr. 2100/94 Jungtinės Karalystės ekspertizės tarnybų kartu su Bendrijos augalų veislių tarnyba atliekamos techninės ekspertizės, kurios dieną, einančią prieš šio Susitarimo įsigaliojimo dieną, nebuvo baigtos, tęsiamos ir užbaigiamos pagal tą reglamentą.

2. Kiek tai susiję su per paskutinius pereinamojo laikotarpio metus išmestų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekiu, Jungtinei Karalystei ir jos teritorijoje taikomos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/87/EB[1] 12 straipsnio 2a ir 3 dalys bei 14, 15 ir 16 straipsniai.

3. Kiek tai susiję su duomenų už paskutinius pereinamojo laikotarpio metus teikimu, Jungtinei Karalystei ir jos teritorijoje taikomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 517/2014[2] 19 straipsnis bei Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1005/2009[3] 26 ir 27 straipsniai.

---

[1] 2003 m. spalio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/87/EB, nustatanti šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimų sistemą Sąjungoje ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 96/61/EB (OL L 275, 2003 10 25, p. 32).

[2] 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 517/2014 dėl fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 842/2006 (OL L 150, 2014 5 20, p. 195).

[3] 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1005/2009 dėl ozono sluoksnį ardančių medžiagų (OL L 286, 2009 10 31, p. 1).

4. Kiek tai susiję su per paskutinius pereinamojo laikotarpio metus atitinkamų transporto priemonių išmesto anglies dioksido kiekio stebėsena ir duomenų apie jį teikimu, Jungtinei Karalystei ir jos teritorijoje taikomos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 443/2009[1] 8 straipsnio 1, 2, 3 ir 7 dalys ir to reglamento II priedas, Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 510/2011[2] 8 straipsnio 1, 2, 3, 8 ir 10 dalys ir to reglamento II priedas, taip pat Komisijos reglamento (ES) Nr. 1014/2010 2–5 ir 7 straipsniai bei 8 straipsnio 2 ir 3 dalys ir Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 293/2012[3] 3–6 ir 8 straipsniai bei 9 straipsnio 2 ir 3 dalys.

---

[1] 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 443/2009, nustatantis naujų keleivinių automobilių išmetamų teršalų normas pagal Bendrijos integruotą principą mažinti lengvųjų transporto priemonių išmetamo CO_2 kiekį (OL L 140, 2009 6 5, p. 1).

[2] 2011 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 510/2011, kuriuo nustatomos naujų lengvųjų komercinių transporto priemonių išmetamų teršalų normos pagal Sąjungos integruotą principą mažinti lengvųjų transporto priemonių išmetamo CO_2 kiekį (OL L 145, 2011 5 31, p. 1).

[3] 2012 m. balandžio 3 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 293/2012 dėl naujų lengvųjų komercinių transporto priemonių registracijos stebėsenos ir duomenų teikimo pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 510/2011 (OL L 98, 2012 4 4, p. 1).

5. Kiek tai susiję su 2019 ir 2020 m. išmestų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekiu, Jungtinei Karalystei taikomi Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 525/2013[1] 5, 7, 9 ir 10 straipsniai, 11 straipsnio 3 dalis, 17 straipsnio 1 dalies a ir d punktai bei 19, 22 ir 23 straipsniai ir Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo Nr. 406/2009/EB[2] 3, 7 ir 11 straipsniai, taip pat iki antrojo įsipareigojimų pagal Kioto protokolą laikotarpio pabaigos Jungtinei Karalystei taikomas Komisijos reglamento (ES) Nr. 389/2011[3] 5 straipsnis.

---

[1] 2013 m. gegužės 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 525/2013 dėl šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimo stebėsenos bei ataskaitų ir kitos su klimato kaita susijusios nacionalinio bei Sąjungos lygmens informacijos teikimo mechanizmo ir kuriuo panaikinamas Sprendimas Nr. 280/2004/EB (OL L 165, 2013 6 18, p. 13).

[2] 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 406/2009/EB dėl valstybių narių pastangų mažinti jų šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijas, Bendrijai siekiant įvykdyti įsipareigojimus iki 2020 m. sumažinti šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijas (OL L 140, 2009 6 5, p. 136).

[3] 2013 m. gegužės 2 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 389/2013, kuriuo pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2003/87/EB ir Europos Parlamento ir Tarybos sprendimus Nr. 280/2004/EB ir Nr. 406/2009/EB įsteigiamas Sąjungos registras ir panaikinami Komisijos reglamentai (ES) Nr. 920/2010 ir Nr. 1193/2011 (OL L 122, 2013 5 3, p. 1).

6. Nukrypstant nuo šio Susitarimo 8 straipsnio:

a) Jungtinei Karalystei ir Jungtinėje Karalystėje esantiems veiklos vykdytojams suteikiama ne didesnės apimties, nei reikalinga siekiant laikytis šio straipsnio 2, 4 ir 5 dalių, prieiga prie:

i) pagal Reglamentą (ES) Nr. 389/2013 įsteigto Sąjungos registro ir Jungtinės Karalystės Kioto protokolo registro ir

ii) Europos aplinkos agentūros tvarkomos centrinės duomenų saugyklos, kaip numatyta Reglamente (ES) Nr. 1014/2010, Įgyvendinimo reglamente (ES) Nr. 293/2012 ir Komisijos įgyvendinimo reglamente (ES) Nr. 749/2014[1];

b) Jungtinėje Karalystėje esančioms įmonėms suteikiama ne didesnės apimties, nei reikalinga siekiant laikytis šio straipsnio 3 dalies, prieiga prie:

i) Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 1191/2014[2] priede pateikta forma grindžiamos informacijos teikimo priemonės, skirtos duomenims apie fluorintas šiltnamio efektą sukeliančias dujas tvarkyti ir teikti, ir

[1] 2014 m. birželio 30 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 749/2014 dėl valstybių narių pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 525/2013 teikiamos informacijos struktūros, formato, pateikimo tvarkos ir peržiūros (OL L 203, 2014 7 11, p. 23).

[2] 2014 m. spalio 30 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 1191/2014, kuriuo nustatoma Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 517/2014 dėl fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų 19 straipsnyje nurodytos ataskaitos teikimo forma ir priemonės (OL L 318, 2014 11 5, p. 5).

ii) Verslo duomenų saugyklos, skirtos įmonių ataskaitoms teikti pagal Reglamento (EB) Nr. 1005/2009 27 straipsnį.

Jungtinės Karalystės prašymu laikotarpiu, kuris baigiasi praėjus vieniems metams nuo pereinamojo laikotarpio pabaigos, Sąjunga teikia Jungtinei Karalystei reikalingą informaciją, kad:

a) ši galėtų įvykdyti Monrealio protokolo dėl ozono sluoksnį ardančių medžiagų 7 straipsnyje nustatytas pareigas dėl duomenų pateikimo ir

b) būtų galima taikyti sankcijas pagal Reglamento (ES) Nr. 517/2014 25 straipsnį ir Reglamento (EB) Nr. 1005/2009 29 straipsnį.

97 STRAIPSNIS

Atstovavimas Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyboje vykdant nebaigtas procedūras

Tais atvejais, kai iki pereinamojo laikotarpio pabaigos asmuo, pagal Sąjungos teisę turintis įgaliojimus atstovauti fiziniam ar juridiniam asmeniui Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyboje, atstovavo šaliai toje tarnyboje vykdant procedūrą, tas atstovas gali toliau atstovauti tai šaliai vykdant tą procedūrą. Ši teisė taikoma visiems toje tarnyboje vykdomos procedūros etapams.

Atstovaudamas pirmoje pastraipoje nurodytos Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybos vykdomos procedūros šaliai, toks atstovas visais aspektais prilyginamas profesionaliam atstovui, pagal Sąjungos teisę turinčiam įgaliojimus atstovauti fiziniam ar juridiniam asmeniui Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyboje.

XI ANTRAŠTINĖ DALIS

VALSTYBIŲ NARIŲ IR JUNGTINĖS KARALYSTĖS ADMINISTRACINIO BENDRADARBIAVIMO PROCEDŪROS

98 STRAIPSNIS

Administracinis bendradarbiavimas muitų klausimais

1. VI priede išvardytas valstybės narės ir Jungtinės Karalystės administracinio bendradarbiavimo procedūras, kurios pagal Sąjungos teisę pradėtos iki pereinamojo laikotarpio pabaigos, ta valstybė narė ir Jungtinė Karalystė užbaigia pagal atitinkamas Sąjungos teisės nuostatas.

2. VI priede išvardytas valstybės narės ir Jungtinės Karalystės administracinio bendradarbiavimo procedūras, kurios pradėtos per 3 metus nuo pereinamojo laikotarpio pabaigos, bet yra susijusios su aplinkybėmis, kurios susiklostė iki pereinamojo laikotarpio pabaigos, ta valstybė narė ir Jungtinė Karalystė užbaigia pagal atitinkamas Sąjungos teisės nuostatas.

99 STRAIPSNIS

Administracinis bendradarbiavimas su netiesioginiais mokesčiais susijusiais klausimais

1. Valstybių narių ir Jungtinės Karalystės kompetentingų institucijų, atsakingų už PVM teisės aktų taikymą, bendradarbiavimui, susijusiam su sandoriais, kurie sudaryti iki pereinamojo laikotarpio pabaigos, ir sandoriais, kuriems taikoma šio Susitarimo 51 straipsnio 1 dalis, Tarybos reglamentas (ES) Nr. 904/2010[1] taikomas 4 metus nuo pereinamojo laikotarpio pabaigos.

2. Valstybių narių ir Jungtinės Karalystės kompetentingų institucijų, atsakingų už akcizų teisės aktų taikymą, bendradarbiavimui, susijusiam su akcizais apmokestinamų prekių gabenimu, kuris vyko iki pereinamojo laikotarpio pabaigos, ir akcizais apmokestinamų prekių gabenimu, kuriam taikomas šio Susitarimo 52 straipsnis, Tarybos reglamentas (ES) Nr. 389/2012[2] taikomas 4 metus nuo pereinamojo laikotarpio pabaigos.

---

[1] 2010 m. spalio 7 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 904/2010 dėl administracinio bendradarbiavimo ir kovos su sukčiavimu pridėtinės vertės mokesčio srityje (OL L 268, 2010 10 12, p. 1).

[2] 2012 m. gegužės 2 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 389/2012 dėl administracinio bendradarbiavimo akcizų srityje ir panaikinantis Reglamentą (EB) Nr. 2073/2004 (OL L 121, 2012 5 8, p. 1).

3. Nukrypstant nuo 8 straipsnio, Jungtinei Karalystei suteikiama ne didesnės apimties, nei būtinai reikalinga siekiant įgyvendinti savo teises ir vykdyti pareigas pagal šį straipsnį, prieiga prie IV priede išvardytų tinklų, informacinių sistemų ir duomenų bazių. Jungtinė Karalystė atlygina Sąjungai išlaidas, kurias Sąjunga faktiškai patyrė dėl to, kad buvo sudarytos palankesnės sąlygos gauti tą prieigą. Iki IV priede nurodyto laikotarpio pabaigos ne vėliau kaip kiekvienų metų kovo 31 d. Sąjunga Jungtinei Karalystei nurodo tų išlaidų dydį. Tuo atveju, kai nurodyta faktiškai patirtų išlaidų suma iš esmės skiriasi nuo tiksliausios sąmatos sumos, kurią Sąjunga buvo pateikusi Jungtinei Karalystei iki šio Susitarimo pasirašymo dienos, Jungtinė Karalystė nedelsdama sumoka Sąjungai tiksliausios sąmatos sumą, o Jungtinis komitetas nustato tvarką, pagal kurią turi būti apskaičiuojamas faktiškai patirtų išlaidų ir tiksliausios sąmatos sumos skirtumas.

100 STRAIPSNIS

Savitarpio pagalba vykdant reikalavimus, susijusius su mokesčiais, muitais ir kitomis priemonėmis

1. Valstybių narių ir Jungtinės Karalystės tarpusavio santykiams dėl reikalavimų, susijusių su sumomis, kurios tapo mokėtinos iki pereinamojo laikotarpio pabaigos, reikalavimų, susijusių su sandoriais, kurie sudaryti iki pereinamojo laikotarpio pabaigos, bet sumos tapo mokėtinos po to laikotarpio pabaigos, ir reikalavimų, susijusių su sandoriais, kuriems taikoma šio Susitarimo 51 straipsnio 1 dalis, arba susijusių su akcizais apmokestinamų prekių gabenimu, kuriam taikomas šio Susitarimo 52 straipsnis, Tarybos direktyva 2010/24/ES[1] taikoma 5 metus nuo pereinamojo laikotarpio pabaigos.

2. Nukrypstant nuo 8 straipsnio, Jungtinei Karalystei suteikiama ne didesnės apimties, nei būtinai reikalinga siekiant įgyvendinti savo teises ir vykdyti pareigas pagal šį straipsnį, prieiga prie IV priede išvardytų tinklų, informacinių sistemų ir duomenų bazių. Jungtinė Karalystė atlygina Sąjungai išlaidas, kurias Sąjunga faktiškai patyrė dėl to, kad buvo sudarytos palankesnės sąlygos gauti tą prieigą. Iki IV priede nurodyto laikotarpio pabaigos ne vėliau kaip kiekvienų metų kovo 31 d. Sąjunga Jungtinei Karalystei nurodo tų išlaidų dydį. Tuo atveju, kai nurodyta faktiškai patirtų išlaidų suma iš esmės skiriasi nuo tiksliausios sąmatos sumos, kurią Sąjunga buvo pateikusi Jungtinei Karalystei iki šio Susitarimo pasirašymo dienos, Jungtinė Karalystė nedelsdama sumoka Sąjungai tiksliausios sąmatos sumą, o Jungtinis komitetas nustato tvarką, pagal kurią turi būti apskaičiuojamas faktiškai patirtų išlaidų ir tiksliausios sąmatos sumos skirtumas.

[1] 2010 m. kovo 16 d. Tarybos direktyva 2010/24/ES dėl savitarpio pagalbos vykdant reikalavimus, susijusius su mokesčiais, muitais ir kitomis priemonėmis (OL L 84, 2010 3 31, p. 1).

XII ANTRAŠTINĖ DALIS

PRIVILEGIJOS IR IMUNITETAI

101 STRAIPSNIS

Apibrėžtys

1. Šioje antraštinėje dalyje terminas „institucijų nariai“ reiškia Europos Vadovų Tarybos pirmininką, Europos Komisijos narius, Europos Sąjungos Teisingumo Teismo teisėjus, generalinius advokatus, kanclerius ir pranešėjų pavaduotojus, Audito Rūmų narius, Europos Centrinio Banko organų narius, Europos investicijų banko organų narius, neatsižvelgiant į jų pilietybę, taip pat visus kitus asmenis, Protokolo (Nr. 7) dėl Europos Sąjungos privilegijų ir imunitetų (toliau – Protokolas dėl privilegijų ir imunitetų) taikymo tikslais pagal Sąjungos teisę prilyginamus bet kuriai iš tų asmenų kategorijų. Terminas „institucijų nariai“ neapima Europos Parlamento narių.

2. Nustatant pareigūnų ir kitų tarnautojų kategorijas, kurioms taikomi šio Susitarimo 110–113 straipsniai, taikomas Tarybos reglamentas (Euratomas, EAPB, EEB) Nr. 549/69[1].

1 SKYRIUS

SĄJUNGOS NUOSAVYBĖ, LĖŠOS, TURTAS IR VEIKLA

102 STRAIPSNIS

Neliečiamumas

Jungtinėje Karalystėje esančioms Sąjungos patalpoms, pastatams, nuosavybei ir turtui, kuriuos Sąjunga naudojo iki pereinamojo laikotarpio pabaigos, Protokolo dėl privilegijų ir imunitetų 1 straipsnis taikomas tol, kol jie nustos būti naudojami oficialiais tikslais arba bus iškelti iš Jungtinės Karalystės. Sąjunga praneša Jungtinei Karalystei, kada jos patalpos, pastatai, nuosavybė ir turtas nustoja būti naudojami tais tikslais arba yra iškelti iš Jungtinės Karalystės.

[1] 1969 m. kovo 25 d. Tarybos reglamentas (Euratomas, EAPB, EEB) Nr. 549/69, nustatantis Europos Bendrijų pareigūnų ir kitų tarnautojų kategorijas, kurioms taikomos Bendrijų protokolo dėl privilegijų ir imunitetų 12 straipsnio, 13 straipsnio antrosios pastraipos ir 14 straipsnio nuostatos (OL L 74, 1969 3 27, p. 1).

103 STRAIPSNIS

Archyvai

Visiems pereinamojo laikotarpio pasibaigimo momentu Jungtinėje Karalystėje esantiems Sąjungos archyvams Protokolo dėl privilegijų ir imunitetų 2 straipsnis taikomas tol, kol jie bus iškelti iš Jungtinės Karalystės. Sąjunga praneša Jungtinei Karalystei apie bet kokio jos archyvo išvežimą iš Jungtinės Karalystės.

104 STRAIPSNIS

Apmokestinimas

Pereinamojo laikotarpio pasibaigimo momentu Jungtinėje Karalystėje esančiam Sąjungos turtui, pajamoms ir kitai nuosavybei Protokolo dėl privilegijų ir imunitetų 3 straipsnis taikomas tol, kol jie nustos būti naudojami oficialiais tikslais arba bus iškelti iš Jungtinės Karalystės.

2 SKYRIUS

RYŠIAI

105 STRAIPSNIS

Ryšiai

Su Sąjungos veikla susijusiems oficialiems ryšiams, oficialiai korespondencijai ir dokumentų perdavimui pagal šį Susitarimą Jungtinėje Karalystėje taikomas Protokolo dėl privilegijų ir imunitetų 5 straipsnis.

3 SKYRIUS

EUROPOS PARLAMENTO NARIAI

106 STRAIPSNIS

Europos Parlamento narių imunitetas

Europos Parlamento nariams, įskaitant buvusius narius, neatsižvelgiant į jų pilietybę, dėl einant pareigas iki pereinamojo laikotarpio pabaigos pareikštos nuomonės ar balsavimo Jungtinėje Karalystėje taikomas Protokolo dėl privilegijų ir imunitetų 8 straipsnis.

107 STRAIPSNIS

Socialinė apsauga

Buvusiems Europos Parlamento nariams, neatsižvelgiant į jų pilietybę, gaunantiems pensiją už eitas pareigas, taip pat asmenims, neatsižvelgiant į jų pilietybę, turintiems teisę buvusio nario mirties atveju gauti našlių ir našlaičių pensiją kaip maitintojo netekusiems asmenims, laikantis tų pačių sąlygų kaip ir tos, kurios buvo taikomos paskutinę pereinamojo laikotarpio dieną, netaikomas reikalavimas privalomai dalyvauti Jungtinės Karalystės nacionalinėse socialinės apsaugos sistemose ir jose mokėti įmokas, jei buvę Europos Parlamento nariai buvo Europos Parlamento nariais iki pereinamojo laikotarpio pabaigos.

108 STRAIPSNIS

Dvigubo pensijų ir pereinamojo laikotarpio pašalpų apmokestinimo išvengimas

Buvusiems Europos Parlamento nariams, neatsižvelgiant į jų pilietybę, mokamoms pensijoms ir pereinamojo laikotarpio pašalpoms Jungtinėje Karalystėje taikomi Europos Parlamento sprendimo 2005/684/EB, Euratomas[1] 12, 13 ir 14 straipsniai, o asmenims, neatsižvelgiant į jų pilietybę, turintiems teisę buvusio nario mirties atveju gauti našlių ir našlaičių pensiją kaip maitintojo netekusiems asmenims, – to sprendimo 17 straipsnis tiek, kiek teisė į pensiją arba pereinamojo laikotarpio pašalpą buvo įgyta iki pereinamojo laikotarpio pabaigos.

[1] 2005 m. rugsėjo 28 d. Europos Parlamento sprendimas 2005/684/EB, Euratomas dėl Europos Parlamento narių statuto priėmimo (OL L 262, 2005 10 7, p. 1).

4 SKYRIUS

VALSTYBIŲ NARIŲ IR JUNGTINĖS KARALYSTĖS ATSTOVAI, DALYVAUJANTYS SĄJUNGOS INSTITUCIJŲ DARBE

109 STRAIPSNIS

Privilegijos, imunitetai ir lengvatos

1. Valstybių narių ir Jungtinės Karalystės atstovams, dalyvaujantiems Sąjungos institucijų, įstaigų, organų ir agentūrų darbe, jų patarėjams ir techniniams ekspertams, taip pat Sąjungos patariamųjų organų nariams, neatsižvelgiant į jų pilietybę, Jungtinėje Karalystėje taikomas Protokolo dėl privilegijų ir imunitetų 10 straipsnis, kiek tai susiję su jų dalyvavimu tokiame darbe:

a) kuris vyko iki pereinamojo laikotarpio pabaigos;

b) kuris vyksta po pereinamojo laikotarpio pabaigos ir yra susijęs su Sąjungos veikla pagal šį Susitarimą.

2. Jungtinės Karalystės atstovams, dalyvaujantiems Sąjungos institucijų, įstaigų, organų ir agentūrų darbe, jų patarėjams ir techniniams ekspertams Sąjungoje taikomas Protokolo dėl privilegijų ir imunitetų 10 straipsnis, kiek tai susiję su jų dalyvavimu tokiame darbe:

a) kuris vyko iki pereinamojo laikotarpio pabaigos;

b) kuris vyksta po pereinamojo laikotarpio pabaigos ir yra susijęs su Sąjungos veikla pagal šį Susitarimą.

5 SKYRIUS

INSTITUCIJŲ NARIAI, PAREIGŪNAI IR KITI TARNAUTOJAI

110 STRAIPSNIS

Privilegijos ir imunitetai

1. Bet kurios pilietybės Sąjungos institucijų nariams, pareigūnams ir kitiems tarnautojams, įskaitant buvusius narius, buvusius pareigūnus ir buvusius kitus tarnautojus, Protokolo dėl privilegijų ir imunitetų 11 straipsnio a punktas Jungtinėje Karalystėje taikomas dėl jų veiksmų, atliktų einant oficialias pareigas, įskaitant pasakytas ar rašytines kalbas:

a) iki pereinamojo laikotarpio pabaigos;

b) po pereinamojo laikotarpio pabaigos, kiek tai susiję su Sąjungos veikla pagal šį Susitarimą.

2. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo teisėjams ir generaliniams advokatams Jungtinėje Karalystėje taikomos Protokolo (Nr. 3) dėl Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 3 straipsnio pirma, antra ir trečia pastraipos tol, kol Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimai visose šio Susitarimo 86 ir 87 straipsniuose nurodytose ginčo bylose ir bylose dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą taps galutiniai, ir vėliau taikomos, be kita ko, buvusiems teisėjams ir buvusiems generaliniams advokatams, dėl visų jų veiksmų einant oficialias pareigas, atliktų iki pereinamojo laikotarpio pabaigos, arba dėl 86 ir 87 straipsniuose nurodytų bylų, įskaitant pasakytas ar rašytines kalbas.

3. Bet kurios pilietybės Sąjungos pareigūnams ir kitiems tarnautojams, taip pat jų sutuoktiniams ir išlaikomiems šeimos nariams, neatsižvelgiant į jų pilietybę, tol, kol tie asmenys bus baigę persikėlimą į Sąjungą, Jungtinėje Karalystėje taikomi Protokolo dėl privilegijų ir imunitetų 11 straipsnio b–e punktai, jei tie pareigūnai ar kiti tarnautojai pareigas Sąjungos tarnyboje pradėjo eiti iki pereinamojo laikotarpio pabaigos.

111 STRAIPSNIS

Apmokestinimas

Bet kurios pilietybės Sąjungos institucijų nariams, pareigūnams ir kitiems tarnautojams, įskaitant buvusius narius, buvusius pareigūnus ir buvusius kitus tarnautojus, Jungtinėje Karalystėje taikomas Protokolo dėl privilegijų ir imunitetų 12 straipsnis, jei tie nariai, pareigūnai arba kiti tarnautojai pareigas Sąjungos tarnyboje pradėjo eiti iki pereinamojo laikotarpio pabaigos, su sąlyga, kad atitinkami asmenys turi mokėti Sąjungai mokesčius nuo iš Sąjungos gaunamos algos, darbo užmokesčio, kito atlyginimo ir pensijos.

112 STRAIPSNIS

Nuolatinė gyvenamoji vieta mokesčių mokėjimo tikslais

1. Bet kurios pilietybės Sąjungos institucijų nariams, pareigūnams ir kitiems tarnautojams, kurie pareigas Sąjungos tarnyboje pradėjo eiti iki pereinamojo laikotarpio pabaigos, taip pat jų sutuoktiniams, neatsižvelgiant į jų pilietybę, kurie atskirai neužsiima apmokama veikla, ir vaikams, neatsižvelgiant į jų pilietybę, kuriuos išlaiko ir kuriais rūpinasi tie nariai, pareigūnai arba kiti tarnautojai, taikomas Protokolo dėl privilegijų ir imunitetų 13 straipsnis.

2. 1 dalis taikoma tik asmenims, kurie apsigyveno valstybėje narėje vien tik todėl, kad eina pareigas Sąjungos tarnyboje, ir kurių gyvenamoji vieta mokesčių tikslais tuo momentu, kai jie pradėjo eiti pareigas Sąjungos tarnyboje, buvo Jungtinėje Karalystėje, taip pat asmenims, kurie apsigyveno Jungtinėje Karalystėje vien tik todėl, kad eina pareigas Sąjungos tarnyboje, ir kurių gyvenamoji vieta mokesčių tikslais tuo momentu, kai jie pradėjo eiti pareigas Sąjungos tarnyboje, buvo valstybėje narėje.

113 STRAIPSNIS

Socialinės apsaugos įmokos

Bet kurios pilietybės Sąjungos institucijų nariams, pareigūnams ir kitiems tarnautojams, įskaitant buvusius narius, buvusius pareigūnus ir buvusius kitus tarnautojus, kurie pareigas Sąjungos tarnyboje pradėjo eiti iki pereinamojo laikotarpio pabaigos ir kurie gyvena Jungtinėje Karalystėje, taip pat jų sutuoktiniams, neatsižvelgiant į jų pilietybę, kurie atskirai neužsiima apmokama veikla, ir vaikams, neatsižvelgiant į jų pilietybę, kuriuos išlaiko ir kuriais rūpinasi tie nariai, pareigūnai arba kiti tarnautojai, laikantis tų pačių sąlygų, kaip ir tos, kurios buvo taikomos paskutinę pereinamojo laikotarpio dieną, netaikomas reikalavimas privalomai dalyvauti Jungtinės Karalystės nacionalinėse socialinės apsaugos sistemose ir jose mokėti įmokas, jei atitinkami asmenys dalyvauja Sąjungos socialinės apsaugos sistemoje.

114 STRAIPSNIS

Pensinių teisių perkėlimas

Bet kurios pilietybės Sąjungos pareigūnams ir kitiems tarnautojams, įskaitant buvusius pareigūnus ir buvusius kitus tarnautojus, kurie pareigas Sąjungos tarnyboje pradėjo eiti iki pereinamojo laikotarpio pabaigos ir kurie siekia pagal Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatų[1] VIII priedo 11 straipsnio 1, 2 arba 3 dalį ir 12 straipsnį arba Kitų Europos Sąjungos tarnautojų įdarbinimo sąlygų 39, 109 ir 135 straipsnius perkelti pensines teises iš Jungtinės Karalystės arba į ją, Jungtinės Karalystės prievolės yra tokios pačios kaip ir tos, kurios buvo iki pereinamojo laikotarpio pabaigos.

[1] 1968 m. vasario 29 d. Tarybos reglamente (EEB, Euratomas, EAPB) Nr. 259/68, nustatančiame Europos Bendrijų pareigūnų tarnybos nuostatus ir kitų Europos Bendrijų tarnautojų įdarbinimo sąlygas bei Komisijos pareigūnams laikinai taikomas specialias priemones (OL L 56, 1968 3 4, p. 1), nustatyti Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatai.

115 STRAIPSNIS

Nedarbo draudimas

Bet kurios pilietybės kitiems Sąjungos tarnautojams, įskaitant buvusius kitus tarnautojus, kurie iki pereinamojo laikotarpio pabaigos mokėjo Sąjungos nedarbo draudimo įmokas, taikomi Kitų Europos Sąjungos tarnautojų įdarbinimo sąlygų 28a, 96 ir 136 straipsniai, jei po pereinamojo laikotarpio pabaigos jie gyvena Jungtinėje Karalystėje ir yra užsiregistravę Jungtinės Karalystės įdarbinimo institucijose.

6 SKYRIUS

KITOS NUOSTATOS

116 STRAIPSNIS

Imuniteto atšaukimas ir bendradarbiavimas

1. Pagal šią antraštinę dalį taikomoms privilegijoms, imunitetams ir lengvatoms taikomi Protokolo dėl privilegijų ir imunitetų 17 ir 18 straipsniai.

2. Pagal Protokolo dėl privilegijų ir imunitetų 17 straipsnį Jungtinės Karalystės institucijų prašymu priimdama sprendimą dėl imuniteto atšaukimo, Sąjunga tą prašymą apsvarsto taip pat, kaip panašiais atvejais ji apsvarsto valstybių narių institucijų prašymus.

3. Jungtinės Karalystės institucijų prašymu Sąjunga praneša joms apie bet kurio asmens statusą, kuris yra reikšmingas to asmens teisei į privilegiją arba imunitetą pagal šią antraštinę dalį.

117 STRAIPSNIS

Europos Centrinis Bankas

1. Ši antraštinė dalis taikoma Europos Centriniam Bankui (toliau – ECB), jo organų nariams, jo personalui, taip pat ECB veikloje dalyvaujantiems Europos centrinių bankų sistemai (toliau – ECBS) priklausančių nacionalinių centrinių bankų atstovams.

2. ECB, jo organų nariams, jo personalui, ECB veikloje dalyvaujantiems ECBS priklausančių nacionalinių centrinių bankų atstovams, taip pat bet kokiai pagal Protokolą (Nr. 4) dėl Europos centrinių bankų sistemos ir Europos centrinio banko statuto Jungtinėje Karalystėje turimai ar valdomai ECB nuosavybei ir turtui arba vykdomai veiklai taikoma Protokolo dėl privilegijų ir imunitetų 22 straipsnio antra pastraipa.

3. 2 dalis taikoma:

a) pereinamojo laikotarpio pasibaigimo momentu Jungtinėje Karalystėje ECB turimai nuosavybei ir turtui ir

b) tokioms ECB operacijoms Jungtinėje Karalystėje arba su Jungtinės Karalystės subjektais ir su jomis susijusiai pagalbinei veiklai, kurios pereinamojo laikotarpio pasibaigimo momentu nebuvo baigtos arba buvo pradėtos po pereinamojo laikotarpio pabaigos kaip dalis tolesnio jo operacijų, kurios pereinamojo laikotarpio pasibaigimo momentu nebuvo baigtos, vykdymo veiklos, – kol sueis jų galutinis terminas, jos bus perleistos arba baigtos.

118 STRAIPSNIS

Europos investicijų bankas

1. Ši antraštinė dalis taikoma Europos investicijų bankui (toliau – EIB), jo organų nariams, jo personalui ir jo veikloje dalyvaujantiems valstybių narių atstovams, taip pat pagal Protokolo (Nr. 5) dėl Europos investicijų banko statuto 28 straipsnio 1 dalį iki pereinamojo laikotarpio pabaigos EIB įsteigtai bet kuriai dukterinei bendrovei ar bet kuriam kitam subjektui, visų pirma Europos investicijų fondui.

2. EIB, jo organų nariams, jo personalui ir jo veikloje dalyvaujantiems valstybių narių atstovams, taip pat pagal Protokolo (Nr. 5) dėl Europos investicijų banko statuto 28 straipsnio 1 dalį iki pereinamojo laikotarpio pabaigos EIB įsteigtai bet kuriai dukterinei bendrovei ar bet kuriam kitam subjektui, visų pirma Europos investicijų fondui, taikoma Protokolo dėl privilegijų ir imunitetų 21 straipsnio antra pastraipa.

3. 2 dalis taikoma:

a) pereinamojo laikotarpio pasibaigimo momentu Jungtinėje Karalystėje EIB arba pagal Protokolo (Nr. 5) dėl Europos investicijų banko statuto 28 straipsnio 1 dalį iki pereinamojo laikotarpio pabaigos EIB įsteigtos bet kurios dukterinės bendrovės ar bet kurio kito subjekto, visų pirma Europos investicijų fondo, turimai nuosavybei ir turtui ir

b) tokioms EIB ir pagal Protokolo (Nr. 5) dėl Europos investicijų banko statuto 28 straipsnio 1 dalį iki pereinamojo laikotarpio pabaigos EIB įsteigtos bet kurios dukterinės bendrovės ar bet kurio kito subjekto, visų pirma Europos investicijų fondo, skolinimo, finansavimo, garantijos, investavimo, iždo ir techninės pagalbos operacijoms Jungtinėje Karalystėje arba su Jungtinės Karalystės subjektais ir su jomis susijusiai pagalbinei veiklai, kurios pereinamojo laikotarpio pasibaigimo momentu nebuvo baigtos arba buvo pradėtos po pereinamojo laikotarpio pabaigos kaip dalis tolesnio jo operacijų, kurios pereinamojo laikotarpio pasibaigimo momentu nebuvo baigtos, vykdymo veiklos, – kol sueis jų galutinis terminas, jos bus perleistos arba baigtos.

119 STRAIPSNIS

Susitarimai dėl būstinės

Europos bankininkystės institucijai, Europos vaistų agentūrai ir GALILEO saugumo stebėsenos centrui taikomi atitinkamai 2012 m. gegužės 8 d. Jungtinės Karalystės ir Europos bankininkystės institucijos susitarimas dėl būstinės, 1996 m. birželio 24 d. susitarimas pasikeičiant laiškais dėl Protokolo dėl Europos Bendrijų privilegijų ir imunitetų taikymo Europos vaistų vertinimo agentūrai Jungtinėje Karalystėje ir 2013 m. liepos 17 d. Susitarimas dėl GALILEO saugumo stebėsenos centro būstinės tol, kol bus baigtas jų perkėlimas į atitinkamą valstybę narę. Sąjungos pranešimo apie perkėlimo pabaigos datą pateikimo diena laikoma tų susitarimų dėl būstinės pasibaigimo diena.

XIII ANTRAŠTINĖ DALIS

KITI KLAUSIMAI, SUSIJĘ SU SĄJUNGOS INSTITUCIJŲ, ĮSTAIGŲ, ORGANŲ IR AGENTŪRŲ VEIKLA

120 STRAIPSNIS

Pareiga saugoti tarnybinę paslaptį

Iki pereinamojo laikotarpio pabaigos arba po pereinamojo laikotarpio pabaigos su Sąjungos veikla pagal šį Susitarimą susijusiai gautai informacijai, dėl kurios taikomos su tarnybine paslaptimi susijusios pareigos, Jungtinėje Karalystėje taikomas SESV 339 straipsnis ir kitos Sąjungos teisės nuostatos, kuriomis tam tikriems asmenims ir Sąjungos institucijoms, įstaigoms, organams ir agentūroms nustatoma pareiga saugoti tarnybinę paslaptį. Jungtinė Karalystė paiso tokių asmenų ir institucijų, įstaigų, organų ir agentūrų pareigų bei užtikrina, kad jos teritorijoje jų būtų laikomasi.

121 STRAIPSNIS

Profesinio diskretiškumo pareiga

Iki pereinamojo laikotarpio pabaigos arba po pereinamojo laikotarpio pabaigos su Sąjungos veikla pagal šį Susitarimą susijusiai gautai informacijai Jungtinėje Karalystėje taikomas Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatų 19 straipsnis ir kitos Sąjungos teisės nuostatos, kuriomis tam tikriems asmenims nustatoma profesinio diskretiškumo pareiga. Jungtinė Karalystė paiso tokių asmenų pareigų ir užtikrina, kad jos teritorijoje jų būtų laikomasi.

122 STRAIPSNIS

Galimybė susipažinti su dokumentais

1. Taikant Sąjungos teisės nuostatas dėl galimybės susipažinti su Sąjungos institucijų, įstaigų, organų ir agentūrų dokumentais, laikoma, kad visos nuorodos į valstybes nares ir jų valdžios institucijas apima Jungtinę Karalystę ir jos valdžios institucijas, kiek tai susiję su dokumentais, kuriuos Sąjungos institucijos, įstaigos, organai ir agentūros parengė arba gavo:

a) iki pereinamojo laikotarpio pabaigos arba

b) po pereinamojo laikotarpio pabaigos, kiek tai susiję su Sąjungos veikla pagal šį Susitarimą.

2. Visiems Jungtinės Karalystės gautiems dokumentams, kuriems taikomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1049/2001[1] 5 straipsnis ir 9 straipsnio 5 dalis bei Europos Centrinio Banko sprendimo ECB/2004/3[2] 5 straipsnis, Jungtinėje Karalystėje tos nuostatos taikomos:

a) iki pereinamojo laikotarpio pabaigos arba

b) po pereinamojo laikotarpio pabaigos, kiek tai susiję su Sąjungos veikla pagal šį Susitarimą.

[1] 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, 2001 5 31, p. 43).

[2] 2004 m. kovo 4 d. Europos Centrinio Banko sprendimas dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Centrinio Banko dokumentais (ECB/2004/3) (2004/258/EB) (OL L 80, 2004 3 18, p. 42).

123 STRAIPSNIS

Europos Centrinis Bankas

1. ECB, jo organų nariams, jo personalui, ECB veikloje dalyvaujantiems ECBS priklausančių nacionalinių centrinių bankų atstovams, taip pat bet kokiai pagal Protokolą (Nr. 4) dėl Europos centrinių bankų sistemos ir Europos centrinio banko statuto Jungtinėje Karalystėje turimai ar valdomai ECB nuosavybei ir turtui arba vykdomai veiklai taikomi to protokolo 9.1, 17, 35.1, 35.2 ir 35.4 straipsniai. ECB netaikomi reikalavimai įsiregistruoti Jungtinėje Karalystėje ar iš Jungtinės Karalystės gauti kokios nors formos licenciją, leidimą arba kitokį autorizacijos liudijimą ar leidimą vykdyti veiklą.

2. 1 dalis taikoma:

a) pereinamojo laikotarpio pasibaigimo momentu Jungtinėje Karalystėje ECB turimai nuosavybei ir turtui ir

b) tokioms ECB operacijoms Jungtinėje Karalystėje arba su Jungtinės Karalystės subjektais ir su jomis susijusiai pagalbinei veiklai, kurios pereinamojo laikotarpio pasibaigimo momentu nebuvo baigtos arba buvo pradėtos po pereinamojo laikotarpio pabaigos kaip dalis tolesnio jo operacijų, kurios pereinamojo laikotarpio pasibaigimo momentu nebuvo baigtos, vykdymo veiklos, – kol sueis jų galutinis terminas, jos bus perleistos arba baigtos.

124 STRAIPSNIS

Europos investicijų bankas

1. EIB, jo organų nariams, jo personalui ir jo veikloje dalyvaujantiems valstybių narių atstovams, taip pat pagal Protokolo (Nr. 5) dėl Europos investicijų banko statuto 28 straipsnio 1 dalį iki pereinamojo laikotarpio pabaigos EIB įsteigtai bet kuriai dukterinei bendrovei ar bet kuriam kitam subjektui, visų pirma Europos investicijų fondui, taikomas to protokolo 13 straipsnis, 20 straipsnio 2 dalis, 23 straipsnio 1 ir 4 dalys, 26 straipsnis ir 27 straipsnio pirma pastraipa. EIB ir Europos investicijų fondui netaikomi reikalavimai įsiregistruoti Jungtinėje Karalystėje ar iš Jungtinės Karalystės gauti kokios nors formos licenciją, leidimą arba kitokį autorizacijos liudijimą ar leidimą vykdyti veiklą. Pagal Protokolo (Nr. 5) dėl Europos investicijų banko statuto 23 straipsnio 2 dalį, kiek tai susiję su galimybe Jungtinės Karalystės valiutą iškeisti į ne valstybių narių valiutą, tokių operacijų tikslais Jungtinės Karalystės valiuta išlieka laisvai perleidžiama ir konvertuojama.

2. 1 dalis taikoma:

a) pereinamojo laikotarpio pasibaigimo momentu Jungtinėje Karalystėje EIB arba pagal Protokolo (Nr. 5) dėl Europos investicijų banko statuto 28 straipsnio 1 dalį iki pereinamojo laikotarpio pabaigos EIB įsteigtos bet kurios dukterinės bendrovės ar bet kurio kito subjekto, visų pirma Europos investicijų fondo, turimai nuosavybei ir turtui ir

b) tokioms EIB arba pagal Protokolo (Nr. 5) dėl Europos investicijų banko statuto 28 straipsnio 1 dalį iki pereinamojo laikotarpio pabaigos EIB įsteigtos bet kurios dukterinės bendrovės ar bet kurio kito subjekto, visų pirma Europos investicijų fondo, skolinimo, finansavimo, garantijos, investavimo, iždo ir techninės pagalbos operacijoms Jungtinėje Karalystėje arba su Jungtinės Karalystės subjektais ir su jomis susijusiai pagalbinei veiklai, kurios pereinamojo laikotarpio pasibaigimo momentu nebuvo baigtos arba buvo pradėtos po pereinamojo laikotarpio pabaigos kaip dalis tolesnio jo operacijų, kurios pereinamojo laikotarpio pasibaigimo momentu nebuvo baigtos, vykdymo veiklos, – kol sueis jų galutinis terminas, jos bus perleistos arba baigtos.

125 STRAIPSNIS

Europos mokyklos

1. Iki mokslo metų, kurie pereinamojo laikotarpio pasibaigimo momentu dar nėra pasibaigę, pabaigos Jungtinei Karalystei privaloma Konvencija, apibrėžianti Europos mokyklų statutą[1], ir Europos mokyklų valdytojų tarybos priimti Akredituotų Europos mokyklų nuostatai.

2. Mokiniams, kurie iki 2021 m. rugpjūčio 31 d. įgijo Europos bakalaureato pažymėjimą, ir mokiniams, kurie iki 2021 m. rugpjūčio 31 d. priimti į Europos mokyklą mokytis pagal vidurinio ugdymo programą ir Europos bakalaureato pažymėjimą įgyja po tos dienos, Jungtinė Karalystė užtikrina Konvencijos, apibrėžiančios Europos mokyklų statutą, 5 straipsnio 2 dalyje nustatytas teises.

[1] OL L 212, 1994 8 17, p. 3.

KETVIRTA DALIS

PEREINAMASIS LAIKOTARPIS

126 STRAIPSNIS

Pereinamasis laikotarpis

Nustatomas pereinamasis, arba įgyvendinimo, laikotarpis, kuris prasideda šio Susitarimo įsigaliojimo dieną ir pasibaigia 2020 m. gruodžio 31 d.

127 STRAIPSNIS

Pereinamojo laikotarpio aprėptis

1. Jei šiame Susitarime nenustatyta kitaip, pereinamuoju laikotarpiu Jungtinei Karalystei ir jos teritorijoje taikoma Sąjungos teisė.

Tačiau pereinamuoju laikotarpiu Jungtinei Karalystei ir jos teritorijoje netaikomos toliau nurodytos Sutarčių ir Sąjungos institucijų, įstaigų, organų ir agentūrų priimtų aktų nuostatos:

a) Sutarčių ir aktų, kurie pagal Protokolą (Nr. 15) dėl tam tikrų su Jungtine Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalyste susijusių nuostatų, Protokolą (Nr. 19) dėl į Europos Sąjungos sistemą integruotos Šengeno *acquis* ar Protokolą (Nr. 21) dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės arba pagal Sutarčių nuostatas dėl tvirtesnio bendradarbiavimo nebuvo privalomi Jungtinei Karalystei ir jos teritorijoje iki šio Susitarimo įsigaliojimo dienos, taip pat aktų, kuriais iš dalies keičiami šie aktai, nuostatos;

b) ES sutarties 11 straipsnio 4 dalis, SESV 20 straipsnio 2 dalies b punktas, 22 straipsnis ir 24 straipsnio pirma pastraipa, Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 39 ir 40 straipsniai ir pagal tas nuostatas priimti aktai.

2. Jei Sąjunga ir Jungtinė Karalystė pasiekia susitarimą, kuriuo reglamentuojami jų būsimi santykiai bendros užsienio ir saugumo politikos bei bendros saugumo ir gynybos politikos srityse ir kuris tampa taikytinas pereinamuoju laikotarpiu, nuo to susitarimo taikymo pradžios dienos Jungtinei Karalystei nustoja galioti ES sutarties V antraštinės dalies 2 skyrius ir pagal tas nuostatas priimti aktai.

3. Pereinamuoju laikotarpiu pagal 1 dalį taikytina Sąjungos teisė Jungtinės Karalystės atžvilgiu ir jos teritorijoje turi tokią pačią teisinę galią kaip ir Sąjungoje bei jos valstybėse narėse ir yra aiškinama bei taikoma vadovaujantis tais pačiais metodais ir bendraisiais principais, kurie taikytini Sąjungoje.

4. Jungtinė Karalystė nedalyvauja tvirtesniame bendradarbiavime:

a) dėl kurio leidimas buvo suteiktas po šio Susitarimo įsigaliojimo dienos arba

b) srityje, su kuria susijusių aktų nebuvo priimta iki šio Susitarimo įsigaliojimo dienos.

5. Kiek tai susiję su priemonėmis, kuriomis iš dalies keičiama, papildoma arba pakeičiama galiojanti pagal SESV trečios dalies V antraštinę dalį priimta priemonė, kuri Jungtinei Karalystei yra privaloma iki šio Susitarimo įsigaliojimo dienos, pereinamuoju laikotarpiu *mutatis mutandis* toliau taikomas Protokolo (Nr. 19) dėl į Europos Sąjungos sistemą integruotos Šengeno *acquis* 5 straipsnis ir Protokolo (Nr. 21) dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės 4a straipsnis. Tačiau Jungtinė Karalystė neturi teisės pranešti apie pageidavimą dalyvauti taikant naujas priemones pagal SESV trečios dalies V antraštinę dalį, išskyrus Protokolo Nr. 21 4a straipsnyje nurodytas priemones.

Siekdama remti tolesnį Sąjungos ir Jungtinės Karalystės bendradarbiavimą, laikydamasi atitinkamose priemonėse nustatytų bendradarbiavimo su trečiosiomis šalimis sąlygų, Sąjunga gali pakviesti Jungtinę Karalystę bendradarbiauti klausimais, susijusiais su naujomis pagal SESV trečios dalies V antraštinę dalį priimtomis priemonėmis.

6. Jei šiame Susitarime nenustatyta kitaip, laikoma, kad pereinamuoju laikotarpiu bet kuri pagal 1 dalį taikytinoje Sąjungos teisėje, įskaitant valstybių narių įgyvendinamą ir taikomą teisę, esanti nuoroda į valstybes nares apima Jungtinę Karalystę.

7. Nukrypstant nuo 6 dalies:

a) taikant ES sutarties 42 straipsnio 6 dalį ir 46 straipsnį bei Protokolą (Nr. 10) dėl nuolatinio struktūrizuoto bendradarbiavimo, nustatyto ES sutarties 42 straipsnyje, laikoma, kad jokia nuoroda į valstybes nares neapima Jungtinės Karalystės. Tai neužkerta kelio Jungtinei Karalystei būti pakviestai išimtiniais atvejais kaip trečiajai šaliai Tarybos sprendime (BUSP) 2017/2315[1] nustatytomis sąlygomis dalyvauti individualiuose projektuose arba ta apimtimi, kiek tai leidžiama pagal ES sutarties 42 straipsnio 6 dalį ir 46 straipsnį priimamais būsimais Sąjungos aktais ir juose nustatytomis sąlygomis, dalyvauti bet kokios kitos formos bendradarbiavime;

[1] 2017 m. gruodžio 11 d. Tarybos sprendimas (BUSP) 2017/2315, kuriuo nustatomas nuolatinis struktūrizuotas bendradarbiavimas (PESCO) ir nustatomas dalyvaujančių valstybių narių sąrašas (OL L 331, 2017 12 14, p. 57).

b) tais atvejais, kai Sąjungos aktuose numatytas valstybių narių, valstybių narių piliečių arba valstybėje narėje gyvenančių arba įsisteigusių fizinių ar juridinių asmenų dalyvavimas po pereinamojo laikotarpio pabaigos toliau įgyvendinamame arba pradėtame keitimesi informacija, procedūroje ar programoje ir kai dėl tokio dalyvavimo būtų suteikta galimybė susipažinti su neskelbtina su saugumu susijusia informacija, kurią turi žinoti tik valstybės narės, valstybių narių piliečiai arba valstybėje narėje gyvenantys arba įsisteigę fiziniai ar juridiniai asmenys, tokiomis išimtinėmis aplinkybėmis laikoma, kad tuose Sąjungos aktuose esančios nuorodos į valstybes nares neapima Jungtinės Karalystės. Apie šios nukrypti leidžiančios nuostatos taikymą Sąjunga praneša Jungtinei Karalystei;

c) Sąjungos institucijų, įstaigų, organų arba agentūrų pareigūnų ir kitų tarnautojų įdarbinimo tikslais laikoma, kad jokia Tarnybos nuostatų 27 straipsnyje, 28 straipsnio a punkte ir jų X priedo 1 straipsnyje, Kitų Europos Sąjungos tarnautojų įdarbinimo sąlygų 12, 82 ir 128 straipsniuose arba atitinkamose kitose toms institucijoms, įstaigoms, organams arba agentūroms taikytinose personalo taisyklėse esanti nuoroda į valstybes nares neapima Jungtinės Karalystės.

128 STRAIPSNIS

Instituciniai susitarimai

1. Nepaisant 127 straipsnio, pereinamuoju laikotarpiu taikomas 7 straipsnis.

2. Taikant Sutartis pereinamuoju laikotarpiu nelaikoma, kad Jungtinės Karalystės parlamentas yra valstybės narės nacionalinis parlamentas, išskyrus su Protokolo (Nr. 1) dėl nacionalinių parlamentų vaidmens Europos Sąjungoje 1 straipsniu ir, kiek tai susiję su pasiūlymais, patenkančiais į viešąją sritį, – su to protokolo 2 straipsniu susijusiais atvejais.

3. Pereinamuoju laikotarpiu laikoma, kad Sutarčių nuostatos, kuriomis valstybėms narėms suteikiamos institucinės teisės, pagal kurias joms suteikiama galimybė teikti pasiūlymus, iniciatyvas ar prašymus institucijoms, neapima Jungtinės Karalystės[1].

4. Dalyvavimo SESV 282 ir 283 straipsniuose bei Protokole (Nr. 4) dėl Europos centrinių bankų sistemos ir Europos centrinio banko statuto, išskyrus to protokolo 21 straipsnio 2 dalį, išdėstytuose instituciniuose susitarimuose tikslais pereinamuoju laikotarpiu nelaikoma, kad Anglijos bankas yra valstybės narės nacionalinis centrinis bankas.

[1] Tai visų pirma turėtų būti susiję su ES sutarties 7 ir 30 straipsniais, 42 straipsnio 4 dalimi, 48 straipsnio 2–6 dalimis ir 49 straipsniu bei SESV 25 straipsniu, 76 straipsnio b punktu, 82 straipsnio 3 dalimi, 83 straipsnio 3 dalimi, 86 straipsnio 1 dalimi, 87 straipsnio 3 dalimi, 135 straipsniu, 218 straipsnio 8 dalimi, 223 straipsnio 1 dalimi ir 262, 311 ir 341 straipsniais.

5. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies ir 7 straipsnio, pereinamuoju laikotarpiu Jungtinės Karalystės atstovai ar ekspertai arba Jungtinės Karalystės paskirti ekspertai, gavę kvietimą, išimtiniais atvejais gali dalyvauti Reglamento (ES) Nr. 182/2011 3 straipsnio 2 dalyje nurodytų komitetų posėdžiuose ar jų dalyse, Komisijos ekspertų grupių posėdžiuose ar jų dalyse, kitų panašių subjektų posėdžiuose ar jų dalyse ir įstaigų, organų arba agentūrų posėdžiuose ar jų dalyse, kai juose dalyvauja valstybių narių atstovai ar ekspertai arba valstybių narių paskirti ekspertai, jei tenkinama viena iš toliau nurodytų sąlygų:

a) diskusijos yra susijusios su individualiais aktais, kurie pereinamuoju laikotarpiu bus skirti Jungtinei Karalystei arba Jungtinėje Karalystėje gyvenantiems arba įsisteigusiems fiziniams ar juridiniams asmenims;

b) Jungtinės Karalystės dalyvavimas yra būtinas ir atitinka Sąjungos interesus, visų pirma tam, kad pereinamuoju laikotarpiu būtų veiksmingai įgyvendinama Sąjungos teisė.

Per tokius posėdžius ar jų dalis Jungtinės Karalystės atstovai ar ekspertai arba Jungtinės Karalystės paskirti ekspertai neturi balsavimo teisės ir dalyvauja tik svarstant konkrečius darbotvarkės punktus, kurie atitinka a arba b punkte nustatytas sąlygas.

6. Pereinamuoju laikotarpiu Jungtinė Karalystė nevykdo Sąjungos lygmens arba kartu veikiančių valstybių narių lygmens rizikos vertinimo, patikrinimo, patvirtinimo ar autorizacijos pagrindinės institucijos funkcijų, kaip nurodyta VII priede išvardytuose aktuose ir nuostatose.

7. Tais atvejais, kai Sąjungos teisės aktų projektuose nustatytos konkrečios valstybių narių valdžios institucijos, procedūros ar dokumentai arba daromos tiesioginės nuorodos į juos, pereinamuoju laikotarpiu Sąjunga dėl tokių projektų konsultuojasi su Jungtine Karalyste, kad būtų užtikrinta, jog Jungtinė Karalystė tinkamai įgyvendintų ir taikytų tuos aktus ir jie būtų tinkamai įgyvendinami ir taikomi jos teritorijoje.

129 STRAIPSNIS

Konkretūs susitarimai, susiję su Sąjungos išorės veiksmais

1. Nedarant poveikio 127 straipsnio 2 daliai, pereinamuoju laikotarpiu Jungtinei Karalystei privalomi įsipareigojimai, kylantys iš tarptautinių susitarimų, kuriuos yra sudariusi Sąjunga, valstybės narės, veikdamos jos vardu, arba Sąjunga ir jos valstybės narės, veikdamos kartu, kaip nurodyta 2 straipsnio a punkto iv papunktyje*.

* Sąjunga praneša kitoms tokių susitarimų šalims, kad, juos taikant, pereinamuoju laikotarpiu Jungtinė Karalystė laikytina valstybe nare.

2. Pereinamuoju laikotarpiu Jungtinės Karalystės atstovai nedalyvauja jokių tarptautiniais susitarimais, kuriuos yra sudariusi Sąjunga, valstybės narės, veikdamos jos vardu, arba Sąjunga ir jos valstybės narės, veikdamos kartu, įsteigtų organų veikloje, išskyrus atvejus, kai:

a) jų veikloje Jungtinė Karalystė dalyvauja savarankiškai arba

b) išimtiniais atvejais Sąjunga pakviečia Jungtinę Karalystę Sąjungos delegacijos sudėtyje dalyvauti tokių organų posėdžiuose ar jų dalyse, kai ji mano, kad Jungtinės Karalystės dalyvavimas yra būtinas ir atitinka Sąjungos interesus, visų pirma tam, kad pereinamuoju laikotarpiu tie susitarimai būtų veiksmingai įgyvendinami; toks dalyvavimas leidžiamas tik tais atvejais, kai pagal taikytinus susitarimus leidžiamas valstybių narių dalyvavimas.

3. Vadovaudamasi lojalaus bendradarbiavimo principu, pereinamuoju laikotarpiu Jungtinė Karalystė nesiima jokių veiksmų ar iniciatyvų, kurie galėtų kenkti Sąjungos interesams, visų pirma susijusių su bet kurios tarptautinės organizacijos, agentūros, konferencijos ar forumo, kuriame Jungtinė Karalystė dalyvauja savarankiškai, veikla.

4. Nepaisant 3 dalies, pereinamuoju laikotarpiu Jungtinė Karalystė gali vesti derybas dėl tarptautinių susitarimų, kuriuos ji ketina savarankiškai sudaryti Sąjungos išimtinės kompetencijos srityse, juos pasirašyti ir ratifikuoti, jei pereinamuoju laikotarpiu tie susitarimai neįsigalioja ar nėra taikomi, išskyrus atvejus, kai Sąjunga tai leidžia.

5. Nedarant poveikio 127 straipsnio 2 daliai, prireikus koordinuoti veiksmus, kiekvienu atskiru atveju gali būti konsultuojamasi su Jungtine Karalyste.

6. Tarybai priėmus sprendimą, kuris patenka į ES sutarties V antraštinės dalies 2 skyriaus taikymo sritį, Jungtinė Karalystė gali Sąjungos vyriausiajam įgaliotiniui užsienio reikalams ir saugumo politikai pateikti oficialią deklaraciją ir nurodyti, kad dėl esminių ir konkrečiai nurodytų su nacionaline politika susijusių priežasčių ji tais išimtiniais atvejais netaikys sprendimo. Vadovaudamasi savitarpio solidarumo principu, Jungtinė Karalystė nesiima veiksmų, kurie galėtų prieštarauti arba kliudyti tuo sprendimu grindžiamiems Sąjungos veiksmams, o valstybės narės gerbia Jungtinės Karalystės poziciją.

7. Pereinamuoju laikotarpiu Jungtinė Karalystė neskiria civilinių operacijų vadų, misijų vadovų, operacijų vadų arba pajėgų vadų į misijas arba operacijas, vykdomas pagal ES sutarties 42, 43 ir 44 straipsnius, tokių misijų arba operacijų neaprūpina operacijų štabais ir Sąjungos kovinėse grupėse nevykdo vadovaujančiosios šalies funkcijų. Pereinamuoju laikotarpiu Jungtinė Karalystė neskiria operatyvinių veiksmų vadų pagal ES sutarties 28 straipsnį.

130 STRAIPSNIS

Konkretūs susitarimai, susiję su žvejybos galimybėmis

1. Kiek tai susiję su žvejybos galimybių pagal SESV 43 straipsnio 3 dalį nustatymu bet kuriam laikotarpiui, patenkančiam į pereinamąjį laikotarpį, su Jungtine Karalyste konsultuojamasi dėl su ja susijusių žvejybos galimybių, be kita ko, rengiantis atitinkamoms tarptautinėms konsultacijoms ir deryboms.

2. Taikant 1 dalį, Sąjunga suteikia galimybę Jungtinei Karalystei pateikti pastabų dėl kasmetinio Europos Komisijos komunikato dėl žvejybos galimybių, atitinkamų mokslo įstaigų mokslinių rekomendacijų bei Europos Komisijos pasiūlymų dėl žvejybos galimybių bet kuriam laikotarpiui, patenkančiam į pereinamąjį laikotarpį.

3. Nepaisant 129 straipsnio 2 dalies b punkto, siekdama sudaryti galimybę Jungtinei Karalystei pasirengti būsimai narystei atitinkamuose tarptautiniuose forumuose, Sąjunga gali išimtiniais atvejais pakviesti Jungtinę Karalystę Sąjungos delegacijos sudėtyje dalyvauti šio straipsnio 1 dalyje nurodytose tarptautinėse konsultacijose ir derybose tiek, kiek tai galima valstybėms narėms ir leidžiama konkrečiame forume.

4. Nedarant poveikio 127 straipsnio 1 daliai, paskirstant šio straipsnio 1 dalyje nurodytas žvejybos galimybes toliau vadovaujamasi santykinio stabilumo rodikliais.

131 STRAIPSNIS

Priežiūra ir vykdymo užtikrinimas

Pereinamuoju laikotarpiu Sąjungos institucijos, įstaigos, organai ir agentūros turi jiems pagal Sąjungos teisę suteiktus įgaliojimus Jungtinės Karalystės ir Jungtinėje Karalystėje gyvenančių arba įsisteigusių fizinių ir juridinių asmenų atžvilgiu. Visų pirma, Europos Sąjungos Teisingumo Teismas turi Sutartyse nustatytą jurisdikciją.

Pereinamuoju laikotarpiu pirma pastraipa taip pat taikoma šio Susitarimo aiškinimui ir taikymui.

132 STRAIPSNIS

Pereinamojo laikotarpio pratęsimas

1. Nepaisant 126 straipsnio, Jungtinis komitetas gali iki 2020 m. liepos 1 d. priimti vienintelį sprendimą, kuriuo pereinamasis laikotarpis pratęsiamas ne ilgiau kaip 1 arba 2 metams*.

* Pratęsimo atveju Sąjunga apie tai praneš kitoms tarptautinių susitarimų šalims.

2. Tuo atveju, kai Jungtinis komitetas priima sprendimą pagal 1 dalį, taikomos šios nuostatos:

a) nukrypstant nuo 127 straipsnio 6 dalies, kiek tai susiję su Sąjungos programų ir veiksmų, dėl kurių įsipareigota pagal daugiametę finansinę programą, taikomą nuo 2021 m., įgyvendinimu, Jungtinė Karalystė laikoma trečiąja šalimi;

b) nukrypstant nuo 127 straipsnio 1 dalies ir nedarant poveikio šio Susitarimo penktai daliai, taikytina Sąjungos teisė dėl Sąjungos nuosavų išteklių, susijusių su finansiniais metais, kurie patenka į pereinamojo laikotarpio pratęsimo laiką, po 2020 m. gruodžio 31 d. Jungtinei Karalystei netaikoma;

c) nukrypstant nuo šio Susitarimo 127 straipsnio 1 dalies, SESV 107, 108 ir 109 straipsniai netaikomi Jungtinės Karalystės institucijų priemonėms, be kita ko, dėl kaimo plėtros, kuriomis remiama žemės ūkio produktų gamyba ir prekyba jais Jungtinėje Karalystėje, neviršijant metinio paramos lygio, kuris negali būti didesnis nei bendra 2019 metais pagal bendrą žemės ūkio politiką Jungtinėje Karalystėje patirtų išlaidų suma, su sąlyga, kad tos paramos, kuriai netaikomi reikalavimai, mažiausias procentinis dydis atitinka PPO sutarties dėl žemės ūkio 2 priedo nuostatas. Toks mažiausias procentinis dydis nustatomas atsižvelgiant į paskutinį žinomą pagal bendrą žemės ūkio politiką visų Sąjungoje patirtų išlaidų procentinį dydį, kuris atitiko PPO sutarties dėl žemės ūkio 2 priedo nuostatas. Tuo atveju, kai pereinamojo laikotarpio pratęsimo laikas nėra 12 mėnesių kartotinis, didžiausias metinis paramos, kuriai netaikomi reikalavimai, lygis tais metais, kurių dalis, patenkanti į pereinamojo laikotarpio pratęsimo laiką, yra mažesnė kaip 12 mėnesių, sumažinamas *pro rata*;

d) laikotarpiu nuo 2021 m. sausio 1 d. iki pereinamojo laikotarpio pabaigos Jungtinė Karalystė moka įnašą į Sąjungos biudžetą, kaip nustatyta pagal 3 dalį;

e) laikantis 3 dalies d punkto, nedaroma poveikio šio Susitarimo penktai daliai.

3. Jungtinio komiteto sprendime pagal 1 dalį:

a) nustatoma atitinkama Jungtinės Karalystės įnašo į Sąjungos biudžetą suma laikotarpiu nuo 2021 m. sausio 1 d. iki pereinamojo laikotarpio pabaigos, atsižvelgiant į Jungtinės Karalystės statusą tuo laikotarpiu, taip pat tos sumos sumokėjimo tvarka;

b) nustatomas didžiausias paramos, kuriai netaikomi reikalavimai, lygis, taip pat 2 dalies c punkte nurodytas jos mažiausias procentinis dydis, kuris atitinka PPO sutarties dėl žemės ūkio 2 priedo nuostatas;

c) nustatomos bet kokios kitos priemonės, reikalingos 2 daliai įgyvendinti;

d) siekiant atsižvelgti į pereinamojo laikotarpio pratęsimą, pritaikomos 51, 62, 63, 84, 96, 125, 141, 156 ir 157 straipsniuose bei IV ir V prieduose nurodytos datos arba laikotarpiai.

PENKTA DALIS

FINANSINĖS NUOSTATOS

1 SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

133 STRAIPSNIS

Sąjungos ir Jungtinės Karalystės tarpusavyje naudotina valiuta

Nedarant poveikio taikytinai Sąjungos teisei dėl Sąjungos nuosavų išteklių, visos šioje dalyje nurodytos sumos, įsipareigojimai, skaičiavimai, ataskaitos ir mokėjimai nurodomi ir vykdomi eurais.

134 STRAIPSNIS

Su finansinėmis nuostatomis susijusios auditoriams suteikiamos priemonės

Jungtinė Karalystė informuoja Sąjungą apie subjektus, kuriuos ji įgaliojo atlikti šioje dalyje nustatytų finansinių nuostatų įgyvendinimo auditą.

Jungtinės Karalystės prašymu Sąjunga pateikia tiems įgaliotiesiems subjektams visą informaciją, kurios gali būti pagrįstai prašoma atsižvelgiant į Jungtinės Karalystės teises ir pareigas pagal šią dalį, ir suteikia jiems tinkamą pagalbą, kad jie galėtų įvykdyti savo užduotį. Informaciją ir pagalbą pagal šį straipsnį Sąjunga teikia vadovaudamasi taikytina Sąjungos teise, visų pirma Sąjungos duomenų apsaugos taisyklėmis.

Jungtinės Karalystės ir Sąjungos valdžios institucijos gali susitarti dėl tinkamos administracinės tvarkos, kad palengvintų pirmos ir antros pastraipų taikymą.

2 SKYRIUS

JUNGTINĖS KARALYSTĖS ĮNAŠAS Į
SĄJUNGOS BIUDŽETĄ IR DALYVAVIMAS JĮ VYKDANT

135 STRAIPSNIS

Jungtinės Karalystės įnašas į
2019 ir 2020 metų Sąjungos biudžetą ir dalyvavimas jį vykdant

1. 2019 ir 2020 metais pagal ketvirtą dalį Jungtinė Karalystė teikia įnašus į Sąjungos biudžetą ir dalyvauja jį vykdant.

2. Nukrypstant nuo ketvirtos dalies, Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 1311/2013[1] ar Sprendimo 2014/335/ES, Euratomas pakeitimai, priimti šio Susitarimo įsigaliojimo dieną arba vėliau, Jungtinei Karalystei netaikomi tiek, kiek tie pakeitimai turi įtakos Jungtinės Karalystės finansiniams įsipareigojimams.

[1] 2013 m. gruodžio 2 d. Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 1311/2013, kuriuo nustatoma 2014–2020 m. daugiametė finansinė programa (OL L 347, 2013 12 20, p. 884).

136 STRAIPSNIS

Po 2020 m. gruodžio 31 d. taikytinos nuostatos, susijusios su nuosavais ištekliais

1. Taikytina Sąjungos teisė dėl Sąjungos nuosavų išteklių, susijusių su finansiniais metais iki 2020 m., toliau taikoma Jungtinei Karalystei po 2020 m. gruodžio 31 d., įskaitant atvejus, kai atitinkami nuosavi ištekliai turi būti suteikti, pataisyti arba pakoreguoti po tos datos.

2. Nedarant poveikio 135 straipsnio 2 daliai, šio straipsnio 1 dalyje nurodyta Sąjungos teisė visų pirma apima toliau nurodytus aktus ir nuostatas, įskaitant bet kuriuos jų pakeitimus, nepriklausomai nuo pakeitimo priėmimo, įsigaliojimo ar taikymo dienos:

a) Sprendimas 2014/335/ES, Euratomas;

b) Reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 609/2014, visų pirma jo 12 straipsnis dėl delspinigių už pavėluotą sumų teikimą ir 11 straipsnis dėl nedalyvavimo;

c) Reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 608/2014, visų pirma jo 1 straipsnis dėl balanso apskaičiavimo ir 2–8 straipsniai dėl nuosavų išteklių sistemos įgyvendinimo priemonių;

d) Tarybos reglamentas (EEB, Euratomas) Nr. 1553/89[1];

e) Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1287/2003[2];

f) Komisijos įgyvendinimo sprendimas (ES, Euratomas) 2018/195[3];

g) Komisijos įgyvendinimo sprendimas (ES, Euratomas) 2018/194[4];

---

1 1989 m. gegužės 29 d. Tarybos reglamentas (EEB, Euratomas) Nr. 1553/89 dėl galutinių vienodų nuosavų išteklių, kaupiamų iš pridėtinės vertės mokesčio, surinkimo priemonių (OL L 155, 1989 6 7, p. 9).

2 2003 m. liepos 15 d. Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1287/2003 dėl bendrųjų nacionalinių pajamų rinkos kainomis suderinimo (BNP Reglamentas) (OL L 181, 2003 7 19, p. 1).

3 2018 m. vasario 8 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimas (ES, Euratomas) 2018/195, kuriuo nustatomos pranešimo apie sukčiavimą ir pažeidimus, kurie daro poveikį mokėtinoms tradicinių nuosavų išteklių sumoms, ir patikrinimus, susijusius su tradiciniais nuosavais ištekliais, pagal Tarybos reglamentą (ES, Euratomas) Nr. 608/2014 formos (OL L 36, 2018 2 9, p. 33).

4 2018 m. vasario 8 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimas (ES, Euratomas) 2018/194, kuriuo nustatomi sąskaitų, kuriose laikomos Sąjungai priklausančių tradicinių nuosavų išteklių sumos, išrašų šablonai ir ataskaitų apie neatgautinas sumas, atitinkančias Sąjungai priklausančius tradicinius nuosavus išteklius, formos pagal Tarybos reglamentą (ES, Euratomas) Nr. 609/2014 (OL L 36, 2018 2 9, p. 20).

h) Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) 2018/1046[1] (Finansinis reglamentas);

i) SESV 287 straipsnis dėl Audito Rūmų vaidmens ir kitos su ta institucija susijusios taisyklės;

j) SESV 325 straipsnis dėl kovos su sukčiavimu ir susiję teisės aktai, visų pirma Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 883/2013[2] ir Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 2988/95[3];

k) finansinių metų iki 2020 m. metiniai biudžetai arba, jeigu metinis biudžetas nepriimtas, pagal SESV 315 straipsnį taikytinos taisyklės.

---

[1] 2018 m. liepos 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) 2018/1046 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 ir Sprendimas Nr. 541/2014/ES, bei panaikinamas Reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 (OL L 193, 2018 7 30, p. 1).

[2] 2013 m. rugsėjo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 883/2013 dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų tyrimų ir kuriuo panaikinami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1073/1999 ir Tarybos reglamentas (Euratomas) Nr. 1074/1999 (OL L 248, 2013 9 18, p. 1).

[3] 1995 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 2988/95 dėl Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos (OL L 312, 1995 12 23, p. 1).

3. Nukrypstant nuo 1 ir 2 dalių, po 2020 m. gruodžio 31 d. Jungtinei Karalystei taikomos šios taisyklės:

a) bet kurias sumas, kurios Jungtinės Karalystės atžvilgiu susidaro dėl į biudžetą įtrauktų nuosavų išteklių koregavimų ir dėl su pertekliumi ar deficitu susijusių koregavimų, kiek tai susiję su Sąjungos biudžeto finansavimu iki 2020 m. pagal Sąjungos teisę, nurodytą 1 ir 2 dalyse, sumoka Jungtinė Karalystė arba jos sumokamos Jungtinei Karalystei;

b) jeigu pagal taikytiną Sąjungos teisę dėl Sąjungos nuosavų išteklių diena, kurią reikia suteikti nuosavus išteklius, yra vėlesnė nei 2021 m. vasario 28 d., mokėjimas atliekamas anksčiausią 148 straipsnio 1 dalyje nurodytą dieną, einančią po dienos, kurią nuosavi ištekliai turi būti suteikti;

c) kiek tai susiję su Jungtinės Karalystės tradicinių nuosavų išteklių mokėjimu po 2021 m. vasario 28 d., Sąjungai priklausančių tradicinių nuosavų išteklių suma, nustatyta pagal Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 609/2014 2 straipsnį, atėmus surinkimo išlaidas pagal Sprendimo 2014/335/ES, Euratomas 2 straipsnio 3 dalį ir 10 straipsnio 3 dalį, sumažinama Jungtinei Karalystei tenkančia šios sumos dalimi;

d) nukrypstant nuo šio Susitarimo 7 straipsnio, Jungtinės Karalystės atstovai ar ekspertai arba Jungtinės Karalystės paskirti ekspertai gavę kvietimą išimtiniais atvejais be balsavimo teisės gali dalyvauti bet kurio komiteto, įsteigto pagal šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytą taikytiną Sąjungos teisę, posėdžiuose, kaip antai pagal Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 608/2014 7 straipsnį įsteigto Nuosavų išteklių patariamojo komiteto arba pagal Reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1287/2003 4 straipsnį įsteigto BNP komiteto posėdžiuose, tokiu mastu, kokiu tokių komitetų darbas susijęs su finansiniais metais iki 2020 m.;

e) bet koks PVM ir bendrosiomis nacionalinėmis pajamomis pagrįstų nuosavų išteklių taisymas arba koregavimas atliekamas tik jei dėl atitinkamų priemonių pagal 1 ir 2 dalyse nurodytas nuostatas nusprendžiama ne vėliau kaip 2028 m. gruodžio 31 d.;

f) Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 609/2014 6 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje nurodyta tradicinių nuosavų išteklių atskira sąskaita visiškai panaikinama iki 2025 m. gruodžio 31 d. Iki 2026 m. vasario 20 d. sumų, kurios 2025 m. gruodžio 31 d. tebėra toje sąskaitoje ir kurioms netaikomos Europos Komisijos patikrinimo išvados, praneštos iki tos datos pagal teisės aktus dėl nuosavų išteklių, dalis, atitinkanti nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2020 m. gruodžio 31 d. Sąjungai pateiktų sumų ir Jungtinės Karalystės Europos Komisijai praneštų sumų pagal Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 609/2014 13 straipsnyje nustatytą procedūrą santykį, pateikiama į Sąjungos biudžetą.

137 STRAIPSNIS

Jungtinės Karalystės dalyvavimas vykdant
Sąjungos programas ir veiklą 2019 ir 2020 m.

1. Pagal ketvirtą dalį Sąjungos programos ir veikla, dėl kurių įsipareigota pagal 2014–2020 m. daugiametę finansinę programą (toliau – 2014–2020 m. DFP) arba ankstesnes finansines perspektyvas, kiek tai susiję su Jungtine Karalyste, 2019 ir 2020 m. vykdomos remiantis taikytina Sąjungos teise.

Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1307/2013[1], taikomas 2020 metais, Jungtinėje Karalystėje 2020 paraiškų teikimo metams netaikomas. Tačiau to reglamento 13 straipsnis taikomas Jungtinės Karalystės tiesioginių išmokų sistemai 2020 paraiškų teikimo metams, jeigu tokia sistema yra lygiavertė Reglamento (ES) Nr. 1307/2013, taikomo 2020 metais, sistemai.

[1] 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1307/2013, kuriuo nustatomos pagal bendros žemės ūkio politikos paramos sistemas ūkininkams skiriamų tiesioginių išmokų taisyklės ir panaikinami Tarybos reglamentas (EB) Nr. 637/2008 ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 73/2009 (OL L 347, 2013 12 20, p. 608).

2. Nukrypstant nuo ketvirtos dalies, Jungtinė Karalystė ir Jungtinėje Karalystėje vykdomi projektai yra tinkami tik finansinėms operacijoms, atliekamoms naudojant finansines priemones, tiesiogiai arba netiesiogiai valdomas pagal Finansinio reglamento X antraštinę dalį, arba finansinėms operacijoms, kurioms suteikiama Sąjungos biudžeto garantija iš Europos strateginių investicijų fondo (ESIF), įsteigto Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2015/1017[1], ir Europos darnaus vystymosi fondo (EDVF), įsteigto Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2017/1601[2], jeigu tas finansines operacijas patvirtino subjektai ir įstaigos, įskaitant EIB ir Europos investicijų fondą (toliau – EIF), arba asmenys, kuriems pavesta įgyvendinti dalį tų veiksmų iki šio Susitarimo įsigaliojimo dienos, net jeigu tos finansinės operacijos pasirašytos po tos dienos. Kiek tai susiję su tomis finansinėmis operacijomis, kurios patvirtintos po šio Susitarimo įsigaliojimo dienos, Jungtinėje Karalystėje įsteigti subjektai laikomi ne Sąjungoje esančiais subjektais.

---

[1] 2015 m. birželio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/1017 dėl Europos strateginių investicijų fondo, Europos investavimo konsultacijų centro ir Europos investicinių projektų portalo, kuriuo iš dalies keičiamos reglamentų (ES) Nr. 1291/2013 ir (ES) Nr. 1316/2013 nuostatos dėl Europos strateginių investicijų fondo (OL L 169, 2015 7 1, p. 1).

[2] 2017 m. rugsėjo 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/1601, kuriuo sukuriamas Europos darnaus vystymosi fondas (EDVF), EDVF garantija ir EDVF garantijų fondas (OL L 249, 2017 9 27, p. 1).

138 STRAIPSNIS

Po 2020 m. gruodžio 31 d. taikytina Sąjungos teisė,
kiek tai susiję su Jungtinės Karalystės dalyvavimu
vykdant Sąjungos programas ir veiklą,
dėl kurių įsipareigota pagal 2014–2020 m. DFP arba ankstesnes finansines perspektyvas

1. Vykdant Sąjungos programas ir veiklą, dėl kurių įsipareigota pagal 2014–2020 m. DFP arba ankstesnes finansines perspektyvas, taikytina Sąjungos teisė, įskaitant finansinių koregavimų ir sąskaitų patvirtinimo taisykles, ir toliau taikoma Jungtinei Karalystei po 2020 m. gruodžio 31 d. iki tų Sąjungos programų ir veiklos užbaigimo.

2. 1 dalyje nurodyta taikytina Sąjungos teisė visų pirma apima toliau nurodytas nuostatas, įskaitant bet kuriuos tų nuostatų pakeitimus, nepriklausomai nuo pakeitimo priėmimo, įsigaliojimo ar taikymo dienos:

a) Finansinis reglamentas;

b) pagrindiniai teisės aktai, kaip apibrėžta Finansinio reglamento 2 straipsnio 4 punkte, kuriais nustatomos Sąjungos programos ar veikla, nurodytos biudžeto pastabose dėl antraštinių dalių, skyrių, straipsnių ar punktų, pagal kuriuos skirti asignavimai;

c) SESV 299 straipsnis dėl piniginių prievolių vykdymo privaloma tvarka;

d) SESV 287 straipsnis dėl Audito Rūmų vaidmens ir kitos su ta institucija susijusios taisyklės;

e) SESV 325 straipsnis dėl kovos su sukčiavimu ir susiję teisės aktai, visų pirma Reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 883/2013 ir Reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 2988/95.

3. Nukrypstant nuo 7 straipsnio, Jungtinės Karalystės atstovai ar ekspertai arba Jungtinės Karalystės paskirti ekspertai gavę kvietimą išimtiniais atvejais be balsavimo teisių gali dalyvauti komitetų, kurie padeda Europos Komisijai įgyvendinti ir valdyti pagal 1 dalyje nurodytą Sąjungos teisę nustatytas programas arba Europos Komisijos nustatytas programas, susijusias su tos teisės įgyvendinimu, posėdžiuose tokiu mastu, kokiu jų darbas susijęs su finansiniais metais iki 2020 m.

4. Nukrypstant nuo 8 straipsnio, Jungtinė Karalystė tokiu mastu, koks yra būtinai reikalingas 2 dalies b punkte nurodytoms programoms ir veiklai vykdyti, turi prieigą prie tinklų, informacinių sistemų ir duomenų bazių, nustatytų pagal atitinkamus pagrindinius teisės aktus arba susijusias įgyvendinimo taisykles, parengtas remiantis tais pagrindiniais teisės aktais.

5. 165 straipsnio 1 dalies f punkte nurodyto Finansinių nuostatų komiteto pasiūlymu Jungtinis komitetas, laikydamasis 166 straipsnyje nustatytų taisyklių, gali priimti technines priemones, kuriomis siekiama palengvinti šio straipsnio 1 dalyje nurodytų programų ir veiklos užbaigimą arba atleisti Jungtinę Karalystę nuo įpareigojimų imtis veiksmų vykdant arba užbaigus tas programas ir veiklą, kurios buvusiai valstybei narei neaktualios, jeigu tokios techninės priemonės atitinka patikimo finansų valdymo principą ir nesuteikia Jungtinei Karalystei arba Jungtinės Karalystės naudos gavėjams pranašumo prieš valstybes nares arba trečiąsias šalis, dalyvaujančias tose pačiose iš Sąjungos biudžeto finansuojamose programose ir veikloje.

139 STRAIPSNIS

Jungtinės Karalystės dalis

136 straipsnio 3 dalies a ir c punktuose ir 140–147 straipsniuose nurodyta Jungtinės Karalystės dalis yra procentinė dalis, apskaičiuota kaip nuosavų išteklių, kuriuos 2014–2020 m. suteikė Jungtinė Karalystė, ir nuosavų išteklių, kuriuos per tą laikotarpį suteikė visos valstybės narės ir Jungtinė Karalystė ir kurie pakoreguoti valstybėms narėms iki 2022 m. vasario 1 d. pranešta suma pagal Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 609/2014 10b straipsnio 5 dalį, santykis.

140 STRAIPSNIS

Neįvykdyti įsipareigojimai

1. Jei šiame Susitarime nenustatyta kitaip, Jungtinė Karalystė yra atsakinga Sąjungai už savo dalį Sąjungos biudžeto ir Sąjungos decentralizuotų agentūrų biudžetų biudžetinių įsipareigojimų, kurie 2020 m. gruodžio 31 d. yra neįvykdyti, ir už savo dalį įsipareigojimų, prisiimtų 2021 m. ir susijusių su įsipareigojimų asignavimų perkėlimu iš 2020 m. biudžeto.

Pirma pastraipa netaikoma šiems 2020 m. gruodžio 31 d. neįvykdytiems įsipareigojimams:

a) įsipareigojimams, susijusiems su programomis ir įstaigomis, kurioms taikomas Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 609/2014 11 straipsnis, kiek tai susiję su Jungtine Karalyste;

b) įsipareigojimams, finansuojamiems Sąjungos biudžete asignuotosiomis pajamomis.

Kiek tai susiję su Sąjungos decentralizuotomis agentūromis, į pirmoje pastraipoje nurodytų jų įsipareigojimų sumą atsižvelgiama tik proporcingai įnašų iš Sąjungos biudžeto daliai, palyginti su visomis jų 2014–2020 m. pajamomis.

2. 1 dalyje nurodytų įsipareigojimų sumą Sąjunga apskaičiuoja 2020 m. gruodžio 31 d. Iki 2021 m. kovo 31 d. tą sumą ji praneša Jungtinei Karalystei ir prideda sąrašą, kuriame nurodomas kiekvieno įsipareigojimo referencinis raktas, susijusios biudžeto eilutės ir kiekvienos susijusios biudžeto eilutės suma.

3. Kiek tai susiję su 1 dalyje nurodytais įsipareigojimais, pradedant nuo 2022 m. iki kiekvienų metų kovo 31 d. Sąjunga praneša Jungtinei Karalystei:

a) informaciją apie praėjusių metų gruodžio 31 d. neįvykdytų įsipareigojimų sumą ir praėjusiais metais įvykdytus mokėjimus ir panaikintus įsipareigojimus, įskaitant 2 dalyje nurodyto sąrašo atnaujinimą;

b) einamaisiais metais numatomų mokėjimų įvertį, remiantis biudžeto mokėjimų asignavimų lygiu;

c) numatomo Jungtinės Karalystės įnašo į b punkte nurodytus mokėjimus įvertį ir

d) kitą informaciją, tokią kaip vidutinio laikotarpio mokėjimų prognozė.

4. Metinė mokėtina suma apskaičiuojama kaip Jungtinei Karalystei tenkanti 3 dalies b punkte nurodyto įverčio dalis, koreguojama atsižvelgiant į skirtumą tarp praėjusiais metais Jungtinės Karalystės atliktų mokėjimų ir Jungtinei Karalystei tenkančios praėjusiais metais Sąjungos atliktų mokėjimų, susijusių su 1 dalyje nurodytais neįvykdytais įsipareigojimais, dalies, sumažinama grynųjų finansinių koregavimų, susijusių su pagal 2014–2020 m. DFP arba ankstesnes finansines perspektyvas finansuotomis programomis ir veikla, suma ir sumažinama pajamomis iš bet kokių pažeidimų nagrinėjimo procedūrų dėl valstybės narės nesuteiktų nuosavų išteklių, susijusių su finansiniais metais iki 2020 m., jeigu tos sumos į biudžetą gautos praėjusiais metais ir yra galutinės. Jungtinės Karalystės mokėtina metinė suma atitinkamais metais nekoreguojama.

2021 m. Jungtinės Karalystės mokėtina metinė suma sumažinama Jungtinei Karalystei tenkančia 2020 m. biudžeto finansavimo dalimi, kuri taikoma iš 2020 m. į 2021 m. pagal Finansinio reglamento 12 ir 13 straipsnius perkeltų mokėjimų asignavimų sumai, ir Jungtinei Karalystei tenkančia bendros Sąjungai priklausančių tradicinių nuosavų išteklių, kurie 2020 m. lapkričio ir gruodžio mėn. nustatyti pagal Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 609/2014 2 straipsnį ir Sąjungai suteikti 2021 m. sausio ir vasario mėn., sumos dalimi. Sąjunga taip pat grąžina Jungtinei Karalystei tenkančią dalį bendros tradicinių nuosavų išteklių sumos, kurią valstybės narės suteikė po 2020 m. gruodžio 31 d. už prekes, išleistas į laisvą apyvartą užbaigus arba pripažinus įvykdytomis 49 straipsnio 2 dalyje nurodytas laikinojo saugojimo arba muitinės procedūras, pradėtas šią dieną arba anksčiau.

5. Jungtinės Karalystės prašymu, pateiktu ne anksčiau kaip po 2028 m. gruodžio 31 d., Sąjunga apskaičiuoja likusias Jungtinės Karalystės pagal šį straipsnį mokėtinas sumas, remdamasi taisykle, kuria atsižvelgiama į metų pabaigoje likusių neįvykdytų įsipareigojimų sumą ir tų neįvykdytų įsipareigojimų, kurie buvo panaikinti, įvertį, bet kokius finansinius koregavimus ir bet kokias pajamas iš pažeidimų nagrinėjimo procedūrų pasibaigus metams. Patvirtinusi 165 straipsnio 1 dalies f punkte nurodytam Finansinių nuostatų komitetui ir Jungtiniam komitetui, kad pasiūlymą priima, Jungtinė Karalystė sumoka apskaičiuotą sumą, pakoreguotą pagal šio straipsnio 4 dalį, kiek tai susiję su Jungtinės Karalystės praėjusiais metais atliktais mokėjimais. Sumokėjus šioje dalyje nurodytas sumas, likę Jungtinės Karalystės arba Sąjungos įsipareigojimai pagal šį straipsnį išnyksta.

141 STRAIPSNIS

Baudos, dėl kurių nuspręsta 2020 m. gruodžio 31 d. arba anksčiau

1. Kiek tai susiję su bauda, dėl kurios Sąjunga nusprendė 2020 m. gruodžio 31 d. arba anksčiau, kuri tapo galutinė ir nesudaro asignuotųjų pajamų, Sąjunga grąžina Jungtinei Karalystei priklausančią Sąjungai sumokėtos baudos dalį, nebent ta suma jau buvo įtraukta į Sąjungos biudžetą kaip biudžeto pajamos 2020 m. gruodžio 31 d. arba anksčiau.

2. Kiek tai susiję su bauda, dėl kurios Sąjunga nusprendė po 2020 m. gruodžio 31 d. pagal 92 straipsnio 1 dalyje nurodytą procedūrą, Sąjunga grąžina Jungtinei Karalystei priklausančią Sąjungai sumokėtos baudos dalį, kai ta bauda tampa galutinė.

142 STRAIPSNIS

Sąjungos įsipareigojimai 2020 m. pabaigoje

1. Jungtinė Karalystė yra atsakinga Sąjungai už savo dalies Sąjungos įsipareigojimų, prisiimtų iki 2020 m. gruodžio 31 d., finansavimą, išskyrus:

a) įsipareigojimus su atitinkamu turtu, įskaitant: Sąjungos finansinės pagalbos paskolų turtą ir susijusius balansinius įsipareigojimus, turtą, kurį sudaro nekilnojamasis turtas, įranga ir įrenginiai ir atidėjiniai, susiję su Jungtinio tyrimų centro branduolinės įrangos išmontavimu, taip pat visus su nuoma susijusius įsipareigojimus, nematerialųjį turtą ir atsargas, bet kurį turtą ir įsipareigojimus, susijusius su užsienio valiutos rizikos valdymu, sukauptomis ir būsimojo laikotarpio pajamomis ir visais atidėjiniais, išskyrus susijusius su baudomis, teismo procesais ir finansinės garantijos įsipareigojimais, ir

b) įsipareigojimus ir turtą, susijusius su biudžeto vykdymu ir nuosavų išteklių valdymu, įskaitant likusius išankstinio finansavimo avansus, gautinas sumas, pinigus, mokėtinas sumas ir sukauptas sąnaudas, įskaitant tas, kurios susijusios su Europos žemės ūkio garantijų fondu arba jau įtrauktos į neįvykdytus įsipareigojimus (RAL).

2. Jungtinė Karalystė visų pirma yra atsakinga už savo dalį Sąjungos įsipareigojimo, susijusio su teisėmis į pensiją ir kitas su užimtumu susijusias išmokas, įgytas 2020 m. gruodžio 31 d. arba anksčiau. Su šiuo įsipareigojimu susiję mokėjimai atliekami pagal 5 ir 6 dalis.

3. Pradedant nuo 2022 m., iki kiekvienų metų kovo 31 d. Sąjunga pateikia Jungtinei Karalystei informaciją apie per praėjusius metus atliktus mokėjimus, susijusius su 2020 m. gruodžio 31 d. neįvykdytais įsipareigojimais, ir Jungtinės Karalystės įnašo finansuojant tuos mokėjimus sumą.

4. Kiek tai susiję su 2 dalyje nurodytu įsipareigojimu, pradedant nuo 2022 m., iki kiekvienų metų kovo 31 d. Sąjunga pateikia Jungtinei Karalystei specialų dokumentą dėl su pensijomis susijusios padėties praėjusių metų gruodžio 31 d., kuriame nurodoma:

a) likusios sumos, kurias dar reikia sumokėti vykdant 5 dalyje nurodytus įsipareigojimus;

b) atlikti skaičiavimai ir duomenys bei prielaidos, naudoti nustatant sumą, kurią Jungtinė Karalystė turi sumokėti iki einamųjų metų birželio 30 d., kiek tai susiję su pensijų darbuotojams mokėjimais ir Sąjungos biudžeto įnašais į bendrąją sveikatos draudimo sistemą (BSDS), sumokėtais praėjusiais metais pagal 6 dalį, ir tų sumų įvertis einamaisiais metais;

c) su gyventojais 2020 m. gruodžio 31 d. susijusi informacija apie darbuotojų pensijų ir sveikatos draudimo sistemų išmokų faktinių gavėjų ir numatomų būsimų gavėjų skaičių praėjusių metų pabaigoje ir jų tuo metu sukauptas teises pasibaigus tarnybos laikui ir

d) neįvykdyti Jungtinės Karalystės įsipareigojimai, apskaičiuoti taikant aktuarinius vertinimus, atliktus pagal atitinkamus tarptautinius viešojo sektoriaus apskaitos standartus, ir šio įsipareigojimo raidos, palyginti su praėjusiais metais, paaiškinimas.

Tą dokumentą galima atnaujinti iki tų pačių metų rugsėjo 30 d., siekiant atsižvelgti į galutinius praėjusių metų duomenis.

5. Kiek tai susiję su 2 dalyje nurodyta Jungtinės Karalystės atsakomybe už teises į pensiją ir kitas su užimtumu susijusias išmokas, susijusias su ES institucijų narių ir aukšto rango pareigūnų, kuriems taikomas Tarybos reglamentas Nr. 422/67/EEB, 5/67/Euratomas[1], Europos Parlamento sprendimas 2005/684/EB, Euratomas[2] ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/300[3], pensijomis, Jungtinė Karalystė prisideda vykdant įsipareigojimus, įrašytus 2020 finansinių metų Sąjungos konsoliduotosiose finansinėse ataskaitose; įnašas, pradedant nuo 2021 m. spalio 31 d., sumokamas 10 dalių.

---

1 1967 m. liepos 25 d. Tarybos reglamentas Nr. 422/67/EEB, 5/67/Euratomas, nustatantis Komisijos pirmininko ir narių bei Teisingumo Teismo pirmininko, teisėjų, generalinių advokatų ir kanclerio tarnybines pajamas (OL P 187, 1967 8 8, p. 1).

2 2005 m. rugsėjo 28 d. Europos Parlamento sprendimas 2005/684/EB, Euratomas dėl Europos Parlamento narių statuto priėmimo (OL L 262, 2005 10 7, p. 1).

3 2016 m. vasario 29 d. Tarybos reglamentas (ES) 2016/300, kuriuo nustatomos ES aukšto rango pareigūnų tarnybinės pajamos (OL L 58, 2016 3 4, p. 1).

6. Kiek tai susiję su 2 dalyje nurodyta Jungtinės Karalystės atsakomybe už teises į pensiją ir kitas su užimtumu susijusias išmokas, susijusias su Sąjungos pareigūnų pensijomis ir nustatytas pagal Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatų 77–84 straipsnius, ir už teises į pensiją ir kitas su užimtumu susijusias išmokas, susijusias su laikinųjų darbuotojų, sutartininkų ir Parlamento narių padėjėjų pensijomis ir nustatytas atitinkamai pagal Kitų Europos Sąjungos tarnautojų įdarbinimo sąlygų 33–40, 101–114 ir 135 straipsnius, Jungtinė Karalystė kiekvienais metais prisideda prie grynųjų mokėjimų iš Sąjungos biudžeto kiekvienam gavėjui ir prie susijusio Sąjungos biudžeto įnašo į BSDS kiekvienam gavėjui ar asmeniui, kuris naudą gauna per gavėją. To įnašo mokėjimai pradedami 2022 m. birželio 30 d.

Su pirmoje pastraipoje nurodytomis pensijomis susijęs Jungtinės Karalystės mokėjimas yra praėjusiais metais kiekvienam gavėjui atliktų grynųjų mokėjimų iš Sąjungos biudžeto suma, padauginta iš Jungtinės Karalystės dalies ir specialios kiekvienam gavėjui taikomos procentinės dalies (toliau – speciali procentinė dalis). Speciali procentinė dalis yra:

a) gavėjo, kuris pensiją gauna 2021 m. sausio 1 d., speciali procentinė dalis yra 100 %;

b) bet kurio kito pensijos gavėjo speciali procentinė dalis apskaičiuojama kaip teisių į pensiją, įgytų pagal Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatus, visų pirma jų VIII priedą, 2020 m. gruodžio 31 d. arba anksčiau, įskaitant tą dieną pervestas teises į pensiją, ir teisių į pensiją, įgytų išėjimo į pensiją dieną arba mirties dieną, jei ji ankstesnė, arba dieną, kai asmuo nutraukia dalyvavimą sistemoje, santykis;

c) biudžeto įnašo į BSDS tikslu speciali procentinė dalis apskaičiuojama kaip metų, per kuriuos gavėjas mokėjo įmokas į pensijų sistemą iki 2020 m. gruodžio 31 d., skaičiaus ir visų metų, per kuriuos gavėjas arba asmuo, kuriam taikomi Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatai ir kuris yra teisių į pensiją pagal BSDS pagrindas, mokėjo įmokas į pensijų sistemą, skaičiaus santykis.

Gavėjui mokėtina maitintojo netekimo arba našlaičio pensija, nustatyta pagal Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatus, apskaičiuojama remiantis asmens, kuriam taikomi tie tarnybos nuostatai, karjera, kuri yra maitintojo netekimo arba našlaičio pensijos pagrindas.

Kol su šia dalimi susijęs įsipareigojimas neišnyksta, bet kuriais atitinkamais metais (N metai) Jungtinė Karalystė iki N metų kovo 1 d. gali atsiųsti Sąjungai prašymą apmokėti N metų gruodžio 31 d. neįvykdytą įsipareigojimą. Sąjunga nustato neįvykdyto įsipareigojimo, susijusio su pensijų ir BSDS išmokų, mokamų pasibaigus tarnybos laikui, sumą naudodama tą pačią metodiką kaip 4 dalies d punkte. Jei Jungtinė Karalystė sutinka, tą sumą ji sumoka penkiomis dalimis; pirmas mokėjimas atliekamas N+1 metais. Jungtinė Karalystė savo N metų įsipareigojimą taip pat padengia pagal šioje dalyje nustatytą procedūrą. Atikus tą mokėjimą, jeigu 5 dalyje nurodyti mokėjimai yra atlikti, likę įsipareigojimai pagal šį straipsnį išnyksta. Apie šią situaciją informuojamas 165 straipsnio 1 dalies f punkte nurodytas Finansinių nuostatų komitetas ir Jungtinis komitetas.

143 STRAIPSNIS

Neapibrėžtieji finansiniai įsipareigojimai, susiję su
finansinės pagalbos paskolomis, ESIF, EDVF ir išorės skolinimo įgaliojimu

1. Jungtinė Karalystė yra atsakinga Sąjungai už savo dalį Sąjungos neapibrėžtųjų finansinių įsipareigojimų, atsirandančių dėl finansinių operacijų:

a) dėl kurių Europos Parlamentas ir Taryba arba Europos Komisija sprendimą priėmė iki šio Susitarimo įsigaliojimo dienos, jeigu tokios finansinės operacijos yra susijusios su finansinės pagalbos paskolomis, dėl kurių nuspręsta pagal Tarybos reglamentą (ES) Nr. 407/2010[1], Tarybos reglamentą (EB) Nr. 332/2002[2] arba Europos Parlamento ir Tarybos sprendimus, kuriais įvairioms šalims suteikiama makrofinansinė pagalba, remiantis atidėjiniais pagal Tarybos reglamentą (EB, Euratomas) Nr. 480/2009[3] arba Tarybos reglamentą (EB, Euratomas) Nr. 2728/94[4];

---

1 2010 m. gegužės 11 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 407/2010, kuriuo nustatoma Europos finansinės padėties stabilizavimo priemonė (OL L 118, 2010 5 12, p. 1).

2 2002 m. vasario 18 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 332/2002 dėl priemonės, teikiančios vidutinės trukmės finansinę pagalbą valstybių narių mokėjimų balansams, sukūrimo (OL L 53, 2002 2 23, p. 1).

3 2009 m. gegužės 25 d. Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 480/2009, įsteigiantis Išorės veiksmų garantijų fondą (OL L 145, 2009 6 10, p. 10).

4 1994 m. spalio 31 d. Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 2728/94, įsteigiantis Išorės veiksmų garantijų fondą (OL L 293, 1994 11 12, p. 1).

b) kurias iki šio Susitarimo įsigaliojimo dienos patvirtino įstaigos, subjektai ar asmenys, kuriems tiesiogiai pavesta įgyvendinti finansines operacijas, susijusias su biudžeto garantijomis, suteiktomis EIB naudai per ESIF pagal Reglamentą (ES) 2015/1017 arba naudojantis išorės skolinimo įgaliojimu pagal Reglamentą (EB, Euratomas) Nr. 480/2009 arba Reglamentą (EB, Euratomas) Nr. 2728/94 ir Europos Parlamento ir Tarybos sprendimą Nr. 466/2014/ES[1] arba Europos Parlamento ir Tarybos sprendimą Nr. 1080/2011/ES[2] arba suteiktomis reikalavimus atitinkančių sandorio šalių naudai (EDVF).

2019 m. liepos 31 d. Sąjunga pateikia Jungtinei Karalystei specialią ataskaitą dėl tų finansinių operacijų, kurioje pateikiama su kiekvienos rūšies priemone susijusi informacija apie:

a) dėl tų finansinių operacijų susidarančius finansinius įsipareigojimus šio Susitarimo įsigaliojimo dieną;

[1] 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 466/2014/ES, kuriuo Europos investicijų bankui suteikiama ES garantija finansavimo operacijų, kuriomis remiami investiciniai projektai ne Sąjungoje, nuostoliams atlyginti (OL L 135, 2014 5 8, p. 1).

[2] 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 1080/2011/ES, kuriuo Europos investicijų bankui suteikiama ES garantija paskolų ir paskolų garantijų, suteiktų projektams ne Sąjungoje, nuostoliams atlyginti ir kuriuo panaikinamas Sprendimas Nr. 633/2009/EB (OL L 280, 2011 10 27, p. 1).

b) kai taikoma, šio Susitarimo įsigaliojimo dieną atitinkamuose garantiniuose fonduose ar patikos sąskaitose laikomus atidėjinius a punkte nurodytiems finansiniams įsipareigojimams padengti ir atitinkamus paskirtus, bet dar nesumokėtus atidėjinius.

Sąjungos konsoliduotosiose finansinėse ataskaitose, susijusiose su 2019 ir 2020 m., nuo šio Susitarimo įsigaliojimo dienos iki atitinkamai 2019 ir 2020 m. gruodžio 31 d. iš antros pastraipos b punkte nurodytų atidėjinių atlikti mokėjimai atskleidžiami dėl tų pačių finansinių operacijų, kurios nurodytos šioje dalyje, tačiau sprendimai dėl kurių priimti šio Susitarimo įsigaliojimo dieną arba vėliau.

Šioje dalyje nurodytų finansinių operacijų restruktūrizavimas neturi poveikio su tomis finansinėmis operacijomis susijusiam Jungtinės Karalystės įsipareigojimui Sąjungai. Visų pirma, Jungtinės Karalystės finansinė pozicija nominaliąja verte nepadidėja, palyginti su padėtimi prieš pat restruktūrizavimą.

2. Kiek tai susiję su 1 dalyje nurodytomis finansinėmis operacijomis, Sąjunga yra atsakinga Jungtinei Karalystei už jos dalį:

a) bet kurių sumų, kurias Sąjunga susigrąžino iš įsipareigojimų nevykdančių skolininkų arba kurios yra susijusios su neteisėtai išmokėtomis sumomis, ir

b) bet kurių grynųjų pajamų, gautų dėl skirtumo tarp finansinių ir veiklos pajamų bei finansinių ir veiklos sąnaudų, Sąjungos biudžete įrašytų kaip bendrosios arba asignuotosios pajamos.

Kiek tai susiję su priemonių, dėl kurių sudaryti atidėjiniai, atidėjinių turto valdymo pajamomis, Sąjunga pajamų procentinę dalį apskaičiuoja kaip praėjusių metų turto valdymo grynųjų pajamų ir visų praėjusių metų pabaigoje turimų atidėjinių santykį. Įsipareigojimo Jungtinei Karalystei už atidėjinių turto valdymo pajamas suma yra suma, gauta padauginus Jungtinės Karalystės dabartinius atidėjinius, kaip nurodyta 5 dalyje, iš tos pajamų procentinės dalies.

3. Iki 2021 m. kovo 31 d. dėl kiekvienos 1 dalyje nurodytos priemonės, kuriai numatyti atidėjiniai iš Sąjungos biudžeto, Sąjunga pateikia Jungtinei Karalystei informaciją apie:

a) jos pradinius atidėjinius, apskaičiuotus kaip Jungtinės Karalystės toliau nurodytų elementų sumos dalis:

i) atidėjinių, sudarytų atitinkamame garantijų fonde iki 2020 m. gruodžio 31 d.;

ii) atidėjinių, paskirtų, bet dar neapmokėtų iki 2020 m. gruodžio 31 d., ir

iii) mokėjimų, atliktų nuo šio Susitarimo įsigaliojimo dienos iki 2020 m. gruodžio 31 d. ir susijusių su finansinėmis operacijomis, dėl kurių sprendimas priimtas šio Susitarimo įsigaliojimo dieną arba vėliau, ir

b) jos standartinę atidėjinių normą, apskaičiuotą kaip Jungtinės Karalystės pradinių atidėjinių tai priemonei ir 1 dalyje nurodytų finansinių operacijų, dėl kurių sprendimas priimtas iki šio Susitarimo įsigaliojimo dienos, sumos 2020 m. gruodžio 31 d. santykis.

4. Pradedant nuo 2021 m., kiekvienų metų kovo 31 d. iki 1 dalyje nurodytų finansinių operacijų amortizacijos, galiojimo pabaigos ar nutraukimo Sąjunga pateikia Jungtinei Karalystei informaciją apie tas finansines operacijas. Apie kiekvienos rūšies priemonę pateikiama ši informacija:

a) praėjusių metų gruodžio 31 d. neįvykdyti neapibrėžtieji įsipareigojimai;

b) praėjusiais metais Sąjungos atlikti mokėjimai, susiję su tomis finansinėmis operacijomis, ir po 2020 m. gruodžio 31 d. susikaupusios tokių mokėjimų sumos;

c) Jungtinės Karalystės dabartiniai atidėjiniai ir jos dabartinė atidėjinių norma, kaip nustatyta 5 dalyje;

d) Jungtinei Karalystei praėjusiais metais pagal 6 dalies a punktą grąžintos sumos ir po 2020 m. gruodžio 31 d. susikaupusios tokių grąžintų sumų sumos;

e) praėjusių metų susigrąžintos sumos ir grynosios pajamos, įrašytos į Sąjungos biudžetą, kaip nurodyta 2 dalyje;

f) jei būtina, kita naudinga informacija apie praėjusių metų finansines operacijas.

5. Iki kiekvienų metų kovo 31 d. dėl kiekvienos 1 dalyje nurodytos priemonės, kai pagrindiniu teisės aktu nustatyti atidėjiniai iš Sąjungos biudžeto, Sąjunga:

a) apskaičiuoja Jungtinės Karalystės dabartinius atidėjinius, apibrėžiamus kaip Jungtinės Karalystės pradinių atidėjinių suma, sumažinta:

i) 4 dalies b punkte nurodytų sukauptų mokėjimų iš Sąjungos biudžeto, atliktų po 2020 m. gruodžio 31 d. ir susijusių su finansinėmis operacijomis, dėl kurių sprendimas priimtas iki šio Susitarimo įsigaliojimo dienos, Jungtinei Karalystei priklausančia dalimi;

ii) ankstesniais metais panaikintų įsipareigojimų, palyginti su neįvykdytais įsipareigojimais, nurodytais šio straipsnio 3 dalies a punkto ii papunktyje, kaip pranešta pagal 140 straipsnio 3 dalį, Jungtinei Karalystei priklausančia dalimi;

iii) nuo 2021 m. sausio 1 d. sukauptu Jungtinei Karalystei grąžintų sumų lygiu, kaip nurodyta 4 dalies d punkte;

b) praneša Jungtinei Karalystei dabartinę atidėjinių normą, apibrėžiamą kaip Jungtinės Karalystės dabartinių atidėjinių ir 4 dalies a punkte nurodytų finansinių operacijų sumos santykis.

6. Nuo 2022 m. kiekvienais metais:

a) jei Jungtinės Karalystės tam tikros priemonės dabartinė atidėjinių norma viršija tos priemonės standartinę atidėjinių normą, Sąjunga yra atsakinga Jungtinei Karalystei už su ta priemone susijusią sumą, gautą padauginus 4 dalies a punkte nurodytų finansinių įsipareigojimų sumą iš dabartinės atidėjinių normos ir standartinės atidėjinių normos skirtumo. Sąjungos įsipareigojimas neviršija Jungtinės Karalystės dabartinių atidėjinių, apskaičiuotų pagal 5 dalį;

b) jei tam tikrais metais tam tikros priemonės Jungtinės Karalystės dabartinė atidėjinių norma tampa neigiama, Jungtinė Karalystė yra atsakinga Sąjungai už su ta priemone susijusią neigiamų dabartinių atidėjinių sumą. Ateinančiais metais Jungtinė Karalystė yra atsakinga Sąjungai už su ta priemone susijusią savo dalį atliktų mokėjimų, kaip pranešta pagal šio straipsnio 4 dalies b punktą, ir savo dalį praėjusiais metais panaikintų įsipareigojimų, palyginti su neįvykdytais įsipareigojimais, nurodytais šio straipsnio 3 dalies a punkto ii papunktyje, kaip pranešta pagal 140 straipsnio 3 dalį.

7. Jei užbaigus Sąjungos finansines operacijas, susijusias su 1 dalyje nurodyta priemone, Jungtinės Karalystės dabartiniai atidėjiniai yra teigiami, Sąjunga yra atsakinga Jungtinei Karalystei už Jungtinės Karalystės dabartinių atidėjinių sumą, apskaičiuotą pagal 5 dalį.

8. Po 2020 m. gruodžio 31 d., jei iš Sąjungos biudžeto atliekami mokėjimai už 1 dalyje nurodytas finansines operacijas, susijusias su priemone, kuriai pagal pagrindinį teisės aktą atidėjinių sudaryti nenumatyta, Jungtinė Karalystė yra atsakinga Sąjungai už su ta priemone susijusią savo dalį atliktų mokėjimų, kaip pranešta pagal 4 dalies b punktą.

9. Taikant šį straipsnį, kai finansiniai įsipareigojimai, mokėjimai, susigrąžintos sumos ar kitos sumos yra susijusios su 1 dalyje nurodytomis finansinėmis operacijomis, bet negalima tiesiogiai nustatyti, ar jos atsiranda dėl konkrečios finansinės operacijos taikant rizikos pasidalijimo arba subordinacijos mechanizmus, atitinkami finansiniai įsipareigojimai, mokėjimai, susigrąžintos sumos ar kitos sumos, kurias reikia nustatyti taikant šį straipsnį, apskaičiuojami proporcingai, remiantis finansinių operacijų, dėl kurių sprendimas priimtas arba kurios patvirtintos iki šio Susitarimo įsigaliojimo dienos, sumos metų prieš atliekant skaičiavimą gruodžio 31 d. ir bendros finansinių operacijų sumos pastarąją dieną santykiu.

10. Kai 1 dalyje nurodytos finansinės operacijos neamortizuojamos, laikoma, kad po 10 metų tokios finansinės operacijos yra amortizuojamos proporcingai likusių amortizuojamų operacijų amortizacijai.

144 STRAIPSNIS

Tiesiogiai arba netiesiogiai vykdomos finansinės priemonės,
finansuojamos pagal 2014–2020 m. DFP
arba ankstesnes finansines perspektyvas

1. Nuo šio Susitarimo įsigaliojimo dienos iki visiško šios pastraipos a punkte nurodytų finansinių operacijų amortizavimo Sąjunga nustato finansines operacijas, dėl kurių:

a) sprendimą priėmė Europos Komisija ir kurias, jei būtina, patvirtino finansų įstaigos, kurioms Europos Komisija pavedė įgyvendinti finansinę priemonę pagal 2014–2020 m. DFP arba pagal ankstesnes finansines perspektyvas tiesioginio arba netiesioginio vykdymo būdu, iki šio Susitarimo įsigaliojimo dienos; ir

b) sprendimas priimtas ir kurios, jei būtina, patvirtintos šio Susitarimo įsigaliojimo dieną arba vėliau.

2019 m. liepos 31 d. 143 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nurodytoje ataskaitoje Sąjunga pateikia toliau nurodytą informaciją, susijusią su tiesiogiai arba netiesiogiai vykdomomis finansinėmis priemonėmis, finansuojamomis pagal 2014–2020 m. DFP arba pagal ankstesnes finansines perspektyvas:

a) finansinius įsipareigojimus, atsirandančius dėl operacijų, dėl kurių sprendimą priėmė Europos Komisija arba subjektas, kuriam Europos Komisija pavedė įgyvendinti finansinę priemonę, iki šio Susitarimo įsigaliojimo dienos; ir

b) Europos Komisijos atliktus mokėjimus, susijusius su finansinėmis priemonėmis, ir tą dieną finansinėms priemonėms paskirtas, bet dar nesumokėtas sumas.

Šioje dalyje nurodytų finansinių operacijų restruktūrizavimas neturi poveikio su tomis finansinėmis operacijomis susijusiam Sąjungos įsipareigojimui Jungtinei Karalystei tiek, kiek toks restruktūrizavimas nepadidina finansinės pozicijos sandorio šalies atžvilgiu nominaliąja verte, kuri buvo prieš pat restruktūrizavimą.

2. Pradedant nuo 2021 m., kiekvienų metų kovo 31 d. dėl kiekvienos 1 dalyje nurodytos finansinės priemonės iki jos amortizacijos, galiojimo pabaigos ar nutraukimo Sąjunga pateikia Jungtinei Karalystei turimą informaciją apie 1 dalyje nurodytas finansines operacijas, dėl kurių sprendimas priimtas arba kurios patvirtintos iki šio Susitarimo įsigaliojimo dienos, ir tas, dėl kurių sprendimas priimtas arba kurios patvirtintos tą dieną arba vėliau. Apie kiekvieną priemonę pateikiama informacija apima:

a) praėjusių metų gruodžio 31 d. finansinius įsipareigojimus, atsirandančius dėl finansinių operacijų, dėl kurių sprendimą priėmė Europos Komisija arba kurias patvirtino subjektas, kuriam Europos Komisija pavedė įgyvendinti finansinę priemonę, iki šio Susitarimo įsigaliojimo dienos;

b) praėjusių metų gruodžio 31 d. bendrus finansinius įsipareigojimus, atsirandančius dėl finansinių operacijų, dėl kurių sprendimą priėmė Europos Komisija arba subjektas, kuriam Europos Komisija pavedė įgyvendinti priemonę;

c) a ir b punktuose nurodytų sumų santykį;

d) mokėjimus, atliktus iš atidėjinių fondo arba įgaliotųjų subjektų atidarytų patikos sąskaitų, kai tokie mokėjimai susiję su finansinėmis operacijomis, dėl kurių sprendimą priėmė Europos Komisija arba kurias patvirtino subjektas, kuriam Europos Komisija pavedė įgyvendinti finansinę priemonę, po šio Susitarimo įsigaliojimo dienos;

e) dalį sumų, grąžintų Sąjungai pagal Finansinio reglamento 209 straipsnio 3 dalį, išskyrus šios dalies f punkte nurodytą grąžą, susijusių su finansinėmis operacijomis, dėl kurių sprendimas priimtas arba kurios patvirtintos iki šio Susitarimo įsigaliojimo dienos;

f) grąžą už finansinės priemonės išteklius atidėjinių fonde arba patikos sąskaitose;

g) dalį sumos atidėjinių fonde arba patikos sąskaitose, kuri nebuvo išmokėta ir kurią Europos Komisija susigrąžino;

h) jei būtina, kitą naudingą informaciją apie praėjusių metų finansines operacijas.

3. Sąjunga yra atsakinga Jungtinei Karalystei už Jungtinės Karalystės dalį bet kurių 2 dalies d–g punktuose nurodytų sumų.

4. Taikant šį straipsnį, kai finansiniai įsipareigojimai, mokėjimai, susigrąžintos sumos ar kitos sumos yra susiję su 1 dalyje nurodytomis finansinėmis operacijomis, bet negalima tiesiogiai nustatyti, ar jie atsiranda dėl konkrečios finansinės operacijos taikant rizikos pasidalijimo arba subordinacijos mechanizmus, atitinkami finansiniai įsipareigojimai, mokėjimai, susigrąžintos sumos ar kitos sumos, kurias reikia nustatyti taikant šį straipsnį, apskaičiuojami proporcingai, remiantis 2 dalies c punkte nurodytu santykiu.

145 STRAIPSNIS

Europos anglių ir plieno bendrija

Sąjunga yra atsakinga Jungtinei Karalystei už jos dalį likviduojamos Europos anglių ir plieno bendrijos grynojo turto 2020 m. gruodžio 31 d.

Sąjunga grąžina Jungtinei Karalystei atitinkamą sumą penkiomis lygiomis metinėmis dalimis kiekvienų metų birželio 30 d., pradedant nuo 2021 m. birželio 30 d.

146 STRAIPSNIS

Sąjungos investicijos į EIF

Sąjunga yra atsakinga Jungtinei Karalystei už jos dalį Sąjungos investicijų į EIF įmokėtąjį kapitalą 2020 m. gruodžio 31 d.

Sąjunga grąžina Jungtinei Karalystei atitinkamą sumą penkiomis lygiomis metinėmis dalimis kiekvienų metų birželio 30 d., pradedant nuo 2021 m. birželio 30 d.

147 STRAIPSNIS

Neapibrėžtieji įsipareigojimai, susiję su teismo bylomis

1. Jungtinė Karalystė yra atsakinga už savo dalį mokėjimų, reikalingų tam, kad būtų įvykdyti Sąjungos neapibrėžtieji įsipareigojimai, kurie tampa vykdytini dėl teismo bylų dėl Sąjungos finansinių interesų, susijusių su biudžetu, visų pirma dėl Reglamento (EB, Euratomas) Nr. 2988/95, arba dėl teismo bylų, iškeltų vykdant Sąjungos programas ir politiką, jeigu įvykiai, dėl kurių tos bylos iškeltos, įvyko ne vėliau kaip 2020 m. gruodžio 31 d.

Sąjunga yra atsakinga Jungtinei Karalystei už jos dalį bet kurių vėliau susigrąžintų sumų, susijusių su pirmoje pastraipoje nurodytais mokėjimais.

2. Sąjunga pateikia Jungtinei Karalystei informaciją apie 1 dalyje nurodytas sumas iki kiekvienų metų kovo 31 d.

148 STRAIPSNIS

Mokėjimai po 2020 m.

1. Po 2020 m. gruodžio 31 d. atliekamų Jungtinės Karalystės mokėjimų Sąjungai arba Sąjungos mokėjimų Jungtinei Karalystei ataskaitinės datos yra kiekvienų metų birželio 30 d. ir spalio 31 d. šioms sumoms:

a) nurodytoms 49 straipsnio 2 dalyje, 50 ir 53 straipsniuose, 62 straipsnio 2 dalyje, 63 straipsnio 1 dalies e punkte ir 2 dalyje, 99 straipsnio 3 dalyje ir 100 straipsnio 2 dalyje;

b) nurodytoms 84 straipsnio 1 dalyje;

c) nurodytoms 136 straipsnio 3 dalies a, b, c, e ir f punktuose – iki kitos ataskaitinės datos po koregavimo ar taisymo datos;

d) atsirandančioms dėl taisomųjų priemonių, kurių Jungtinė Karalystė turi imtis finansiniais metais iki 2020 m. mokėtinų nuosavų išteklių atžvilgiu dėl kontrolės priemonių, taikomų pagal Reglamentą (ES, Euratomas) Nr. 608/2014 ar Reglamentą (EEB, Euratomas) Nr. 1553/89, arba dėl bet kurių kitų priežasčių, – iki kitos ataskaitinės datos po taisomosios priemonės datos;

e) nurodytoms 140 straipsnio 4 dalyje – dviem dalimis (pirmą dalį sudaro pusė antros dalies) mokėjimų ataskaitinėmis datomis;

f) nurodytoms 140 straipsnio 5 dalyje – birželio 30 d. po to, kai Jungtinė Karalystė 165 straipsnio 1 dalies f punkte nurodytam Finansinių nuostatų komitetui ir Jungtiniam komitetui patvirtina, kad Sąjungos pasiūlymą priima;

g) nurodytoms 141 straipsnyje – iki kitos ataskaitinės datos po valstybių narių nuosavų išteklių koregavimo dėl galutinio baudos įtraukimo į Sąjungos biudžetą;

h) nurodytoms 142 straipsnio 1 dalyje – iki kitos ataskaitinės datos po 3 dalyje nurodytos informacijos pateikimo dienos;

i) nurodytoms 142 straipsnio 5 dalyje ir 142 straipsnio 6 dalies ketvirtoje pastraipoje – kiekvienų metų spalio 31 d.;

j) nurodytoms 142 straipsnio 6 dalies pirmoje pastraipoje – kiekvienų metų birželio 30 d.;

k) nurodytoms 143 ir 144 straipsniuose – iki kitos ataskaitinės datos po 143 straipsnio 4 dalyje ir 144 straipsnio 2 dalyje nurodytos informacijos pateikimo dienos;

l) nurodytoms 145 ir 146 straipsniuose;

m) nurodytoms 147 straipsnio 2 dalyje – iki kitos ataskaitinės datos po toje dalyje nurodytos informacijos pateikimo dienos;

n) nurodytoms 3 dalyje, kaip galimoms susikaupusioms palūkanoms.

Mokėjimai, kurių ataskaitinė data yra birželio 30 d., atliekami keturiomis lygiomis dalimis kas mėnesį, o tie, kurių ataskaitinė data yra spalio 31 d., – aštuoniomis lygiomis dalimis kas mėnesį. Visi mokėjimai atliekami iki paskutinės kiekvieno mėnesio darbo dienos, pradedant nuo ataskaitinės datos arba, kai ataskaitinė data yra ne darbo diena, paskutinės darbo dienos prieš ataskaitinę datą.

2. Kol Sąjunga dar turi atlikti mokėjimus Jungtinei Karalystei arba Jungtinė Karalystė dar turi atlikti mokėjimus Sąjungai, Sąjunga kiekvienų metų balandžio 16 d. ir rugsėjo 16 d. pateikia Jungtinei Karalystei dokumentą, kuriame nurodomos atitinkamos mokėtinos sumos eurais ir Jungtinės Karalystės svarais sterlingų, remiantis Europos Centrinio Banko pirmą mėnesio darbo dieną taikomu valiutos keitimo kursu. Sąjunga arba Jungtinė Karalystė sumoka grynąsias sumas iki 1 dalyje nurodytų datų.

3. Už bet kokį pavėluotą Jungtinės Karalystės mokėjimą Sąjungai arba Sąjungos mokėjimą Jungtinei Karalystei taikomi delspinigiai pagal Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 609/2014 12 straipsnį.

3 SKYRIUS

EUROPOS CENTRINIS BANKAS

149 STRAIPSNIS

Įmokėtojo kapitalo grąžinimas

Europos Centrinis Bankas Sąjungos vardu grąžina Anglijos bankui jo įmokėtą kapitalą. Grąžinimo data ir kitos praktinės priemonės nustatomos pagal Protokolą (Nr. 4) dėl Europos centrinių bankų sistemos ir Europos centrinio banko statuto.

4 SKYRIUS

EUROPOS INVESTICIJŲ BANKAS

150 STRAIPSNIS

Tolesnė Jungtinės Karalystės atsakomybė ir įmokėtojo kapitalo grąžinimas

1. Kaip nustatyta šiame straipsnyje, Jungtinė Karalystė lieka atsakinga už finansines operacijas, kurias EIB patvirtino iki šio Susitarimo įsigaliojimo dienos, kaip toliau nurodyta 2 dalyje (toliau – EIB finansinės operacijos), net jei susidaranti finansinė pozicija įgyjama šio Susitarimo įsigaliojimo dieną arba vėliau, ir lieka atsakinga už kitą EIB prisiimtą riziką, kaip nustatyta antroje pastraipoje.

Jungtinė Karalystė yra atsakinga už EIB finansines operacijas ir EIB finansinėms operacijoms priskiriamą turto ir įsipareigojimų valdymo riziką bei operacinę riziką pagal 6 dalį. Kiek tai susiję su kita rizika, kuri nesusijusi su konkrečiomis finansinėmis operacijomis ir nepriskiriama po šio Susitarimo įsigaliojimo dienos susikaupusioms finansinėms operacijoms, Jungtinės Karalystės įsipareigojimo suma yra proporcinga likusios pozicijos dėl EIB finansinių operacijų ir bendros finansinių operacijų sumos tuo metu, kai Jungtinės Karalystės įsipareigojimas tampa vykdytinas pagal 6 dalį, santykiui.

Šis straipsnis netaikomas jokios EIB augimo strategijos po išstojimo įgyvendinimui.

2. EIB finansinės operacijos apima paskolas, garantijas, investicijas į fondus, investicijas į nuosavą kapitalą, obligacijas ir kitus paskolas pakeičiančius produktus, taip pat bet kurias kitas finansavimo operacijas su sandorio šalimis arba skirtas projektams valstybių narių teritorijoje arba už jos ribų, įskaitant trečiųjų subjektų (taip pat valstybių narių ar Sąjungos) garantuojamas operacijas.

Jungtinė Karalystė yra atsakinga už EIB finansines operacijas, kai EIB finansinė pozicija:

a) yra pagrįsta EIB direktorių valdybos patvirtinimu, suteiktu iki šio Susitarimo įsigaliojimo dienos, arba pagrįsta sprendimu, priimtu remiantis direktorių valdybos įgaliojimu, suteiktu iki šio Susitarimo įsigaliojimo dienos;

b) susidaro dėl EIB finansinės operacijos restruktūrizavimo, tiek, kiek toks restruktūrizavimas nepadidina finansinės pozicijos sandorio šalies atžvilgiu nominaliąja verte, kuri buvo prieš pat restruktūrizavimą;

c) susidaro dėl EIB finansinės operacijos pakeitimo, jeigu tą pakeitimą EIB direktorių valdyba patvirtino šio Susitarimo įsigaliojimo dieną arba vėliau, tiek, kiek toks pakeitimas nepadidina finansinės pozicijos sandorio šalies atžvilgiu, kuri buvo prieš pat pakeitimą, arba

d) susidaro dėl EIB institucinio dalyvavimo EIF ir Europos rekonstrukcijos ir plėtros banko kapitale, kuris buvo prieš pat šio Susitarimo įsigaliojimo dieną.

Siekiant nustatyti Jungtinės Karalystės atsakomybės pagal 3 ir 5 dalis ribas, laikoma, kad EIB pozicija, susidaranti dėl EIB finansinių operacijų, kurios dėl savo pobūdžio nėra amortizuojamos, visų pirma nuosavo kapitalo tipo investicijų, atnaujinamų Europos investicijų fondui suteikiamų įgaliojimų bei dalyvavimo EIF ir Europos rekonstrukcijos ir plėtros banko kapitale, amortizuojama taip: 10 metų nuo šio Susitarimo įsigaliojimo dienos laikoma, kad neamortizuojamos pozicijos pagal EIB finansinę operaciją suma lieka tokia pati, kokią patvirtino EIB prieš šio Susitarimo įsigaliojimą, sumažinta bet kokiu EIB atliktu perleidimu nuo tos dienos. Po šio laikotarpio suma vertinama kaip mažėjanti proporcingai likusios amortizuojamos dėl EIB finansinių operacijų susidariusios pozicijos amortizacijai.

3. Taikant 1 dalį Jungtinė Karalystė yra atsakinga už savo dalį nepareikalauto EIB pasirašytojo kapitalo, kuris buvo prieš pat šio Susitarimo įsigaliojimo dieną. Jungtinė Karalystė atlieka EIB mokėjimus, kurie neviršija jos įsipareigojimo sumos pagal šią dalį, kai jos įsipareigojimas tampa vykdytinas pagal 6 dalį.

Bendras įsipareigojimas pagal šią dalį niekada neviršija Jungtinės Karalystės dalies nepareikalauto EIB pasirašytojo kapitalo, kuris buvo prieš pat šio Susitarimo įsigaliojimo dieną.

Kai EIB likusios pozicijos pagal 1 dalyje nurodytas EIB finansines operacijas suma yra mažesnė nei bendra EIB pasirašytojo kapitalo suma, kuri buvo prieš pat šio Susitarimo įsigaliojimo dieną, Jungtinės Karalystės įsipareigojimo suma pagal šią dalį bet kuriuo metu neviršija sumos, gaunamos taikant Jungtinei Karalystei priklausančio EIB pasirašytojo kapitalo ir viso EIB pasirašytojo kapitalo, kurie buvo prieš pat šio Susitarimo įsigaliojimo dieną, santykį (toliau – Jungtinės Karalystės pasirašytojo kapitalo dalis) skirtumui tarp tos likusios pozicijos sumos tuo metu ir bendro įmokėto EIB pasirašytojo kapitalo, kuris buvo prieš pat šio Susitarimo įsigaliojimo dieną.

4. EIB Sąjungos vardu sumoka Jungtinei Karalystei sumą, lygią Jungtinės Karalystės daliai įmokėto EIB pasirašytojo kapitalo, kuris buvo prieš pat šio Susitarimo įsigaliojimo dieną. Tas mokėjimas atliekamas pagal Protokolą Nr. 5 dėl Europos investicijų banko statuto. Jis padalijamas į 12 metinių dalių. Pirmos 11 dalių, kurių kiekviena yra lygi 300 000 000 EUR, sumokamos kiekvienų metų gruodžio 15 d., pradedant nuo 2019 m. 195 903 950 EUR likutis sumokamas 2030 m. gruodžio 15 d. Pagal šią dalį atlikti mokėjimai neatleidžia Jungtinės Karalystės nuo atsakomybės pagal 5 dalį.

5. Be atsakomybės pagal 3 dalį, taikant 1 dalį Jungtinė Karalystė yra atsakinga už savo dalį įmokėto EIB pasirašytojo kapitalo, kuris buvo prieš pat šio Susitarimo įsigaliojimo dieną. Jungtinė Karalystė atlieka mokėjimus EIB, kurie neviršija jos įsipareigojimo sumos pagal šią dalį, kai jos įsipareigojimas tampa vykdytinas pagal 6 dalį.

Bendras įsipareigojimas pagal šią dalį niekada neviršija Jungtinės Karalystės dalies įmokėto EIB pasirašytojo kapitalo, kuris buvo prieš pat šio Susitarimo įsigaliojimo dieną.

Kai EIB likusi pozicija, susidariusi dėl 1 dalyje nurodytų EIB finansinių operacijų, yra mažesnė nei bendra įmokėto EIB pasirašytojo kapitalo suma, kuri buvo prieš pat šio Susitarimo įsigaliojimo dieną, Jungtinės Karalystės įsipareigojimo suma pagal šią dalį bet kuriuo metu neviršija sumos, gaunamos taikant Jungtinės Karalystės pasirašytojo kapitalo dalies santykį tos likusios pozicijos sumai tuo metu.

6. Jungtinės Karalystės įsipareigojimas pagal šį straipsnį tampa vykdytinas *pari passu* sąlygomis kaip ir valstybėms narėms tuo atveju, kai EIB pareikalauja iš valstybių narių atlikti mokėjimus, susijusius su jų nepareikalautu pasirašytuoju kapitalu, arba kai valstybių narių įmokėtas pasirašytasis kapitalas panaudojamas.

Kai Jungtinės Karalystės įsipareigojimas pagal 3 dalį tampa vykdytinas, Jungtinė Karalystė sumoka EIB priklausančią sumą tokiomis pačiomis sąlygomis, kokios taikomos valstybėms narėms (įskaitant mokėjimo laiką ir sąlygas), kaip nusprendžia EIB direktorių valdyba atitinkamu metu. EIB sprendimas, kuriuo iš valstybių narių reikalaujama atlikti mokėjimus, susijusius su jų nepareikalautu pasirašytuoju kapitalu, gali, visų pirma, būti susijęs su pagrindinių rizikos įvykių pobūdžiu ir EIB finansine būkle atsižvelgiant į jo mokėjimų įsipareigojimus, jo turto ir įsipareigojimų būklę, jo padėtį kapitalo rinkose bei nenumatytų atvejų ir padėties atkūrimo planavimo nuostatas, taikomas atitinkamu metu.

Kai Jungtinės Karalystės įsipareigojimas pagal 5 dalį tampa vykdytinas, Jungtinė Karalystė sumoka EIB priklausančią sumą eurais per 30 dienų nuo pirmo EIB pareikalavimo dienos, laikydamasi šios dalies ketvirtos pastraipos.

Jungtinės Karalystės įsipareigojimas, kuris tampa vykdytinas pagal 5 dalį, įvykdomas naudojant Jungtinei Karalystei priklausančią įmokėto EIB pasirašytojo kapitalo, buvusio prieš pat šio Susitarimo įsigaliojimo dieną, dalį, neviršijant Jungtinei Karalystei pagal 4 dalį dar nesumokėtos sumos. 4 dalyje nurodytų metinių dalių suma atitinkamai sumažinama. Jeigu Jungtinės Karalystės įsipareigojimas negali būti visiškai įvykdytas šiuo metodu, Jungtinė Karalystė sumoka EIB priklausančią likusią sumą.

Sąjungos vardu EIB kiekvienu atveju nustato, kaip įvykiai, dėl kurių Jungtinės Karalystės įsipareigojimas tampa vykdytinas, priskiriami atitinkamoms susikaupusioms finansinėms operacijoms arba rizikai, ir sumą, kurią Jungtinė Karalystė turi sumokėti EIB, tokiu būdu:

a) tiek, kiek pagrindiniai įvykiai yra priskirtini EIB finansinėms operacijoms arba susijusiai turto ir įsipareigojimų valdymo rizikai ar operacinei rizikai, Jungtinė Karalystė sumoka EIB sumą, lygią Jungtinės Karalystės pasirašytojo kapitalo daliai, palyginti su bendra suma, kurią turi sumokėti valstybės narės, arba sumą, lygią Jungtinės Karalystės pasirašytojo kapitalo daliai, palyginti su bendra suma, kuria panaudojamas valstybių narių įmokėtas pasirašytasis kapitalas;

b) tiek, kiek pagrindiniai įvykiai yra priskirtini kitai rizikai ir nėra priskirtini jokiai konkrečiai finansinei operacijai ar po šio Susitarimo įsigaliojimo dienos susikaupusioms finansinėms operacijoms, Jungtinė Karalystė sumoka EIB sumą, gautą a punkto sumą padauginus iš likusios pozicijos, susidariusios dėl EIB finansinių operacijų, ir bendros finansinių operacijų sumos tuo metu, kai Jungtinės Karalystės įsipareigojimas tampa vykdytinas, santykio.

7. Išskyrus 4 dalyje numatytus mokėjimus, EIB nėra įpareigotas atlikti jokių kitų mokėjimų, grąžinti sumų ar sumokėti kompensacijų dėl to, kad nutraukiama Jungtinės Karalystės narystė EIB, arba dėl to, kad Jungtinė Karalystė išlaiko atsakomybę pagal šį straipsnį.

8. 2019 m. liepos 31 d. EIB pateikia Jungtinei Karalystei informaciją apie Jungtinės Karalystės poziciją pagal EIB finansines operacijas ir jos atsakomybės pagal 3 ir 5 dalis ribą, atsižvelgiant į EIB finansinę būklę ir Jungtinės Karalystės atsakomybę šio Susitarimo įsigaliojimo dieną.

Pradedant nuo 2020 m., kiekvienų metų kovo 31 d., kol išnyksta Jungtinės Karalystės atsakomybė pagal šį straipsnį, EIB pateikia Jungtinei Karalystei informaciją apie likusią Jungtinės Karalystės poziciją pagal EIB finansines operacijas ir Jungtinės Karalystės atsakomybės pagal 3 ir 5 dalis ribą, atsižvelgiant į EIB finansinę būklę ir Jungtinės Karalystės įsipareigojimą praėjusių metų gruodžio 31 d. Ataskaitoje taip pat atskleidžiami visi reikšmingi pokyčiai, kurie, EIB nuomone, turi reikšmingą poveikį Jungtinės Karalystės atsakomybei. EIB taip pat laiku pateikia informaciją, jei tokių pokyčių įvyksta per metus.

EIB laiku pateikia Jungtinei Karalystei informaciją apie bet kokius būsimus priežastinius įvykius, dėl kurių Jungtinės Karalystės įsipareigojimas pagal šį straipsnį taps vykdytinas, atsižvelgdamas į valstybėms narėms pateiktą informaciją. Ta informacija apima informaciją apie priežastinio įvykio pobūdį ir mokėtinų sumų apskaičiavimą. Tą informaciją Jungtinė Karalystė laiko visiškai konfidencialia iki pirmo iš šių įvykių: kol EIB panaikina konfidencialumo apribojimą arba kol Jungtinės Karalystės įsipareigojimas tampa vykdytinas.

151 STRAIPSNIS

Jungtinės Karalystės dalyvavimas EIB grupėje po išstojimo dienos

Nuo šio Susitarimo įsigaliojimo dienos nei Jungtinė Karalystė, nei Jungtinėje Karalystėje vykdomi projektai nėra tinkami naujoms EIB grupės finansinėms operacijoms, kurios yra skirtos valstybėms narėms, įskaitant tas, kurioms suteikiamas Sąjungos įgaliojimas. Jungtinėje Karalystėje įsteigti subjektai laikomi ne Sąjungoje esančiais subjektais.

Iki šio Susitarimo įsigaliojimo dienos EIB grupės patvirtintos finansinės operacijos, susijusios su Jungtine Karalyste, Jungtinės Karalystės subjektais arba Jungtinės Karalystės projektais, po tos dienos gali būti pasirašomos tuo pačiu pagrindu, kuriuo jos buvo iš pradžių patvirtintos.

5 SKYRIUS

EUROPOS PLĖTROS FONDAS
IR JUNGTINĖS KARALYSTĖS GARANTIJA
PAGAL EPF VIDAUS SUSITARIMUS

152 STRAIPSNIS

Dalyvavimas Europos plėtros fonde

1. Jungtinė Karalystė lieka Europos plėtros fondo (toliau – EPF) šalimi iki 11-ojo EPF ir visų ankstesnių neužbaigtų EPF pabaigos ir šiuo atžvilgiu prisiima tuos pačius įsipareigojimus kaip valstybės narės pagal Vidaus susitarimą, kuriuo fondas įsteigtas (toliau – Vidaus susitarimas dėl 11-ojo EPF)[1], taip pat prisiima su ankstesniais EPF susijusius įsipareigojimus iki jų pabaigos, įskaitant visus tokius įsipareigojimus pagal Tarybos reglamentus (ES) 2015/322[2] ir (ES) 2015/323[3], laikydamasi šiame Susitarime nustatytų sąlygų. Jungtinei Karalystei privalomi pagal Reglamento (ES) 2015/323 21 straipsnį priimami Tarybos sprendimai, kuriais nustatomi valstybių narių metiniai įnašai. Jungtinės Karalystės paramos gavėjai ir toliau atitinka reikalavimus, kad galėtų dalyvauti 11-ojo EPF ir ankstesnių EPF lėšomis finansuojamuose projektuose tomis pačiomis sąlygomis kaip iki šio Susitarimo įsigaliojimo dienos.

---

1 Taryboje posėdžiavusių Europos Sąjungos valstybių narių vyriausybių atstovų vidaus susitarimas dėl Europos Sąjungos pagalbos finansavimo pagal 2014–2020 m. daugiametę finansinę programą vadovaujantis AKR ir ES partnerystės susitarimu ir dėl finansinės paramos skyrimo užjūrio šalims ir teritorijoms, kurioms taikoma Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo ketvirtoji dalis (OL L 210, 2013 8 6, p. 1).

2 2015 m. kovo 2 d. Tarybos reglamentas (ES) 2015/322 dėl 11-ojo Europos plėtros fondo įgyvendinimo (OL L 58, 2015 3 3, p. 1).

3 2015 m. kovo 2 d. Tarybos reglamentas (ES) 2015/323 dėl 11-ajam Europos plėtros fondui taikomo finansinio reglamento (OL L 58, 2015 3 3, p. 17).

2. Nukrypstant nuo šio Susitarimo 7 straipsnio, Jungtinė Karalystė kaip stebėtoja be balsavimo teisių gali dalyvauti EPF komitete, įsteigtame pagal Vidaus susitarimo dėl 11-ojo EPF 8 straipsnį, ir Investicinės priemonės komitete, įsteigtame pagal Vidaus susitarimo dėl 11-ojo EPF 9 straipsnį.

3. 3 straipsnio 1 dalies e punkte nurodytos užjūrio šalys ir teritorijos naudojasi 11-uoju EPF iki jo pabaigos ir ankstesniais EPF iki jų pabaigos.

4. Jungtinei Karalystei priklausanti EPF investicinės priemonės dalis iš vienas po kito einančių EPF laikotarpių Jungtinei Karalystei grąžinama suėjus investicijos terminui. Šio grąžinimo metodas yra toks pats kaip 144 straipsnyje nustatytas metodas. Jeigu nesusitarta kitaip, Jungtinės Karalystės kapitalo dalis pasibaigus 11-ojo EPF įsipareigojimų laikotarpiui iš naujo nepaskiriama arba į vėlesnius laikotarpius neperkeliama.

153 STRAIPSNIS

Pakartotinis panaikintų įsipareigojimų naudojimas

Jeigu šio Susitarimo įsigaliojimo dieną 10-ojo EPF arba ankstesnių EPF projektų sumos yra nepaskirtos pagal Vidaus susitarimo dėl 11-ojo EPF 1 straipsnio 3 dalį arba panaikintos pagal Vidaus susitarimo dėl 11-ojo EPF 1 straipsnio 4 dalį, Jungtinei Karalystei priklausanti tų sumų dalis pakartotinai nenaudojama.

Pirma pastraipa taikoma Jungtinei Karalystei priklausančiai lėšų, kurios po 2020 m. gruodžio 31 d. yra nepaskirtos arba panaikintos pagal 11-ąjį EPF, daliai.

154 STRAIPSNIS

Jungtinės Karalystės garantija pagal vienas po kito einančius EPF vidaus susitarimus

Jungtinė Karalystė lieka atsakinga už savo garantijas pagal Vidaus susitarimo dėl 4-ojo EPF[1] 9 straipsnį, Vidaus susitarimų dėl 5-ojo[2], 6-ojo[3], 7-ojo[4] ir 8-ojo EPF[5] 8 straipsnį, Vidaus susitarimo dėl 9-ojo EPF[6] 6 straipsnį bei Vidaus susitarimų dėl 10-ojo[7] ir 11-ojo EPF 4 straipsnį.

Jungtinė Karalystė tebeturi teisę į savo dalį bet kurių sumų, susigrąžintų pagal valstybių narių garantijų sąlygas, ir į savo, kaip valstybės narės, pareikalavimo sąskaitos likutį. Šioje pastraipoje nurodyta Jungtinės Karalystės dalis yra proporcinga atitinkamam jos dalyvavimui kiekviename garantijos susitarime.

1 OL L 25, 1976 1 30, p. 168.
2 OL L 347, 1980 12 22, p. 210.
3 OL L 86, 1986 3 31, p. 210.
4 OL L 229, 1991 8 17, p. 288.
5 OL L 156, 1998 5 29, p. 108.
6 OL L 317, 2000 12 15, p. 355.
7 OL L 247, 2006 9 9, p. 32.

6 SKYRIUS

PATIKOS FONDAI IR PABĖGĖLIŲ TURKIJOJE RĖMIMO PRIEMONĖ

155 STRAIPSNIS

Įsipareigojimai patikos fondams ir Pabėgėlių Turkijoje rėmimo priemonei

1. Jungtinė Karalystė vykdo iki šio Susitarimo įsigaliojimo dienos prisiimtus įsipareigojimus Europos Sąjungos skubiosios pagalbos patikos fondui stabilumui didinti ir pagrindinėms neteisėtos migracijos ir asmenų persikėlimo Afrikoje priežastims šalinti, įsteigtam 2015 m. spalio 20 d. Komisijos sprendimu[1], bet kuriam būsimam Europos Sąjungos patikos fondui, įsteigtam iki šio Susitarimo įsigaliojimo dienos, ir Pabėgėlių Turkijoje rėmimo priemonei, sukurtai 2015 m. lapkričio 24 d. Komisijos sprendimu[2], atsižvelgdama į bet kuriuos jų pakeitimus, priimtus iki šio Susitarimo įsigaliojimo dienos.

[1] 2015 m. spalio 20 d. Komisijos sprendimas dėl Europos Sąjungos skubiosios pagalbos patikos fondo stabilumui didinti ir pagrindinėms neteisėtos migracijos ir asmenų persikėlimo Afrikoje priežastims šalinti įsteigimo (C(2015) 7293).

[2] 2015 m. lapkričio 24 d. Komisijos sprendimas dėl Sąjungos ir valstybių narių veiksmų derinimo taikant koordinavimo mechanizmą – pabėgėlių Turkijoje rėmimo priemonę (OL C 407, 2015 12 8, p. 8).

2. Jungtinė Karalystė gali dalyvauti atitinkamuose organuose, susijusiuose su Pabėgėlių Turkijoje rėmimo priemone, vadovaudamasi pagal Finansinio reglamento 234 straipsnio 4 dalį paramos teikėjams nustatytomis taisyklėmis.

7 SKYRIUS

TARYBOS AGENTŪROS IR BENDROS SAUGUMO IR GYNYBOS POLITIKOS OPERACIJOS

156 STRAIPSNIS

Jungtinės Karalystės pareigos nuo šio Susitarimo įsigaliojimo dienos

Iki 2020 m. gruodžio 31 d. Jungtinė Karalystė prisideda prie Europos gynybos agentūros, Europos Sąjungos saugumo studijų instituto ir Europos Sąjungos palydovų centro, taip pat bendros saugumo ir gynybos politikos operacijų išlaidų finansavimo remdamasi įnašų raktais, nustatytais atitinkamai Tarybos sprendimo (ES) 2016/1353[1] 14 straipsnio 9 dalies a punkte, Tarybos sprendimo 2014/75/BUSP[2] 10 straipsnio 3 dalyje, Tarybos sprendimo 2014/401/BUSP[3] 10 straipsnio 3 dalyje ir Europos Sąjungos sutarties 41 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje, taip pat laikydamasi šio Susitarimo 5 straipsnio.

---

1 2016 m. rugpjūčio 4 d. Tarybos sprendimas (ES) 2016/1353 dėl Europos gynybos agentūros finansinių taisyklių, kuriuo panaikinamas Sprendimas 2007/463/BUSP (OL L 219, 2016 8 12, p. 98).

2 2014 m. vasario 10 d. Tarybos sprendimas 2014/75/BUSP dėl Europos Sąjungos saugumo studijų instituto (OL L 41, 2014 2 12, p. 13).

3 2014 m. birželio 26 d. Tarybos sprendimas 2014/401/BUSP dėl Europos Sąjungos palydovų centro ir kuriuo panaikinami Bendrieji veiksmai 2001/555/BUSP dėl Europos Sąjungos Palydovų centro įsteigimo (OL L 188, 2014 6 27, p. 73).

157 STRAIPSNIS

Jungtinės Karalystės pareigos po 2020 m. gruodžio 31 d.

1. Remiantis agentūrų ataskaitomis, tiek, kiek atitinkami įsipareigojimai nepadengti atidėjiniais 2020 m. gruodžio 31 d., Jungtinė Karalystė apmoka savo dalį toliau nurodytų įsipareigojimų pagal savo įnašo raktą kiekvienai iš toliau nurodytų agentūrų, remdamasi jų audituotomis 2020 m. gruodžio 31 d. ataskaitomis:

a) pensijų įsipareigojimų Europos gynybos agentūros, Europos Sąjungos saugumo studijų instituto ir Europos Sąjungos palydovų centro darbuotojams;

b) bet kurių įsipareigojimų, atsirandančių dėl Vakarų Europos Sąjungos likvidavimo.

2. Su 1 dalyje nurodytais įsipareigojimais susiję mokėjimai atliekami iki 2021 m. birželio 30 d.

ŠEŠTA DALIS

INSTITUCINĖS IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

I ANTRAŠTINĖ DALIS

NUOSEKLUS AIŠKINIMAS IR TAIKYMAS

158 STRAIPSNIS

Kreipimasis į Europos Sąjungos Teisingumo Teismą dėl antros dalies

1. Jeigu byloje, kuri Jungtinės Karalystės pirmosios instancijos teisme prasideda per 8 metus nuo pereinamojo laikotarpio pabaigos, kyla klausimas dėl šio Susitarimo antros dalies aiškinimo ir jeigu, to teismo nuomone, tuo klausimu būtinas sprendimas, kad jis galėtų priimti sprendimą toje byloje, tas teismas gali prašyti Europos Sąjungos Teisingumo Teismo tuo klausimu priimti prejudicinį sprendimą.

Tačiau tuo atveju, kai Jungtinės Karalystės teisme nagrinėjamos bylos dalykas yra sprendimas dėl taikymo, priimtas pagal 18 straipsnio 1 ar 4 dalį arba 19 straipsnį, prašymas priimti prejudicinį sprendimą gali būti pateiktas tik jeigu byla pradėta pirmosios instancijos teisme per 8 metų laikotarpį nuo 19 straipsnio taikymo pradžios dienos.

2. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo jurisdikcijai priklauso priimti prejudicinį sprendimą dėl 1 dalyje nurodytų prašymų. Tokių prejudicinių sprendimų teisinis poveikis Jungtinėje Karalystėje yra toks pat kaip pagal SESV 267 straipsnį priimtų prejudicinių sprendimų Sąjungoje ir jos valstybėse narėse.

3. Tuo atveju, kai Jungtinis komitetas priima sprendimą pagal 132 straipsnio 1 dalį, aštuonerių metų laikotarpis, nurodytas 1 dalies antroje pastraipoje, automatiškai pratęsiamas atitinkamai tiek mėnesių, kiek pratęsiamas pereinamasis laikotarpis.

159 STRAIPSNIS

Antros dalies įgyvendinimo ir taikymo stebėjimas

1. Jungtinėje Karalystėje antros dalies įgyvendinimą ir taikymą stebi nepriklausoma institucija (toliau – Institucija), kurios įgaliojimai, lygiaverčiai Europos Komisijos įgaliojimams pagal Sutartis, yra savo iniciatyva atlikti tyrimus dėl įtariamų Jungtinės Karalystės administracinių institucijų įvykdytų antros dalies pažeidimų ir gauti skundus iš Sąjungos piliečių bei jų šeimos narių tokių tyrimų atlikimo tikslais. Gavusi tokių skundų Institucija taip pat turi teisę iškelti bylą Jungtinės Karalystės kompetentingame teisme pagal atitinkamą teisminę procedūrą, kad būtų imtasi tinkamų teisių gynimo priemonių.

2. Europos Komisija ir Institucija kasmet informuoja 165 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytą specializuotą Piliečių teisių komitetą apie antros dalies įgyvendinimą ir taikymą atitinkamai Sąjungoje ir Jungtinėje Karalystėje. Pateikiama informacija visų pirma apima priemones, kurių imtasi antrai daliai įgyvendinti ar jos laikytis, ir gautų skundų skaičių ir pobūdį.

3. Ne anksčiau kaip praėjus 8 metams nuo pereinamojo laikotarpio pabaigos Jungtinis komitetas įvertina Institucijos veikimą. Atlikęs tokį vertinimą jis gera valia pagal 164 straipsnio 4 dalies f punktą ir 166 straipsnį gali nuspręsti, kad Jungtinė Karalystė Instituciją gali panaikinti.

160 STRAIPSNIS

Europos Sąjungos Teisingumo Teismo jurisdikcija, susijusi su tam tikromis penktos dalies nuostatomis

Nedarant poveikio šio Susitarimo 87 straipsniui, taikytinos Sąjungos teisės, nurodytos šio Susitarimo 136 straipsnyje ir 138 straipsnio 1 arba 2 dalyje, aiškinimui ir taikymui taikomi SESV 258, 260 ir 267 straipsniai. Šiuo tikslu laikoma, kad bet kuri nuoroda SESV 258, 260 ir 267 straipsniuose į valstybę narę apima Jungtinę Karalystę.

161 STRAIPSNIS

Europos Sąjungos Teisingumo Teismo proceso tvarka

1. Kai valstybės narės teismas perduoda klausimą dėl šio Susitarimo aiškinimo Europos Sąjungos Teisingumo Teismui, kad jis priimtų prejudicinį sprendimą, apie nacionalinio teismo sprendimą, kuris apima tą klausimą, pranešama Jungtinei Karalystei.

2. Sąjungos teisės nuostatos, kuriomis reglamentuojama Europos Sąjungos Teisingumo Teismo proceso tvarka pagal SESV 267 straipsnį, *mutatis mutandis* taikomos prašymams priimti sprendimą, pateiktiems Europos Sąjungos Teisingumo Teismui pagal šio Susitarimo 158 straipsnį.

Sąjungos teisės nuostatos, kuriomis reglamentuojama Europos Sąjungos Teisingumo Teismo proceso tvarka, taikomos byloms Europos Sąjungos Teisingumo Teisme ir prašymams priimti prejudicinius sprendimus, pateiktiems pagal šio Susitarimo 160 straipsnį.

3. Pagal 1 dalį ir šio Susitarimo 158 ir 160 straipsnius, taip pat Protokolo dėl suverenių bazių teritorijų 12 straipsnį Europos Sąjungos Teisingumo Teisme iškeltose bylose:

a) Jungtinė Karalystė gali dalyvauti Europos Sąjungos Teisingumo Teismo bylose tokiu pačiu būdu kaip valstybė narė;

b) advokatai, turintys leidimą verstis advokato praktika Jungtinės Karalystės teismuose, turi teisę atstovauti arba padėti bet kurioms tokių Europos Sąjungos Teisingumo Teismo bylų šalims; tokiose bylose tie advokatai visais aspektais prilyginami advokatams, turintiems leidimą verstis advokato praktika valstybių narių teismuose ir atstovaujantiems ar padedantiems šaliai Europos Sąjungos Teisingumo Teisme.

162 STRAIPSNIS

Europos Komisijos dalyvavimas Jungtinėje Karalystėje nagrinėjamose bylose

Kai to reikia nuosekliam šio Susitarimo aiškinimui ir taikymui užtikrinti, Europos Komisija gali teikti Jungtinės Karalystės teismams rašytines pastabas dėl nagrinėjamų bylų, jeigu tai susiję su Susitarimo aiškinimu. Europos Komisija, atitinkamam teismui leidus, taip pat gali teikti pastabas žodžiu. Europos Komisija, prieš oficialiai pateikdama tokias pastabas, apie tokį savo ketinimą informuoja Jungtinę Karalystę.

163 STRAIPSNIS

Reguliarus dialogas ir keitimasis informacija

Siekdami palengvinti nuoseklų šio Susitarimo aiškinimą ir visiškai gerbdami teismų nepriklausomumą, Europos Sąjungos Teisingumo Teismas ir Jungtinės Karalystės aukščiausieji teismai palaiko reguliarų dialogą, analogišką Europos Sąjungos Teisingumo Teismo dialogui su valstybių narių aukščiausiaisiais teismais.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

INSTITUCINĖS NUOSTATOS

164 STRAIPSNIS

Jungtinis komitetas

1. Įsteigiamas Jungtinis komitetas, kurį sudaro Sąjungos ir Jungtinės Karalystės atstovai. Jungtiniam komitetui bendrai pirmininkauja Sąjunga ir Jungtinė Karalystė.

2. Jungtinis komitetas posėdžiauja Sąjungos arba Jungtinės Karalystės prašymu ir bet kokiu atveju bent kartą per metus. Jungtinis komitetas nustato savo posėdžių tvarkaraštį ir darbotvarkę bendru sutarimu. Jungtinio komiteto darbą reglamentuoja darbo tvarkos taisyklės, išdėstytos šio Susitarimo VIII priede.

3. Jungtinis komitetas yra atsakingas už šio Susitarimo įgyvendinimą ir taikymą. Sąjunga ir Jungtinė Karalystė gali perduoti Jungtiniam komitetui bet kurį klausimą, susijusį su šio Susitarimo įgyvendinimu, taikymu ir aiškinimu.

4. Jungtinis komitetas:

a) prižiūri ir palengvina šio Susitarimo įgyvendinimą ir taikymą;

b) sprendžia dėl specializuotų komitetų užduočių ir prižiūri jų darbą;

c) ieško tinkamų būdų ir metodų, kaip išvengti problemų, kurių gali kilti šio Susitarimo reglamentuojamose srityse, arba kaip išspręsti ginčus, kurių gali kilti dėl šio Susitarimo aiškinimo ir taikymo;

d) svarsto visus kitus svarbius klausimus, susijusius su sritimis, kurioms taikomas šis Susitarimas;

e) priima sprendimus ir teikia rekomendacijas, kaip nustatyta 166 straipsnyje, ir

f) šiame Susitarime numatytais atvejais priima šio Susitarimo pakeitimus.

5. Jungtinis komitetas gali:

a) perduoti tam tikras funkcijas specializuotiems komitetams, išskyrus nurodytąsias 4 dalies b, e ir f punktuose;

b) steigti kitus specializuotus komitetus nei įsteigti pagal 165 straipsnį, kurie padėtų Jungtiniam komitetui vykdyti užduotis;

c) keisti specializuotiems komitetams paskirtas užduotis ir bet kuriuos iš tų komitetų panaikinti;

d) išskyrus atvejus, susijusius su pirma, ketvirta ir šešta dalimis, ketverius metus nuo pereinamojo laikotarpio pabaigos priimti sprendimus, kuriais iš dalies keičiamas šis Susitarimas, jeigu tokie pakeitimai yra būtini siekiant ištaisyti klaidas, užpildyti spragas ar pašalinti kitus trūkumus arba reaguoti į situacijas, kurios šio Susitarimo pasirašymo metu nebuvo numatytos, ir jeigu tokiais sprendimais nekeičiamos esminės šio Susitarimo nuostatos;

e) priimti VIII priede išdėstytų darbo tvarkos taisyklių pakeitimus ir

f) vykdydamas savo funkcijas imtis kitų veiksmų, dėl kurių sprendžia Sąjunga ir Jungtinė Karalystė.

6. Jungtinis komitetas teikia metinę šio Susitarimo veikimo ataskaitą.

165 STRAIPSNIS

Specializuoti komitetai

1. Įsteigiami šie specializuoti komitetai:

a) Piliečių teisių komitetas;

b) Kitų nuostatų dėl atsiskyrimo komitetas;

c) Klausimų, susijusių su Protokolo dėl Airijos ir Šiaurės Airijos įgyvendinimu, komitetas;

d) Klausimų, susijusių su Protokolo dėl suverenių bazių teritorijų Kipre įgyvendinimu, komitetas;

e) Klausimų, susijusių su Protokolo dėl Gibraltaro įgyvendinimu, komitetas ir

f) Finansinių nuostatų komitetas.

Šiuos specializuotus komitetus sudaro Sąjungos ir Jungtinės Karalystės atstovai.

2. Specializuotų komitetų darbą reglamentuoja darbo tvarkos taisyklės, išdėstytos šio Susitarimo VIII priede.

Specializuoti komitetai posėdžiauja bent kartą per metus, nebent šiame Susitarime nustatyta kitaip arba bendrapirmininkiai nusprendžia kitaip. Sąjungos, Jungtinės Karalystės arba Jungtinio komiteto prašymu gali būti rengiami papildomi posėdžiai. Jiems bendrai pirmininkauja Sąjungos ir Jungtinės Karalystės atstovai. Specializuoti komitetai nustato savo posėdžių tvarkaraštį ir darbotvarkę bendru sutarimu. Specializuoti komitetai gali rengti sprendimų ir rekomendacijų projektus ir teikti juos tvirtinti Jungtiniam komitetui.

3. Sąjunga ir Jungtinė Karalystė užtikrina, kad jų atitinkami atstovai specializuotuose komitetuose turėtų tinkamos patirties svarstomais klausimais.

4. Specializuoti komitetai, likus pakankamai laiko iki savo posėdžių, praneša Jungtiniam komitetui apie savo posėdžių tvarkaraščius ir darbotvarkes ir teikia Jungtiniam komitetui kiekvieno savo posėdžio rezultatų bei išvadų ataskaitas. Tai, kad įsteigtas arba egzistuoja specializuotas komitetas, neužkerta kelio Sąjungai arba Jungtinei Karalystei bet kuriuo klausimu kreiptis tiesiogiai į Jungtinį komitetą.

166 STRAIPSNIS

Sprendimai ir rekomendacijos

1. Jungtinis komitetas šio Susitarimo tikslais turi teisę priimti sprendimus dėl visų klausimų, dėl kurių tai numatyta šiame Susitarime, ir teikti atitinkamas rekomendacijas Sąjungai ir Jungtinei Karalystei.

2. Jungtinio komiteto priimti sprendimai Sąjungai ir Jungtinei Karalystei yra privalomi ir jos tuos sprendimus įgyvendina. Jie turi tokį patį teisinį poveikį kaip šis Susitarimas.

3. Jungtinis komitetas sprendimus priima ir rekomendacijas teikia bendru sutarimu.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

GINČŲ SPRENDIMAS

167 STRAIPSNIS

Bendradarbiavimas

Sąjunga ir Jungtinė Karalystė visada siekia susitarti dėl šio Susitarimo aiškinimo ir taikymo ir visomis išgalėmis stengiasi, bendradarbiaudamos ir konsultuodamosi, rasti abiem pusėms priimtiną bet kurio klausimo, galinčio daryti poveikį Susitarimo veikimui, sprendimą.

168 STRAIPSNIS

Išimtinumas

Bet kurį Sąjungos ir Jungtinės Karalystės ginčą, kylantį iš šio Susitarimo, Sąjunga ir Jungtinė Karalystė sprendžia naudodamos tik šiame Susitarime numatytas procedūras.

169 STRAIPSNIS

Konsultacijos ir komunikacija Jungtiniame komitete

1. Sąjunga ir Jungtinė Karalystė stengiasi išspręsti visus ginčus dėl šio Susitarimo nuostatų aiškinimo ir taikymo surengdamos konsultacijas Jungtiniame komitete gera valia, siekdamos rasti abiem pusėms priimtiną sprendimą. Šalis, norinti pradėti konsultacijas, Jungtiniam komitetui pateikia rašytinį pranešimą.

2. Visa šioje antraštinėje dalyje numatyta Sąjungos ir Jungtinės Karalystės tarpusavio komunikacija vyksta ar jų pranešimai teikiami Jungtiniame komitete.

170 STRAIPSNIS

Arbitražo procedūros inicijavimas

1. Nedarant poveikio 160 straipsniui, jeigu per 3 mėnesius nuo rašytinio pranešimo pateikimo Jungtiniam komitetui pagal 169 straipsnio 1 dalį dienos abiem pusėms priimtino sprendimo nerandama, Sąjunga arba Jungtinė Karalystė gali prašyti sudaryti arbitražo kolegiją. Toks prašymas teikiamas raštu kitai šaliai ir Nuolatinio arbitražo teismo Tarptautiniam biurui. Prašyme nurodomas ginčo dalykas, dėl kurio bus kreipiamasi į arbitražo kolegiją, ir teisinių argumentų, kuriais grindžiamas prašymas, santrauka.

2. Sąjunga ir Jungtinė Karalystė gali susitarti, kad arbitražo kolegiją būtų galima prašyti sudaryti nesibaigus 1 dalyje nustatytam terminui.

171 STRAIPSNIS

Arbitražo kolegijos sudarymas

1. Ne vėliau kaip iki pereinamojo laikotarpio pabaigos Jungtinis komitetas sudaro 25 asmenų, norinčių ir galinčių būti arbitražo kolegijos nariais, sąrašą. Šiuo tikslu Sąjunga ir Jungtinė Karalystė pasiūlo po dešimt asmenų. Sąjunga ir Jungtinė Karalystė taip pat kartu pasiūlo penkis asmenis eiti arbitražo kolegijos pirmininko pareigas. Jungtinis komitetas užtikrina, kad sąrašas bet kuriuo metu atitiktų šiuos reikalavimus.

2. Į sąrašą, sudarytą pagal 1 dalį, įtraukiami tik tie asmenys, kurių nepriklausomumas nekelia abejonių, kurie tenkina atitinkamos jų šalies kvalifikacinius reikalavimus, keliamus aukščiausioms teisėjo pareigoms, arba yra pripažintos kompetencijos teisės specialistai ir kurie turi specialiųjų Sąjungos teisės ir viešosios tarptautinės teisės žinių ar patirties. Į sąrašą neįtraukiami asmenys, kurie yra Sąjungos institucijų, valstybės narės vyriausybės arba Jungtinės Karalystės vyriausybės nariai, pareigūnai ar kiti tarnautojai.

3. Arbitražo kolegiją sudaro penki nariai.

4. Kolegija sudaroma per 15 dienų nuo prašymo pagal 170 straipsnį dienos vadovaujantis 5 ir 6 dalimis.

5. Sąjunga ir Jungtinė Karalystė iš asmenų, nurodytų pagal 1 dalį sudarytame sąraše, pasiūlo po du narius. Pirmininką iš asmenų, kuriuos Sąjunga ir Jungtinė Karalystė kartu pasiūlė eiti pirmininko pareigas, renka kolegijos nariai bendru sutarimu.

Jeigu per 4 dalyje nustatytą terminą kolegijos nariai dėl pirmininko pasirinkimo nesusitaria, Sąjunga arba Jungtinė Karalystė gali prašyti, kad pirmininką iš asmenų, kuriuos Sąjunga ir Jungtinė Karalystė kartu pasiūlė eiti pirmininko pareigas, burtų keliu išrinktų Nuolatinio arbitražo teismo generalinis sekretorius.

6. Nuolatinio arbitražo teismo generalinis sekretorius pirmininką pagal 5 dalies antrą pastraipą išrenka per 5 dienas nuo 5 dalyje nurodyto prašymo dienos. Sąjungos ir Jungtinės Karalystės atstovai turi teisę dalyvauti per atranką.

7. Arbitražo kolegijos sudarymo diena yra diena, kurią baigiama atrankos procedūra.

8. Jeigu iki 4 dalyje nurodyto termino pabaigos 1 dalyje nurodytas sąrašas nesudaromas, Sąjunga ir Jungtinė Karalystė per 5 dienas pasiūlo po du asmenis būti kolegijos nariais. Jeigu buvo pasiūlyta asmenų pagal 1 dalį, nariai skiriami iš tų asmenų. Tuomet pagal 5 dalyje išdėstytą procedūrą skiriamas pirmininkas. Jeigu dar per 5 dienas Sąjunga ir Jungtinė Karalystė kartu nepasiūlo bent vieno asmens eiti pirmininko pareigas, Nuolatinio arbitražo teismo generalinis sekretorius, pasikonsultavęs su Sąjunga ir Jungtine Karalyste, per penkias dienas pasiūlo 2 dalies reikalavimus atitinkantį pirmininką. Jeigu Sąjunga arba Jungtinė Karalystė per 5 dienas nepareiškia prieštaravimo tam pasiūlymui, Nuolatinio arbitražo teismo generalinio sekretoriaus pasiūlytas asmuo skiriamas pirmininku.

9. Jeigu per 3 mėnesius nuo prašymo, pateikto pagal 170 straipsnį, dienos arbitražo kolegijos sudaryti nepavyksta, Sąjungos arba Jungtinės Karalystės prašymu per 15 dienų nuo tokio prašymo gavimo Nuolatinio arbitražo teismo generalinis sekretorius, pasikonsultavęs su Sąjunga ir Jungtine Karalyste, skiria šio straipsnio 2 dalies reikalavimus atitinkančius asmenis arbitražo kolegijos nariais.

172 STRAIPSNIS

Darbo tvarkos taisyklės

Šioje antraštinėje dalyje išdėstytas ginčų sprendimo procedūras reglamentuoja IX priedo A dalyje išdėstytos darbo tvarkos taisyklės (toliau – darbo tvarkos taisyklės); Jungtinis komitetas nuolat peržiūri, kaip tos ginčų sprendimo procedūros veikia, ir gali keisti darbo tvarkos taisykles.

173 STRAIPSNIS

Arbitražo kolegijos procedūros terminas

1. Arbitražo kolegija praneša apie savo sprendimą Sąjungai, Jungtinei Karalystei ir Jungtiniam komitetui per 12 mėnesių nuo arbitražo kolegijos sudarymo dienos. Jeigu arbitražo kolegija mano, kad šio termino laikytis negali, jos pirmininkas raštu praneša apie tai Sąjungai ir Jungtinei Karalystei, nurodydamas vėlavimo priežastis ir dieną, kurią kolegija ketina baigti savo darbą.

2. Per 10 dienų nuo arbitražo kolegijos sudarymo Sąjunga arba Jungtinė Karalystė gali pateikti pagrįstą prašymą pripažinti bylą skubia. Tokiu atveju arbitražo kolegija per 15 dienų nuo tokio prašymo gavimo priima sprendimą dėl skubos. Jeigu arbitražo kolegija nustato, kad byla yra skubi, ji deda visas pastangas, kad apie savo sprendimą Sąjungai ir Jungtinei Karalystei praneštų per 6 mėnesius nuo kolegijos sudarymo dienos.

174 STRAIPSNIS

Ginčai, kurių metu kyla klausimų dėl Sąjungos teisės

1. Jeigu pagal šią antraštinę dalį arbitražui pateikto ginčo metu kyla klausimas dėl Sąjungos teisės sąvokos aiškinimo, klausimas dėl šiame Susitarime nurodytos Sąjungos teisės nuostatos aiškinimo arba klausimas, ar Jungtinė Karalystė laikėsi įsipareigojimų pagal 89 straipsnio 2 dalį, arbitražo kolegija sprendimų dėl tokių klausimų nepriima. Tokiu atveju ji prašo Europos Sąjungos Teisingumo Teismo tuo klausimu priimti sprendimą. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo jurisdikcijai priklauso priimti tokį sprendimą, kuris arbitražo kolegijai yra privalomas.

Pirmoje pastraipoje nurodytą prašymą arbitražo kolegija teikia išklausiusi šalis.

2. Nedarant poveikio 1 dalies pirmos pastraipos pirmam sakiniui, jeigu Sąjunga arba Jungtinė Karalystė mano, kad reikia teikti prašymą pagal 1 dalį, ji gali tuo tikslu teikti informaciją arbitražo kolegijai. Tokiu atveju arbitražo kolegija teikia prašymą pagal 1 dalį, nebent iškeltas klausimas nėra susijęs su Sąjungos teisės sąvokos aiškinimu, šiame Susitarime nurodytos Sąjungos teisės nuostatos aiškinimu arba tuo, ar Jungtinė Karalystė laikėsi įsipareigojimų pagal 89 straipsnio 2 dalį. Arbitražo kolegija pateikia savo vertinimo priežastis. Per 10 dienų nuo vertinimo bet kuri šalis gali reikalauti, kad arbitražo kolegija savo vertinimą peržiūrėtų, o per 15 dienų nuo šalių prašymo būti išklausytoms tuo klausimu surengiamas klausymas. Arbitražo kolegija pateikia savo vertinimo priežastis.

3. 1 ir 2 dalyse nurodytais atvejais 173 straipsnyje nustatyti terminai sustabdomi, kol Europos Sąjungos Teisingumo Teismas priima sprendimą. Iš arbitražo kolegijos nereikalaujama priimti sprendimo anksčiau nei per 60 dienų nuo dienos, kurią Europos Sąjungos Teisingumo Teismas priėmė sprendimą.

4. 161 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa ir 161 straipsnio 3 dalis taikomos *mutatis mutandis* pagal šį straipsnį Europos Sąjungos Teisingumo Teisme iškeltoms byloms.

175 STRAIPSNIS

Arbitražo kolegijos sprendimo vykdymas

Arbitražo kolegijos sprendimas Sąjungai ir Jungtinei Karalystei yra privalomas. Sąjunga ir Jungtinė Karalystė imasi visų priemonių, būtinų arbitražo kolegijos sprendimui įvykdyti gera valia, ir stengiasi susitarti dėl laikotarpio, per kurį sprendimas turi būti įvykdytas, pagal 176 straipsnyje nustatytą procedūrą.

176 STRAIPSNIS

Pagrįstas laikotarpis sprendimui įvykdyti

1. Ne vėliau kaip per 30 dienų nuo arbitražo kolegijos sprendimo pranešimo Sąjungai ir Jungtinei Karalystei, jeigu kolegija priėmė ieškovei palankų sprendimą, atsakovė ieškovei nurodo laikotarpį, kurio jai reikia sprendimui įvykdyti (toliau – pagrįstas laikotarpis).

2. Jeigu Sąjunga ir Jungtinė Karalystė nesusitaria dėl pagrįsto laikotarpio arbitražo kolegijos sprendimui įvykdyti, ieškovė per 40 dienų nuo pagal 1 dalį atsakovės pateikto pranešimo gavimo raštu paprašo pirminės arbitražo kolegijos nustatyti pagrįsto laikotarpio trukmę. Apie tokį prašymą tuo pačiu metu pranešama atsakovei. Arbitražo kolegija per 40 dienų nuo prašymo pateikimo dienos Sąjungai ir Jungtinei Karalystei praneša apie savo sprendimą dėl sprendimo įvykdymo laikotarpio.

3. Jeigu pirminė arbitražo kolegija ar kai kurie iš jos narių negali iš naujo susirinkti, kad apsvarstytų prašymą pagal 2 dalį, sudaroma nauja arbitražo kolegija, kaip nustatyta 171 straipsnyje. Pranešimo apie sprendimą terminas yra 60 dienų nuo naujos arbitražo kolegijos sudarymo dienos.

4. Atsakovė raštu informuoja ieškovę apie 173 straipsnyje nurodyto arbitražo kolegijos sprendimo vykdymo pažangą ne vėliau kaip likus 1 mėnesiui iki pagrįsto laikotarpio pabaigos.

5. Pagrįstas laikotarpis gali būti pratęstas Sąjungos ir Jungtinės Karalystės abipusiu sutarimu.

177 STRAIPSNIS

Priemonių, kurių imtasi arbitražo kolegijos sprendimui įvykdyti, peržiūra

1. Iki pagrįsto laikotarpio pabaigos atsakovė praneša ieškovei apie priemones, kurių ji ėmėsi arbitražo kolegijos sprendimui įvykdyti.

2. Jeigu pagrįsto laikotarpio pabaigoje ieškovė mano, kad atsakovė neįvykdė 173 straipsnyje nurodyto arbitražo kolegijos sprendimo, ieškovė gali raštu paprašyti pirminės arbitražo kolegijos priimti sprendimą šiuo klausimu. Arbitražo kolegija apie savo sprendimą Sąjungai ir Jungtinei Karalystei praneša per 90 dienų nuo prašymo pateikimo dienos.

3. Jeigu pirminė arbitražo kolegija ar kai kurie iš jos narių negali iš naujo susirinkti, kad apsvarstytų prašymą pagal 2 dalį, sudaroma nauja arbitražo kolegija, kaip nustatyta 171 straipsnyje. Pranešimo apie sprendimą terminas yra 60 dienų nuo naujos arbitražo kolegijos sudarymo dienos.

4. Jeigu pagal 2 dalį arbitražo kolegijai perduotoje byloje kyla klausimas dėl Sąjungos teisės sąvokos aiškinimo arba klausimas dėl šiame Susitarime nurodytos Sąjungos teisės nuostatos aiškinimo, 174 straipsnis taikomas *mutatis mutandis*.

178 STRAIPSNIS

Laikinos taisomosios priemonės sprendimo nevykdymo atveju

1. Jeigu arbitražo kolegija pagal 177 straipsnio 2 dalį nusprendžia, kad atsakovė neįvykdė 173 straipsnyje nurodyto arbitražo kolegijos sprendimo, ieškovės prašymu ji gali paskirti vienkartinę sumą arba periodinę baudą, kuri turi būti sumokėta ieškovei. Nustatydama vienkartinę sumą arba periodinę baudą arbitražo kolegija atsižvelgia į sprendimo nevykdymo ir su tuo susijusio įsipareigojimo pažeidimo sunkumą, taip pat sprendimo nevykdymo ir su tuo susijusio įsipareigojimo pažeidimo trukmę.

2. Jeigu per mėnesį nuo 1 dalyje nurodyto arbitražo kolegijos sprendimo atsakovė nesumoka jai paskirtos vienkartinės sumos arba periodinės baudos arba jei per 6 mėnesius nuo 177 straipsnio 2 dalyje nurodyto arbitražo kolegijos sprendimo atsakovė ir toliau nevykdo 173 straipsnyje nurodyto arbitražo kolegijos sprendimo, ieškovė turi teisę, pranešusi apie tai atsakovei, sustabdyti įsipareigojimų, susijusių su toliau nurodytomis nuostatomis, vykdymą:

a) bet kuriomis šio Susitarimo nuostatomis, išskyrus nustatytąsias antroje dalyje, arba

b) bet kurio kito Sąjungos ir Jungtinės Karalystės susitarimo dalimis tame susitarime nustatytomis sąlygomis.

Pranešime nurodomos nuostatos, kurių vykdymą ieškovė ketina sustabdyti. Prieš nuspręsdama sustabdyti b punkte nurodytų susitarimo dalių vykdymą, ieškovė pirmiausia apsvarsto, ar šio Susitarimo nuostatų vykdymo sustabdymas pagal a punktą būtų tinkamas atsakas į pažeidimą. Vykdymo sustabdymas turi būti proporcingas atitinkamo įsipareigojimo pažeidimui, atsižvelgiant į pažeidimo sunkumą ir atitinkamas teises, taip pat į tai, ar atsakovei paskirta bauda ir ar ji yra sumokėta, ar tebėra mokama, jeigu vykdymo sustabdymas grindžiamas faktu, kad atsakovė ir toliau nevykdo 173 straipsnyje nurodyto arbitražo kolegijos sprendimo.

Ieškovė gali sustabdyti įsipareigojimų vykdymą bet kuriuo metu, bet ne anksčiau nei praėjus 10 dienų nuo pranešimo dienos, nebent atsakovė paprašė arbitražo procedūros pagal 3 dalį.

3. Jeigu atsakovė mano, kad 2 dalyje nurodytame pranešime nurodyto sustabdymo mastas neproporcingas, ji gali raštu paprašyti pirminės arbitražo kolegijos priimti sprendimą šiuo klausimu. Apie tokį prašymą iki 2 dalyje nurodyto 10 dienų laikotarpio pabaigos pranešama ieškovei. Arbitražo kolegija apie savo sprendimą Sąjungai ir Jungtinei Karalystei praneša per 60 dienų nuo prašymo pateikimo dienos. Įsipareigojimų vykdymas nestabdomas, kol arbitražo kolegija nepraneša apie sprendimą, o bet koks sustabdymas turi atitikti arbitražo kolegijos sprendimą.

4. Jeigu pirminė arbitražo kolegija ar kai kurie iš jos narių negali iš naujo susirinkti, kad apsvarstytų prašymą pagal 2 dalį, sudaroma nauja arbitražo kolegija, kaip nustatyta 171 straipsnyje. Tokiais atvejais pranešimo apie sprendimą laikotarpis yra 90 dienų nuo naujos arbitražo kolegijos sudarymo dienos.

5. Įsipareigojimų vykdymo sustabdymas yra laikinas ir taikomas tik tol, kol bet kuri priemonė, pripažinta neatitinkančia šio Susitarimo nuostatų, atšaukiama ar iš dalies pakeičiama taip, kad šio Susitarimo nuostatų būtų laikomasi, arba kol Sąjunga ir Jungtinė Karalystė susitaria ginčą išspręsti kitaip.

179 STRAIPSNIS

Priemonių, kurių imtasi po laikinų taisomųjų priemonių, peržiūra

1. Jeigu ieškovė sustabdė įsipareigojimų vykdymą pagal 178 straipsnį arba jeigu arbitražo kolegija paskyrė atsakovei baudą pagal 178 straipsnio 1 dalį, atsakovė praneša ieškovei apie bet kurią priemonę, kurios ji ėmėsi arbitražo kolegijos sprendimui įvykdyti, ir apie savo prašymą nutraukti ieškovės taikomą įsipareigojimų vykdymo sustabdymą ar baudos mokėjimą.

2. Jeigu Sąjunga ir Jungtinė Karalystė per 45 dienas nuo pranešimo pateikimo dienos nesusitaria, ar priėmusi priemonę, apie kurią pranešta, atsakovė laikosi šio Susitarimo nuostatų, bet kuri šalis gali raštu paprašyti pirminės arbitražo kolegijos priimti sprendimą šiuo klausimu. Apie tokį prašymą tuo pačiu metu pranešama kitai šaliai. Apie arbitražo kolegijos sprendimą Sąjungai, Jungtinei Karalystei ir Jungtiniam komitetui pranešama per 75 dienas nuo prašymo pateikimo dienos.

Jeigu arbitražo kolegija nusprendžia, kad atsakovė laikosi šio Susitarimo, arba jeigu ieškovė per 45 dienas nuo 1 dalyje nurodyto pranešimo pateikimo nepaprašo pirminės arbitražo kolegijos priimti sprendimą šiuo klausimu:

a) įsipareigojimų vykdymo sustabdymas nutraukiamas per 15 dienų nuo arbitražo kolegijos sprendimo dienos arba 45 dienų laikotarpio pabaigos;

b) baudos mokėjimas nutraukiamas kitą dieną po arbitražo kolegijos sprendimo arba 45 dienų laikotarpio pabaigos.

3. Jeigu pirminė arbitražo kolegija ar kai kurie iš jos narių negali iš naujo susirinkti, kad apsvarstytų prašymą pagal 2 dalį, sudaroma nauja arbitražo kolegija, kaip nustatyta 171 straipsnyje. Tuo atveju pranešimo apie sprendimą laikotarpis yra 90 dienų nuo naujos arbitražo kolegijos sudarymo dienos.

4. Jeigu pagal 2 dalį arbitražo kolegijai perduotoje byloje kyla klausimas dėl Sąjungos teisės sąvokos aiškinimo arba klausimas dėl šiame Susitarime nurodytos Sąjungos teisės nuostatos aiškinimo, 174 straipsnis taikomas *mutatis mutandis*.

180 STRAIPSNIS

Arbitražo kolegijos sprendimai

1. Arbitražo kolegija deda visas pastangas, kad sprendimai būtų priimami bendru sutarimu. Jeigu sprendimo negalima priimti bendru sutarimu, sprendimas dėl svarstomo klausimo priimamas balsų dauguma. Tačiau besiskiriančios arbitražo kolegijos narių nuomonės jokiu atveju neskelbiamos.

2. Bet kuris arbitražo kolegijos sprendimas Sąjungai ir Jungtinei Karalystei yra privalomas. Sprendime išdėstomi nustatyti faktai, atitinkamų šio Susitarimo nuostatų taikomumas ir pagrindžiami nustatyti faktai ir išvados. Sąjunga ir Jungtinė Karalystė viešai paskelbia visus arbitražo kolegijos sprendimus, laikydamosi konfidencialios informacijos apsaugos reikalavimų.

181 STRAIPSNIS

Arbitražo kolegijos nariai

1. Arbitražo kolegijos nariai yra nepriklausomi, veikia kaip individualūs asmenys, nevykdo jokių organizacijų ar vyriausybių nurodymų ir laikosi IX priedo B dalyje išdėstyto Elgesio kodekso. Jungtinis komitetas tą Elgesio kodeksą gali keisti.

2. Arbitražo kolegijos nariai nuo kolegijos sudarymo dienos turi imunitetą nuo jurisdikcijos Sąjungoje ir Jungtinėje Karalystėje dėl veiksmų, padarytų einant pareigas toje arbitražo kolegijoje.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

182 STRAIPSNIS

Protokolai ir priedai

Protokolas dėl Airijos ir Šiaurės Airijos, Protokolas dėl suverenių bazių teritorijų Kipre, Protokolas dėl Gibraltaro ir I–IX priedai yra neatskiriama šio Susitarimo dalis.

183 STRAIPSNIS

Autentiški tekstai ir depozitaras

Šis Susitarimas parengiamas vienu originaliu egzemplioriumi airių, anglų, bulgarų, čekų, danų, estų, graikų, ispanų, italų, kroatų, latvių, lietuvių, lenkų, maltiečių, nyderlandų, portugalų, prancūzų, rumunų, slovakų, slovėnų, suomių, švedų, vengrų ir vokiečių kalbomis; tekstai visomis šiomis kalbomis yra vienodai autentiški.

Tarybos generalinis sekretorius yra šio Susitarimo depozitaras.

184 STRAIPSNIS

Derybos dėl būsimų santykių

Sąjunga ir Jungtinė Karalystė gera valia ir visapusiškai paisydamos savo atitinkamų teisinių sistemų deda visas pastangas siekdamos imtis būtinų priemonių, kad būtų greitai susitarta dėl susitarimų, kuriais reglamentuojami 2018 m. lapkričio 25 d. Politinėje deklaracijoje nurodyti jų būsimi santykiai, ir atliktos atitinkamos tų susitarimų ratifikavimo ar sudarymo procedūros, siekiant užtikrinti, kad, kiek įmanoma, tie susitarimai būtų taikomi nuo pereinamojo laikotarpio pabaigos.

185 STRAIPSNIS

Įsigaliojimas ir taikymas

Šis Susitarimas įsigalioja vieną iš toliau nurodytų dienų, atsižvelgiant į tai, kuri iš jų yra ankstesnė:

a) kitą dieną po ES sutarties 50 straipsnio 3 dalyje numatyto termino, kurį pratęsė Europos Vadovų Taryba, susitarusi su Jungtine Karalyste, pabaigos su sąlyga, kad iki tos dienos šio Susitarimo depozitaras bus gavęs Sąjungos ir Jungtinės Karalystės rašytinius pranešimus apie tai, kad būtinos vidaus procedūros užbaigtos;

b) pirmą kito mėnesio po to, kai šio Susitarimo depozitaras gavo paskutinį iš a punkte nurodytų rašytinių pranešimų, dieną.

Tuo atveju, jei iki ES sutarties 50 straipsnio 3 dalyje numatyto termino, kurį pratęsė Europos Vadovų Taryba, susitarusi su Jungtine Karalyste, pabaigos šio Susitarimo depozitaras nebus gavęs a punkte nurodytų rašytinių pranešimų, šis Susitarimas neįsigalioja.

Teikdama pirmoje pastraipoje nurodytą rašytinį pranešimą Sąjunga dėl bet kurios valstybės narės, kuri nurodė priežastis, susijusias su tos valstybės narės nacionalinės teisės pagrindiniais principais, gali pareikšti, kad pereinamuoju laikotarpiu, be Pagrindų sprendime 2002/584/TVR nurodytų Europos arešto orderio nevykdymo pagrindų, tos valstybės narės vykdančiosios teisminės institucijos gali atsisakyti perduoti savo piliečius Jungtinei Karalystei pagal Europos arešto orderį. Tokiu atveju Jungtinė Karalystė ne vėliau kaip per 1 mėnesį nuo Sąjungos deklaracijos gavimo gali pareikšti, kad jos vykdančiosios teisminės institucijos gali atsisakyti perduoti savo piliečius tai valstybei narei.

Antra ir trečia dalys, išskyrus 19 straipsnį, 34 straipsnio 1 dalį, 44 straipsnį ir 96 straipsnio 1 dalį, taip pat šeštos dalies I antraštinė dalis ir 169–181 straipsniai taikomi nuo pereinamojo laikotarpio pabaigos.

Protokolas dėl Airijos ir Šiaurės Airijos taikomas nuo pereinamojo laikotarpio pabaigos, išskyrus toliau nurodytas to protokolo nuostatas, kurios taikomos nuo šio Susitarimo įsigaliojimo dienos:

– 1, 2 ir 3 straipsniai;

– 6 straipsnio 1 dalies trečios pastraipos paskutinis sakinys, ketvirta pastraipa, penktos pastraipos paskutinis sakinys ir šešta pastraipa;

– 6 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos antras sakinys;

– 12 straipsnio 2 dalies paskutinis sakinys;

– 14 straipsnio 3 dalis;

– 16 straipsnis;

– 17 straipsnio 1–4 ir 6 dalys;

– 21 straipsnis;

– 2 priedo 4 straipsnio 3 dalies trečias sakinys ir 5 straipsnio 2 dalis;

– 3 priedo 4 straipsnio 1 dalies antras sakinys, 8 straipsnio 1 dalis ir 13 straipsnio antros pastraipos pirmas sakinys;

– 4 priedo 1 straipsnio 4 dalis, 2 straipsnio 3 dalis, 7 straipsnio 2 dalies paskutinis sakinys ir 8 straipsnio pirma pastraipa, ir

– 9 priedo pirma pastraipa.

Protokolas dėl Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės suverenių bazių teritorijų Kipre, išskyrus jo 11 straipsnį, taikomas nuo pereinamojo laikotarpio pabaigos.

Protokolas dėl Gibraltaro, išskyrus jo 1 straipsnį, nebetaikomas nuo pereinamojo laikotarpio pabaigos.

Priimta ….

PROTOKOLAI

PROTOKOLAS DĖL AIRIJOS IR ŠIAURĖS AIRIJOS

Sąjunga ir Jungtinė Karalystė,

ATSIŽVELGDAMOS į Airijos ir Jungtinės Karalystės istorinius ryšius ir tvirtus dvišalius santykius,

PRIMINDAMOS, kad Jungtinės Karalystės išstojimas iš Sąjungos Airijos salai kelia didelių ir specifinių sunkumų, ir dar kartą pripažindamos, kad su taikos procesu susiję pasiekimai, garantijos ir įsipareigojimai tebeturės ypatingą svarbą taikai, stabilumui ir susitaikymui joje,

PRIPAŽINDAMOS, kad būtina atsižvelgti į ypatingas Airijos salos aplinkybes numatant specialų sprendimą, kad būtų užtikrinta, jog Jungtinės Karalystės išstojimas iš Sąjungos būtų tvarkingas,

PRIMINDAMOS, kad Susitarimu dėl Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės išstojimo iš Europos Sąjungos ir Europos atominės energijos bendrijos (toliau – Susitarimas dėl išstojimo), kuris grindžiamas ES sutarties 50 straipsniu, nesiekiama nustatyti nuolatinių Sąjungos ir Jungtinės Karalystės būsimų santykių,

PRIMINDAMOS Sąjungos ir Jungtinės Karalystės ketinimą pakeisti stabilumą užtikrinantį sprendimą dėl Šiaurės Airijos vėlesniu susitarimu, kuriame nustatomas alternatyvus režimas, kuriuo užtikrinama, kad Airijos saloje nebūtų nuolatinės realios sienos,

ATSIŽVELGDAMOS į bendrą Sąjungos ir Jungtinės Karalystės tikslą ateityje palaikyti artimus santykius, leisiančius visapusiškai atsižvelgiant į savo atitinkamas teisines sistemas sudaryti plataus užmojo susitarimus dėl muitų, kurių pagrindas – šiame protokole numatyta bendra muitų teritorija,

PATVIRTINDAMOS, kad turėtų būti užtikrinta 1998 m. balandžio 10 d. Jungtinės Karalystės Vyriausybės, Airijos Vyriausybės ir kitų daugiašalių derybų dalyvių Didžiojo penktadienio, arba Belfasto, susitarimo (toliau – 1998 m. Susitarimas), pridedamo prie tos pačios dienos Jungtinės Karalystės ir Airijos susitarimo (toliau – Jungtinės Karalystės ir Airijos susitarimas), įskaitant vėlesnius susitarimus ir priemones dėl jo įgyvendinimo, visų dalių apsauga,

PRIPAŽINDAMOS, kad Šiaurės Airijos ir Airijos bendradarbiavimas yra esminis 1998 m. Susitarimo elementas, kuris yra ypač svarbus tam, kad Airijos saloje būtų užbaigtas susitaikymo procesas ir būtų normalizuoti santykiai, taip pat prisimindamos Šiaurės Airijos Vykdomojo Komiteto, Šiaurės Airijos Asamblėjos bei Šiaurės ir Pietų ministrų tarybos užduotis, funkcijas ir garantijas (įskaitant su bendruomenėmis susijusias nuostatas), kaip išdėstyta 1998 m. Susitarime,

PAŽYMĖDAMOS, kad Sąjungos teisėje numatyta 1998 m. Susitarimo nuostatų dėl teisių, garantijų ir lygių galimybių apsaugos sistema,

PRIPAŽINDAMOS, kad Airijos piliečiai Šiaurės Airijoje toliau turės teises, galimybes ir garantijas, jie jomis naudosis ir galės jomis pasinaudoti dėl to, kad jie turi Sąjungos pilietybę, ir kad šiuo protokolu turėtų būti paisoma tų teisių, galimybių ir tapatybės statuso, kuriuos Šiaurės Airijos gyventojai, pasirinkę pasinaudoti teise į Airijos pilietybę, kaip apibrėžta Jungtinės Karalystės ir Airijos susitarimo 2 priede – Deklaracijoje dėl 1 straipsnio vi punkto nuostatų, kiek tai susiję su pilietybe, – turi dėl to, kad jie turi Sąjungos pilietybę, ir toms teisėms, galimybėms ir statusui nebūtų daroma poveikio,

PRISIMINDAMOS Jungtinės Karalystės įsipareigojimą užtikrinti Šiaurės ir Pietų bendradarbiavimą ir jos garantiją, kad bus išvengta realios sienos, įskaitant bet kokią fizinę infrastruktūrą ar susijusius tikrinimus ir kontrolę, ir turėdamos omenyje tai, kad visi būsimi susitarimai turi būti suderinami su šiais pirmaeilės svarbos reikalavimais,

PAŽYMĖDAMOS, kad jokia šio protokolo nuostata neužkerta kelio Jungtinei Karalystei užtikrinti, kad iš Šiaurės Airijos į likusią Jungtinės Karalystės vidaus rinkos dalį gabenamos prekės galėtų netrukdomai patekti į rinką,

PABRĖŽDAMOS bendrą Sąjungos ir Jungtinės Karalystės tikslą išvengti, kad Šiaurės Airijos uostuose ir oro uostuose būtų atliekami tikrinimai, kiek tai įmanoma pagal taikytinus teisės aktus ir atsižvelgiant į jų atitinkamus reguliavimo režimus bei jų įgyvendinimą,

PRIMINDAMOS, kad 2017 m. gruodžio 8 d. Europos Sąjungos ir Jungtinės Karalystės Vyriausybės derybininkų bendroje ataskaitoje dėl pažangos, padarytos derybų pagal ES sutarties 50 straipsnį dėl tvarkingo Jungtinės Karalystės išstojimo iš Europos Sąjungos pirmajame etape, nurodė tris skirtingus Šiaurės ir Pietų bendradarbiavimo užtikrinimo ir realios sienos išvengimo scenarijus, tačiau šis protokolas yra grindžiamas trečiuoju scenarijumi, t. y. išsaugoti visapusišką suderinamumą su tomis Sąjungos vidaus rinkos ir muitų sąjungos taisyklėmis, kuriomis dabar ar ateityje remiamas Šiaurės ir Pietų bendradarbiavimas, visos salos ekonomika ir 1998 m. Susitarimo apsauga, kuris bus taikomas, jei ir kol nebus susitarta dėl alternatyvaus susitarimo, kuriuo įgyvendinamas kitas scenarijus,

PAŽYMĖDAMOS, kad pagal Susitarimo dėl išstojimo 132 straipsnį bendru sutarimu pereinamasis laikotarpis gali būti pratęstas,

PRIMINDAMOS, kad Sąjunga ir Jungtinė Karalystė atliko elementų analizę ir iš jos rezultatų matyti, kad Šiaurės ir Pietų bendradarbiavimas dideliu mastu grindžiamas bendra Sąjungos teisės ir politikos sistema,

PAŽYMĖDAMOS, kad dėl to Jungtinės Karalystės išstojimas iš Sąjungos kelia ypač didelių sunkumų tolesniam Šiaurės ir Pietų bendradarbiavimui ir jo plėtojimui,

PRISIMINDAMOS, kad Jungtinė Karalystė toliau laikosi įsipareigojimo įvairiomis politinėmis, ekonominėmis, saugos, visuomeninėmis ir žemės ūkio aplinkybėmis ir bendradarbiavimo pagrindais užtikrinti ir remti nuolatinį Šiaurės ir Pietų bendradarbiavimą, įskaitant nuolatinį Šiaurės ir Pietų bendradarbiavimo įgyvendinimo institucijų veikimą,

PRIPAŽINDAMOS, jog šį protokolą reikia įgyvendinti tam, kad būtų išlaikytos būtinos sąlygos nuolatiniam Šiaurės ir Pietų bendradarbiavimui, be kita ko, galimiems naujiems susitarimams pagal 1998 m. Susitarimą,

PRISIMINDAMOS Sąjungos ir Jungtinės Karalystės įsipareigojimus dėl Šiaurės ir Pietų finansavimo programų PEACE ir INTERREG pagal dabartinę daugiametę finansinę programą, taip pat įsipareigojimus būsimai programai toliau taikyti dabartinę finansavimo proporciją,

PATVIRTINDAMOS Jungtinės Karalystės įsipareigojimą sudaryti palankesnes sąlygas veiksmingam ir savalaikiam prekių, gabenamų iš Airijos į kitą valstybę narę ar trečiąją šalį ir atvirkščiai, tranzitui per jos teritoriją,

SIEKDAMOS, kad šio protokolo taikymas darytų kuo mažesnę įtaką kasdieniam tiek Airijos, tiek Šiaurės Airijos bendruomenių gyvenimui,

SUVOKDAMOS, kad turi būti visapusiškai paisoma Airijos teisių ir pareigų pagal Sąjungos vidaus rinkos ir muitų sąjungos taisykles,

SUSITARĖ dėl toliau išdėstytų nuostatų, kurios pridedamos prie Susitarimo dėl išstojimo:

1 STRAIPSNIS

Tikslai ir santykis su vėlesniu susitarimu

1. Šis protokolas nedaro poveikio 1998 m. Susitarimo nuostatoms dėl Šiaurės Airijos konstitucinio statuso ir pritarimo principo, pagal kurį bet kokie to statuso pakeitimai gali būti daromi tik jei tam pritaria dauguma Šiaurės Airijos gyventojų.

2. Šiuo protokolu paisoma Jungtinės Karalystės esminių valstybės funkcijų ir teritorinio vientisumo.

3. Šiame protokole nustatoma tvarka, būtina siekiant atsižvelgti į ypatingas Airijos salos aplinkybes, užtikrinti, kad būtų išlaikytos būtinos nuolatinio Šiaurės ir Pietų bendradarbiavimo sąlygos, išvengti realios sienos ir užtikrinti 1998 m. Susitarimo apsaugą visais jo aspektais.

4. Susitarimu dėl išstojimo nesiekiama nustatyti nuolatinių Sąjungos ir Jungtinės Karalystės būsimų santykių. Todėl šio protokolo nuostatos skirtos taikyti tik laikinai, atsižvelgiant į Sąjungos ir Jungtinės Karalystės įsipareigojimus, kaip nustatyta 2 straipsnio 1 dalyje. Šio protokolo nuostatos taikomos, jei ir kol jos nebus visiškai ar iš dalies pakeistos vėlesniu susitarimu.

2 STRAIPSNIS

Vėlesnis susitarimas

1. Sąjunga ir Jungtinė Karalystė deda visas pastangas, kad iki 2020 m. gruodžio 31 d. būtų sudarytas susitarimas, kuriuo visiškai ar iš dalies pakeičiamas šis protokolas.

2. Bet kokiame vėlesniame Sąjungos ir Jungtinės Karalystės susitarime nurodoma, kurios šio protokolo dalys juo pakeičiamos. Nepaisant 20 straipsnio, kai po Susitarimo dėl išstojimo įsigaliojimo dienos tampa taikytinas Sąjungos ir Jungtinės Karalystės vėlesnis susitarimas, šis protokolas visas arba jo dalis, atsižvelgiant į atvejį, netaikomas arba nustoja būti taikomas nuo tokio vėlesnio susitarimo taikymo pradžios dienos ir laikantis to susitarimo nuostatų, kuriomis nustatomas to susitarimo poveikis šiam protokolui.

3 STRAIPSNIS

Pereinamojo laikotarpio pratęsimas

Jungtinė Karalystė, atsižvelgdama į pažangą, padarytą siekiant sudaryti šio protokolo 1 straipsnio 4 dalyje ir 2 straipsnio 1 dalyje nurodytą susitarimą, gali bet kuriuo metu iki 2020 m. liepos 1 d. paprašyti pratęsti Susitarimo dėl išstojimo 126 straipsnyje nurodytą pereinamąjį laikotarpį. Jei Jungtinė Karalystė pateikia tokį prašymą, pereinamasis laikotarpis gali būti pratęstas pagal Susitarimo dėl išstojimo 132 straipsnį.

4 STRAIPSNIS

Asmenų teisės

1. Jungtinė Karalystė užtikrina, kad dėl jos išstojimo iš Sąjungos nesumažėtų teisių, garantijų arba lygių galimybių, kaip nustatyta 1998 m. Susitarimo dalyje pavadinimu „Teisės, garantijos ir lygios galimybės“, apimtis, be kita ko, apsaugos nuo diskriminacijos srityje, kaip nustatyta šio protokolo 1 priede išvardytose Sąjungos teisės nuostatose, ir įgyvendina šią dalį naudodamasi tam skirtais mechanizmais.

2. Jungtinė Karalystė toliau sudaro palankesnes sąlygas pagal 1998 m. Susitarimą įsteigtų institucijų ir įstaigų, įskaitant Šiaurės Airijos žmogaus teisių komisiją, Šiaurės Airijos lygių galimybių komisiją ir Šiaurės Airijos ir Airijos žmogaus teisių komisijų atstovų jungtinį komitetą, susijusiai veiklai žmogaus teisių ir lygių galimybių standartų apsaugos srityje.

5 STRAIPSNIS

Bendra kelionių erdvė

1. Jungtinė Karalystė ir Airija gali toliau sudaryti tarpusavio susitarimus dėl asmenų judėjimo tarp jų teritorijų (toliau – bendra kelionių erdvė), kartu visapusiškai paisydamos pagal Sąjungos teisę suteiktų fizinių asmenų teisių.

2. Jungtinė Karalystė užtikrina, kad bendra kelionių erdvė ir su ja susijusios teisės ir privilegijos ir toliau galėtų būti taikomos nedarant poveikio Airijos pareigoms pagal Sąjungos teisę, visų pirma kiek tai susiję su laisvu Sąjungos piliečių ir jų šeimos narių, neatsižvelgiant į jų pilietybę, judėjimu į Airiją, iš Airijos ir Airijoje.

6 STRAIPSNIS

Bendra muitų teritorija, prekių judėjimas

1. Tol, kol taps taikytinas būsimų santykių režimas, tarp Sąjungos ir Jungtinės Karalystės nustatoma bendra muitų teritorija (toliau – bendra muitų teritorija). Todėl Šiaurės Airija yra toje pačioje muitų teritorijoje kaip ir Didžioji Britanija.

Bendrą muitų teritoriją sudaro:

a) Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013[1] 4 straipsnyje apibrėžta Sąjungos muitų teritorija ir

b) Jungtinės Karalystės muitų teritorija.

[1] 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (OL L 269, 2013 10 10, p. 1).

Šio protokolo 2 priede išdėstytos taisyklės taikomos bet kokiai prekybai prekėmis tarp antroje pastraipoje nurodytų teritorijų, taip pat, kai taip nurodyta, tarp bendros muitų teritorijos ir trečiųjų šalių. Siekiant užtikrinti, kad būtų sudarytos vienodos sąlygos, reikalingos tinkamam šios dalies veikimui, taikomos šio protokolo 4 priede išdėstytos nuostatos. Atitinkamais atvejais Jungtinis komitetas gali iš dalies pakeisti 4 priedą, kad būtų nustatyti griežtesni šioms vienodoms sąlygoms taikomi standartai.

Iki 2020 m. liepos 1 d. Jungtinis komitetas priima išsamias prekybos prekėmis tarp abiejų bendros muitų teritorijos dalių taisykles, kuriomis įgyvendinama ši dalis. Nesant tokio iki 2020 m. liepos 1 d. priimto sprendimo, taikomas šio protokolo 3 priedas.

Nukrypstant nuo trečios pastraipos, jei tarp Sąjungos ir Jungtinės Karalystės nėra taikytino susitarimo dėl prieigos prie vandenų ir žvejybos galimybių, Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1379/2013[1] I priede išvardytiems žvejybos ir akvakultūros produktams (toliau – žvejybos ir akvakultūros produktai) netaikomos nei šio protokolo 2 ir 4 prieduose nustatytos taisyklės, nei šios dalies ketvirtoje pastraipoje nurodytos taisyklės. Vadovaujantis Susitarimo dėl išstojimo 184 straipsniu, Sąjunga ir Jungtinė Karalystė deda visas pastangas, kad iki 2020 m. liepos 1 d. būtų sudarytas ir ratifikuotas toks susitarimas.

[1] 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1379/2013 dėl bendro žvejybos ir akvakultūros produktų rinkų organizavimo, kuriuo iš dalies keičiami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1184/2006 ir (EB) Nr. 1224/2009 ir panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 104/2000 (OL L 354, 2013 12 28, p. 1).

Jungtinis komitetas gali priimti sprendimus, kuriais iš dalies keičiamas šio protokolo 3 priedas, jei tokie pakeitimai yra būtini tinkamam šios dalies veikimui. Tokiais sprendimais negali būti iš dalies keičiamos esminės šio protokolo ar Susitarimo dėl išstojimo nuostatos.

Antra pastraipa nedaro poveikio Protokole dėl Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės suverenių bazių teritorijų Kipre nustatytai konkrečiai tvarkai.

2. Jungtinei Karalystei, kiek tai susiję su Šiaurės Airija, ir jos teritorijoje (neįskaitant Jungtinės Karalystės teritorinių vandenų) taikomi teisės aktai, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 952/2013 5 straipsnio 2 punkte. Tačiau Jungtinis komitetas nustato sąlygas, įskaitant kiekybinius reikalavimus, kuriomis tam tikri žvejybos ir akvakultūros produktai, su Jungtinės Karalystės vėliava plaukiojančiais ir Šiaurės Airijos uoste įregistruotais laivais įvežti į Reglamento (ES) Nr. 952/2013 4 straipsnyje apibrėžtą Sąjungos muitų teritoriją, neapmokestinami muitais.

Jungtinei Karalystei, kiek tai susiję su Šiaurės Airija, ir jos teritorijoje šio protokolo 5 priede nustatytomis sąlygomis taip pat taikomos tame priede išvardytos Sąjungos teisės nuostatos.

Jungtinei Karalystei, kiek tai susiję su Šiaurės Airija, ir jos teritorijoje taikomi SESV 30 ir 110 straipsniai. Tarp Sąjungos ir Šiaurės Airijos uždraudžiami kiekybiniai eksporto ir importo apribojimai.

7 STRAIPSNIS

Jungtinės Karalystės vidaus rinkos apsauga

1. Jokia šio protokolo nuostata neužkerta kelio Jungtinei Karalystei užtikrinti, kad iš Šiaurės Airijos į likusią Jungtinės Karalystės vidaus rinkos dalį gabenamos prekės galėtų netrukdomai patekti į rinką. Sąjungos teisės nuostatos, kurios taikytinos pagal šį protokolą ir kuriomis uždraudžiamas ar ribojamas prekių eksportas, taikomos tik prekybai tarp 6 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nurodytų teritorijų tiek, kiek tai būtinai reikalinga pagal bet kokius Sąjungos tarptautinius įsipareigojimus. Jungtinė Karalystė užtikrina visapusišką apsaugą pagal tarptautinius reikalavimus ir įsipareigojimus, kurie turi reikšmės Sąjungos teisėje nustatytiems prekių eksporto iš Sąjungos į trečiąsias šalis draudimams ir apribojimams.

2. Atsižvelgdamos į tai, kad Šiaurės Airija sudaro neatskiriamą Jungtinės Karalystės vidaus rinkos dalį, Sąjunga ir Jungtinė Karalystė deda visas pastangas, kad pagal taikytinus teisės aktus ir atsižvelgdamos į savo atitinkamus reguliavimo režimus bei jų įgyvendinimą sudarytų palankesnes sąlygas prekybai tarp Jungtinės Karalystės teritorijos dalies, kuriai pagal šio protokolo 6 straipsnio 2 dalį taikomas Reglamentas (ES) Nr. 952/2013, ir kitų Jungtinės Karalystės teritorijos dalių. Siekiant kiek įmanoma išvengti, kad Šiaurės Airijos uostuose ir oro uostuose būtų atliekami tikrinimai, Jungtinis komitetas nuolat peržiūri šios dalies taikymą ir priima atitinkamas rekomendacijas.

3. Jokia šio protokolo nuostata neužkerta kelio, pateikiant rinkai Didžiojoje Britanijoje, Šiaurės Airijos kilmės statusą turintį produktą pateikti kaip Jungtinės Karalystės kilmės statusą turintį produktą.

4. Jokia šio protokolo nuostata nedaro poveikio Jungtinės Karalystės teisei, reglamentuojančiai prekių iš Šiaurės Airijos, kurios atitinka šio protokolo 5 priede nurodytų Sąjungos teisės nuostatų reglamentuojamus techninius reglamentus, vertinimo, registracijos, sertifikavimo, patvirtinimo ar autorizacijos reikalavimus arba kurioms jie taikomi, pateikimą rinkai kitose Jungtinės Karalystės dalyse.

8 STRAIPSNIS

Techniniai reglamentai, vertinimas, registracija, sertifikavimas, patvirtinimas ir autorizacija

1. Nedarant poveikio šio protokolo 5 priede nurodytoms Sąjungos teisės nuostatoms, prekių pateikimo rinkai Šiaurės Airijoje teisėtumą reglamentuoja Jungtinės Karalystės teisė ir, kiek tai susiję su iš Sąjungos importuojamomis prekėmis, – SESV 34 ir 36 straipsniai.

2. Tais atvejais, kai Sąjungos teisės nuostatose, kurios taikytinos pagal šį protokolą, nustatyta, kad valstybės narės pavadinimas, įskaitant sutrumpintą jo formą, nurodomas kaip ženklo, etiketės ar žymens elementas arba kitomis priemonėmis, Jungtinės Karalystės, kiek tai susiję su Šiaurės Airija, pavadinimas nurodomas kaip „UK(NI)“ arba „United Kingdom (Northern Ireland)“. Tais atvejais, kai Sąjungos teisės nuostatose, kurios taikytinos pagal šį protokolą, nustatyta, kad nurodomas skaitinis kodas, Jungtinės Karalystės, kiek tai susiję su Šiaurės Airija, pavadinimas nurodomas naudojant skirtingą skaitinį kodą.

3. Nukrypstant nuo šio protokolo 15 straipsnio 1 dalies ir Susitarimo dėl išstojimo 7 straipsnio, kiek tai susiję su vienos valstybės narės valdžios institucijų arba toje valstybėje narėje įsteigtos įstaigos priimtų techninių reglamentų ar atlikto vertinimo, registracijos, sertifikavimo, patvirtinimo ir autorizacijos pripažinimu kitoje valstybėje narėje, nelaikoma, kad Jungtinės Karalystės institucijų arba Jungtinėje Karalystėje įsteigtų įstaigų priimtų techninių reglamentų ar atlikto vertinimo, registracijos, sertifikavimo, patvirtinimo ir autorizacijos atvejais Sąjungos teisės nuostatose, kurios taikytinos pagal šį protokolą, esančios nuorodos į valstybes nares apima Jungtinę Karalystę, kiek tai susiję su Šiaurės Airija.

Pirma pastraipa netaikoma Jungtinės Karalystės kompetentingų institucijų atliktai Šiaurės Airijoje esančios objektų, įrenginių ar patalpų registracijai, sertifikavimui, patvirtinimui ir autorizacijai ar su tuo susijusių dokumentų išdavimui, kai tai registracijai, sertifikavimui, patvirtinimui ar autorizacijai atlikti gali reikėti patikrinti objektus, įrenginius ar patalpas.

Pirma pastraipa netaikoma veterinarijos sertifikatams ar oficialioms augalų dauginamosios medžiagos etiketėms, kurių reikalaujama pagal Sąjungos teisės nuostatas, kurios taikytinos pagal šį protokolą.

Pirma pastraipa nedaro poveikio pagal Sąjungos teisės nuostatas, kurios taikytinos pagal šį protokolą, Jungtinės Karalystės kompetentingų institucijų arba Jungtinėje Karalystėje įsteigtų įstaigų atlikto vertinimo, registracijos, sertifikavimo, patvirtinimo ir autorizacijos ar išduotų dokumentų galiojimui Šiaurės Airijoje. Kartu su bet kokiu pagal Sąjungos teisės nuostatas, kurios taikytinos pagal šį protokolą, reikalaujamu atitikties ženklu, logotipu ar panašiu žymeniu, kurį nurodo ekonominės veiklos vykdytojas, remdamasis Jungtinės Karalystės kompetentingų institucijų arba Jungtinėje Karalystėje įsteigtų įstaigų atliktu vertinimu, registracija, sertifikavimu, patvirtinimu ar autorizacija, pateikiama nuoroda „UK(NI)“.

Jungtinė Karalystė, kiek tai susiję su Šiaurės Airija, negali inicijuoti Sąjungos teisės nuostatose, kurios taikytinos pagal šį protokolą, nustatytų prieštaravimo, apsaugos arba arbitražo procedūrų tiek, kiek tos procedūros yra susijusios su valstybių narių kompetentingų institucijų arba valstybėse narėse įsteigtų įstaigų priimtais techniniais reglamentais ir standartais ar atliktu vertinimu, registracija, sertifikavimu, patvirtinimu ir autorizacija.

Pirma pastraipa neužkerta kelio kvalifikuotam asmeniui Šiaurės Airijoje ištirti ir išleisti į apyvartą į Šiaurės Airiją importuojamo arba joje gaminamo vaisto partiją.

9 STRAIPSNIS

PVM ir akcizai

Jungtinei Karalystei, kiek tai susiję su Šiaurės Airija, ir jos teritorijoje taikomos šio protokolo 6 priede išvardytos Sąjungos teisės nuostatos, susijusios su prekėmis.

Jungtinis komitetas reguliariai aptaria šio straipsnio įgyvendinimą ir atitinkamais atvejais priima reikiamas priemones tinkamam jo taikymui užtikrinti.

10 STRAIPSNIS

Žemės ūkis ir aplinka

Jungtinei Karalystei, kiek tai susiję su Šiaurės Airija, ir jos teritorijoje šio protokolo 5 priede nustatytomis sąlygomis taikomos tame priede išvardytos Sąjungos teisės nuostatos.

11 STRAIPSNIS

Bendra elektros energijos rinka

Jungtinei Karalystei, kiek tai susiję su Šiaurės Airija, ir jos teritorijoje šio protokolo 7 priede nustatytomis sąlygomis taikomos tame priede išvardytos Sąjungos teisės nuostatos, reglamentuojančios didmenines elektros energijos rinkas.

12 STRAIPSNIS

Valstybės pagalba

1. Kiek tai susiję su priemonėmis, kurios daro poveikį prekybai tarp Jungtinės Karalystės teritorijos dalies, kuriai pagal šio protokolo 6 straipsnio 2 dalį taikomas Reglamentas (ES) Nr. 952/2013, ir Sąjungos, kuriai taikytinas šis protokolas, Jungtinei Karalystei taikomos šio protokolo 8 priede išvardytos Sąjungos teisės nuostatos, įskaitant nuostatas dėl priemonių, kuriomis remiama žemės ūkio produktų gamyba ir prekyba jais Šiaurės Airijoje.

2. Nepaisant 1 dalies, toje dalyje nurodytos Sąjungos teisės nuostatos netaikomos priemonėms, kurių ėmėsi Jungtinės Karalystės institucijos ir kuriomis, neviršijant nustatyto didžiausio bendro metinio paramos lygio, remiama žemės ūkio produktų gamyba ir prekyba jais Šiaurės Airijoje, su sąlyga, kad nustatytas mažiausias procentinis tos paramos, kuriai netaikomi reikalavimai, dydis atitinka PPO sutarties dėl žemės ūkio 2 priedo nuostatas. Didžiausio bendro metinio paramos, kuriai netaikomi reikalavimai, lygio ir mažiausio procentinio dydžio nustatymą reglamentuoja 9 priede nustatytos procedūros.

3. Tais atvejais, kai Europos Komisija atlieka informacijos apie priemonę, kurios ėmėsi Jungtinės Karalystės institucijos ir kuri gali būti neteisėta pagalba, kuriai taikoma 1 dalis, tyrimą, ji užtikrina, kad Jungtinė Karalystė būtų visapusiškai ir reguliariai informuojama apie tyrimo, susijusio su ta priemone, pažangą ir rezultatus.

Europos Komisija ir 4 priedo 9 straipsnyje nurodyta nepriklausoma institucija nustato administracinę tvarką, būtiną šio straipsnio ir 4 priedo ketvirtos dalies tinkamam įgyvendinimui užtikrinti, ir tą tvarką nuolat peržiūri.

13 STRAIPSNIS

Kitos Šiaurės ir Pietų bendradarbiavimo sritys

1. Laikantis 6 straipsnio 2 dalyje ir 7–12 straipsniuose nustatytos tvarkos ir visapusiškai paisant Sąjungos teisės, šis protokolas įgyvendinamas ir taikomas taip, kad būtų išlaikytos būtinos nuolatinio Šiaurės ir Pietų bendradarbiavimo sąlygos, įskaitant bendradarbiavimą aplinkos, sveikatos, žemės ūkio, transporto, švietimo ir turizmo, taip pat energetikos, telekomunikacijų, transliavimo, vidaus vandenų žvejybos, teisingumo ir saugumo, aukštojo mokslo ir sporto srityse.

Visapusiškai paisydamos Sąjungos teisės Jungtinė Karalystė ir Airija gali toliau sudaryti 1998 m. Susitarimo nuostatomis grindžiamus naujus susitarimus kitose Šiaurės ir Pietų bendradarbiavimo Airijos saloje srityse.

2. Jungtinis komitetas nuolat peržiūri, kokiu mastu įgyvendinant ir taikant šį protokolą užtikrinama, kad būtų išlaikytos būtinos Šiaurės ir Pietų bendradarbiavimo sąlygos. Jungtinis komitetas gali teikti tinkamas šios srities rekomendacijas Sąjungai ir Jungtinei Karalystei, be kita ko, atsižvelgdamas į Specializuoto komiteto rekomendaciją.

14 STRAIPSNIS

Įgyvendinimas, taikymas, priežiūra ir vykdymo užtikrinimas

1. Nedarant poveikio 4 daliai, už Sąjungos teisės nuostatų, kurios taikytinos pagal šį protokolą, įgyvendinimą ir taikymą Jungtinei Karalystei, kiek tai susiję su Šiaurės Airija, ir jos teritorijoje atsako Jungtinės Karalystės institucijos.

2. Nedarant poveikio 4 daliai, Sąjungos atstovai turi teisę dalyvauti bet kokioje Jungtinės Karalystės institucijų veikloje, susijusioje su Sąjungos teisės nuostatų, kurios taikytinos pagal šį protokolą, įgyvendinimu ir taikymu, o Jungtinė Karalystė, gavusi prašymą, pateikia visą atitinkamą informaciją, susijusią su tokia veikla. Jungtinė Karalystė sudaro palankesnes sąlygas tokiam Sąjungos atstovų dalyvavimui ir suteikia jiems prašomą informaciją. Tais atvejais, kai Sąjungos atstovas prašo Jungtinės Karalystės institucijų dėl deramai nurodytų priežasčių atskirais atvejais taikyti kontrolės priemones, Jungtinės Karalystės institucijos taiko tas kontrolės priemones.

3. Praktinę darbo tvarką, susijusią su Sąjungos atstovų naudojimusi 2 dalyje nurodytomis teisėmis, Specializuoto komiteto siūlymu nustato Jungtinis komitetas.

4. Kiek tai susiję su šio protokolo 6 straipsnio 2 dalimi ir 8–12 straipsniais, taip pat šio protokolo 4 priedo 7 straipsnio 1 dalimi dėl valstybių narių priemonių, Sąjungos institucijos, įstaigos, organai ir agentūros turi pagal Sąjungos teisę jiems suteiktus įgaliojimus Jungtinės Karalystės ir jos teritorijoje gyvenančių arba įsisteigusių fizinių ir juridinių asmenų atžvilgiu. Visų pirma, Europos Sąjungos Teisingumo Teismas šiuo atžvilgiu turi Sutartyse nustatytą jurisdikciją. Šiuo atžvilgiu Jungtinei Karalystei ir jos teritorijoje taikomos SESV 267 straipsnio antra ir trečia pastraipos.

5. Pagal 4 dalį priimti Sąjungos institucijų, įstaigų, organų ir agentūrų aktai Jungtinei Karalystei ir jos teritorijoje turi tokią pačią teisinę galią kaip ir Sąjungoje bei jos valstybėse narėse.

6. Advokatai, turintys leidimą verstis praktika Jungtinės Karalystės teismuose, vykstant administracinėms procedūroms, kurios atliekamos Sąjungos institucijoms, įstaigoms, organams ir agentūroms naudojantis 4 dalyje nurodytais įgaliojimais, atstovaudami šaliai arba jai teikdami pagalbą, visais aspektais prilyginami advokatams, turintiems leidimą verstis praktika valstybių narių teismuose ir vykstant tokioms administracinėms procedūroms atstovaujantiems šaliai arba jai teikiantiems pagalbą.

7. Pagal 4 dalį Europos Sąjungos Teisingumo Teisme iškeltose bylose:

a) Jungtinė Karalystė gali dalyvauti Europos Sąjungos Teisingumo Teismo bylose tokiu pačiu būdu kaip valstybė narė;

b) advokatai, turintys leidimą verstis praktika Jungtinės Karalystės teismuose, gali Europos Sąjungos Teisingumo Teismo bylose atstovauti šaliai arba jai teikti pagalbą ir yra visais aspektais prilyginami advokatams, turintiems leidimą verstis praktika valstybių narių teismuose ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismo bylose atstovaujantiems šaliai arba jai teikiantiems pagalbą.

15 STRAIPSNIS

Bendros nuostatos

1. Šiame protokole visos taikytinose Susitarimo dėl išstojimo nuostatose esančios nuorodos į Jungtinę Karalystę laikomos nuorodomis atitinkamai į Jungtinę Karalystę arba Jungtinę Karalystę, kiek tai susiję su Šiaurės Airija.

Nepaisant kitų šio protokolo nuostatų, laikoma, kad visos taikytinose Susitarimo dėl išstojimo ir šio protokolo nuostatose, taip pat Sąjungos teisės nuostatose, kurios pagal šį protokolą taikytinos Jungtinei Karalystei, kiek tai susiję su Šiaurės Airija, ir jos teritorijoje, esančios nuorodos į Reglamento (ES) Nr. 952/2013 4 straipsnyje apibrėžtą teritoriją apima Jungtinės Karalystės teritorijos dalį, kuriai pagal šio protokolo 6 straipsnio 2 dalį taikomas Reglamentas (ES) Nr. 952/2013.

6 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje terminas „muitų teritorija“ reiškia tą patį kaip ir 1994 m. Bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos XXIV straipsnyje.

Susitarimo dėl išstojimo trečios dalies I ir III antraštinės dalys ir šešta dalis taikomos nedarant poveikio šio protokolo nuostatoms.

2. Šiame protokole vartojamų terminų apibrėžtys:

– trečioji šalis – šalis ar teritorija, kuri nepriklauso 6 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nurodytoms muitų teritorijoms;

– bendros muitų teritorijos dalis – Sąjungos muitų teritorija, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 952/2013 4 straipsnyje, arba Jungtinės Karalystės muitų teritorija.

3. Nepaisant Susitarimo dėl išstojimo 4 straipsnio 4 ir 5 dalių, įgyvendinamos ir taikomos šio protokolo nuostatos, kuriose daroma nuoroda į Sąjungos teisę arba jos sąvokas ar nuostatas, aiškinamos atsižvelgiant į atitinkamą Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktiką.

4. Nepaisant Susitarimo dėl išstojimo 6 straipsnio 1 dalies, jei nenurodyta kitaip, tais atvejais, kai šiame protokole daroma nuoroda į Sąjungos aktą, ta nuoroda laikoma nuoroda į tą Sąjungos aktą su pakeitimais arba pakeistą aktą.

5. Tais atvejais, kai Sąjunga priima naują aktą, kuris patenka į šio protokolo taikymo sritį, bet iš dalies ar visiškai nepakeičia kurio nors iš šio protokolo prieduose išvardytų Sąjungos aktų, apie tokį priimtą aktą Sąjunga Jungtiniame komitete informuoja Jungtinę Karalystę. Sąjungos arba Jungtinės Karalystės prašymu Jungtinis komitetas per 6 savaites nuo prašymo pateikimo dienos surengia pasikeitimą nuomonėmis dėl naujai priimto akto poveikio tinkamam šio protokolo veikimui.

Sąjungai Jungtiniame komitete informavus Jungtinę Karalystę, kai tik praktiškai įmanoma, Jungtinis komitetas:

a) priima sprendimą, kuriuo naujai priimtas aktas įtraukiamas į atitinkamą šio protokolo priedą, arba

b) tais atvejais, kai nepavyksta susitarti dėl naujai priimto akto įtraukimo į atitinkamą šio protokolo priedą, išnagrinėja visas kitas galimybes toliau užtikrinti tinkamą šio protokolo veikimą ir priima bet kokį šiam tikslui reikalingą sprendimą.

Jei Jungtinis komitetas per protingą laiką nepriima antroje pastraipoje nurodyto sprendimo, Sąjunga turi teisę, pranešusi Jungtinei Karalystei, imtis atitinkamų taisomųjų priemonių. Tokios priemonės įsigalioja ne anksčiau kaip praėjus 6 mėnesiams nuo dienos, kurią Sąjunga informuoja Jungtinę Karalystę pagal pirmą pastraipą, tačiau bet kokiu atveju tokios priemonės įsigalioja ne anksčiau nei dieną, kurią naujai priimtas aktas įgyvendinamas Sąjungoje.

6. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies ir Susitarimo dėl išstojimo 7 straipsnio, jei Sąjunga nemano, kad atitinkamai Jungtinei Karalystei arba Jungtinei Karalystei, kiek tai susiję su Šiaurės Airija, būtinai reikalinga visapusiška ar dalinė prieiga, kad būtų sudarytos sąlygos Jungtinei Karalystei vykdyti pareigas pagal šį protokolą, be kita ko, tais atvejais, kai tokia prieiga yra būtina, nes šio protokolo 17 straipsnyje nurodyta darbo grupė negali sudaryti palankesnės galimybės susipažinti su atitinkama informacija arba tokia galimybė negali būti sudaryta kitomis praktinėmis priemonėmis, kiek tai susiję su prieiga prie bet kokio tinklo, informacinės sistemos arba duomenų bazės, kurie įsteigti pagal Sąjungos teisę, laikoma, kad Sąjungos teisės nuostatose, kurios taikytinos pagal šį protokolą, esančios nuorodos į valstybes nares ir valstybių narių kompetentingas institucijas neapima atitinkamai Jungtinės Karalystės arba Jungtinės Karalystės, kiek tai susiję su Šiaurės Airija.

7. Jungtinės Karalystės institucijos nevykdo rizikos vertinimo, patikrinimo, patvirtinimo ar autorizacijos pagrindinės institucijos funkcijų, kaip nustatyta Sąjungos teisės nuostatose, kurios taikytinos pagal šį protokolą.

8. Kiek tai susiję su priemonėmis, kurių ėmėsi valstybė narė arba Jungtinė Karalystė, kiek tai susiję su Šiaurės Airija, šiam protokolui taikomi SESV 346 ir 347 straipsniai.

16 STRAIPSNIS

Specializuotas komitetas

Susitarimo dėl išstojimo 165 straipsniu įsteigtas Klausimų, susijusių su Protokolo dėl Airijos ir Šiaurės Airijos įgyvendinimu, komitetas (toliau – Specializuotas komitetas):

a) sudaro palankesnes sąlygas įgyvendinti ir taikyti šį protokolą;

b) nagrinėja Šiaurės ir Pietų ministrų tarybos ir Šiaurės ir Pietų įgyvendinimo įstaigų, įsteigtų pagal 1998 m. Susitarimą, pasiūlymus, susijusius su šio protokolo įgyvendinimu ir taikymu;

c) svarsto visus šio protokolo 4 straipsniui aktualius klausimus, apie kuriuos jam pranešė Šiaurės Airijos žmogaus teisių komisija, Šiaurės Airijos lygių galimybių komisija ir Šiaurės Airijos ir Airijos žmogaus teisių komisijų atstovų jungtinis komitetas;

d) aptaria bet kuriuos Sąjungos arba Jungtinės Karalystės iškeltus klausimus, kurie yra svarbūs šiam protokolui ir kelia sunkumų, ir

e) teikia rekomendacijas Jungtiniam komitetui dėl šio protokolo veikimo.

17 STRAIPSNIS

Jungtinė konsultacinė darbo grupė

1. Įsteigiama jungtinė konsultacinė šio protokolo įgyvendinimo klausimų darbo grupė (toliau – darbo grupė). Ji veikia kaip forumas, skirtas keitimuisi informacija ir tarpusavio konsultacijoms.

2. Darbo grupę sudaro Sąjungos ir Jungtinės Karalystės atstovai, ir ji savo funkcijas vykdo prižiūrima Specializuoto komiteto, kuriam ji yra atskaitinga. Darbo grupė neturi įgaliojimų priimti privalomus sprendimus, išskyrus įgaliojimus priimti 6 dalyje nurodytas savo darbo tvarkos taisykles.

3. Darbo grupėje:

a) Sąjunga ir Jungtinė Karalystė laiku keičiasi informacija apie planuojamas, dar nepriimtas ir galutines atitinkamas įgyvendinimo priemones, susijusias su šio protokolo prieduose išvardytais Sąjungos aktais;

b) Sąjunga informuoja Jungtinę Karalystę apie planuojamus Sąjungos aktus, kurie patenka į šio protokolo taikymo sritį, įskaitant Sąjungos aktus, kuriais iš dalies ar visiškai keičiami šio protokolo prieduose išvardyti Sąjungos aktai;

c) Sąjunga teikia Jungtinei Karalystei visą informaciją, kuri, jos manymu, yra reikalinga, kad Jungtinė Karalystė galėtų visapusiškai vykdyti pareigas pagal šį protokolą, ir

d) Jungtinė Karalystė teikia Sąjungai visą informaciją, kurią valstybės narės privalo pateikti viena kitai arba Sąjungos institucijoms, įstaigoms, organams ar agentūroms pagal šio protokolo prieduose išvardytus Sąjungos aktus.

4. Darbo grupei bendrai pirmininkauja Sąjunga ir Jungtinė Karalystė.

5. Jei Sąjunga ir Jungtinė Karalystė bendru sutarimu nenusprendžia kitaip, darbo grupė posėdžiauja bent kartą per mėnesį. Prireikus Sąjunga ir Jungtinė Karalystė 3 dalies c ir d punktuose nurodyta informacija gali keistis tarp posėdžių.

6. Darbo grupė bendru sutarimu priima savo darbo tvarkos taisykles.

7. Sąjunga užtikrina, kad visos darbo grupėje Jungtinės Karalystės pareikštos nuomonės ir visa darbo grupėje Jungtinės Karalystės pateikta informacija, įskaitant techninius ir mokslinius duomenis, būtų be reikalo nedelsiant perduotos atitinkamoms Sąjungos institucijoms, įstaigoms, organams ir agentūroms.

18 STRAIPSNIS

Apsaugos priemonės

1. Jei dėl šio protokolo taikymo kyla rimtų ekonominių, visuomeninių ar aplinkos srities sunkumų, kurie gali būti ilgalaikiai, arba jei dėl to prekybos srautai nukreipiami į kitas šalis, Sąjunga arba Jungtinė Karalystė gali vienašališkai imtis tinkamų apsaugos priemonių. Tokių apsaugos priemonių mastas ir trukmė neviršija to, kas būtinai reikalinga padėčiai ištaisyti. Pirmenybė teikiama toms priemonėms, kuriomis mažiausiai sutrikdomas šio protokolo veikimas.

2. Jei dėl apsaugos priemonės, kurios pagal 1 dalį ėmėsi atitinkamai Sąjunga arba Jungtinė Karalystė, taikymo sutrinka teisių ir pareigų pagal šį protokolą pusiausvyra, atitinkamai Sąjunga arba Jungtinė Karalystė gali imtis tokių proporcingų pusiausvyros atkūrimo priemonių, kurios yra būtinai reikalingos pusiausvyrai atkurti. Pirmenybė teikiama toms priemonėms, kuriomis mažiausiai sutrikdomas šio protokolo veikimas.

3. Apsaugos ir pusiausvyros atkūrimo priemones, kurių imamasi pagal 1 ir 2 dalis, reglamentuoja šio protokolo 10 priede nustatytos procedūros.

19 STRAIPSNIS

Finansinių interesų apsauga

Sąjunga ir Jungtinė Karalystė kovoja su Sąjungos finansiniams interesams arba Jungtinės Karalystės finansiniams interesams kenkiančiu sukčiavimu ir bet kokia kita neteisėta veikla.

20 STRAIPSNIS

Peržiūra

Jei bet kuriuo metu po pereinamojo laikotarpio pabaigos Sąjunga arba Jungtinė Karalystė mano, kad šis protokolas visas arba jo dalis nebėra būtinas 1 straipsnio 3 dalyje nustatytiems tikslams pasiekti ir nebeturėtų būti taikomas visas ar jo dalis, ji apie tai gali pranešti kitai Šaliai ir nurodyti to priežastis.

Per 6 mėnesius nuo tokio pranešimo dienos Jungtinis komitetas surengia ministrų lygio posėdį pranešimui apsvarstyti, atsižvelgiant į visus 1 straipsnyje nustatytus tikslus. Jungtinis komitetas gali prašyti 1998 m. Susitarimu įsteigtų institucijų pateikti nuomonę.

Jei, apsvarsčius pranešimą, kaip nurodyta antroje pastraipoje, visapusiškai paisydamos Susitarimo dėl išstojimo 5 straipsnio, Sąjunga ir Jungtinė Karalystė kartu Jungtiniame komitete nusprendžia, kad protokolas visas arba jo dalis nebėra būtinas jo tikslams pasiekti, protokolas nustoja būti taikomas visas arba jo dalis. Tokiu atveju Jungtinis komitetas, atsižvelgdamas į 1998 m. Susitarimo šalių pareigas, Sąjungai ir Jungtinei Karalystei pateikia rekomendacijas dėl reikalingų priemonių.

21 STRAIPSNIS

Priedai

1–10 priedai yra neatskiriama šio protokolo dalis.

1 PRIEDAS

4 STRAIPSNIO 1 DALYJE NURODYTOS SĄJUNGOS TEISĖS NUOSTATOS

– 2004 m. gruodžio 13 d. Tarybos direktyva 2004/113/EB, įgyvendinanti vienodo požiūrio į moteris ir vyrus principą dėl galimybės naudotis prekėmis bei paslaugomis ir prekių tiekimo bei paslaugų teikimo[1]

– 2006 m. liepos 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/54/EB dėl moterų ir vyrų lygių galimybių ir vienodo požiūrio į moteris ir vyrus užimtumo bei profesinės veiklos srityje principo įgyvendinimo[2]

– 2000 m. birželio 29 d. Tarybos direktyva 2000/43/EB, įgyvendinanti vienodo požiūrio principą asmenims nepriklausomai nuo jų rasės arba etninės priklausomybės[3]

– 2000 m. lapkričio 27 d. Tarybos direktyva 2000/78/EB, nustatanti vienodo požiūrio užimtumo ir profesinėje srityje bendruosius pagrindus[4]

---

1 OL L 373, 2004 12 21, p. 37.
2 OL L 204, 2006 7 26, p. 23.
3 OL L 180, 2000 7 19, p. 22.
4 OL L 303, 2000 12 2, p. 16.

– 2010 m. liepos 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/41/ES dėl vienodo požiūrio į savarankiškai dirbančius vyrus ir moteris principo taikymo, kuria panaikinama Tarybos direktyva 86/613/EEB[1]

– 1978 m. gruodžio 19 d. Tarybos direktyva 79/7/EEB dėl vienodo požiūrio į vyrus ir moteris principo nuoseklaus įgyvendinimo socialinės apsaugos srityje[2]

_____

[1] OL L 180, 2010 7 15, p. 1.
[2] OL L 6, 1979 1 10, p. 24.

2 PRIEDAS

1 STRAIPSNIS

Taikymo sritis

1. Laikantis šio protokolo 6 straipsnio 1 dalyje nustatytų sąlygų, šis priedas taikomas visoms prekėms:

a) kurios pagamintos Sąjungos muitų teritorijoje arba Jungtinės Karalystės muitų teritorijoje, įskaitant tas prekes, kurios visiškai ar iš dalies gautos arba pagamintos iš produktų, kurie įvežti iš trečiųjų šalių ir kurie yra laisvoje apyvartoje Sąjungos muitų teritorijoje arba Jungtinės Karalystės muitų teritorijoje, arba

b) kurios įvežtos iš trečiųjų šalių ir yra laisvoje apyvartoje Sąjungos muitų teritorijoje arba Jungtinės Karalystės muitų teritorijoje;

c) kurios gautos arba pagamintos Sąjungos muitų teritorijoje arba Jungtinės Karalystės muitų teritorijoje ir kurioms pagaminti buvo naudojami produktai, kurie įvežti iš trečiųjų šalių ir kurie nėra laisvoje apyvartoje Sąjungos muitų teritorijoje arba Jungtinės Karalystės muitų teritorijoje, su sąlyga, kad buvo laikomasi importo formalumų ir bendros muitų teritorijos dalyje, iš kurios eksportuojama, buvo surinkti visi muitai arba jiems lygiaverčio poveikio privalomieji mokėjimai, mokėtini už tas prekes arba joms pagaminti naudojamus trečiųjų šalių produktus.

A punkte terminas „visiškai gautas“ Jungtinės Karalystės muitų teritorijoje reiškia tą patį kaip ir Sąjungos muitų teritorijoje.

2. Laikoma, kad prekės iš trečiųjų šalių yra laisvoje apyvartoje Sąjungos muitų teritorijoje arba Jungtinės Karalystės muitų teritorijoje, jei buvo laikomasi importo formalumų ir Sąjunga arba Jungtinė Karalystė savo atitinkamoje bendros muitų teritorijos dalyje surinko mokėtinus muitus arba jiems lygiaverčio poveikio privalomuosius mokėjimus ir jei nebuvo grąžinti visi toms prekėms taikomi tokie muitai arba privalomieji mokėjimai ar jų dalis.

3. Kiek tai susiję su prekėmis, kurios gautos arba pagamintos Sąjungos muitų teritorijoje arba Jungtinės Karalystės muitų teritorijoje ir kurioms pagaminti buvo naudojami produktai, kurie įvežti iš trečiųjų šalių ir kurie nėra laisvoje apyvartoje Sąjungos muitų teritorijoje arba Jungtinės Karalystės muitų teritorijoje, bet kurioms netaikomas 1 dalies c punktas, bendros muitų teritorijos dalis, į kurią importuojama, taiko muitų teisės aktus, taikomus prekėms iš trečiųjų šalių.

2 STRAIPSNIS

Prekyba tarp bendros muitų teritorijos dalių

1. Tarp bendros muitų teritorijos dalių uždraudžiami importo ir eksporto muitai ir visi jiems lygiaverčio poveikio privalomieji mokėjimai. Šis draudimas galioja ir fiskaliniams muitams.

Laikoma, kad privalomasis mokėjimas už muitinį tikrinimą arba bet kuriuos kitus veiksmus, atliekamus taikant muitų teisės aktus, tarp bendros muitų teritorijos dalių turi muitams lygiavertį poveikį. Tačiau privalomieji mokėjimai gali būti renkami arba gali būti reikalaujama atlyginti išlaidas tais atvejais, kai muitinės teikia konkrečias paslaugas, visų pirma kai:

a) pateikus prašymą, muitinės darbuotojai dirba ne oficialiai nustatytu darbo laiku arba ne muitinės patalpose;

b) atliekama prekių analizė arba ekspertizė ir reikia apmokėti už prekių grąžinimą pareiškėjui paštu, ypač kai tai susiję su subjekto prašymu priimtais sprendimais arba suteikta informacija;

c) prekės tikrinamos ar jų pavyzdžiai imami patikros tikslais arba prekės naikinamos, jei turima išlaidų, nesusijusių su muitinės darbuotojų darbu;

d) taikomos išimtinės tikrinimo priemonės, kai jos būtinos dėl prekių pobūdžio arba galimos rizikos.

2. Į šį protokolą įtraukiami, jo dalimi pripažįstami ir tarp bendros muitų teritorijos dalių *mutatis mutandis* taikomi 1994 m. Bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos (toliau – GATT 1994) III, V ir XI straipsniai.

3. Šiame priede išdėstytos taisyklės neužkerta kelio taikyti importo, eksporto arba prekių gabenimo tranzitu draudimų ar apribojimų tais atvejais, kai tokie draudimai ar apribojimai yra pateisinami visuomenės dorovės, viešosios tvarkos arba visuomenės saugumo, žmonių, gyvūnų ar augalų sveikatos bei gyvybės apsaugos, nacionalinių meno, istorijos ar archeologijos vertybių apsaugos bei pramoninės ar komercinės nuosavybės apsaugos sumetimais. Tačiau tokie draudimai arba apribojimai neturi tapti savavališkos diskriminacijos priemone ar užslėptu prekybos tarp bendros muitų teritorijos dalių apribojimu.

4. Nė viena šio priedo nuostata nėra aiškinama kaip:

a) reikalavimas, kad Sąjunga arba Jungtinė Karalystė suteiktų prieigą arba sudarytų sąlygas gauti prieigą prie informacijos, kurios atskleidimas, jos manymu, prieštarauja esminiams jos saugumo interesams, arba

b) kliūtis Sąjungai arba Jungtinei Karalystei imtis veiksmų, kurie, jos manymu, yra būtini jos saugumo interesams užtikrinti:

i) veiksmų, susijusių su ginklų, šaudmenų ar karinės paskirties medžiagų gamyba ar prekyba jais arba su tokia kitų prekių ir medžiagų gamyba ar prekyba jomis, kuri tiesiogiai ar netiesiogiai vykdoma kariniam objektui aprūpinti;

ii) veiksmų, susijusių su daliosiomis ir termobranduolinėmis daliosiomis medžiagomis arba medžiagomis, iš kurių šios gautos, arba

iii) veiksmų, kurių imamasi karo metu ar esant kitokiai nepaprastajai tarptautinių santykių padėčiai, arba

c) kliūtis Sąjungai arba Jungtinei Karalystei imtis veiksmų, kuriais siekiama palaikyti tarptautinę taiką ir saugumą.

3 STRAIPSNIS

Prekybai su trečiosiomis šalimis taikytinas muitų tarifas

1. Jungtinė Karalystė savo muitų teritorijoje taikytinus tarifus ir taisykles suderina su:

a) Sąjungos bendruoju muitų tarifu, kaip nustatyta Reglamento (ES) Nr. 952/2013 56 straipsnio 2 dalyje;

b) Sąjungos prekių kilmės taisyklėmis, kaip nustatyta Reglamento (ES) Nr. 952/2013 II antraštinės dalies 2 skyriuje, ir

c) Sąjungos prekių muitinės vertės taisyklėmis, kaip nustatyta Reglamento (ES) Nr. 952/2013 II antraštinės dalies 3 skyriuje.

2. Jokiomis aplinkybėmis Jungtinė Karalystė negali:

a) savo muitų teritorijoje bet kokioms prekėms arba importui iš trečiosios šalies taikyti muitų tarifo, kuris yra mažesnis nei bendrasis muitų tarifas, arba

b) savo muitų teritorijoje bet kuriai prekei taikyti ar suteikti muitų tarifų lengvatas remdamasi kilmės taisyklėmis, kurios skiriasi nuo taisyklių, reglamentuojančių Sąjungos teisę savo muitų teritorijoje tokiai pačiai prekei suteikti tokias lengvatas.

3. Be išankstinio pritarimo Jungtiniame komitete Jungtinė Karalystė negali savo muitų teritorijoje taikyti ar suteikti jokių kvotų, tarifinių kvotų ar laikino muitų netaikymo.

4. Apie bet kokį Sąjungos sprendimą iš dalies pakeisti bendrąjį muitų tarifą, laikinai atidėti muitų taikymą ar iš naujo įvesti muitus ir apie bet kokį sprendimą dėl kvotų, tarifinių kvotų ar laikino muitų netaikymo Jungtinei Karalystei pranešama likus pakankamai laiko, kad ji galėtų užtikrinti suderinamumą su tuo sprendimu. Prireikus Jungtiniame komitete gali būti surengtos konsultacijos.

4 STRAIPSNIS

Prekybos politika

1. Bendroje muitų teritorijoje laikomasi atitinkamų GATT 1994 XXIV straipsnio nuostatų. Šiuo tikslu Jungtinė Karalystė savo muitų teritorijai taikytiną prekybos politiką suderina su Sąjungos bendra prekybos politika tiek, kiek tai būtina šio protokolo 6 straipsnio 1 dalies ir šio priedo 3 straipsnio veikimui užtikrinti, be kita ko, taikydama prekybos reguliavimo priemones, išskyrus muitus, visų pirma priemones, kurios patenka į GATT 1994 XI straipsnio 1 dalies taikymo sritį ir kurios iš esmės yra tokios pačios kaip ir Sąjungos priemonės.

2. Jungtinė Karalystė užtikrina, kad, kiek tai susiję su produktais, kuriems taikoma šio protokolo 6 straipsnio 1 dalis, GATT 1994 II straipsnyje nurodyti jos tarifinių įsipareigojimų ir nuolaidų sąrašai būtų visapusiškai suderinti su Sąjungos tarifinių įsipareigojimų ir nuolaidų sąrašais, o įsipareigojimai dėl tarifinių kvotų būtų suderinami su Sąjungos tarifinėmis kvotomis ir atitiktų šio priedo 3 straipsnio nuostatas. Tiek, kiek tai būtina bendros muitų teritorijos veikimui, Sąjunga ir Jungtinė Karalystė susitaria bendradarbiauti su PPO susijusiais klausimais dėl PPO tarifinių kvotų paskirstymo.

3. Abiem bendros muitų teritorijos dalims taikomas Sąjungos prekybos apsaugos režimas ir Sąjungos bendroji muitų tarifų lengvatų sistema (toliau – BLS). Sąjunga konsultuojasi su Jungtine Karalyste dėl visų prekybos apsaugos priemonių ar veiksmų pagal BLS režimą, kurių ji ketina imtis. Likus ne mažiau kaip 6 mėnesiams iki pereinamojo laikotarpio pabaigos Jungtinis komitetas nustato šios dalies taikymo tvarką.

5 STRAIPSNIS

Administracinis bendradarbiavimas

1. Be šio protokolo 3 priede numatyto konkretaus bendradarbiavimo, Sąjungos, įskaitant jos valstybes nares, ir Jungtinės Karalystės administracinės institucijos, atsakingos už šio priedo nuostatų įgyvendinimą, teikia viena kitai tarpusavio administracinę pagalbą, kad būtų užtikrintas tų nuostatų dėl prekybos prekėmis tarp bendros muitų teritorijos dalių arba su trečiosiomis šalimis laikymasis.

2. Likus ne mažiau kaip 6 mėnesiams iki pereinamojo laikotarpio pabaigos Jungtinis komitetas priima atitinkamas nuostatas dėl 1 dalyje nurodytos tarpusavio administracinės pagalbos, be kita ko, dėl skolų susigrąžinimo.

6 STRAIPSNIS

Specialios teisių gynimo priemonės

1. Nukrypstant nuo Susitarimo dėl išstojimo 170–179 straipsnių, šio protokolo 6 straipsnio 1 dalies ir šio priedo 2 straipsnio, tais atvejais, kai Jungtinė Karalystė nevykdo šio priedo 1, 3 ir 4 straipsniuose nustatytų pareigų dėl prekių ir produktų iš trečiųjų šalių, Sąjunga gali taikyti tarifus ar kitus atitinkamų prekių judėjimo į Sąjungos muitų teritoriją ir iš jos apribojimus, jei, Sąjungos manymu, tai būtina bendrosios rinkos vientisumui apsaugoti. Laikoma, kad šios prekės nepatenka į šio priedo taikymo sritį, kaip nustatyta 1 straipsnio 1 dalyje.

2. Tais atvejais, kai Sąjunga, remdamasi objektyvia informacija, nustato Jungtinės Karalystės muitų teritorijoje esant šio protokolo 3 priedo įgyvendinimo klaidą ir tai, kad ši klaida turi padarinių importo muitams, ji paprašo Jungtinio komiteto nustatyti tinkamas priemones šiai padėčiai ištaisyti.

3. Bet kokiam ginčui dėl šio straipsnio taikymo taikoma Susitarimo dėl išstojimo šešta dalis.

3 PRIEDAS

1 STRAIPSNIS

Muitinės kodeksų taikymas

Nedarant poveikio šio protokolo 2 priedo nuostatoms, šiame protokole ir šiame priede nustatytomis sąlygomis tarp abiejų bendros muitų teritorijos dalių vykdomai prekybai prekėmis taikomas Sąjungos muitinės kodeksas ir visos kitos Sąjungos muitų teritorijoje taikytinos priemonės ir patikrinimai, taip pat 2018 m. Jungtinės Karalystės įstatymas dėl (tarpvalstybinės prekybos) mokesčių ir jo įgyvendinimo nuostatos bei kiti atitinkami Jungtinės Karalystės muitų teritorijoje taikytini teisės aktai.

2 STRAIPSNIS

Su 2 priedo 1 straipsnio 1 dalies c punktu susiję formalumai

1. Siekiant įgyvendinti šio protokolo 2 priedo 1 straipsnio 1 dalies c punktą, importo formalumai bendros muitų teritorijos dalyje, iš kurios eksportuojama, laikomi atliktais, jei patvirtinamas dokumentas, kuriuo įrodoma, jog prekė patenka į 2 priedo taikymo sritį, apibrėžtą to priedo 1 straipsnio 1 dalyje.

2. Patvirtinus 1 dalyje nurodytą dokumentą, bendros muitų teritorijos dalyje, iš kurios eksportuojama, mokėtini muitai ar lygiaverčio poveikio privalomieji mokėjimai, kai tokie muitai ar privalomieji mokėjimai renkami už atitinkamas prekes ar gaminant tas prekes naudojamus trečiųjų šalių produktus pagal šio protokolo 2 priedo 3 straipsnį. Be to, patvirtinus tą dokumentą, prekėms gali būti taikomos 2 priedo 4 straipsnyje aprašytos prekybos politikos priemonės.

3. 2 dalyje nurodytų muitų ar lygiaverčio poveikio privalomųjų mokėjimų rinkimo momentu laikomas momentas, kai kompetentinga muitinė priima atitinkamoms prekėms išduotą eksporto deklaraciją.

4. Skolininku laikomas deklarantas. Netiesioginio atstovavimo atveju skolininku taip pat laikomas asmuo, kurio vardu yra pateikiama muitinės deklaracija.

3 STRAIPSNIS

Patvirtinamasis dokumentas

Nedarant poveikio 5 straipsniui, įrodymai, kad prekė patenka į šio protokolo 2 priedo taikymo sritį, apibrėžtą to priedo 1 straipsnio 1 dalyje, pateikiami eksportuotojo prašymu bendros muitų teritorijos dalių muitinės išduotame patvirtinamajame dokumente.

4 STRAIPSNIS

A. UK. judėjimo sertifikatas

1. 3 straipsnyje nurodytu patvirtinamuoju dokumentu laikomas A. UK. judėjimo sertifikatas. Sąjunga parengia A. UK. judėjimo sertifikato pavyzdį bei aiškinamąsias pastabas ir informuoja apie tai Jungtinį komitetą. To pavyzdžio naudojimas yra privalomas.

2. A. UK. judėjimo sertifikatas gali būti naudojamas tik tais atvejais, kai:

   a) eksportuotos ir dar nedeklaruotos importuoti prekės nebuvo kaip nors pakeistos, perdirbtos arba su jomis neatliktos kitos operacijos, išskyrus tas, kurios yra būtinos gerai jų būklei išlaikyti arba ženklams, etiketėms, plomboms ar kitiems dokumentams, kuriais užtikrinama atitiktis specialiems bendros muitų teritorijos dalies, į kurią importuojama, vidaus reikalavimams, pridėti ar pritvirtinti;

   b) prekės buvo saugomos arba eksponuojamos trečiojoje šalyje, jeigu toje trečiojoje šalyje prekėms toliau taikoma muitinės priežiūra.

3. Nedarant poveikio 2 daliai, siuntos gali būti skaidomos trečiojoje šalyje, jeigu jas skaido eksportuotojas arba tai atliekama jo atsakomybe ir jeigu toje trečiojoje šalyje joms toliau taikoma muitinės priežiūra.

4. 2 dalies reikalavimai laikomi įvykdytais, nebent bendros muitų teritorijos dalies, į kurią importuojama, muitinė turi priežasčių manyti, kad jų nesilaikoma. Tokiais atvejais muitinė gali reikalauti, kad deklarantas pateiktų atitikties įrodymų, kuriuos leidžiama pateikti įvairiais būdais.

5. A. UK. judėjimo sertifikatą bendros muitų teritorijos dalies, iš kurios eksportuojama, muitinė patvirtina, kai prekės, kurioms yra išduotas šis sertifikatas, yra eksportuojamos. Sertifikatas pateikiamas eksportuotojui iš karto, kai prekės faktiškai eksportuojamos arba kai užtikrinamas jų eksportas.

6. A. UK. judėjimo sertifikatas gali būti patvirtintas tik tuo atveju, jei jis gali būti panaudotas kaip patvirtinamasis dokumentas, kuriuo remiantis nustatoma, ar prekė patenka į šio protokolo 2 priedo taikymo sritį, apibrėžtą to priedo 1 straipsnio 1 dalyje.

7. A. UK. judėjimo sertifikatą išduoti prašantis eksportuotojas turi būti pasirengęs A. UK judėjimo sertifikatą išduodančios bendros muitų teritorijos dalies, iš kurios eksportuojama, muitinės reikalavimu bet kuriuo metu pateikti visus reikiamus dokumentus, įrodančius atitinkamų produktų statusą ir atitiktį kitiems šio protokolo ir jo 2 priedo reikalavimams.

8. Sertifikatą išduodanti muitinė imasi visų priemonių, kurių reikia produktų statusui ir atitikčiai kitiems šio protokolo bei šio priedo reikalavimams patikrinti. Šiuo tikslu ji turi teisę reikalauti pagrįstų įrodymų ir atlikti bet kokį, jos manymu, reikalingą patikrinimą. Sertifikatą išduodanti muitinė taip pat užtikrina, kad sertifikatai būtų tinkamai užpildyti. Visų pirma ji tikrina, ar produktams aprašyti skirta vieta užpildyta taip, kad neliktų vietos apgaulingiems papildomiems įrašams.

9. A. UK. judėjimo sertifikatas bendros muitų teritorijos dalies, į kurią importuojama, muitinei turi būti pateiktas per keturis mėnesius nuo dienos, kurią jį išdavė bendros muitų teritorijos dalies, iš kurios eksportuojama, muitinė.

10. A. UK. judėjimo sertifikatai, pateikti bendros muitų teritorijos dalies, į kurią importuojama, muitinei po 9 dalyje nurodyto galutinio pateikimo termino, gali būti priimti, jei tie dokumentai negalėjo būti pateikti iki nustatyto galutinio termino dėl išskirtinių aplinkybių.

11. Kitais pavėluoto pateikimo atvejais bendros muitų teritorijos dalies, į kurią importuojama, muitinė priima A. UK. judėjimo sertifikatus, jei prekės, kurioms tie sertifikatai išduoti, pateiktos tai muitinei iki 9 dalyje nurodyto galutinio pateikimo termino.

5 STRAIPSNIS

Atgaline data išduoti A. UK. judėjimo sertifikatai

1. Nepaisant 4 straipsnio 5 dalies, A. UK. judėjimo sertifikatas išskirtiniais atvejais gali būti išduodamas faktiškai eksportavus prekes, kurioms yra išduotas šis sertifikatas, arba užtikrinus jų eksportą, jei:

   a) jis nebuvo išduotas eksporto metu dėl klaidų, neapsižiūrėjimo ar ypatingų aplinkybių, arba

   b) muitinei įrodyta, kad A. UK. judėjimo sertifikatas buvo išduotas, tačiau, importuojant prekes, nebuvo priimtas dėl techninių priežasčių.

2. Siekiant įgyvendinti 1 dalies nuostatas, eksportuotojas savo prašyme turi nurodyti produktų, kuriems prašoma išduoti A. UK. judėjimo sertifikatą, eksporto vietą ir datą bei išdėstyti šio prašymo priežastis.

3. Muitinė gali išduoti A. UK. judėjimo sertifikatą atgaline data tik tuo atveju, jei muitinei įrodoma, kad prašymas išduoti sertifikatą pateiktas laikantis šio straipsnio nuostatų.

6 STRAIPSNIS

A. UK. judėjimo sertifikatų pateikimas

1. A. UK judėjimo sertifikatai pateikiami bendros muitų teritorijos dalies, į kurią importuojama, muitinei laikantis toje bendros muitų teritorijos dalyje nustatytos tvarkos. Ta muitinė gali reikalauti pateikti sertifikato vertimą. Ji taip pat gali reikalauti, kad prie importo deklaracijos būtų pridėtas importuotojo pareiškimas dėl prekių patekimo į šio protokolo 2 priedo taikymo sritį, kuri apibrėžta to priedo 1 straipsnio 1 dalyje.

2. Nedideli įrašų A. UK. judėjimo sertifikate ir dokumente, kuris pateiktas muitinei siekiant atlikti prekėms nustatytus importo formalumus, neatitikimai *ipso facto* nedaro tų sertifikatų niekinių, jeigu tinkamai nustatoma, kad sertifikatai yra išduoti pateiktoms prekėms.

3. A. UK. judėjimo sertifikatai neturėtų būti atmetami dėl akivaizdžių formalių klaidų, pavyzdžiui, spausdinimo klaidų, jei šios klaidos nesukelia abejonių dėl tuose sertifikatuose pateikiamų įrašų tikslumo.

7 STRAIPSNIS

A. UK. judėjimo sertifikatų pakeitimas

Kai prekės pateikiamos muitinės įstaigos priežiūrai vienoje bendros muitų teritorijos dalyje, pradinį A. UK. judėjimo sertifikatą turi būti įmanoma pakeisti vienu arba daugiau A. UK. judėjimo sertifikatų, pagal kuriuos visos arba kai kurios iš šių prekių būtų išsiųstos į kitą bendros muitų teritorijos vietą. Pakaitinį (-ius) A. UK. judėjimo sertifikatą (-us) išduoda muitinės įstaiga, kurios priežiūrai yra pateikti produktai.

8 STRAIPSNIS

Administracinis bendradarbiavimas

1. Valstybių narių ir Jungtinės Karalystės muitinės per Europos Komisiją vienos kitoms pateikia savo muitinių įstaigose A. UK. judėjimo sertifikatams išduoti naudojamų antspaudų pavyzdžius ir muitinių, atsakingų už šių sertifikatų patikrinimą, adresus.

2. Siekdamos užtikrinti tinkamą šio protokolo taikymą, Sąjunga ir Jungtinė Karalystė per kompetentingas muitines padeda viena kitai tikrinti A. UK. judėjimo sertifikatų autentiškumą ir juose pateiktos informacijos tikslumą.

9 STRAIPSNIS

A. UK. judėjimo sertifikatų patikrinimas

1. Paskesni A. UK. judėjimo sertifikatų patikrinimai atliekami atsitiktinės atrankos būdu arba kai bendros muitų teritorijos dalies, į kurią importuojama, muitinė turi pagrįstų abejonių dėl sertifikatų autentiškumo, atitinkamų produktų statuso ar atitikties kitiems šio protokolo ir jo priedų reikalavimams, jei dėl tokio patikrinimo kreipiamasi ne vėliau kaip per 3 metus nuo dienos, kurią bendros muitų teritorijos dalies, iš kurios eksportuojama, muitinė išdavė A. UK. judėjimo sertifikatą.

2. Taikant 1 dalies nuostatas, bendros muitų teritorijos dalies, į kurią importuojama, muitinė A. UK. judėjimo sertifikatą nusiunčia bendros muitų teritorijos dalies, iš kurios eksportuojama, muitinei, taip pat nusiunčia sąskaitą faktūrą (jei pateikta) ar šių dokumentų kopijas ir prireikus išdėsto prašymo priežastis. Kartu su patikrinimo prašymu pateikiami visi gauti dokumentai ir informacija, leidžiantys manyti, kad A. UK. judėjimo sertifikate pateikta informacija yra netiksli.

3. Patikrinimą atlieka bendros muitų teritorijos dalies, iš kurios eksportuojama, muitinė. Šiuo tikslu ji turi teisę reikalauti pagrįstų įrodymų ir atlikti bet kokį eksportuotojo apskaitos įrašų patikrinimą ar bet kokį kitą, jos manymu, būtiną patikrinimą.

4. Jei bendros muitų teritorijos dalies, į kurią importuojama, muitinė nusprendžia netaikyti 2 priede numatyto režimo atitinkamiems produktams tol, kol bus gauti patikrinimo rezultatai, importuotojui pasiūloma išleisti produktus iš muitinės su sąlyga, kad prireikus bus imtasi atsargumo priemonių.

5. Patikrinimo prašančiai muitinei apie jo rezultatus pranešama ne vėliau kaip per 10 mėnesių. Šie rezultatai turi aiškiai parodyti, ar dokumentai yra autentiški ir ar atitinkami produktai patenka į šio protokolo 2 priedo taikymo sritį, kuri apibrėžta to priedo 1 straipsnio 1 dalyje, taip pat ar jie atitinka kitus šio protokolo ir jo priedų reikalavimus.

6. Jeigu esant pagrįstų abejonių per 10 mėnesių atsakymas nepateikiamas arba jeigu atsakyme nėra pakankamai informacijos, kad būtų galima nustatyti atitinkamo dokumento autentiškumą arba tikrąjį produktų statusą, patikrinimo prašanti muitinė atsisako taikyti šiame protokole ir jo prieduose numatytą režimą.

10 STRAIPSNIS

Su patikrinimo procedūra susiję ginčai

1. Jei dėl 9 straipsnyje nustatytų patikrinimo procedūrų kyla ginčų, kurių negali tarpusavyje išspręsti patikrinimo prašanti muitinė ir už šį patikrinimą atsakinga muitinė, arba jei joms kyla klausimų dėl šio priedo aiškinimo, tie ginčai perduodami spręsti Jungtiniam komitetui.

2. Sąjungos arba Jungtinės Karalystės prašymu per 90 dienų nuo 1 dalyje nurodyto ginčo perdavimo dienos Jungtiniame komitete surengiamos konsultacijos nesutarimams išspręsti. Konsultacijų laikotarpis kiekvienu konkrečiu atveju gali būti pratęstas rašytiniu tarpusavio susitarimu. Pasibaigus šiam laikotarpiui, bendros muitų teritorijos dalies, į kurią importuojama, muitinė gali priimti sprendimą dėl atitinkamų prekių statuso.

3. Visais atvejais importuotojo ir bendros muitų teritorijos dalies, į kurią importuojama, muitinės ginčai sprendžiami pagal tos bendros muitų teritorijos dalies teisės aktus.

11 STRAIPSNIS

Nuobaudos

Bet kuriam asmeniui, kuris, siekdamas pasinaudoti šiame protokole ir jo 2 priede numatytu režimu, parengia dokumentą, kuriame pateikiama neteisinga informacija, arba imasi iniciatyvos, kad toks dokumentas būtų parengtas, taikomos nuobaudos. Tokios nuobaudos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos.

12 STRAIPSNIS

Nuostatos dėl keleivių įvežamų prekių

Keleivių iš vienos bendros muitų teritorijos dalies į kitą bendros muitų teritorijos dalį įvežamoms nekomercinės paskirties prekėms taikomas šio protokolo 2 priede numatytas režimas ir nėra reikalaujama, kad joms būtų išduotas šio priedo 3–11 straipsniuose numatytas sertifikatas, jei tas prekes deklaruojant nurodoma, kad jos patenka į 2 priedo taikymo sritį, kuri apibrėžta to priedo 1 straipsnio 1 dalyje, ir nėra jokių abejonių dėl tokios deklaracijos tikslumo.

Jungtinis komitetas reguliariai aptaria šio straipsnio įgyvendinimą ir atitinkamais atvejais priima reikiamas priemones tinkamam jo taikymui užtikrinti.

13 STRAIPSNIS

Pašto siuntos

Pašto siuntoms (įskaitant pašto siuntinius) taikomas šio protokolo 2 priede numatytas režimas ir nėra reikalaujama, kad joms būtų išduotas šio priedo 3–11 straipsniuose numatytas sertifikatas, jei ant siuntinio arba lydimuosiuose dokumentuose nėra nurodyta, kad siuntinyje esančios prekės nepatenka į šio protokolo 2 priedo taikymo sritį, kuri apibrėžta to priedo 1 straipsnio 1 dalyje. Tokia informacija nurodoma etiketėje, kurią visais tokio pobūdžio atvejais pritvirtina bendros muitų teritorijos dalies, iš kurios eksportuojama, kompetentinga muitinė.

Sąjunga parengia pirmoje pastraipoje nurodytos etiketės pavyzdį ir apie tai informuoja Jungtinį komitetą. Tokio pavyzdžio etiketę naudoti yra privaloma.

Jungtinis komitetas reguliariai aptaria šio straipsnio įgyvendinimą ir atitinkamais atvejais priima reikiamas priemones tinkamam jo taikymui užtikrinti.

4 PRIEDAS

PIRMA DALIS

APMOKESTINIMAS

1 STRAIPSNIS

Apmokestinimas

1. Sąjunga ir Jungtinė Karalystė pripažįsta ir įsipareigoja įgyvendinti gero mokesčių srities valdymo principus, įskaitant visuotinius skaidrumo, keitimosi informacija bei sąžiningo apmokestinimo standartus ir EBPO kovos su mokesčių bazės erozija ir pelno perkėlimu standartus (BEPS). Sąjunga ir Jungtinė Karalystė skatins gerą mokesčių srities valdymą, gerins tarptautinį bendradarbiavimą mokesčių srityje ir lengvins mokestinių pajamų surinkimą.

2. Kiek tai susiję su 1 dalyje nurodytais Sąjungos ir Jungtinės Karalystės įsipareigojimais, Jungtinė Karalystė toliau taiko pereinamojo laikotarpio pasibaigimo momentu taikytinas savo vidaus teisės nuostatas, kuriomis į jos nacionalinę teisę perkeliamos šios Sąjungos teisės nuostatos:

   a) Tarybos direktyva 2011/16/ES[1];

[1] 2011 m. vasario 15 d. Tarybos direktyva 2011/16/ES dėl administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje ir panaikinanti Direktyvą 77/799/EEB (OL L 64, 2011 3 11, p. 1).

b) Tarybos direktyva (ES) 2016/1164[1] ir

c) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/36/ES[2] 89 straipsnis.

3. Sąjunga ir Jungtinė Karalystė, atsižvelgdamos į G20 ir EBPO BEPS veiksmų plane nustatytą kryptį, dar kartą patvirtina savo įsipareigojimą pažaboti žalingas mokesčių priemones.

Todėl Jungtinė Karalystė dar kartą patvirtina savo įsipareigojimą laikytis 1997 m. gruodžio 1 d. Ministrų Tarybos išvadose pateikto Verslo apmokestinimo elgesio kodekso, grindžiamą tose išvadose nustatytais įgaliojimais ir kriterijais, ir su elgesio kodeksu susijusių gairių, taikytinų pereinamojo laikotarpio pasibaigimo momentu.

4. Jungtinis komitetas gali nustatyti 2 daliai įgyvendinti būtinas priemones ir tariasi visais su 3 dalies įgyvendinimu susijusiais klausimais.

5. Susitarimo dėl išstojimo 170–181 straipsniai netaikomi su šio straipsnio 1, 3 ir 4 dalių aiškinimu ir taikymu susijusiems ginčams.

---

[1] 2016 m. liepos 12 d. Tarybos direktyva (ES) 2016/1164, kuria nustatomos kovos su mokesčių vengimo praktika, tiesiogiai veikiančia vidaus rinkos veikimą, taisyklės (OL L 193, 2016 7 19, p. 1).

[2] 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/36/ES dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų ir investicinių įmonių priežiūros, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/87/EB ir panaikinamos direktyvos 2006/48/EB bei 2006/49/EB (OL L 176, 2013 6 27, p. 338).

ANTRA DALIS

APLINKOS APSAUGA

2 STRAIPSNIS

Aplinkos apsaugos lygio neregresavimas

1. Siekdamos garantuoti tinkamą bendros muitų teritorijos veikimą, Sąjunga ir Jungtinė Karalystė užtikrina, kad laikantis įstatymų, kitų teisės aktų ir praktikos nustatytas aplinkos apsaugos lygis nebūtų sumažintas iki žemesnio lygio nei numatytasis bendruosiuose standartuose, kurie pereinamojo laikotarpio pasibaigimo momentu Sąjungoje ir Jungtinėje Karalystėje yra taikytini šiose srityse: prieiga prie informacijos apie aplinką, visuomenės dalyvavimas sprendžiant su aplinka susijusius klausimus ir teisė dėl šių klausimų kreiptis į teismą; poveikio aplinkai vertinimas ir strateginis poveikio aplinkai vertinimas; pramoniniai išmetamieji teršalai; išlakos ir oro kokybės tikslai bei ribinės vertės; gamtos ir biologinės įvairovės išsaugojimas; atliekų tvarkymas; vandens aplinkos apsauga ir išsaugojimas; jūros aplinkos apsauga ir išsaugojimas; cheminių medžiagų gamybos, naudojimo, išleidimo ir šalinimo keliamo pavojaus žmogaus sveikatai ar aplinkai prevencija, mažinimas ir panaikinimas ir klimato kaita.

2. Atsižvelgdamos į savo bendruosius principus pereinamojo laikotarpio pasibaigimo momentu ir savo įsipareigojimą laikytis 1992 m. Rio deklaracijos dėl aplinkos ir plėtros, Sąjunga ir Jungtinė Karalystė, vykdydamos šiame straipsnyje nustatytus įpareigojimus, savo atitinkamus aplinkos teisės aktus rengia laikydamosi šių principų:

a) atsargumo principo;

b) principo, pagal kurį turėtų būti imamasi prevencinių veiksmų;

c) principo, pagal kurį žala aplinkai pirmiausia turėtų būti atitaisoma ten, kur yra jos šaltinis, ir

d) principo „teršėjas moka“.

3. Atsižvelgdamas į 1 dalyje nurodytus bendruosius standartus, Jungtinis komitetas priima sprendimus, kuriais nustatomi būtiniausi įpareigojimai dėl:

a) tam tikrų valstybėse į orą išmetamų teršalų kiekio mažinimo;

b) didžiausio leidžiamo sieros kiekio jūriniame kure, kuris gali būti naudojamas teritorinėse jūrose, išskirtinėse ekonominėse zonose, įskaitant nustatytą išmetamo SOx kiekio kontrolės zoną (SOx-ECA) Šiaurės ir Baltijos jūrose, ir Sąjungos valstybių narių bei Jungtinės Karalystės uostuose, ir

c) geriausių prieinamų gamybos būdų (įskaitant išmetamųjų teršalų ribines vertes), susijusių su pramoniniais išmetamaisiais teršalais.

Šie sprendimai taikomi nuo pereinamojo laikotarpio pabaigos.

4. Sąjunga ir Jungtinė Karalystė imasi reikiamų priemonių, kad įvykdytų savo atitinkamus kovos su klimato kaita įsipareigojimus pagal tarptautinius susitarimus, įskaitant tuos susitarimus, kuriais įgyvendinamos Jungtinių Tautų bendrosios klimato kaitos konvencijos, pavyzdžiui, 2015 m. Paryžiaus susitarimą.

5. Jungtinė Karalystė taiko anglies dioksido apmokestinimo sistemą, kurios veiksmingumas ir aprėptis turi atitikti bent numatytuosius Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2003/87/EB[1].

6. Sąjunga ir Jungtinė Karalystė dar kartą patvirtina savo įsipareigojimą, taikydamos savo įstatymus, kitus teisės aktus ir praktiką, deramai laikytis daugiašalių aplinkos susitarimų, prie kurių jos yra prisijungusios.

7. Susitarimo dėl išstojimo 170–181 straipsniai netaikomi su šio straipsnio aiškinimu ir taikymu susijusiems ginčams.

[1] 2003 m. spalio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/87/EB, nustatanti šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimų sistemą Sąjungoje ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 96/61/EB (OL L 275, 2003 10 25, p. 32).

3 STRAIPSNIS

Su aplinkos apsauga susijusi stebėsena ir vykdymo užtikrinimas

1. Atsižvelgiant į tai, kad Sąjungoje veiksmingą Sąjungos teisės aktų, kurie grindžiami 2 straipsnio 1 dalyje nurodytais bendraisiais standartais, taikymą pagal Sutartis užtikrina Komisija ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismas, Jungtinė Karalystė užtikrina veiksmingą 2 straipsnio ir savo įstatymų, kitų teisės aktų bei praktikos, grindžiamų tais bendraisiais standartais, taikymą, nedarydama poveikio 2 straipsnio 7 daliai.

   Jungtinė Karalystė užtikrina administracinių ir teismo procedūrų prieinamumą, kad valdžios institucijos ir visuomenės atstovai galėtų laiku imtis veiksmingų priemonių dėl jos įstatymų, kitų teisės aktų ir praktikos pažeidimų, ir numato veiksmingas teisių gynimo priemones, įskaitant laikinąsias priemones, užtikrindama, kad nuobaudos būtų veiksmingos, proporcingos bei atgrasomos ir turėtų realų atgrasomąjį poveikį.

2. Jungtinė Karalystė taiko skaidrią sistemą, pagal kurią nepriklausoma ir tinkamų išteklių turinti įstaiga ar įstaigos (toliau – nepriklausoma įstaiga) šalies viduje atlieka veiksmingą Jungtinės Karalystės įpareigojimų, nustatytų šiame straipsnyje ir 2 straipsnyje, vykdymo stebėseną, informuoja apie tų įpareigojimų vykdymą, prižiūri jį ir kontroliuoja.

Nepriklausoma įstaiga turi įgaliojimus savo iniciatyva vykdyti tyrimus dėl įtariamų pažeidimų, kuriuos yra padariusios Jungtinės Karalystės viešojo sektoriaus įstaigos ir institucijos, taip pat gauti skundus, kad galėtų vykdyti tokius tyrimus. Ji turi visus reikiamus įgaliojimus atlikti savo funkcijas, įskaitant įgaliojimus prašyti informacijos. Nepriklausoma įstaiga turi teisę iškelti bylą Jungtinės Karalystės kompetentingame teisme pagal atitinkamą teisminę procedūrą, kad būtų imtasi tinkamų teisių gynimo priemonių.

TREČIA DALIS

DARBO IR SOCIALINIAI STANDARTAI

4 STRAIPSNIS

Darbo ir socialinių standartų neregresavimas

1. Siekdamos garantuoti tinkamą bendros muitų teritorijos veikimą, Sąjunga ir Jungtinė Karalystė užtikrina, kad laikantis įstatymų, kitų teisės aktų ir praktikos nustatytas apsaugos lygis nebūtų sumažintas iki žemesnio lygio nei numatytasis bendruosiuose standartuose, kurie pereinamojo laikotarpio pasibaigimo momentu Sąjungoje ir Jungtinėje Karalystėje yra taikytini darbo ir socialinės apsaugos srityje, taip pat srityse, susijusiose su pagrindinėmis teisėmis darbe, darbuotojų sauga ir sveikata, tinkamomis darbo sąlygomis ir užimtumo standartais, informavimo ir konsultacijų teisėmis bendrovėje ir restruktūrizavimu.

2. Susitarimo dėl išstojimo 170–181 straipsniai netaikomi su šio straipsnio aiškinimu ir taikymu susijusiems ginčams.

5 STRAIPSNIS

Daugiašaliai darbo ir socialiniai standartai ir susitarimai

1. Atsižvelgdamos į tarptautinio bendradarbiavimo ir susitarimų darbo reikalų srityje, aukšto darbo bei socialinės apsaugos lygio, taip pat veiksmingos jų apsaugos svarbą, Sąjunga ir Jungtinė Karalystė puoselėja ir skatina socialinį darbuotojų ir darbdavių, savo atitinkamų organizacijų ir vyriausybių dialogą darbo reikalų srityje.

2. Sąjunga ir Jungtinė Karalystė dar kartą patvirtina savo įsipareigojimą į savo įstatymus, kitus teisės aktus ir praktiką veiksmingai perkelti Tarptautinės darbo organizacijos konvencijas ir Europos Tarybos Europos socialinės chartijos, kurią atitinkamai Jungtinė Karalystė ir valstybės narės yra ratifikavusios ir priėmusios, nuostatas.

3. Sąjunga ir Jungtinė Karalystė keičiasi informacija apie atitinkamą padėtį ir pažangą valstybėse narėse ir Jungtinėje Karalystėje ratifikuojant Tarptautinės darbo organizacijos konvencijas, kurias Tarptautinė darbo organizacija yra priskyrusi prie atnaujintų konvencijų, ir peržiūrėtą Europos socialinę chartiją bei susijusius protokolus.

4. Susitarimo dėl išstojimo 170–181 straipsniai netaikomi su šio straipsnio aiškinimu ir taikymu susijusiems ginčams.

6 STRAIPSNIS

Darbo ir socialinių standartų įgyvendinimo stebėsena ir užtikrinimas

Atsižvelgiant į tai, kad Sąjungoje veiksmingą Sąjungos teisės aktų, kurie grindžiami 4 straipsnio 1 dalyje nurodytais bendraisiais standartais, taikymą pagal Sutartis užtikrina Komisija ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismas, Jungtinė Karalystė užtikrina veiksmingą 4 straipsnio ir savo įstatymų, kitų teisės aktų bei praktikos, grindžiamų tais bendraisiais standartais, taikymą visoje savo teritorijoje, nedarant poveikio 4 straipsnio 2 daliai.

Jungtinė Karalystė taiko veiksmingą darbo inspekcijos sistemą, užtikrina administracinių ir teismo procedūrų prieinamumą, kad būtų galima imtis veiksmingų priemonių dėl jos įstatymų, kitų teisės aktų ir praktikos pažeidimų, ir numato veiksmingas teisių gynimo priemones, užtikrindama, kad nuobaudos būtų veiksmingos, proporcingos bei atgrasomos ir turėtų realų atgrasomąjį poveikį.

KETVIRTA DALIS

VALSTYBĖS PAGALBA

7 STRAIPSNIS

Valstybės pagalba

1. Siekiant išlaikyti patikimą ir nuodugnią valstybės pagalbos kontrolės sistemą, kuri padėtų užtikrinti, kad prekyba ir konkurencija nebūtų nederamai iškraipomos, kiek tai susiję su priemonėmis, kurios daro poveikį prekybai tarp bendros muitų teritorijos dalių, kuriai taikomas 2 priedas, Jungtinei Karalystei taikomos šio protokolo 8 priede išvardytos Sąjungos valstybės pagalbos teisės nuostatos. Tačiau, kiek tai susiję su tokiomis Jungtinės Karalystės institucijų priemonėmis, nuorodos į Europos Komisiją tose Sąjungos teisės nuostatose laikomos nuorodomis į 9 straipsnyje nurodytą nepriklausomą instituciją.

2. Nepaisant 1 dalies, toje dalyje nurodytos Sąjungos teisės nuostatos netaikomos Jungtinės Karalystės institucijų priemonėms, kuriomis, neviršijant nustatyto didžiausio bendro metinio paramos lygio, remiama žemės ūkio produktų gamyba ir prekyba jais Jungtinės Karalystės muitų teritorijoje, su sąlyga, kad nustatytas mažiausias procentinis tos paramos, kuriai netaikomi reikalavimai, dydis atitinka PPO sutarties dėl žemės ūkio 2 priedo nuostatas. Didžiausią bendrą metinį paramos, kuriai netaikomi reikalavimai, lygį ir mažiausią procentinį dydį nustato Jungtinis komitetas, o nustatymą reglamentuoja šio priedo 8 straipsnyje išdėstytos procedūros.

3. Šis straipsnis nedaro poveikio šio protokolo 12 straipsniui ir, kiek tai susiję su šio protokolo 12 straipsniu, – jo 14 straipsnio 4 ir 5 dalims.

8 STRAIPSNIS

7 straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros

Jungtinis komitetas nustato pradinį didžiausią bendrą metinį paramos, kuriai netaikomi reikalavimai, lygį ir pradinį mažiausią procentinį dydį, nurodytus 7 straipsnio 2 dalyje, atsižvelgdamas į naujausią turimą informaciją. Nustatant pradinį didžiausią bendrą metinį paramos, kuriai netaikomi reikalavimai, lygį atsižvelgiama į Jungtinės Karalystės būsimos paramos žemės ūkiui sistemos struktūrą, taip pat į metinį bendros išlaidų, patirtų Jungtinės Karalystės muitų teritorijoje įgyvendinant bendrą žemės ūkio politiką pagal dabartinę 2014–2020 m. DFP, sumos vidurkį. Pradinis mažiausias procentinis dydis nustatomas atsižvelgiant į Jungtinės Karalystės paramos žemės ūkiui sistemos struktūrą, taip pat pagal bendrą žemės ūkio politiką visų Sąjungoje patirtų išlaidų procentinį dydį, kuris atitiko PPO sutarties dėl žemės ūkio 2 priedo nuostatas, praneštą už atitinkamą laikotarpį.

Jungtinis komitetas koreguoja pirmoje pastraipoje nurodytą paramos lygį ir procentinį dydį, nustatytus atsižvelgiant į Jungtinės Karalystės paramos žemės ūkiui sistemos struktūrą, atsižvelgdamas į bet kokius bendros paramos sumos, teikiamos pagal bendrą žemės ūkio politiką Sąjungoje, pokyčius kiekvienoje būsimoje daugiametėje finansinėje programoje.

Jeigu Jungtinis komitetas nenustato pradinio paramos lygio ir procentinio dydžio pagal pirmą pastraipą arba nepakoreguoja paramos lygio ir procentinio dydžio pagal antrą pastraipą atitinkamai iki pereinamojo laikotarpio pabaigos arba per vienus metus nuo būsimos daugiametės finansinės programos įsigaliojimo, 7 straipsnio 2 dalies taikymas sustabdomas tol, kol Jungtinis komitetas nustatys arba pakoreguos paramos lygį ir procentinį dydį.

9 STRAIPSNIS

Nepriklausoma institucija

1. Jungtinė Karalystė įsteigia funkciškai nepriklausomą instituciją (toliau – nepriklausoma institucija) arba užtikrina, kad toliau veiktų jau įsteigta tokia institucija. Nepriklausoma institucija, atlikdama savo pareigas ir naudodamasi savo įgaliojimais, turi būtinas nepriklausomumo nuo politinės ar kitos išorės įtakos garantijas ir veikia nešališkai.

2. Kiek tai susiję su Jungtinės Karalystės institucijų priemonėmis, kurioms taikoma 7 straipsnio 1 dalis, nepriklausomos institucijos įgaliojimai ir funkcijos turi būti lygiaverčiai Europos Komisijos, veikiančios pagal šio protokolo 8 priede išvardytas Sąjungos valstybės pagalbos teisės nuostatas, įgaliojimams ir funkcijoms. Nepriklausomai institucijai suteikiami reikiami ištekliai, kad pagal 7 straipsnio 1 dalį ji galėtų visapusiškai taikyti šio protokolo 8 priede išvardytas Sąjungos valstybės pagalbos teisės nuostatas ir užtikrinti tinkamą jų taikymo kontrolę. Šie ištekliai apima žmogiškuosius, techninius ir finansinius išteklius, patalpas ir infrastruktūrą.

3. Nepriklausomos institucijos sprendimai Jungtinei Karalystei ir jos teritorijoje turi tokią pačią teisinę galią kaip ir panašūs Europos Komisijos, veikiančios pagal šio protokolo 8 priede išvardytas Sąjungos valstybės pagalbos teisės nuostatas, sprendimai Sąjungoje bei jos valstybėse narėse.

10 STRAIPSNIS

Bendradarbiavimas

1. Siekdamos užtikrinti nuoseklią valstybės pagalbos srities priežiūrą visoje bendroje muitų teritorijoje, Europos Komisija ir nepriklausoma institucija bendradarbiauja.

2. Europos Komisija ir nepriklausoma institucija:

   a) keičiasi informacija ir nuomonėmis dėl šio protokolo 8 priede išvardytų Sąjungos valstybės pagalbos teisės nuostatų įgyvendinimo, taikymo ir aiškinimo, ir

   b) kiekvienu konkrečiu atveju teikia informaciją ir keičiasi nuomonėmis dėl atskirų valstybės pagalbos atvejų, kurie daro poveikį prekybai tarp bendros muitų teritorijos dalių, kuriai taikomas šio protokolo 2 priedas. Europos Komisija ir nepriklausoma institucija keičiasi šia informacija, atsižvelgdamos į profesinių ir verslo paslapčių reikalavimais nustatytus apribojimus.

3. Jei nepriklausoma institucija nusprendžia pradėti SESV 108 straipsnio 2 dalies pirmoje ir antroje pastraipose nurodytą procedūrą dėl Jungtinės Karalystės institucijų priemonių, kurioms taikoma 7 straipsnio 1 dalis, nepriklausoma institucija apie tą sprendimą praneša Europos Komisijai ir suteikia jai galimybę pateikti savo pastabų laikantis Tarybos reglamente (ES) 2015/1589[1] nustatytų terminų.

4. Nepriklausoma institucija konsultuojasi su Europos Komisija dėl visų sprendimų, kuriuos ji ketina priimti pagal 7 straipsnio 1 dalį ir 9 straipsnį, projektų. Europos Komisija ne vėliau kaip per 3 mėnesius praneša apie savo nuomonę, o nepriklausoma institucija, prieš priimdama sprendimą, kuo labiau atsižvelgia į tą nuomonę. Skubos atvejais nepriklausoma institucija gali paprašyti Komisijos kuo greičiau pateikti savo nuomonę.

Jei pirmoje pastraipoje nurodytu laikotarpiu Europos Komisija nusprendžia, kad nuomonei parengti jai reikia daugiau informacijos, ji nepriklausomai institucijai gali pateikti prašymą suteikti papildomos informacijos. To laikotarpio skaičiavimas sustabdomas nuo Europos Komisijos prašymo pateikimo dienos ir pradedamas skaičiuoti iš naujo nuo dienos, kai gaunamas nepriklausomos institucijos atsakymas.

Nepriklausoma institucija sprendimo projekto nepriima tol, kol Europos Komisija nepateikia savo nuomonės pagal pirmą pastraipą.

---

[1] 2015 m. liepos 13 d. Tarybos reglamentas (ES) 2015/1589, nustatantis išsamias Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 108 straipsnio taikymo taisykles (OL L 248, 2015 9 24, p. 9).

11 STRAIPSNIS

Jungtinės Karalystės teismai

1. Atsižvelgiant į tai, kad pagal Sutartis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo jurisdikcijai priklauso bylos dėl Europos Komisijos teisės aktų valstybės pagalbos srityje, ir, kiek tai susiję su Jungtinės Karalystės institucijų priemonėmis, kurioms taikoma šio priedo 7 straipsnio 1 dalis, Jungtinė Karalystė užtikrina, kad Jungtinės Karalystės teismai būtų kompetentingi:

   a) tikrinti, ar Jungtinės Karalystės institucijos laikosi SESV 108 straipsnio 3 dalyje nustatytos prievolės pranešti apie siūlomą priemonę ir jos neįgyvendinti tol, kol nepriklausoma institucija neduoda leidimo, ir užtikrinti tos prievolės laikymąsi;

   b) tikrinti, ar nepriklausomos institucijos priimti sprendimai atitinka šio protokolo 8 priede išvardytas Sąjungos valstybės pagalbos teisės nuostatas;

   c) tikrinti, ar Jungtinės Karalystės institucijos laikosi nepriklausomos institucijos priimto sprendimo, užtikrinti to sprendimo laikymąsi ir skirti nuobaudas už jo nesilaikymą;

   d) priimti sprendimus bylose dėl ieškinių dėl nepriklausomos institucijos neveikimo ir nurodyti nepriklausomai institucijai imtis veiksmų, ir

   e) priimti sprendimus bylose dėl individualių ieškinių dėl žalos atlyginimo ir priteisti tokios žalos atlyginimą.

2. Europos Komisija ir suinteresuotosios šalys dėl tokių atvejų turi teisę pareikšti ieškinį Jungtinės Karalystės teismuose.

Pirmoje pastraipoje terminas „suinteresuotosios šalys“ turi tą pačią reikšmę, kokia jis vartojamas šio protokolo 8 priede išvardytose Sąjungos valstybės pagalbos teisės nuostatose.

3. 1 dalyje nurodytais atvejais Europos Komisija turi teisę įstoti į bylas, kurias Jungtinėje Karalystės teismuose iškėlė nepriklausoma institucija ar bet kuri suinteresuotoji šalis.

12 STRAIPSNIS

Skaidrumas

Nedarant poveikio šio protokolo 8 priede išvardytoms Sąjungos valstybės pagalbos teisės nuostatoms, Jungtinė Karalystė taiko pagalbos, kurios lėšomis finansuojamos 500 000 EUR viršijančios individualios valstybės pagalbos dotacijos, skaidrumo sistemą.

13 STRAIPSNIS

Konsultacijos

1. Jei Sąjunga mano, kad Jungtinei Karalystei taikant arba įgyvendinant 7 straipsnį ir 9–12 straipsnius gali būti rimtai pakenkta vienodoms konkurencijos tarp bendros muitų teritorijos dalių sąlygoms, ji gali prašyti pasikonsultuoti su Jungtiniu komitetu, siekdama surasti abiem pusėms priimtiną sprendimą.

2. Konsultacijos vyksta remiantis raštu pateiktu prašymu, kuriame paaiškinamos priežastys, kodėl Sąjunga prašo konsultacijų. Jungtinis komitetas posėdį surengia per 30 dienų nuo prašymo pateikimo dienos.

3. Jei per 30 dienų nuo 2 dalyje nurodyto Jungtinio komiteto posėdžio abiem pusėms priimtino sprendimo Jungtiniame komitete nerandama, Sąjunga gali pagal 14 straipsnį priimti laikinąsias priemones.

14 STRAIPSNIS

Laikinosios priemonės

1. Sąjunga turi teisę, pranešusi Jungtinei Karalystei, imtis atitinkamų taisomųjų priemonių:

   a) pagal 13 straipsnio 3 dalį arba

   b) jei Sąjunga mano, kad Jungtinė Karalystė neįvykdė savo pareigų pagal šio priedo 7 straipsnį ir 9–12 straipsnius, ir Sąjunga pradėjo konsultacijas Jungtiniame komitete pagal Susitarimo dėl išstojimo 169 straipsnį, su sąlyga, kad Sąjunga mano, kad dėl to, kad Jungtinė Karalystė pareigų neįvykdė, gali būti pakenkta vienodoms konkurencijos tarp bendros muitų teritorijos dalių sąlygoms;

2. 1 dalies b punkte nurodytu atveju atitinkamos taisomosios priemonės, kurių ėmėsi Sąjunga, gali įsigalioti ne anksčiau kaip praėjus 30 dienų nuo tos dienos, kurią Sąjunga pranešė Jungtinei Karalystei.

3. Atitinkamos taisomosios priemonės, kurių ėmėsi Sąjunga, nebetaikomos, kai:

   a) Sąjunga įsitikina, kad rizika, kylanti vienodoms konkurencijos tarp bendros muitų teritorijos dalių sąlygoms, buvo pašalinta, arba

b) pagal Susitarimo dėl išstojimo 170 straipsnį arbitražui nagrinėti pateiktais atvejais arbitražo kolegija nusprendė, kad Jungtinė Karalystė įvykdė savo pareigas pagal šio priedo 7 straipsnį ir 9–12 straipsnius.

15 STRAIPSNIS

Koordinavimas

1. Nepriklausomos institucijos naudojimasis savo įgaliojimais pagal šio priedo 9 straipsnį, kiek tai susiję su Jungtinės Karalystės institucijų priemonėmis, kurioms taikoma šio priedo 7 straipsnio 1 dalis, nedaro poveikio Europos Komisijos įgaliojimams pagal šio protokolo 14 straipsnio 4 dalį, kiek tai susiję su šio protokolo 12 straipsniu.

Visų pirma:

a) nepriklausomos institucijos sprendimas neturi sukelti teisėtų lūkesčių pagal Sąjungos teisę, kiek tai susiję su šio protokolo 12 straipsnio taikymu;

b) jei Europos Komisija, veikdama pagal šio protokolo 12 straipsnį, ir nepriklausoma institucija, veikdama pagal šio priedo 7 straipsnio 1 dalį ir 9 straipsnį, priima sprendimus dėl tos pačios Jungtinės Karalystės institucijų priemonės, nepriklausomos institucijos sprendimas nedaro poveikio Europos Komisijos sprendimo, priimto pagal šio protokolo 14 straipsnio 5 dalį, teisinei galiai Jungtinėje Karalystėje.

2. Jei nepriklausoma institucija kokiu nors būdu sužino apie Jungtinės Karalystės institucijų priemonę, kuriai gali būti taikoma ir šio protokolo 12 straipsnio 1 dalis, ir šio priedo 7 straipsnio 1 dalis, ji gali neoficialiai pasitarti su Europos Komisija, ar, šios nuomone, minėtajai priemonei turi būti taikoma šio protokolo 12 straipsnio 1 dalis.

PENKTA DALIS

KONKURENCIJA

16 STRAIPSNIS

Principai

Sąjunga ir Jungtinė Karalystė pripažįsta, kad jų prekybos ir investicijų santykiams svarbi laisva ir neiškraipyta konkurencija. Sąjunga ir Jungtinė Karalystė pripažįsta, kad antikonkurencinė verslo praktika, koncentracija tarp įmonių ir valstybės kišimasis gali iškreipti tinkamą rinkų veikimą ir mažinti prekybos liberalizavimo teikiamą naudą.

Ši dalis nedaro poveikio konkrečioms Sąjungoje pagal SESV 42 straipsnį žemės ūkio produktams taikytinoms nuostatoms ir lygiaverčiams Jungtinėje Karalystėje taikytiniems įstatymams, kitiems teisės aktams ir praktikai.

17 STRAIPSNIS

Įmonių susitarimai

1. Tuo atveju, kai gali būti daromas poveikis prekybai tarp Sąjungos ir Jungtinės Karalystės, draudžiami: visi įmonių susitarimai, įmonių asociacijų sprendimai ir suderinti veiksmai, kurių tikslas arba padarinys yra konkurencijos trukdymas, ribojimas arba iškraipymas, ypač veiksmai, kuriais:

   a) tiesiogiai ar netiesiogiai nustatomos pirkimo ar pardavimo kainos arba kokios nors kitos prekybos sąlygos;

   b) ribojama arba kontroliuojama gamyba, rinkos, technikos raida arba investicijos;

   c) dalijamasi rinkomis arba tiekimo šaltiniais;

   d) lygiaverčiams sandoriams su kitais prekybos partneriais taikomos nevienodos sąlygos, dėl ko jie patenka į konkurencijos atžvilgiu nepalankią padėtį;

   e) sutartys sudaromos tik kitoms šalims priimant papildomus įsipareigojimus, kurių pobūdis arba komercinė paskirtis neturi nieko bendra su tokių sutarčių dalyku.

2. Visi pagal šį straipsnį draudžiami susitarimai arba sprendimai savaime yra negaliojantys.

3. Tačiau šio straipsnio 1 dalies nuostatos gali būti paskelbtos netaikytinomis:

– įmonių susitarimams arba tokių susitarimų rūšims;

– įmonių asociacijų sprendimams arba tokių sprendimų rūšims;

– suderintiems veiksmams arba tokių veiksmų rūšims,

kurie padeda tobulinti prekių gamybą ar paskirstymą arba skatinti techninę ar ekonominę pažangą, sudarant sąlygas vartotojams teisingai dalytis gaunama nauda, ir kurie:

a) atitinkamoms įmonėms nenustato jokių apribojimų, nebūtinų šiems tikslams pasiekti;

b) nesuteikia tokioms įmonėms galimybės panaikinti konkurenciją didelei atitinkamų produktų daliai.

18 STRAIPSNIS

Piktnaudžiavimas dominuojančia padėtimi

Draudžiamas bet koks vienos ar kelių įmonių piktnaudžiavimas dominuojančia padėtimi visoje Sąjungos ir Jungtinės Karalystės teritorijoje arba didelėje jos dalyje, galintis paveikti prekybą tarp Sąjungos ir Jungtinės Karalystės.

Toks piktnaudžiavimas konkrečiai gali būti:

a) nesąžiningų pirkimo ar pardavimo kainų arba kokių nors kitų nesąžiningų prekybos sąlygų tiesioginis ar netiesioginis nustatymas;

b) gamybos, rinkų arba technikos raidos ribojimas pažeidžiant vartotojų interesus;

c) nevienodų sąlygų taikymas lygiaverčiams sandoriams su kitais prekybos partneriais, dėl ko jie patenka į konkurencijos atžvilgiu nepalankią padėtį;

d) vertimas sudaryti sutartis kitoms šalims prisiimant papildomus įsipareigojimus, kurių pobūdis ir komercinė paskirtis neturi nieko bendra su tokių sutarčių dalyku.

19 STRAIPSNIS

Koncentracija tarp įmonių

Koncentracija tarp įmonių, apie kurią reikia pranešti Jungtinei Karalystei arba Sąjungai arba vienai ar kelioms jos valstybėms narėms, dėl kurios gali kilti didelių kliūčių veiksmingai konkurencijai arba ji gali labai sumažėti, ypač užėmus dominuojančią padėtį ar ją sustiprinus, laikoma nesuderinama, jei ji veikia prekybą tarp Sąjungos ir Jungtinės Karalystės, išskyrus atvejus, kai pasiūlomos ar nustatomos teisių gynimo priemonės, kad būtų tinkamai išspręstos nustatytos konkurencijos problemos.

20 STRAIPSNIS

Valstybinės įmonės, įmonės, kurioms suteiktos specialiosios ar išimtinės teisės arba privilegijos, ir paskirtosios monopolijos

1. Sąjunga ir Jungtinė Karalystė užtikrina, kad valstybinėms įmonėms ir įmonėms, kurioms valstybės narės arba Jungtinė Karalystė suteikė specialiąsias ar išimtines teises, nebūtų priimtos arba toliau taikomos jokios priemonės, kurios prieštarautų 17, 18 ir 19 straipsniuose išdėstytoms taisyklėms.

2. Įmonėms, kurioms patikėta teikti visuotinės ekonominės svarbos paslaugas, arba pajamų gaunančioms monopolinėms įmonėms taikomos 17, 18 ir 19 straipsniuose išdėstytos taisyklės, jeigu taikant tas taisykles nei teisiškai, nei faktiškai nekliudoma atlikti konkrečių joms pavestų užduočių. Prekybos plėtojimui neturi būti daroma tokio poveikio, kuris prieštarautų Sąjungos ir Jungtinės Karalystės interesams.

21 STRAIPSNIS

Aiškinimas

Sąjunga ir Jungtinė Karalystė įgyvendina ir taiko šio priedo 17–20 straipsnius tiek, kiek jie atspindi Sąjungos teisės sąvokas, o jų aiškinimą grindžia kriterijais, nustatytais taikant SESV 101, 102 ir 106 straipsnius, ir visais atitinkamais aktais, kuriuos priėmė Sąjungos institucijos, įstaigos, organai ar agentūros, įskaitant Sąjungoje taikytinas sistemas, gaires, pranešimus ir kitus aktus.

22 STRAIPSNIS

Įgyvendinimas

1. Sąjunga ir Jungtinė Karalystė imasi visų reikiamų priemonių, kuriomis užtikrinama, kad jų atitinkamomis konkurencijos taisyklėmis būtų veiksmingai sprendžiamos 17–20 straipsniuose nustatytos visų rūšių praktikos keliamos problemos.

   Visų pirma Jungtinė Karalystė priima arba toliau taiko konkurencijos įstatymą, kuriuo veiksmingai sprendžiamos 17–20 straipsniuose nustatytos visų rūšių praktikos keliamos problemos.

2. Sąjunga ir Jungtinė Karalystė užtikrina, kad jų atitinkamose teritorijose būtų vykdomos 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodytos taisyklės.

Taikydama pirmą pastraipą, Jungtinė Karalystė įsteigia funkciškai nepriklausomą instituciją (toliau – nepriklausoma institucija) arba užtikrina, kad toliau veiktų jau įsteigta tokia institucija. Nepriklausoma institucija turi turėti būtinas nepriklausomumo nuo politinės ar kitos išorės įtakos garantijas ir galėti atlikti savo pareigas ir naudotis savo įgaliojimais nešališkai. Jai suteikiami visi reikiami įgaliojimai ir ištekliai, kad ji galėtų visapusiškai taikyti 1 dalyje nurodytą konkurencijos įstatymą ir užtikrinti veiksmingą jo vykdymą.

3. Jungtinė Karalystė taiko 1 dalyje nurodytą konkurencijos įstatymą skaidriai ir nediskriminuodama, laikydamasi proceso sąžiningumo principų ir gerbdama susijusių įmonių teises į gynybą, nepriklausomai nuo jų nacionalinės priklausomybės ar nuosavybės statuso.

23 STRAIPSNIS

Bendradarbiavimas

1. Siekdamos stiprinti veiksmingą konkurencijos teisės vykdymo užtikrinimą, Sąjunga ir Jungtinė Karalystė pripažįsta, kad joms abiem svarbu skatinti bendradarbiavimą plėtojant konkurencijos politiką ir tiriant antimonopolines ir susijungimų bylas.

2. Taikant 1 dalį, Sąjungos ir Jungtinės Karalystės konkurencijos institucijos stengiasi, kai įmanoma ir tinkama, koordinuoti savo vykdymo užtikrinimo veiklą, susijusią su tomis pačiomis ar susijusiomis bylomis.

3. Kad būtų lengviau bendradarbiauti, kaip nurodyta 1 dalyje, Sąjungos ir Jungtinės Karalystės konkurencijos institucijos gali keistis informacija.

4. Įgyvendindamos šio straipsnio tikslus, Sąjunga ir Jungtinė Karalystė arba Sąjungos ir Jungtinės Karalystės konkurencijos institucijos gali sudaryti atskirus susitarimus arba susitarti dėl atskiros konkurencijos institucijų bendradarbiavimo sistemos.

24 STRAIPSNIS

Stebėsena ir ginčų sprendimas

1. Atsižvelgiant į tai, kad Sąjungoje veiksmingą vykdymo užtikrinimą pagal Sutartis užtikrina Komisija ir Teisingumo Teismas, Jungtinė Karalystė užtikrina veiksmingą 17–20 straipsnių nuostatų vykdymo užtikrinimą ir nesumažina savo konkurencijos įstatymų, kitų teisės aktų bei praktikos vykdymo užtikrinimo valstybės ir privačiuoju lygmenimis veiksmingumo. Visų pirma Jungtinė Karalystė užtikrina administracinių ir teismo procedūrų prieinamumą, kad būtų galima laiku imtis veiksmingų priemonių dėl pažeidimų, ir numato veiksmingą teisinę gynybą, įskaitant laikinąsias priemones, užtikrindama, kad nuobaudos būtų veiksmingos, proporcingos bei atgrasomos ir turėtų realų atgrasomąjį poveikį.

2. Susitarimo dėl išstojimo 170–181 straipsniai netaikomi su šio priedo 16–23 straipsnių aiškinimu ir taikymu susijusiems ginčams.

ŠEŠTA DALIS

VALSTYBĖS VALDOMOS ĮMONĖS, ĮMONĖS, KURIOMS SUTEIKTOS SPECIALIOSIOS TEISĖS IR PRIVILEGIJOS,
IR PASKIRTOSIOS MONOPOLIJOS

25 STRAIPSNIS

Neutralus reguliavimas

1. Sąjunga ir Jungtinė Karalystė laikosi atitinkamų tarptautinių standartų, įskaitant, *inter alia*, EBPO rekomendacijas dėl valstybės valdomų įmonių valdymo, ir juos kuo geriau panaudoja.

2. Kiekviena Sąjungoje arba Jungtinėje Karalystėje įsteigta ar toliau veikianti reguliavimo institucija arba funkcinis subjektas turi:

   a) būti nepriklausoma (-as) nuo visų jos (jo) reguliuojamų įmonių ir nebūti joms atskaitinga (-as), siekiant užtikrinti reguliavimo funkcijos veiksmingumą, ir

   b) panašiomis aplinkybėmis veikti nešališkai visų jos (jo) reguliuojamų įmonių atžvilgiu.

3. Sąjunga ir Jungtinė Karalystė užtikrina, kad įstatymų ir kitų teisės aktų vykdymas būtų užtikrinamas nuosekliai ir nediskriminuojant.

_____

5 PRIEDAS

6 STRAIPSNIO 2 DALYJE IR 10 STRAIPSNYJE NURODYTOS SĄJUNGOS TEISĖS NUOSTATOS

1. Bendrieji muitų aspektai[1]

– 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas[2]

– 1997 m. kovo 13 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 515/97 dėl valstybių narių administracinių institucijų tarpusavio pagalbos ir dėl pastarųjų bei Komisijos bendradarbiavimo, siekiant užtikrinti teisingą muitinės ir žemės ūkio teisės aktų taikymą[3]

– 2010 m. kovo 16 d. Tarybos direktyva 2010/24/ES dėl savitarpio pagalbos vykdant reikalavimus, susijusius su mokesčiais, muitais ir kitomis priemonėmis[4]

---

1 Antraštės ir paantraštės šiame priede yra tik orientacinės.
2 OL L 269, 2013 10 10, p. 1.
3 OL L 82, 1997 3 22, p. 1.
4 OL L 84, 2010 3 31, p. 1.

2. Sąjungos finansinių interesų apsauga

Taikant šiame skirsnyje išvardytus teisės aktus tinkamas Jungtinės Karalystės muitų surinkimas, kiek tai susiję su Šiaurės Airija, laikomas Sąjungos finansinių interesų apsaugos dalimi.

– 2013 m. rugsėjo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 883/2013 dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų tyrimų ir kuriuo panaikinami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1073/1999 ir Tarybos reglamentas (Euratomas) Nr. 1074/1999[1]

– 1995 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 2988/95 dėl Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos[2]

3. Prekybos statistika

– 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 638/2004 dėl prekybos prekėmis tarp valstybių narių Bendrijos statistinių duomenų, panaikinantis Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 3330/91[3]

[1] OL L 248, 2013 9 18, p. 1.
[2] OL L 312, 1995 12 23, p. 1.
[3] OL L 102, 2004 4 7, p. 1.

– 2009 m. gegužės 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 471/2009 dėl Bendrijos statistikos, susijusios su išorės prekyba su ES nepriklausančiomis šalimis, ir panaikinantis Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1172/95[1]

4. Bendrieji su prekyba susiję aspektai

– 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 978/2012, kuriuo taikoma bendrųjų muitų tarifų lengvatų sistema ir panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 732/2008[2]

– 2015 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/479 dėl bendrų eksporto taisyklių[3]

– 2015 m. birželio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/936 dėl tekstilės gaminių, kuriems netaikomos dvišalės sutartys, protokolai ar kiti susitarimai arba kitos konkrečios Sąjungos importo taisyklės, bendrųjų importo iš tam tikrų trečiųjų šalių taisyklių[4]

[1] OL L 152, 2009 6 16, p. 23.
[2] OL L 303, 2012 10 31, p. 1.
[3] OL L 83, 2015 3 27, p. 34.
[4] OL L 160, 2015 6 25, p. 1.

– 2017 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/821, kuriuo nustatomos alavo, tantalo, volframo, jų rūdų ir aukso iš konfliktinių ir didelės rizikos zonų Sąjungos importuotojų prievolės dėl išsamaus tiekimo grandinės patikrinimo[1]

– 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1215/2009, nustatantis išskirtines prekybos priemones, skirtas Europos Sąjungos stabilizavimo ir asocijavimo procese dalyvaujančioms arba su juo susijusioms šalims ir teritorijoms (Vakarų Balkanams)[2]

– 2017 m. rugsėjo 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/1566 dėl laikinųjų autonominių prekybos priemonių Ukrainai, kuriomis papildomos prekybos lengvatos, taikomos pagal Asociacijos susitarimą, nustatymo[3]

– Įsipareigojimai, kylantys iš tarptautinių susitarimų, kuriuos yra sudariusi Sąjunga arba valstybės narės, veikdamos jos vardu, arba Sąjunga ir jos valstybės narės, veikdamos kartu, tiek, kiek jie susiję su Sąjungos ir trečiųjų šalių prekyba prekėmis.

---

1 OL L 130, 2017 5 19, p. 1.
2 OL L 328, 2009 12 15, p. 1.
3 OL L 254, 2017 9 30, p. 1.

5. Prekybos apsaugos priemonės

– 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/1036 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių[1]

– 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/1037 dėl apsaugos nuo subsidijuoto importo iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių[2]

– 2015 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/478 dėl bendrų importo taisyklių[3]

– 2015 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/755 dėl bendrų importo iš tam tikrų trečiųjų šalių taisyklių[4]

– 2015 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/476 dėl priemonių, kurių gali imtis Sąjunga remdamasi PPO ginčų sprendimo tarybos patvirtinta ataskaita antidempingo ir apsaugos nuo subsidijavimo klausimais[5]

[1] OL L 176, 2016 6 30, p. 21.
[2] OL L 176, 2016 6 30, p. 55.
[3] OL L 83, 2015 3 27, p. 16.
[4] OL L 123, 2015 5 19, p. 33.
[5] OL L 83, 2015 3 27, p. 6.

– 2015 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/477 dėl priemonių, kurių gali imtis Sąjunga, atsižvelgdama į antidempingo ir subsidijų draudimo priemonių bei apsaugos priemonių bendrąjį poveikį[1]

6. Reglamentai dėl dvišalės apsaugos priemonių

– 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 654/2014 dėl Europos Sąjungos teisių taikyti tarptautines prekybos taisykles ir užtikrinti šių taisyklių vykdymą, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 3286/94, nustatantis Bendrijos procedūras bendros prekybos politikos srityje siekiant užtikrinti Bendrijos teisių pagal tarptautinės prekybos taisykles, visų pirma tas, kurios nustatytos Pasaulio prekybos organizacijoje, įgyvendinimą[2]

– 2015 m. liepos 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/1145 dėl apsaugos priemonių, numatytų Europos ekonominės bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarime[3]

– 2015 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/475 dėl apsaugos priemonių, numatytų Europos ekonominės bendrijos ir Islandijos Respublikos susitarime[4]

1 OL L 83, 2015 3 27, p. 11.
2 OL L 189, 2014 6 27, p. 50.
3 OL L 191, 2015 7 17, p. 1.
4 OL L 83, 2015 3 27, p. 1.

– 2015 m. birželio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/938 dėl apsaugos priemonių, numatytų Europos ekonominės bendrijos ir Norvegijos Karalystės susitarime[1]

– 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 332/2014 dėl tam tikros Europos Bendrijų bei jų valstybių narių ir Serbijos Respublikos stabilizacijos ir asociacijos susitarimo taikymo tvarkos[2]

– 2015 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/752 dėl tam tikros Europos Bendrijų bei jų valstybių narių ir Juodkalnijos Respublikos stabilizacijos ir asociacijos susitarimo taikymo tvarkos[3]

– 2013 m. sausio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 19/2013, kuriuo įgyvendinama Europos Sąjungos bei jos valstybių narių ir Kolumbijos bei Peru prekybos susitarimo dvišalė apsaugos sąlyga ir bananų importo stabilizavimo priemonė[4]

1 OL L 160, 2015 6 25, p. 57.
2 OL L 103, 2014 4 5, p. 10.
3 OL L 123, 2015 5 19, p. 16.
4 OL L 17, 2013 1 19, p. 1.

– 2013 m. sausio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 20/2013, kuriuo įgyvendinama Susitarimo, kuriuo steigiama Europos Sąjungos bei jos valstybių narių ir Centrinės Amerikos asociacija, dvišalė apsaugos sąlyga ir bananų importo stabilizavimo priemonė[1]

– 2016 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/400, kuriuo įgyvendinama Europos Sąjungos ir Europos atominės energijos bendrijos bei jų valstybių narių ir Moldovos Respublikos asociacijos susitarime numatyta apsaugos sąlyga ir kovos su priemonių vengimu tvarka[2]

– 2016 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/401, kuriuo įgyvendinama Europos Sąjungos ir Europos atominės energijos bendrijos bei jų valstybių narių ir Gruzijos asociacijos susitarime numatyta kovos su priemonių vengimu tvarka[3]

---

1 OL L 17, 2013 1 19, p. 13.
2 OL L 77, 2016 3 23, p. 53.
3 OL L 77, 2016 3 23, p. 62.

– 2015 m. birželio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/941 dėl tam tikros tvarkos taikant Europos Bendrijų bei jų valstybių narių ir buvusiosios Jugoslavijos Respublikos Makedonijos stabilizacijos ir asociacijos susitarimą[1]

– 2015 m. birželio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/940 dėl tam tikros tvarkos taikant Europos Bendrijų bei jų valstybių narių ir Bosnijos ir Hercegovinos stabilizacijos ir asociacijos susitarimą ir taikant Europos bendrijos ir Bosnijos ir Hercegovinos laikinąjį susitarimą dėl prekybos ir su prekyba susijusių klausimų[2]

– 2015 m. birželio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/939 dėl tam tikros tvarkos taikant Europos Bendrijų bei jų valstybių narių ir Albanijos Respublikos stabilizacijos ir asociacijos susitarimą[3]

[1] OL L 160, 2015 6 25, p. 76.
[2] OL L 160, 2015 6 25, p. 69.
[3] OL L 160, 2015 6 25, p. 62.

– 2011 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 511/2011, kuriuo įgyvendinama Europos Sąjungos bei jos valstybių narių ir Korėjos Respublikos laisvosios prekybos susitarimo dvišalė apsaugos sąlyga[1]

– 2017 m. vasario 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/355 dėl tam tikros Europos Sąjungos bei Europos atominės energijos bendrijos ir Kosovo* stabilizacijos ir asociacijos susitarimo taikymo tvarkos[2]

– 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/1076, kuriuo taikoma prekybos tam tikrų valstybių, kurios yra Afrikos, Karibų jūros ir Ramiojo vandenyno (AKR) valstybių grupės dalis, kilmės produktais tvarka, nustatyta susitarimais, kuriais sudaromi ekonominės partnerystės susitarimai arba ketinama juos sudaryti[3]

7. Kitos

– 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 816/2006 dėl patentų, susijusių su farmacijos produktų, eksportuojamų į šalis, turinčias problemų visuomenės sveikatos srityje, gamyba, priverstinio licencijavimo[4]

---

1 OL L 145, 2011 5 31, p. 19.
2 OL L 57, 2017 3 3, p. 59.
* Šis pavadinimas nekeičia pozicijų dėl statuso ir atitinka JT ST rezoliuciją 1244 (1999) bei Tarptautinio Teisingumo Teismo nuomonę dėl Kosovo nepriklausomybės deklaracijos.
3 OL L 185, 2016 7 8, p. 1.
4 OL L 157, 2006 6 9, p. 1.

8. Prekės. Bendrosios nuostatos

– 2015 m. rugsėjo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/1535, kuria nustatoma informacijos apie techninius reglamentus ir informacinės visuomenės paslaugų taisykles teikimo tvarka[1], išskyrus nuostatas, susijusias su informacinės visuomenės paslaugų taisyklėmis

– 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1025/2012 dėl Europos standartizacijos, kuriuo iš dalies keičiamos Tarybos direktyvos 89/686/EEB ir 93/15/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 94/9/EB, 94/25/EB, 95/16/EB, 97/23/EB, 98/34/EB, 2004/22/EB, 2007/23/EB, 2009/23/EB ir 2009/105/EB ir panaikinamas Tarybos sprendimas 87/95/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 1673/2006/EB[2]

– 2008 m. liepos 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 765/2008, nustatantis su gaminių prekyba susijusius akreditavimo ir rinkos priežiūros reikalavimus ir panaikinantis Reglamentą (EEB) Nr. 339/93[3]

[1] OL L 241, 2015 9 17, p. 1.
[2] OL L 316, 2012 11 14, p. 12.
[3] OL L 218, 2008 8 13, p. 30.

– 2008 m. liepos 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 768/2008/EB dėl bendrosios gaminių pardavimo sistemos ir panaikinantis Sprendimą 93/465/EEB[1]

– 2008 m. liepos 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 764/2008, nustatantis procedūras, susijusias su tam tikrų nacionalinių techninių taisyklių taikymu kitoje valstybėje narėje teisėtai parduodamiems gaminiams, ir panaikinantis Sprendimą Nr. 3052/95/EB[2]

– 2001 m. gruodžio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/95/EB dėl bendros gaminių saugos[3]

– 1998 m. gruodžio 7 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2679/98 dėl vidaus rinkos funkcionavimo, susijusio su laisvu prekių judėjimu tarp valstybių narių[4]

– 1985 m. liepos 25 d. Tarybos direktyva 85/374/EEB dėl valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių atsakomybę už gaminius su trūkumais, derinimo[5]

1 OL L 218, 2008 8 13, p. 82.
2 OL L 218, 2008 8 13, p. 21.
3 OL L 11, 2002 1 15, p. 4.
4 OL L 337, 1998 12 12, p. 8.
5 OL L 210, 1985 8 7, p. 29.

9. Motorinės transporto priemonės, įskaitant žemės ūkio ir miškų ūkio traktorius

– 1970 m. vasario 6 d. Tarybos direktyva 70/157/EEB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių leistiną motorinių transporto priemonių garso lygį ir dujų išmetimo sistemas, suderinimo[1]

– 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 540/2014 dėl variklinių transporto priemonių ir keičiamųjų triukšmo slopinimo sistemų garso lygio, kuriuo iš dalies keičiama Direktyva 2007/46/EB bei panaikinama Direktyva 70/157/EEB[2]

– 2005 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/64/EB dėl motorinių transporto priemonių tipų patvirtinimo, atsižvelgiant į galimybę jas pakartotinai naudoti, perdirbti ir atnaujinti, bei iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 70/156/EEB[3]

– 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/40/EB dėl dujų, išmetamų iš motorinių transporto priemonių oro kondicionavimo sistemų, ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 70/156/EEB[4]

[1] OL L 42, 1970 2 23, p. 16.
[2] OL L 158, 2014 5 27, p. 131.
[3] OL L 310, 2005 11 25, p. 10.
[4] OL L 161, 2006 6 14, p. 12.

– 2007 m. birželio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 715/2007 dėl variklinių transporto priemonių tipo patvirtinimo atsižvelgiant į išmetamųjų teršalų kiekį iš lengvųjų keleivinių ir komercinių transporto priemonių (Euro 5 ir Euro 6) ir dėl transporto priemonių remonto ir priežiūros informacijos prieigos[1]

– 2007 m. rugsėjo 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/46/EB, nustatanti motorinių transporto priemonių ir jų priekabų bei tokioms transporto priemonėms skirtų sistemų, sudėtinių dalių ir atskirų techninių mazgų patvirtinimo pagrindus (Pagrindų direktyva)[2]

– 2018 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/858 dėl motorinių transporto priemonių ir jų priekabų bei tokioms transporto priemonėms skirtų sistemų, komponentų ir atskirų techninių mazgų patvirtinimo ir rinkos priežiūros, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (EB) Nr. 715/2007 ir (EB) Nr. 595/2009 bei panaikinama Direktyva 2007/46/EB[3]

– 2009 m. sausio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 78/2009 dėl motorinių transporto priemonių tipo patvirtinimo, susijusio su pėsčiųjų ir kitų pažeidžiamų eismo dalyvių apsauga, iš dalies keičiantis Direktyvą 2007/46/EB ir panaikinantis direktyvas 2003/102/EB bei 2005/66/EB[4]

---

1 OL L 171, 2007 6 29, p. 1.
2 OL L 263, 2007 10 9, p. 1.
3 OL L 151, 2018 6 14, p. 1.
4 OL L 35, 2009 2 4, p. 1.

– 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 661/2009 dėl variklinių transporto priemonių, jų priekabų ir joms skirtų sistemų, sudėtinių dalių bei atskirų techninių mazgų tipo patvirtinimo, atsižvelgiant į jų bendrąją saugą, reikalavimų[1]

– 2009 m. sausio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos Reglamentas (EB) Nr. 79/2009 dėl vandenilinių variklinių transporto priemonių tipo patvirtinimo ir iš dalies keičiantis Direktyvą 2007/46/EB[2]

– 2009 m. birželio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 595/2009 dėl motorinių transporto priemonių ir variklių tipo patvirtinimo atsižvelgiant į sunkiųjų transporto priemonių išmetamų teršalų kiekį (euro VI) ir dėl galimybės naudotis transporto priemonių remonto ir priežiūros informacija, iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 715/2007 ir Direktyvą 2007/46/EB bei panaikinantis Direktyvas 80/1269/EEB, 2005/55/EB ir 2005/78/EB[3]

– 2013 m. sausio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 168/2013 dėl dviračių ir triračių transporto priemonių bei keturračių patvirtinimo ir rinkos priežiūros[4]

---

1 OL L 200, 2009 7 31, p. 1.
2 OL L 35, 2009 2 4, p. 32.
3 OL L 188, 2009 7 18, p. 1.
4 OL L 60, 2013 3 2, p. 52.

– 2015 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/758 dėl tipo patvirtinimo reikalavimų transporto priemonėse montuojamos numeriu 112 grindžiamos „eCall“ iškvietos sistemos įdiegimo atžvilgiu, kuriuo iš dalies keičiama Direktyva 2007/46/EB[1]

– 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 443/2009, nustatantis naujų keleivinių automobilių išmetamų teršalų normas pagal Bendrijos integruotą principą mažinti lengvųjų transporto priemonių išmetamo CO_2 kiekį[2]

– 2011 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 510/2011, kuriuo nustatomos naujų lengvųjų komercinių transporto priemonių išmetamų teršalų normos pagal Sąjungos integruotą principą mažinti lengvųjų transporto priemonių išmetamo CO_2 kiekį[3]

– 2013 m. vasario 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 167/2013 dėl žemės ir miškų ūkio transporto priemonių patvirtinimo ir rinkos priežiūros[4]

---

1 OL L 123, 2015 5 19, p. 77.
2 OL L 140, 2009 6 5, p. 1.
3 OL L 145, 2011 5 31, p. 1.
4 OL L 60, 2013 3 2, p. 1.

10. Kėlimo ir mechaninio krovimo įtaisai

– 1973 m. lapkričio 19 d. Tarybos direktyva 73/361/EEB dėl valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų dėl lynų, grandinių ir kablių sertifikavimo ir ženklinimo suderinimo[1]

– 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/33/ES dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su liftais ir liftų saugos įtaisais, suderinimo[2]

11. Dujiniai prietaisai

– 1992 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyva 92/42/EEB dėl naudingumo koeficiento reikalavimų naujiems karšto vandens katilams, deginantiems skystąjį arba dujinį kurą[3]

– 2016 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/426 dėl dujinį kurą deginančių prietaisų, kuriuo panaikinama Direktyva 2009/142/EB[4]

[1] OL L 335, 1973 12 5, p. 51.
[2] OL L 96, 2014 3 29, p. 251.
[3] OL L 167, 1992 6 22, p. 17.
[4] OL L 81, 2016 3 31, p. 99.

12. Slėginiai indai

– 1975 m. gegužės 20 d. Tarybos direktyva 75/324/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su aerozolių balionėliais, suderinimo[1]

– 2010 m. birželio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/35/ES dėl gabenamųjų slėginių įrenginių ir panaikinanti Tarybos direktyvas 76/767/EEB, 84/525/EEB, 84/526/EEB, 84/527/EEB ir 1999/36/EB[2]

– 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/68/ES dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su slėginės įrangos tiekimu rinkai, suderinimo[3]

– 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/29/ES dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su paprastųjų slėginių indų tiekimu rinkai, suderinimo[4]

1 OL L 147, 1975 6 9, p. 40.
2 OL L 165, 2010 6 30, p. 1.
3 OL L 189, 2014 6 27, p. 164.
4 OL L 96, 2014 3 29, p. 45.

13. Matavimo priemonės

– 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/34/EB dėl bendrų nuostatų, susijusių su matavimo priemonėmis ir metrologinės kontrolės metodais[1]

– 1974 m. gruodžio 19 d. Tarybos direktyva 75/107/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su butelių, naudojamų kaip matavimo talpos, suderinimo[2]

– 1976 m. sausio 20 d. Tarybos direktyva 76/211/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su tam tikrų fasuotų produktų komplektavimu pagal masę arba tūrį, suderinimo[3]

– 1979 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyva 80/181/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su matavimo vienetais, suderinimo ir Direktyvos 71/354/EEB panaikinimo[4]

1 OL L 106, 2009 4 28, p. 7.
2 OL L 42, 1975 2 15, p. 14.
3 OL L 46, 1976 2 21, p. 1.
4 OL L 39, 1980 2 15, p. 40.

– 2007 m. rugsėjo 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/45/EB, nustatanti taisykles dėl fasuotų produktų vardinių kiekių, panaikinanti Tarybos direktyvas 75/106/EEB bei 80/232/EEB ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 76/211/EEB[1]

– 2011 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/17/ES, kuria panaikinamos Tarybos direktyvos 71/317/EEB, 71/347/EEB, 71/349/EEB, 74/148/EEB, 75/33/EEB, 76/765/EEB, 76/766/EEB ir 86/217/EEB dėl metrologijos[2]

– 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/31/ES dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su neautomatinių svarstyklių tiekimu rinkai, suderinimo[3]

– 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/32/ES dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su matavimo priemonių tiekimu rinkai, suderinimo[4]

---

1 OL L 247, 2007 9 21, p. 17.
2 OL L 71, 2011 3 18, p. 1.
3 OL L 96, 2014 3 29, p. 107.
4 OL L 96, 2014 3 29, p. 149.

14. Statybos produktai, mašinos, lynų keliai, asmeninės apsaugos priemonės

– 2011 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 305/2011, kuriuo nustatomos suderintos statybos produktų rinkodaros sąlygos ir panaikinama Tarybos direktyva 89/106/EEB[1]

– 2016 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/425 dėl asmeninių apsaugos priemonių, kuriuo panaikinama Tarybos direktyva 89/686/EEB[2]

– 2016 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/424 dėl lynų kelio įrenginių, kuriuo panaikinama Direktyva 2000/9/EB[3]

– 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/42/EB dėl mašinų, iš dalies keičianti Direktyvą 95/16/EB[4]

– 2016 m. rugsėjo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/1628 dėl reikalavimų, susijusių su ne keliais judančių mechanizmų vidaus degimo variklių dujinių ir kietųjų dalelių išmetamųjų teršalų ribinėmis vertėmis ir tipo patvirtinimu, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 1024/2012 ir (ES) Nr. 167/2013 ir iš dalies keičiama bei panaikinama Direktyva 97/68/EB[5]

---

1 OL L 88, 2011 4 4, p. 5.
2 OL L 81, 2016 3 31, p. 51.
3 OL L 81, 2016 3 31, p. 1.
4 OL L 157, 2006 6 9, p. 24.
5 OL L 252, 2016 9 16, p. 53.

– 2000 m. gegužės 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/14/EB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių lauko sąlygomis naudojamos įrangos į aplinką skleidžiamą triukšmą, suderinimo[1]

15. Elektros ir radijo įrenginiai

– 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/30/ES dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su elektromagnetiniu suderinamumu, suderinimo[2]

– 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/34/ES dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su potencialiai sprogioje aplinkoje naudojama įranga ir apsaugos sistemomis, suderinimo[3]

– 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/35/ES dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su tam tikrose įtampos ribose skirtų naudoti elektros įrenginių tiekimu rinkai, suderinimo[4]

1 OL L 162, 2000 7 3, p. 1.
2 OL L 96, 2014 3 29, p. 79.
3 OL L 96, 2014 3 29, p. 309.
4 OL L 96, 2014 3 29, p. 357.

– 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/53/ES dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su radijo įrenginių tiekimu rinkai, suderinimo, kuria panaikinama Direktyva 1999/5/EB[1]

16. Tekstilės gaminiai, avalynė

– 2011 m. rugsėjo 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1007/2011 dėl tekstilės pluoštų pavadinimų ir susijusio tekstilės gaminių pluoštų sudėties ženklinimo ir žymėjimo, kuriuo panaikinamos Tarybos direktyva 73/44/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 96/73/EB bei 2008/121/EB[2]

– 1994 m. kovo 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 94/11/EB dėl valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių medžiagų, naudojamų pagrindinėms vartotojams parduodamos avalynės dalims, ženklinimą, suderinimo[3]

17. Kosmetikos gaminiai, žaislai

– 2009 m. lapkričio 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1223/2009 dėl kosmetikos gaminių[4]

---

1 OL L 153, 2014 5 22, p. 62.
2 OL L 272, 2011 10 18, p. 1.
3 OL L 100, 1994 4 19, p. 37.
4 OL L 342, 2009 12 22, p. 59.

– 2009 m. birželio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/48/EB dėl žaislų saugos[1]

18. Pramoginiai laivai

– 2013 m. lapkričio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/53/ES dėl pramoginių ir asmeninių laivų, kuria panaikinama Direktyva 94/25/EB[2]

19. Sprogstamosios medžiagos, pirotechnikos gaminiai

– 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/28/ES dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su civiliniam naudojimui skirtų sprogmenų tiekimu rinkai ir priežiūra, nuostatų suderinimo[3]

– 2013 m. birželio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/29/ES dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su pirotechnikos gaminių tiekimu rinkai, suderinimo[4]

– 2013 m. sausio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 98/2013 dėl prekybos sprogstamųjų medžiagų pirmtakais ir jų naudojimo[5]

---

1 OL L 170, 2009 6 30, p. 1.
2 OL L 354, 2013 12 28, p. 90.
3 OL L 96, 2014 3 29, p. 1.
4 OL L 178, 2013 6 28, p. 27.
5 OL L 39, 2013 2 9, p. 1.

20. Vaistai

– 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 726/2004, nustatantis Bendrijos leidimų dėl žmonėms skirtų ir veterinarinių vaistų išdavimo ir priežiūros tvarką ir įsteigiantis Europos vaistų agentūrą[1]

  Laikoma, kad nuorodos į Bendriją to reglamento 2 straipsnio antroje pastraipoje ir 48 straipsnio antroje pastraipoje neapima Jungtinės Karalystės, kiek tai susiję su Šiaurės Airija.

– 2001 m. lapkričio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/83/EB dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio žmonėms skirtus vaistus[2]

  Laikoma, kad nuorodos į Bendriją tos direktyvos 8 straipsnio 2 dalyje ir 16b straipsnio 1 dalyje, taip pat nuoroda į Sąjungą tos direktyvos 104 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje neapima Jungtinės Karalystės, kiek tai susiję su Šiaurės Airija, išskyrus Jungtinės Karalystės, kiek tai susiję su Šiaurės Airija, išduotus leidimus.

  Vaistas, kuriam leidimas išduotas Jungtinėje Karalystėje, kiek tai susiję su Šiaurės Airija, referenciniu vaistu Sąjungoje nelaikomas.

---

1 OL L 136, 2004 4 30, p. 1.
2 OL L 311, 2001 11 28, p. 67.

– 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1901/2006 dėl pediatrijoje vartojamų vaistinių preparatų, iš dalies keičiantis Reglamentą (EEB) Nr. 1768/92, Direktyvą 2001/20/EB, Direktyvą 2001/83/EB ir Reglamentą (EB) Nr. 726/2004[1], išskyrus 36 straipsnį

– 1999 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 141/2000 dėl retųjų vaistų[2]

– 2007 m. lapkričio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1394/2007 dėl pažangiosios terapijos vaistinių preparatų, iš dalies keičiantis Direktyvą 2001/83/EB ir Reglamentą (EB) Nr. 726/2004[3]

– 2001 m. lapkričio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/82/EB dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio veterinarinius vaistus[4]

Laikoma, kad nuorodos į Bendriją tos direktyvos 12 straipsnio 2 dalyje ir 74 straipsnio antroje pastraipoje neapima Jungtinės Karalystės, kiek tai susiję su Šiaurės Airija, išskyrus Jungtinės Karalystės, kiek tai susiję su Šiaurės Airija, išduotus leidimus.

---

1 OL L 378, 2006 12 27, p. 1.
2 OL L 18, 2000 1 22, p. 1.
3 OL L 324, 2007 12 10, p. 121.
4 OL L 311, 2001 11 28, p. 1.

Veterinarinis vaistas, kuriam leidimas išduotas Jungtinėje Karalystėje, kiek tai susiję su Šiaurės Airija, referenciniu vaistu Sąjungoje nelaikomas.

– 2009 m. gegužės 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 470/2009, nustatantis Bendrijos farmakologiškai aktyvių medžiagų leistinų liekanų kiekių nustatymo gyvūninės kilmės maisto produktuose tvarką, panaikinantis Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 2377/90 ir iš dalies keičiantis Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2001/82/EB ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 726/2004[1]

– 2001 m. balandžio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/20/EB dėl valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su geros klinikinės praktikos įgyvendinimu atliekant žmonėms skirtų vaistų klinikinius tyrimus, suderinimo[2]
13 straipsnis

– 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 536/2014 dėl žmonėms skirtų vaistų klinikinių tyrimų, kuriuo panaikinama
Direktyva 2001/20/EB[3], IX skyrius

[1] OL L 152, 2009 6 16, p. 11.
[2] OL L 121, 2001 5 1, p. 34.
[3] OL L 158, 2014 5 27, p. 1.

– 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/35/EB dėl dažiklių, kuriuos galima dėti į vaistus[1]

– 2016 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/793, nustatantis siekimą išvengti prekybos tam tikrais pagrindiniais vaistais nukreipimo į Europos Sąjungą[2]

21. Medicinos prietaisai

– 1993 m. birželio 14 d. Tarybos direktyva 93/42/EEB dėl medicinos prietaisų[3]

– 1998 m. spalio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/79/EB dėl *in vitro* diagnostikos medicinos prietaisų[4]

– 1990 m. birželio 20 d. Tarybos direktyva 90/385/EEB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių aktyviuosius implantuojamus medicinos prietaisus, suderinimo[5]

– 2017 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/745 dėl medicinos priemonių, kuriuo iš dalies keičiama Direktyva 2001/83/EB, Reglamentas (EB) Nr. 178/2002 ir Reglamentas (EB) Nr. 1223/2009, ir kuriuo panaikinamos Tarybos direktyvos 90/385/EEB ir 93/42/EEB[6]

---

1 OL L 109, 2009 4 30, p. 10.
2 OL L 135, 2016 5 24, p. 39.
3 OL L 169, 1993 7 12, p. 1.
4 OL L 331, 1998 12 7, p. 1.
5 OL L 189, 1990 7 20, p. 17.
6 OL L 117, 2017 5 5, p. 1.

– 2017 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/746 dėl *in vitro* diagnostikos medicinos priemonių, kuriuo panaikinama Direktyva 98/79/EB ir Komisijos sprendimas 2010/227/ES[1]

22. Medžiagos, gautos iš žmogaus

– 2003 m. sausio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/98/EB, nustatanti žmogaus kraujo ir kraujo komponentų surinkimo, ištyrimo, perdirbimo, laikymo bei paskirstymo kokybės ir saugos standartus bei iš dalies keičianti Direktyvą 2001/83/EB[2]

– 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/23/EB, nustatanti žmogaus audinių ir ląstelių donorystės, įsigijimo, ištyrimo, apdorojimo, konservavimo, laikymo bei paskirstymo kokybės ir saugos standartus[3]

– 2010 m. liepos 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/53/ES dėl transplantacijai skirtų žmogaus organų kokybės ir saugos standartų nustatymo[4]

1 OL L 117, 2017 5 5, p. 176.
2 OL L 33, 2003 2 8, p. 30.
3 OL L 102, 2004 4 7, p. 48.
4 OL L 207, 2010 8 6, p. 14.

23. Cheminiai ir susiję produktai

– 2003 m. spalio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2003/2003 dėl trąšų[1]

– 2004 m. vasario 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/10/EB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su geros laboratorinės praktikos principų taikymu ir jų taikymo cheminių medžiagų tyrimams patikra, suderinimo[2]

– 2004 m. vasario 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/9/EB dėl geros laboratorinės praktikos (GLP) tikrinimo ir patikros[3]

– 2011 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/65/ES dėl tam tikrų pavojingų medžiagų naudojimo elektros ir elektroninėje įrangoje apribojimo[4]

– 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 648/2004 dėl ploviklių[5]

---

1 OL L 304, 2003 11 21, p. 1.
2 OL L 50, 2004 2 20, p. 44.
3 OL L 50, 2004 2 20, p. 28.
4 OL L 174, 2011 7 1, p. 88.
5 OL L 104, 2004 4 8, p. 1.

– 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 850/2004 dėl patvariųjų organinių teršalų ir iš dalies keičiantis Direktyvą 79/117/EEB[1]

– 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 649/2012 dėl pavojingų cheminių medžiagų eksporto ir importo[2]

– 2017 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/852 dėl gyvsidabrio, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1102/2008[3]

– 2006 m. rugsėjo 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/66/EB dėl baterijų ir akumuliatorių bei baterijų ir akumuliatorių atliekų ir Direktyvos 91/157/EEB panaikinimo[4]

– 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1907/2006 dėl cheminių medžiagų registracijos, įvertinimo, autorizacijos ir apribojimų (REACH), įsteigiantis Europos cheminių medžiagų agentūrą, iš dalies keičiantis Direktyvą 1999/45/EB bei panaikinantis Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 793/93, Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1488/94, Tarybos direktyvą 76/769/EEB ir Komisijos direktyvas 91/155/EEB, 93/67/EEB, 93/105/EB bei 2000/21/EB[5]

1 OL L 158, 2004 4 30, p. 7.
2 OL L 201, 2012 7 27, p. 60.
3 OL L 137, 2017 5 24, p. 1.
4 OL L 266, 2006 9 26, p. 1.
5 OL L 396, 2006 12 30, p. 1.

– 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1272/2008 dėl cheminių medžiagų ir mišinių klasifikavimo, ženklinimo ir pakavimo, iš dalies keičiantis ir panaikinantis direktyvas 67/548/EEB bei 1999/45/EB ir iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 1907/2006[1]

– 2004 m. vasario 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 273/2004 dėl narkotinių medžiagų pirmtakų (prekursorių)[2]

24. Pesticidai, biocidai

– 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1107/2009 dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką ir panaikinantis Tarybos direktyvas 79/117/EEB ir 91/414/EEB[3]

– 2005 m. vasario 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 396/2005 dėl didžiausių pesticidų likučių kiekių augalinės ir gyvūninės kilmės maiste ir pašaruose ar ant jų ir iš dalies keičiantis Tarybos direktyvą 91/414/EEB[4]

  Laikoma, kad nuoroda į valstybes nares to reglamento 43 straipsnyje neapima Jungtinės Karalystės, kiek tai susiję su Šiaurės Airija.

---

1 OL L 353, 2008 12 31, p. 1.
2 OL L 47, 2004 2 18, p. 1.
3 OL L 309, 2009 11 24, p. 1.
4 OL L 70, 2005 3 16, p. 1.

– 2012 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 528/2012 dėl biocidinių produktų tiekimo rinkai ir jų naudojimo[1]

Laikoma, kad nuorodos į valstybę narę to reglamento 3 straipsnio 3 dalyje, 15 straipsnio 1 dalyje, 28 straipsnio 4 dalyje ir 75 straipsnio 1 dalies g punkte neapima Jungtinės Karalystės, kiek tai susiję su Šiaurės Airija.

25. Atliekos

– 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1013/2006 dėl atliekų vežimo[2]

– 1994 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 94/62/EB dėl pakuočių ir pakuočių atliekų[3]

– 2013 m. lapkričio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1257/2013 dėl laivų perdirbimo, kuriuo iš dalies keičiami Reglamentas (EB) Nr. 1013/2006 ir Direktyva 2009/16/EB[4]

1 OL L 167, 2012 6 27, p. 1.
2 OL L 190, 2006 7 12, p. 1.
3 OL L 365, 1994 12 31, p. 10.
4 OL L 330, 2013 12 10, p. 1.

– 2006 m. lapkričio 20 d. Tarybos direktyva 2006/117/Euratomas dėl radioaktyviųjų atliekų ir panaudoto branduolinio kuro vežimo priežiūros ir kontrolės[1]

26. Aplinka, energijos vartojimo efektyvumas

– 2014 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1143/2014 dėl invazinių svetimų rūšių introdukcijos ir plitimo prevencijos ir valdymo[2]

– 2007 m. birželio 11 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 708/2007 dėl svetimų ir nevietinių rūšių panaudojimo akvakultūroje[3]

– 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 66/2010 dėl ES ekologinio ženklo[4]

– 1998 m. spalio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/70/EB dėl benzino ir dyzelinių degalų (dyzelino) kokybės, iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 93/12/EEB[5]

1 OL L 337, 2006 12 5, p. 21.
2 OL L 317, 2014 11 4, p. 35.
3 OL L 168, 2007 6 28, p. 1.
4 OL L 27, 2010 1 30, p. 1.
5 OL L 350, 1998 12 28, p. 58.

– 2015 m. balandžio 20 d. Tarybos direktyva (ES) 2015/652, kuria nustatomi skaičiavimo metodai ir atskaitomybės reikalavimai pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 98/70/EB dėl benzino ir dyzelinių degalų (dyzelino) kokybės[1]

– 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/42/EB dėl lakiųjų organinių junginių, susidarančių naudojant organinius tirpiklius tam tikruose dažuose, lakuose ir transporto priemonių pakartotinės apdailos produktuose, išmetamų kiekių ribojimo ir iš dalies keičianti Direktyvą 1999/13/EB[2]

– 2010 m. spalio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 995/2010, kuriuo nustatomos veiklos vykdytojų, pateikiančių rinkai medieną ir medienos produktus, pareigos[3]

– 2005 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2173/2005 dėl FLEGT licencijavimo schemos medienos importui į Europos bendriją sukūrimo[4]

– 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 517/2014 dėl fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 842/2006[5]

1 OL L 107, 2015 4 25, p. 26.
2 OL L 143, 2004 4 30, p. 87.
3 OL L 295, 2010 11 12, p. 23.
4 OL L 347, 2005 12 30, p. 1.
5 OL L 150, 2014 5 20, p. 195.

– 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1005/2009 dėl ozono sluoksnį ardančių medžiagų[1]

– 2017 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/852 dėl gyvsidabrio, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1102/2008[2]

– 1996 m. gruodžio 9 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 338/97 dėl laukinės faunos ir floros rūšių apsaugos kontroliuojant jų prekybą[3]

– 1991 m. lapkričio 4 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 3254/91, draudžiantis Bendrijoje naudoti spąstus, kuriais suspaudžiamos gyvūnų galūnės, ir įvežti į Bendriją tam tikrų rūšių laukinių gyvūnų, kilusių šalyse, kur jie gaudomi minėtais spąstais arba kitais tarptautinių humaniško gyvūnų gaudymo reikalavimų neatitinkančiais būdais, kailius, odas ir iš jų pagamintas prekes[4]

– 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1007/2009 dėl prekybos produktais iš ruonių[5]

---

1 OL L 286, 2009 10 31, p. 1.
2 OL L 137, 2017 5 24, p. 1.
3 OL L 61, 1997 3 3, p. 1.
4 OL L 308, 1991 11 9, p. 1.
5 OL L 286, 2009 10 31, p. 36.

– 2007 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1523/2007, draudžiantis pateikti į Bendrijos rinką ir importuoti į ją bei eksportuoti iš jos kačių ir šunų kailius bei gaminius, kurių sudėtyje yra tokių kailių[1]

– 1983 m. kovo 28 d. Tarybos direktyva 83/129/EEB dėl tam tikrų ruoniukų kailių ir iš jų pagamintų produktų importavimo į valstybes nares[2]

– 2008 m. sausio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 106/2008 dėl Bendrijos raštinės įrangos energijos vartojimo efektyvumo ženklinimo programos[3]

– 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1222/2009 dėl padangų ženklinimo atsižvelgiant į degalų naudojimo efektyvumą ir kitus esminius parametrus[4]

– 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/125/EB, nustatanti ekologinio projektavimo reikalavimų su energija susijusiems gaminiams nustatymo sistemą[5]

---

1 OL L 343, 2007 12 27, p. 1.
2 OL L 91, 1983 4 9, p. 30.
3 OL L 39, 2008 2 13, p. 1.
4 OL L 342, 2009 12 22, p. 46.
5 OL L 285, 2009 10 31, p. 10.

– 2017 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/1369, kuriuo nustatoma energijos vartojimo efektyvumo ženklinimo sistema ir panaikinama Direktyva 2010/30/ES[1]

27. Laivų įrenginiai

– 2014 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/90/ES dėl laivų įrenginių, kuria panaikinama Tarybos direktyva 96/98/EB[2]

28. Geležinkelių transportas

– 2016 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/797 dėl geležinkelių sistemos sąveikos Europos Sąjungoje[3], kiek tai susiję su geležinkelio produktų pateikimo rinkai, pradėjimo naudoti ir laisvo judėjimo sąlygomis ir techninėmis specifikacijomis

29. Maistas. Bendrosios nuostatos

– 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 178/2002, nustatantis maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiantis Europos maisto saugos tarnybą ir nustatantis su maisto saugos klausimais susijusias procedūras[4]

---

1 OL L 198, 2017 7 28, p. 1.
2 OL L 257, 2014 8 28, p. 146.
3 OL L 138, 2016 5 26, p. 44.
4 OL L 31, 2002 2 1, p. 1.

Laikoma, kad nuoroda į valstybę narę to reglamento 29 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje neapima Jungtinės Karalystės, kiek tai susiję su Šiaurės Airija.

– 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1169/2011 dėl informacijos apie maistą teikimo vartotojams, kuriuo iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1924/2006 ir (EB) Nr. 1925/2006 bei kuriuo panaikinami Komisijos direktyva 87/250/EEB, Tarybos direktyva 90/496/EEB, Komisijos direktyva 1999/10/EB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/13/EB, Komisijos direktyvos 2002/67/EB ir 2008/5/EB bei Komisijos reglamentas (EB) Nr. 608/2004[1]

– 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1924/2006 dėl teiginių apie maisto produktų maistingumą ir sveikatingumą[2]

30. Maisto higiena

– 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 853/2004, nustatantis konkrečius gyvūninės kilmės maisto produktų higienos reikalavimus[3]

[1] OL L 304, 2011 11 22, p. 18.
[2] OL L 404, 2006 12 30, p. 9.
[3] OL L 139, 2004 4 30, p. 55.

– 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 852/2004 dėl maisto produktų higienos[1]

– 1988 m. gruodžio 21 d. Tarybos direktyva 89/108/EEB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių greitai užšaldytus žmonėms vartoti skirtus maisto produktus, suderinimo[2]

31. Maisto sudedamosios dalys, likučiai, liekanos, prekybos standartai

– 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1331/2008, nustatantis maisto priedų, fermentų ir kvapiųjų medžiagų leidimų suteikimo procedūrą[3]

Laikoma, kad nuoroda į valstybę narę to reglamento 3 straipsnio 1 dalyje neapima Jungtinės Karalystės, kiek tai susiję su Šiaurės Airija.

– 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1332/2008 dėl maisto fermentų ir iš dalies keičiantis Tarybos direktyvą 83/417/EEB, Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1493/1999, Direktyvą 2000/13/EB, Tarybos direktyvą 2001/112/EB ir Reglamentą (EB) Nr. 258/97[4]

---

1 OL L 139, 2004 4 30, p. 1.
2 OL L 40, 1989 2 11, p. 34.
3 OL L 354, 2008 12 31, p. 1.
4 OL L 354, 2008 12 31, p. 7.

– 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1333/2008 dėl maisto priedų[1]

– 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1334/2008 dėl kvapiųjų medžiagų ir aromatinių savybių turinčių tam tikrų maisto ingredientų naudojimo maisto produktuose ir ant jų ir iš dalies keičiantis Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 1601/91, reglamentus (EB) Nr. 2232/96 ir (EB) Nr. 110/2008 bei Direktyvą 2000/13/EB[2]

– 2002 m. birželio 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/46/EB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su maisto papildais, suderinimo[3]

– 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1925/2006 dėl maisto produktų papildymo vitaminais ir mineralais bei tam tikromis kitomis medžiagomis[4]

– 2003 m. lapkričio 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2065/2003 dėl kvapiųjų rūkymo medžiagų, naudojamų arba skirtų naudoti maisto produktuose arba jų paviršiuje[5]

Laikoma, kad nuoroda į valstybę narę to reglamento 7 straipsnio 2 dalyje neapima Jungtinės Karalystės, kiek tai susiję su Šiaurės Airija.

---

1 OL L 354, 2008 12 31, p. 16.
2 OL L 354, 2008 12 31, p. 34.
3 OL L 183, 2002 7 12, p. 51.
4 OL L 404, 2006 12 30, p. 26.
5 OL L 309, 2003 11 26, p. 1.

– 1993 m. vasario 8 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 315/93, nustatantis Bendrijos procedūras dėl maisto teršalų[1]

– 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/2283 dėl naujų maisto produktų, iš dalies keičiantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1169/2011 ir panaikinantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 258/97 ir Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1852/2001[2]

– 2013 m. birželio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 609/2013 dėl kūdikiams ir mažiems vaikams skirtų maisto produktų, specialiosios medicininės paskirties maisto produktų ir viso paros raciono pakaitalų svoriui kontroliuoti ir kuriuo panaikinami Tarybos direktyva 92/52/EEB, Komisijos direktyvos 96/8/EB, 1999/21/EB, 2006/125/EB ir 2006/141/EB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/39/EB ir Komisijos reglamentai (EB) Nr. 41/2009 ir (EB) Nr. 953/2009[3]

– 1999 m. vasario 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/4/EB dėl kavos ir cikorijos ekstraktų[4]

---

1 OL L 37, 1993 2 13, p. 1.
2 OL L 327, 2015 12 11, p. 1.
3 OL L 181, 2013 6 29, p. 35.
4 OL L 66, 1999 3 13, p. 26.

– 2000 m. birželio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/36/EB dėl žmonėms vartoti skirtų kakavos ir šokolado produktų[1]

– 2001 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyva 2001/110/EB dėl medaus[2]

– 2001 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyva 2001/111/EB dėl kai kurių žmonėms vartoti skirto cukraus rūšių[3]

– 2011 m. birželio 7 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 543/2011, kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007 taikymo vaisių bei daržovių ir perdirbtų vaisių bei daržovių sektoriuose taisyklės[4]

– 2008 m. gruodžio 18 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1295/2008 dėl apynių importo iš trečiųjų šalių[5]

– 2007 m. lapkričio 23 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1375/2007 dėl Jungtinių Amerikos Valstijų kukurūzų krakmolo gamybos liekanų importo[6]

---

1 OL L 197, 2000 8 3, p. 19.
2 OL L 10, 2002 1 12, p. 47.
3 OL L 10, 2002 1 12, p. 53.
4 OL L 157, 2011 6 15, p. 1.
5 OL L 340, 2008 12 19, p. 45.
6 OL L 307, 2007 11 24, p. 5.

– 2001 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyva 2001/112/EB dėl žmonių maistui skirtų vaisių sulčių ir tam tikrų panašių produktų[1]

– 2001 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyva 2001/113/EB dėl žmonių maistui skirtų vaisių džemų, želė, marmeladų ir saldintos kaštonų tyrės[2]

– 2001 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyva 2001/114/EB dėl žmonėms vartoti skirto tam tikro iš dalies arba visiškai dehidratuoto konservuoto pieno[3]

– 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/2203 dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su žmonėms vartoti skirtais kazeinais ir kazeinatais, derinimo, kuria panaikinama Tarybos direktyva 83/417/EEB[4]

– 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1306/2013 dėl bendros žemės ūkio politikos finansavimo, valdymo ir stebėsenos, kuriuo panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 352/78, (EB) Nr. 165/94, (EB) Nr. 2799/98, (EB) Nr. 814/2000, (EB) Nr. 1290/2005 ir (EB) Nr. 485/2008[5], V antraštinės dalies IV skyrius

---

1 OL L 10, 2002 1 12, p. 58.
2 OL L 10, 2002 1 12, p. 67.
3 OL L 15, 2002 1 17, p. 19.
4 OL L 314, 2015 12 1, p. 1.
5 OL L 347, 2013 12 20, p. 549.

– 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1308/2013, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas ir panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 922/72, (EEB) Nr. 234/79, (EB) Nr. 1037/2001 ir (EB) Nr. 1234/2007[1], II dalies II antraštinės dalies I skyriaus 1 skirsnis

32. Su maistu besiliečiančios medžiagos

– 2004 m. spalio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1935/2004 dėl žaliavų ir gaminių, skirtų liestis su maistu, ir panaikinantis Direktyvas 80/590/EEB ir 89/109/EEB[2]

Laikoma, kad nuoroda į valstybę narę to reglamento 9 straipsnio 1 dalyje neapima Jungtinės Karalystės, kiek tai susiję su Šiaurės Airija.

– 1984 m. spalio 15 d. Tarybos direktyva 84/500/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su keramikos gaminiais, galinčiais liestis su maisto produktais, suderinimo[3]

[1] OL L 347, 2013 12 20, p. 671.
[2] OL L 338, 2004 11 13, p. 4.
[3] OL L 277, 1984 10 20, p. 12.

33. Maistas. Kita

– 1999 m. vasario 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/2/EB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su jonizuojančiąja spinduliuote apdorotais maisto produktais ir jų ingredientais, suderinimo[1]

– 1999 m. vasario 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/3/EB dėl jonizuojančiąja spinduliuote apdorotų maisto produktų ir maisto komponentų Bendrijos sąrašo patvirtinimo[2]

– 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/32/EB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių maisto produktų ir maisto ingredientų gamyboje naudojamus ekstrahentus, suderinimo[3]

– 2009 m. birželio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/54/EB dėl natūralaus mineralinio vandens eksploatavimo ir pateikimo į rinką[4]

– 2007 m. birželio 28 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 834/2007 dėl ekologinės gamybos ir ekologiškų produktų ženklinimo ir panaikinantis Reglamentą (EEB) Nr. 2092/91[5]

---

1 OL L 66, 1999 3 13, p. 16.
2 OL L 66, 1999 3 13, p. 24.
3 OL L 141, 2009 6 6, p. 3.
4 OL L 164, 2009 6 26, p. 45.
5 OL L 189, 2007 7 20, p. 1.

– 2018 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/848 dėl ekologinės gamybos ir ekologiškų produktų ženklinimo, kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 834/2007[1]

– 2016 m. sausio 15 d. Tarybos reglamentas (Euratomas) 2016/52, kuriuo nustatomi didžiausi leidžiami maisto produktų ir pašarų radioaktyviojo užterštumo po branduolinės ar radiologinės avarijos lygiai, ir panaikinamas Reglamentas (Euratomas) Nr. 3954/87 bei Komisijos reglamentai (Euratomas) Nr. 944/89 ir (Euratomas) Nr. 770/90[2]

– 2008 m. liepos 15 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 733/2008 dėl reikalavimų, keliamų trečiųjų šalių kilmės žemės ūkio produktų importui po Černobylio atominės elektrinės avarijos[3]

34. Pašarų produktai ir higiena

– 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 767/2009 dėl pašarų tiekimo rinkai ir naudojimo, iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 1831/2003 ir panaikinantis Direktyvas 79/373/EEB, 80/511/EEB, 82/471/EEB, 83/228/EEB, 93/74/EEB, 93/113/EB, 96/25/EB bei Sprendimą 2004/217/EB[4]

[1] OL L 150, 2018 6 14, p. 1.
[2] OL L 13, 2016 1 20, p. 2.
[3] OL L 201, 2008 7 30, p. 1.
[4] OL L 229, 2009 9 1, p. 1.

– 2002 m. gegužės 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/32/EB dėl nepageidaujamų medžiagų gyvūnų pašaruose[1]

– 2003 m. rugsėjo 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1831/2003 dėl priedų, skirtų naudoti gyvūnų mityboje[2]

Laikoma, kad nuorodos į nacionalines etalonines laboratorijas to reglamento II priedo 6 punkte netaikomos Jungtinei Karalystei, kiek tai susiję su Šiaurės Airija. Tai neužkerta kelio valstybėje narėje esančiai nacionalinei etaloninei laboratorijai vykdyti nacionalinės etaloninės laboratorijos funkcijas Šiaurės Airijos atžvilgiu. Informacijos ir medžiagos, kuria tuo tikslu keičiasi Šiaurės Airijos kompetentingos institucijos ir valstybėje narėje esanti nacionalinė etaloninė laboratorija, ta nacionalinė etaloninė laboratorija negali atskleisti be išankstinio tų kompetentingų institucijų sutikimo.

– 1990 m. kovo 26 d. Tarybos direktyva 90/167/EEB, nustatanti gydomųjų pašarų paruošimo, pateikimo į rinką ir naudojimo Bendrijoje sąlygas[3]

– 2005 m. sausio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 183/2005, nustatantis pašarų higienos reikalavimus[4]

---

1 OL L 140, 2002 5 30, p. 10.
2 OL L 268, 2003 10 18, p. 29.
3 OL L 92, 1990 4 7, p. 42.
4 OL L 35, 2005 2 8, p. 1.

35. Genetiškai modifikuoti organizmai

– 2003 m. rugsėjo 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1829/2003 dėl genetiškai modifikuoto maisto ir pašarų[1], išskyrus 32 straipsnio antrą pastraipą.

Tai neužkerta kelio valstybėje narėje esančiai nacionalinei etaloninei laboratorijai vykdyti nacionalinės etaloninės laboratorijos funkcijas Šiaurės Airijos atžvilgiu. Informacijos ir medžiagos, kuria tuo tikslu keičiasi Šiaurės Airijos kompetentingos institucijos ir valstybėje narėje esanti nacionalinė etaloninė laboratorija, ta nacionalinė etaloninė laboratorija negali atskleisti be išankstinio tų kompetentingų institucijų sutikimo.

Laikoma, kad nuorodos į valstybę narę to reglamento 10 straipsnio 1 dalyje ir 22 straipsnio 1 dalyje neapima Jungtinės Karalystės, kiek tai susiję su Šiaurės Airija.

– 2003 m. rugsėjo 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1830/2003 dėl genetiškai modifikuotų organizmų ir iš jų pagamintų maisto produktų ir pašarų susekamumo ir ženklinimo ir iš dalies pakeičiantis Direktyvą 2001/18/EB[2]

[1] OL L 268, 2003 10 18, p. 1.
[2] OL L 268, 2003 10 18, p. 24.

– 2003 m. liepos 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1946/2003 dėl genetiškai modifikuotų organizmų tarpvalstybinio judėjimo[1]

– 2001 m. kovo 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/18/EB dėl genetiškai modifikuotų organizmų apgalvoto išleidimo į aplinką ir panaikinanti Tarybos direktyvą 90/220/EEB[2]

36. Gyvi gyvūnai, genetinės medžiagos produktai ir gyvūniniai produktai

Laikoma, kad nuorodos į nacionalines etalonines laboratorijas šiame skirsnyje išvardytuose teisės aktuose neapima etaloninės laboratorijos Jungtinėje Karalystėje. Tai neužkerta kelio valstybėje narėje esančiai nacionalinei etaloninei laboratorijai vykdyti nacionalinės etaloninės laboratorijos funkcijas Šiaurės Airijos atžvilgiu. Informacijos ir medžiagos, kuria tuo tikslu keičiasi Šiaurės Airijos kompetentingos institucijos ir valstybėje narėje esanti nacionalinė etaloninė laboratorija, ta nacionalinė etaloninė laboratorija negali atskleisti be išankstinio tų kompetentingų institucijų sutikimo.

– 2016 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/429 dėl užkrečiamųjų gyvūnų ligų, kuriuo iš dalies keičiami ir panaikinami tam tikri gyvūnų sveikatos srities aktai („Gyvūnų sveikatos teisės aktas“)[3]

[1] OL L 287, 2003 11 5, p. 1.
[2] OL L 106, 2001 4 17, p. 1.
[3] OL L 84, 2016 3 31, p. 1.

– 1964 m. birželio 26 d. Tarybos direktyva 64/432/EEB dėl gyvūnų sveikatos problemų, turinčių įtakos Bendrijos vidaus prekybai galvijais ir kiaulėmis[1]

– 1991 m. sausio 28 d. Tarybos direktyva 91/68/EEB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, reglamentuojančių Bendrijos vidaus prekybą avimis ir ožkomis[2]

– 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos direktyva 2009/156/EB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, reglamentuojančių arklinių šeimos gyvūnų importą iš trečiųjų šalių ir jų judėjimą[3]

– 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos direktyva 2009/158/EB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, reglamentuojančių Bendrijos vidaus prekybą naminiais paukščiais ir perinti skirtais kiaušiniais ir jų importą iš trečiųjų šalių[4]

– 1992 m. liepos 13 d. Tarybos direktyva 92/65/EEB, nustatanti gyvūnų sveikatos reikalavimus, reglamentuojančius prekybą Bendrijoje gyvūnais, sperma, kiaušialąstėmis bei embrionais, kuriems netaikomi gyvūnų sveikatos reikalavimai, nustatyti specialiose Bendrijos taisyklėse, nurodytose Direktyvos 90/425/EEB A priedo I dalyje, bei jų importą į Bendriją[5]

---

1 OL 121, 1964 7 29, p. 1977.
2 OL L 46, 1991 2 19, p. 19.
3 OL L 192, 2010 7 23, p. 1.
4 OL L 343, 2009 12 22, p. 74.
5 OL L 268, 1992 9 14, p. 54.

– 1988 m. birželio 14 d. Tarybos direktyva 88/407/EEB, nustatanti gyvūnų sveikatos reikalavimus, taikomus Bendrijos vidaus prekybai užšaldyta galvijų sperma bei jos importui[1]

– 1989 m. rugsėjo 25 d. Tarybos direktyva 89/556/EEB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, reglamentuojančių Bendrijos vidaus prekybą galvijų embrionais ir jų importą iš trečiųjų šalių[2]

– 1990 m. birželio 26 d. Tarybos direktyva 90/429/EEB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, taikomų Bendrijos vidaus prekybai naminių kuilių sperma ir jos importui[3]

– 1992 m. gruodžio 17 d. Tarybos direktyva 92/118/EEB, nustatanti gyvūnų sveikatos ir visuomenės sveikatos reikalavimus, reglamentuojančius produktų, kuriems netaikomi minėti reikalavimai, nustatyti specialiose Bendrijos taisyklėse, nurodytose Direktyvos 89/662/EEB A priedo I dalyje, ir, ligų sukėlėjų atžvilgiu, Direktyvoje 90/425/EEB, prekybą Bendrijoje ir jų importą į Bendriją[4]

---

1 OL L 194, 1988 7 22, p. 10.
2 OL L 302, 1989 10 19, p. 1.
3 OL L 224, 1990 8 18, p. 62.
4 OL L 62, 1993 3 15, p. 49.

– 2006 m. spalio 24 d. Tarybos direktyva 2006/88/EB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, taikomų akvakultūros gyvūnams ir jų produktams, ir dėl tam tikrų vandens gyvūnų ligų prevencijos ir kontrolės[1]

– 2004 m. balandžio 26 d. Tarybos direktyva 2004/68/EB, nustatanti gyvūnų sveikatos taisykles, reglamentuojančias tam tikrų kanopinių gyvūnų importą į ir tranzitą per Bendriją, iš dalies keičianti direktyvas 90/426/EEB ir 92/65/EEB ir pakeičianti Direktyvą 72/462/EEB[2]

– 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos direktyva 2002/99/EB, nustatanti gyvūnų sveikatos taisykles, reglamentuojančias žmonėms skirtų gyvūninės kilmės produktų gamybą, perdirbimą, paskirstymą ir importą[3]

– 2013 m. birželio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 576/2013 dėl gyvūnų augintinių vežimo nekomerciniais tikslais, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 998/2003[4]

– 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1069/2009, kuriuo nustatomos žmonėms vartoti neskirtų šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių sveikumo taisyklės ir panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1774/2002 (Šalutinių gyvūninių produktų reglamentas)[5]

---

1 OL L 328, 2006 11 24, p. 14.
2 OL L 139, 2004 4 30, p. 321.
3 OL L 18, 2003 1 23, p. 11.
4 OL L 178, 2013 6 28, p. 1.
5 OL L 300, 2009 11 14, p. 1.

37. Gyvūnų ligų kontrolė, zoonozės kontrolė

Laikoma, kad nuorodos į nacionalines etalonines laboratorijas šiame skirsnyje išvardytuose teisės aktuose neapima etaloninės laboratorijos Jungtinėje Karalystėje. Tai neužkerta kelio valstybėje narėje esančiai nacionalinei etaloninei laboratorijai vykdyti nacionalinės etaloninės laboratorijos funkcijas Šiaurės Airijos atžvilgiu. Informacijos ir medžiagos, kuria tuo tikslu keičiasi Šiaurės Airijos kompetentingos institucijos ir valstybėje narėje esanti nacionalinė etaloninė laboratorija, ta nacionalinė etaloninė laboratorija negali atskleisti be išankstinio tų kompetentingų institucijų sutikimo.

– 2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 999/2001, nustatantis tam tikrų užkrečiamųjų spongiforminių encefalopatijų prevencijos, kontrolės ir likvidavimo taisykles[1]

– 1977 m. gegužės 17 d. Tarybos direktyva 77/391/EEB, nustatanti Bendrijos priemones dėl galvijų bruceliozės, tuberkuliozės ir leukozės likvidavimo[2]

– 1977 m. gruodžio 13 d. Tarybos direktyva 78/52/EEB, nustatanti Bendrijos kriterijus nacionaliniams planams dėl pagreitinto galvijų bruceliozės, tuberkuliozės ir leukozės likvidavimo[3]

[1] OL L 147, 2001 5 31, p. 1.
[2] OL L 145, 1977 6 13, p. 44.
[3] OL L 15, 1978 1 19, p. 34.

– 2003 m. rugsėjo 29 d. Tarybos direktyva 2003/85/EB dėl Bendrijos snukio ir nagų ligos kontrolės priemonių, naikinanti Direktyvą 85/511/EEB, Sprendimus 89/531/EEB bei 91/665/EEB ir iš dalies keičianti Direktyvą 92/46/EEB[1]

– 2005 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyva 2005/94/EB dėl paukščių gripo kontrolės Bendrijoje priemonių ir panaikinanti Direktyvą 92/40/EEB[2]

– 2001 m. spalio 23 d. Tarybos direktyva 2001/89/EB dėl Bendrijos klasikinio kiaulių maro kontrolės priemonių[3]

– 1992 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyva 92/35/EEB, nustatanti afrikinės arklių ligos kontrolės reikalavimus ir kovos su ja priemones[4]

– 2002 m. birželio 27 d. Tarybos direktyva 2002/60/EB, nustatanti konkrečias nuostatas dėl afrikinio kiaulių maro kontrolės ir iš dalies pakeičianti Direktyvos 92/119/EEB nuostatas dėl Tešeno ligos ir afrikinio kiaulių maro[5]

---

1 OL L 306, 2003 11 22, p. 1.
2 OL L 10, 2006 1 14, p. 16.
3 OL L 316, 2001 12 1, p. 5.
4 OL L 157, 1992 6 10, p. 19.
5 OL L 192, 2002 7 20, p. 27.

– 2003 m. lapkričio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2160/2003 dėl salmonelių ir kitų nurodytų zoonozių sukėlėjų per maistą kontrolės[1]

– 1992 m. liepos 14 d. Tarybos direktyva 92/66/EEB, nustatanti Bendrijos Niukaslio ligos kontrolės priemones[2]

– 1992 m. gruodžio 17 d. Tarybos direktyva 92/119/EEB, nustatanti Bendrijos bendrąsias tam tikrų gyvūnų ligų kontrolės priemones ir konkrečias priemones nuo kiaulių vezikulinės ligos[3]

– 2003 m. lapkričio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/99/EB dėl zoonozių ir zoonozių sukėlėjų monitoringo, iš dalies keičianti Tarybos sprendimą 90/424/EEB ir panaikinanti Tarybos direktyvą 92/117/EEB[4]

– 2000 m. lapkričio 20 d. Tarybos direktyva 2000/75/EB, nustatanti mėlynojo liežuvio ligos kontrolės ir likvidavimo reikalavimus[5]

---

1 OL L 325, 2003 12 12, p. 1.
2 OL L 260, 1992 9 5, p. 1.
3 OL L 62, 1993 3 15, p. 69.
4 OL L 325, 2003 12 12, p. 31.
5 OL L 327, 2000 12 22, p. 74.

38. Gyvūnų identifikavimas

– 2003 m. gruodžio 17 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 21/2004, nustatantis avių ir ožkų identifikavimo bei registravimo sistemą ir iš dalies pakeičiantis Reglamentą (EB) Nr. 1782/2003 bei Direktyvas 92/102/EEB ir 64/432/EEB[1]

– 2000 m. liepos 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1760/2000, nustatantis galvijų identifikavimo bei registravimo sistemą, reglamentuojantis jautienos bei jos produktų ženklinimą ir panaikinantis Tarybos reglamentą (EB) Nr. 820/97[2]

– 2008 m. liepos 15 d. Tarybos direktyva 2008/71/EB dėl kiaulių identifikavimo ir registravimo[3]

39. Gyvūnų veisimas

– 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/1012 dėl zootechninių ir genealoginių reikalavimų, taikomų grynaveislių veislinių gyvūnų ir hibridinių veislinių kiaulių veisimui, prekybai jais bei jų genetinės medžiagos produktais ir jų įvežimui į Sąjungą, kuriuo iš dalies keičiami Reglamentas (ES) Nr. 652/2014, Tarybos direktyvos 89/608/EEB ir 90/425/EEB bei panaikinami tam tikri gyvūnų veisimo srities aktai („Gyvūnų veisimo reglamentas“)[4], 37 straipsnis ir 64 straipsnio 3 dalis

---

1 OL L 5, 2004 1 9, p. 8.
2 OL L 204, 2000 8 11, p. 1.
3 OL L 213, 2008 8 8, p. 31.
4 OL L 171, 2016 6 29, p. 66.

40. Gyvūnų gerovė

– 2004 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1/2005 dėl gyvūnų apsaugos juos vežant ir atliekant susijusias operacijas ir iš dalies keičiantis Direktyvas 64/432/EEB ir 93/119/EB ir Reglamentą (EB) Nr. 1255/97[1]

– 2009 m. rugsėjo 24 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1099/2009 dėl žudomų gyvūnų apsaugos[2]

41. Augalų sveikata

– 2000 m. gegužės 8 d. Tarybos direktyva 2000/29/EB dėl apsaugos priemonių nuo augalams ir augaliniams produktams kenksmingų organizmų įvežimo į Bendriją ir išplitimo joje[3]

– 2016 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/2031 dėl apsaugos priemonių nuo augalų kenkėjų, kuriuo iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 228/2013, (ES) Nr. 652/2014 ir (ES) Nr. 1143/2014 ir panaikinamos Tarybos direktyvos 69/464/EEB, 74/647/EEB, 93/85/EEB, 98/57/EB, 2000/29/EB, 2006/91/EB ir 2007/33/EB[4]

---

1 OL L 3, 2005 1 5, p. 1.
2 OL L 303, 2009 11 18, p. 1.
3 OL L 169, 2000 7 10, p. 1.
4 OL L 317, 2016 11 23, p. 4.

42. Augalų dauginamoji medžiaga

– 1966 m. birželio 14 d. Tarybos direktyva 66/402/EEB dėl prekybos javų sėkla[1]

– 1968 m. balandžio 9 d. Tarybos direktyva 68/193/EEB dėl prekybos vynmedžių dauginimo medžiaga[2]

– 1999 m. gruodžio 22 d. Tarybos direktyva 1999/105/EB dėl prekybos miško dauginamąja medžiaga[3]

– 2002 m. birželio 13 d. Tarybos direktyva 2002/53/EB dėl bendrojo žemės ūkio augalų veislių katalogo[4]

– 2002 m. birželio 13 d. Tarybos direktyva 2002/54/EB dėl prekybos runkelių sėkla[5]

– 2002 m. birželio 13 d. Tarybos direktyva 2002/55/EB dėl prekybos daržovių sėkla[6]

---

1 OL 125, 1966 7 11, p. 2309.
2 OL L 93, 1968 4 17, p. 15.
3 OL L 11, 2000 1 15, p. 17.
4 OL L 193, 2002 7 20, p. 1.
5 OL L 193, 2002 7 20, p. 12.
6 OL L 193, 2002 7 20, p. 33.

– 2002 m. birželio 13 d. Tarybos direktyva 2002/56/EB dėl prekybos sėklinėmis bulvėmis[1]

– 2002 m. birželio 13 d. Tarybos direktyva 2002/57/EB dėl prekybos aliejinių ir pluoštinių augalų sėkla[2]

– 2008 m. rugsėjo 29 d. Tarybos direktyva 2008/90/EB dėl prekybos vaisinių augalų dauginamąja medžiaga ir sodininkystei skirtais vaisiniais augalais[3]

43. Oficialioji kontrolė, veterinarinė kontrolė

Laikoma, kad nuorodos į nacionalines etalonines laboratorijas šiame skirsnyje išvardytuose teisės aktuose neapima etaloninės laboratorijos Jungtinėje Karalystėje. Tai neužkerta kelio valstybėje narėje esančiai nacionalinei etaloninei laboratorijai vykdyti nacionalinės etaloninės laboratorijos funkcijas Šiaurės Airijos atžvilgiu. Informacijos ir medžiagos, kuria tuo tikslu keičiasi Šiaurės Airijos kompetentingos institucijos ir valstybėje narėje esanti nacionalinė etaloninė laboratorija, ta nacionalinė etaloninė laboratorija negali atskleisti be išankstinio tų kompetentingų institucijų sutikimo.

1 OL L 193, 2002 7 20, p. 60.
2 OL L 193, 2002 7 20, p. 74.
3 OL L 267, 2008 10 8, p. 8.

– 2017 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/625 dėl oficialios kontrolės ir kitos oficialios veiklos, kuri vykdoma siekiant užtikrinti maisto ir pašarų srities teisės aktų bei gyvūnų sveikatos ir gerovės, augalų sveikatos ir augalų apsaugos produktų taisyklių taikymą, kuriuo iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 999/2001, (EB) Nr. 396/2005, (EB) Nr. 1069/2009, (EB) Nr. 1107/2009, (ES) Nr. 1151/2012, (ES) Nr. 652/2014, (ES) 2016/429 ir (ES) 2016/2031, Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1/2005 ir (EB) Nr. 1099/2009 bei Tarybos direktyvos 98/58/EB, 1999/74/EB, 2007/43/EB, 2008/119/EB ir 2008/120/EB, ir kuriuo panaikinami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 854/2004 ir (EB) Nr. 882/2004, Tarybos direktyvos 89/608/EEB, 89/662/EEB, 90/425/EEB, 91/496/EEB, 96/23/EB, 96/93/EB ir 97/78/EB bei Tarybos sprendimas 92/438/EEB (Oficialios kontrolės reglamentas)[1]

– 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 882/2004 dėl oficialios kontrolės, kuri atliekama siekiant užtikrinti, kad būtų įvertinama, ar laikomasi pašarus ir maistą reglamentuojančių teisės aktų, gyvūnų sveikatos ir gerovės taisyklių[2]

– 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 854/2004, nustatantis specialiąsias gyvūninės kilmės produktų, skirtų vartoti žmonėms, oficialios kontrolės taisykles[3]

---

1 OL L 95, 2017 4 7, p. 1.
2 OL L 165, 2004 4 30, p. 1.
3 OL L 139, 2004 4 30, p. 206.

– 1991 m. liepos 15 d. Tarybos direktyva 91/496/EEB, nustatanti gyvūnų, įvežamų į Bendriją iš trečiųjų šalių, veterinarinio patikrinimo organizavimo principus ir iš dalies pakeičianti Direktyvas 89/662/EEB, 90/425/EEB ir 90/675/EEB[1]

– 1997 m. gruodžio 18 d. Tarybos direktyva 97/78/EB, nustatanti principus, reglamentuojančius iš trečiųjų šalių į Bendriją įvežamų produktų veterinarinių patikrinimų organizavimą[2]

– 1990 m. birželio 26 d. Tarybos direktyva 90/425/EEB dėl Bendrijos vidaus prekyboje tam tikrais gyvūnais ir produktais taikomų veterinarinių ir zootechninių patikrinimų, siekiant užbaigti vidaus rinkos kūrimą[3]

– 1989 m. gruodžio 11 d. Tarybos direktyva 89/662/EEB dėl veterinarinių patikrinimų, taikomų Bendrijos vidaus prekyboje, siekiant sukurti vidaus rinką[4]

44. Sanitarija ir fitosanitarija. Kita

– 1996 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyva 96/22/EB dėl draudimo vartoti gyvulininkystėje tam tikras medžiagas, turinčias hormoninį ar tirostatinį poveikį, bei beta antagonistus ir dėl Direktyvų 81/602/EEB, 88/146/EEB ir 88/299/EEB panaikinimo[5]

---

1 OL L 268, 1991 9 24, p. 56.
2 OL L 24, 1998 1 30, p. 9.
3 OL L 224, 1990 8 18, p. 29.
4 OL L 395, 1989 12 30, p. 13.
5 OL L 125, 1996 5 23, p. 3.

– 1996 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyva 96/23/EB dėl kai kurių medžiagų ir jų likučių gyvuose gyvūnuose ir gyvūninės kilmės produktuose monitoringo priemonių, panaikinanti Direktyvas 85/358/EEB ir 86/469/EEB bei Sprendimus 89/187/EEB ir 91/664/EEB[1]

45. Intelektinė nuosavybė

– 2008 m. sausio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 110/2008 dėl spiritinių gėrimų apibrėžimo, apibūdinimo, pateikimo, ženklinimo ir geografinių nuorodų apsaugos bei panaikinantis Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 1576/89[2]

– 2012 m. lapkričio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1151/2012 dėl žemės ūkio ir maisto produktų kokybės sistemų[3]

– 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 251/2014 dėl aromatizuotų vyno produktų apibrėžties, aprašymo, pateikimo, ženklinimo ir geografinių nuorodų apsaugos, kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1601/91[4]

[1] OL L 125, 1996 5 23, p. 10.
[2] OL L 39, 2008 2 13, p. 16.
[3] OL L 343, 2012 12 14, p. 1.
[4] OL L 84, 2014 3 20, p. 14.

– 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1308/2013, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas ir panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 922/72, (EEB) Nr. 234/79, (EB) Nr. 1037/2001 ir (EB) Nr. 1234/2007[1], II dalies II antraštinės dalies I skyriaus 2 ir 3 skirsniai

– 2013 m. birželio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 608/2013 dėl muitinės atliekamo intelektinės nuosavybės teisių vykdymo užtikrinimo, kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1383/2003[2]

46. Žvejyba ir akvakultūra

– 1985 m. gruodžio 23 d. Komisijos reglamentas (EEB) Nr. 3703/85, nustatantis išsamias bendrų prekybos standartų tam tikroms šviežioms arba atšaldytoms žuvims taikymo taisykles[3]

– 1989 m. birželio 21 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2136/89, nustatantis bendruosius konservuotų sardinių pardavimo standartus ir konservuotų sardinių ir sardinių tipo produktų prekių aprašymus[4]

---

1 OL L 347, 2013 12 20, p. 671.
2 OL L 181, 2013 6 29, p. 15.
3 OL L 351, 1985 12 28, p. 63.
4 OL L 212, 1989 7 22, p. 79.

– 1992 m. birželio 9 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1536/92, nustatantis bendrus konservuotų tunų ir pelamidžių prekybos standartus[1]

– 1996 m. lapkričio 26 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2406/96, nustatantis bendras pardavimo normas tam tikriems žuvininkystės produktams[2]

– 1998 m. kovo 30 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 850/98 dėl žuvininkystės išteklių apsaugos, taikant technines priemones jūrų gyvūnų jaunikliams apsaugoti[3], kiek tai susiję su nuostatomis dėl jūros gyvūnų verslinių dydžių.

– 2009 m. lapkričio 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1224/2009, nustatantis Bendrijos kontrolės sistemą, kuria užtikrinamas bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių laikymasis, iš dalies keičiantis reglamentus (EB) Nr. 847/96, (EB) Nr. 2371/2002, (EB) Nr. 811/2004, (EB) Nr. 768/2005, (EB) Nr. 2115/2005, (EB) Nr. 2166/2005, (EB) Nr. 388/2006, (EB) Nr. 509/2007, (EB) Nr. 676/2007, (EB) Nr. 1098/2007, (EB) Nr. 1300/2008, (EB) Nr. 1342/2008 ir panaikinantis reglamentus (EEB) Nr. 2847/93, (EB) Nr. 1627/94 ir (EB) Nr. 1966/2006[4], kiek tai susiję su nuostatomis dėl prekybos standartų

---

1 OL L 163, 1992 6 17, p. 1.
2 OL L 334, 1996 12 23, p. 1.
3 OL L 125, 1998 4 27, p. 1.
4 OL L 343, 2009 12 22, p. 1.

– 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1379/2013 dėl bendro žvejybos ir akvakultūros produktų rinkų organizavimo, kuriuo iš dalies keičiami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1184/2006 ir (EB) Nr. 1224/2009 ir panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 104/2000[1], kiek tai susiję su nuostatomis dėl prekybos standartų ir informacijos vartotojams

– 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1380/2013 dėl bendros žuvininkystės politikos, kuriuo iš dalies keičiami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1954/2003 ir (EB) Nr. 1224/2009 bei panaikinami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 2371/2002 ir (EB) Nr. 639/2004 bei Tarybos sprendimas 2004/585/EB[2], kiek tai susiję su nuostatomis dėl žvejybos ir akvakultūros produktų prekybos standartų

– 2008 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1005/2008, nustatantis Bendrijos sistemą, kuria siekiama užkirsti kelią neteisėtai, nedeklaruojamai ir nereglamentuojamai žvejybai, atgrasyti nuo jos ir ją panaikinti, iš dalies keičiantis reglamentus (EEB) Nr. 2847/93, (EB) Nr. 1936/2001 ir (EB) Nr. 601/2004 bei panaikinantis reglamentus (EB) Nr. 1093/94 ir (EB) Nr. 1447/1999[3]

– 2001 m. gegužės 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1035/2001, nustatantis *Dissostichus* spp. sugavimo dokumentavimo tvarką[4]

---

1 OL L 354, 2013 12 28, p. 1.
2 OL L 354, 2013 12 28, p. 22.
3 OL L 286, 2008 10 29, p. 1.
4 OL L 145, 2001 5 31, p. 1.

– 2010 m. liepos 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 640/2010, kuriuo sudaroma sužvejotų paprastųjų tunų (*Thunnus thynnus*) kiekio dokumentavimo programa ir iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1984/2003[1]

– 2007 m. rugsėjo 18 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1100/2007, nustatantis priemones europinių ungurių ištekliams atkurti[2]

47. Kita

– 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1308/2013, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas ir panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 922/72, (EEB) Nr. 234/79, (EB) Nr. 1037/2001 ir (EB) Nr. 1234/2007[3], III dalis, išskyrus VI skyrių

– 1995 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2964/95, įdiegiantis žalios naftos importo ir pristatymo į Bendriją registravimą[4]

– 2004 m. gruodžio 6 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2182/2004 dėl į euro monetas panašių medalių ir žetonų[5]

---

1 OL L 194, 2010 7 24, p. 1.
2 OL L 248, 2007 9 22, p. 17.
3 OL L 347, 2013 12 20, p. 671.
4 OL L 310, 1995 12 22, p. 5.
5 OL L 373, 2004 12 21, p. 1.

– 2005 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1889/2005 dėl grynųjų pinigų, įvežamų į Bendriją ar išvežamų iš jos, kontrolės[1]

– 2014 m. balandžio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/40/ES dėl valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatų, reglamentuojančių tabako ir susijusių gaminių gamybą, pateikimą ir pardavimą, suderinimo ir kuria panaikinama Direktyva 2001/37/EB[2]

– 2008 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 116/2009 dėl kultūros vertybių eksporto[3]

– 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/60/ES dėl neteisėtai iš valstybės narės teritorijos išvežtų kultūros objektų grąžinimo, kuria iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1024/2012[4]

– 1969 m. gruodžio 15 d. Tarybos direktyva 69/493/EEB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių krištolo stiklą, suderinimo[5]

---

1 OL L 309, 2005 11 25, p. 9.
2 OL L 127, 2014 4 29, p. 1.
3 OL L 39, 2009 2 10, p. 1.
4 OL L 159, 2014 5 28, p. 1.
5 OL L 326, 1969 12 29, p. 36.

– 2009 m. gegužės 5 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 428/2009, nustatantis Bendrijos dvejopo naudojimo prekių eksporto, persiuntimo, susijusių tarpininkavimo paslaugų ir tranzito kontrolės režimą[1]

– 1991 m. birželio 18 d. Tarybos direktyva 91/477/EEB dėl ginklų įsigijimo ir laikymo kontrolės[2]

– 2012 m. kovo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 258/2012, kuriuo įgyvendinamas Jungtinių Tautų protokolo prieš neteisėtą šaunamųjų ginklų, jų dalių ir komponentų bei šaudmenų gamybą ir prekybą jais, papildančio Jungtinių Tautų Konvenciją prieš tarptautinį organizuotą nusikalstamumą (JT šaunamųjų ginklų protokolas), 10 straipsnis ir nustatoma šaunamųjų ginklų, jų dalių ir komponentų bei šaudmenų eksporto leidimų sistema, importo ir tranzito priemonės[3]

– 2009 m. gegužės 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/43/EB dėl su gynyba susijusių produktų siuntimo Bendrijoje sąlygų supaprastinimo[4]

1 OL L 134, 2009 5 29, p. 1.
2 OL L 256, 1991 9 13, p. 51.
3 OL L 94, 2012 3 30, p. 1.
4 OL L 146, 2009 6 10, p. 1.

– 2005 m. birželio 27 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1236/2005 dėl prekybos tam tikromis prekėmis, kurios galėtų būti naudojamos mirties bausmei vykdyti, kankinimui ar kitokiam žiauriam, nežmoniškam ar žeminančiam elgesiui ir baudimui[1]

– 2002 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2368/2002, įgyvendinantis Kimberley proceso sertifikavimo schemą dėl tarptautinės prekybos neapdorotais deimantais[2]

– Galiojančios ribojamosios priemonės, grindžiamos SESV 215 straipsniu, kiek jos susijusios su Sąjungos ir trečiųjų šalių prekyba prekėmis.

_____

[1] OL L 200, 2005 7 30, p. 1.
[2] OL L 358, 2002 12 31, p. 28.

6 PRIEDAS

9 STRAIPSNYJE NURODYTOS SĄJUNGOS TEISĖS NUOSTATOS

1. Pridėtinės vertės mokestis[1]

– 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos[2]

– 2008 m. vasario 12 d. Tarybos direktyva 2008/9/EB, nustatanti Direktyvoje 2006/112/EB numatyto pridėtinės vertės mokesčio grąžinimo apmokestinamiesiems asmenims, kurie nėra įsisteigę PVM grąžinančioje valstybėje narėje, o yra įsisteigę kitoje valstybėje narėje, išsamias taisykles[3]

– 2010 m. spalio 7 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 904/2010 dėl administracinio bendradarbiavimo ir kovos su sukčiavimu pridėtinės vertės mokesčio srityje[4]

– 2010 m. kovo 16 d. Tarybos direktyva 2010/24/ES dėl savitarpio pagalbos vykdant reikalavimus, susijusius su mokesčiais, muitais ir kitomis priemonėmis[5]

---

1 Antraštės ir paantraštės šiame priede yra tik orientacinės.
2 OL L 347, 2006 12 11, p. 1.
3 OL L 44, 2008 2 20, p. 23.
4 OL L 268, 2010 10 12, p. 1.
5 OL L 84, 2010 3 31, p. 1.

– 1986 m. lapkričio 17 d. Tryliktoji Tarybos direktyva 86/560/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų suderinimo – pridėtinės vertės mokesčio grąžinimo apmokestinamiesiems asmenims, kurie nėra įsisteigę Bendrijos teritorijoje, tvarkos[1]

– 2007 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyva 2007/74/EB dėl keliaujančių iš trečiųjų šalių asmenų importuojamų prekių neapmokestinimo pridėtinės vertės mokesčiu ir akcizais[2]

– 2009 m. spalio 19 d. Tarybos direktyva 2009/132/EB dėl Direktyvos 2006/112/EB 143 straipsnio b ir c punktų taikymo, neapmokestinant galutinio tam tikrų prekių importo pridėtinės vertės mokesčiu[3]

– 2006 m. spalio 5 d. Tarybos direktyva 2006/79/EB dėl nekomercinio pobūdžio smulkių prekių siuntų importo iš trečiųjų šalių atleidimo nuo mokesčių[4]

– Įsipareigojimai, kylantys iš Europos Sąjungos ir Norvegijos Karalystės susitarimo dėl administracinio bendradarbiavimo, kovos su sukčiavimu ir reikalavimų vykdymo pridėtinės vertės mokesčio srityje[5]

---

1 OL L 326, 1986 11 21, p. 40.
2 OL L 346, 2007 12 29, p. 6.
3 OL L 292, 2009 11 10, p. 5.
4 OL L 286, 2006 10 17, p. 15.
5 OL L 195, 2018 8 1, p. 1.

– Įsipareigojimai, kylantys iš Europos bendrijos bei jos valstybių narių ir Šveicarijos Konfederacijos bendradarbiavimo susitarimo dėl kovos su sukčiavimu ir kita neteisėta veikla, keliančia grėsmę jų finansiniams interesams[1]

2. Akcizai

– 2008 m. gruodžio 16 d. Tarybos direktyva 2008/118/EB dėl bendros akcizų tvarkos, panaikinanti Direktyvą 92/12/EEB[2]

– 2012 m. gegužės 2 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 389/2012 dėl administracinio bendradarbiavimo akcizų srityje ir panaikinantis Reglamentą (EB) Nr. 2073/2004[3]

– 2010 m. kovo 16 d. Tarybos direktyva 2010/24/ES dėl savitarpio pagalbos vykdant reikalavimus, susijusius su mokesčiais, muitais ir kitomis priemonėmis[4]

– 1992 m. spalio 19 d. Tarybos direktyva 92/83/EEB dėl akcizų už alkoholį ir alkoholinius gėrimus struktūrų suderinimo[5]

---

1 OL L 46, 2009 2 17, p. 8.
2 OL L 9, 2009 1 14, p. 12.
3 OL L 121, 2012 5 8, p. 1.
4 OL L 84, 2010 3 31, p. 1.
5 OL L 316, 1992 10 31, p. 21.

– 1992 m. spalio 19 d. Tarybos direktyva 92/84/EEB dėl alkoholiui ir alkoholiniams gėrimams taikomų akcizo tarifų suderinimo[1]

– 2011 m. birželio 21 d. Tarybos direktyva 2011/64/ES dėl akcizų, taikomų apdorotam tabakui, struktūros ir tarifų[2]

– 2003 m. spalio 27 d. Tarybos direktyva 2003/96/EB, pakeičianti Bendrijos energetikos produktų ir elektros energijos mokesčių struktūrą[3]

– 1995 m. lapkričio 27 d. Tarybos direktyva 95/60/EB dėl gazolių ir žibalo žymėjimo mokesčių tikslams[4]

– 2003 m. birželio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 1152/2003/EB dėl akcizais apmokestinamų produktų judėjimo ir priežiūros kompiuterizavimo[5]

1 OL L 316, 1992 10 31, p. 29.
2 OL L 176, 2011 7 5, p. 24.
3 OL L 283, 2003 10 31, p. 51.
4 OL L 291, 1995 12 6, p. 46.
5 OL L 162, 2003 7 1, p. 5.

– 2007 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyva 2007/74/EB dėl keliaujančių iš trečiųjų šalių asmenų importuojamų prekių neapmokestinimo pridėtinės vertės mokesčiu ir akcizais[1]

– 2006 m. spalio 5 d. Tarybos direktyva 2006/79/EB dėl nekomercinio pobūdžio smulkių prekių siuntų importo iš trečiųjų šalių atleidimo nuo mokesčių[2]

_____

[1] OL L 346, 2007 12 29, p. 6.
[2] OL L 286, 2006 10 17, p. 15.

7 PRIEDAS

11 STRAIPSNYJE NURODYTOS SĄJUNGOS TEISĖS NUOSTATOS

Toliau nurodyti teisės aktai Jungtinei Karalystei, kiek tai susiję su Šiaurės Airija, ir jos teritorijoje taikomi tiek, kiek jie taikomi elektros energijos gamybai, perdavimui, paskirstymui ir tiekimui, didmeninei elektros energijos prekybai arba tarpvalstybiniams elektros energijos mainams.

Nuostatos, susijusios su mažmeninėmis rinkomis ir vartotojų apsauga, netaikomos. Dėl nuorodų į kito Sąjungos teisės akto nuostatą, pateikiamų šiame priede išvardytuose teisės aktuose, nurodyta nuostata netampa taikytina, kai ji kitaip Jungtinei Karalystei, kiek tai susiję su Šiaurės Airija, ir jos teritorijoje netaikoma, nebent tai yra didmenines elektros energijos rinkas reglamentuojanti nuostata, kuri taikoma Airijoje ir yra būtina bendrosios didmeninės elektros energijos rinkos Airijoje ir Šiaurės Airijoje bendram veikimui užtikrinti.

– 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/72/EB dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių, panaikinanti Direktyvą 2003/54/EB[1]

[1] OL L 211, 2009 8 14, p. 55.

– 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 714/2009 dėl prieigos prie tarpvalstybinių elektros energijos mainų tinklo sąlygų, panaikinantis Reglamentą (EB) Nr. 1228/2003[1]

– 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 713/2009, įsteigiantis Energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūrą[2]

– 2006 m. sausio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/89/EB dėl priemonių siekiant užtikrinti elektros energijos tiekimo saugumą ir investicijas į infrastruktūrą[3]

– 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1227/2011 dėl didmeninės energijos rinkos vientisumo ir skaidrumo[4]

– 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/75/ES dėl pramoninių išmetamų teršalų (taršos integruotos prevencijos ir kontrolės)[5]

– 2003 m. spalio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/87/EB, nustatanti šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimų sistemą Sąjungoje ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 96/61/EB[6]

---

1 OL L 211, 2009 8 14, p. 15.
2 OL L 211, 2009 8 14, p. 1.
3 OL L 33, 2006 2 4, p. 22.
4 OL L 326, 2011 12 8, p. 1.
5 OL L 334, 2010 12 17, p. 17.
6 OL L 275, 2003 10 25, p. 32.

8 PRIEDAS

ŠIO PROTOKOLO 12 STRAIPSNIO 1 DALYJE
IR 4 PRIEDO 7 STRAIPSNIO 1 DALYJE NURODYTOS
SĄJUNGOS TEISĖS NUOSTATOS

1. SESV nustatytos valstybės pagalbos taisyklės[1]

   – SESV 107, 108 ir 109 straipsniai

   – SESV 106 straipsnis, kiek jis susijęs su valstybės pagalba

   – SESV 93 straipsnis

2. Teisės aktai, kuriuose daroma nuoroda į pagalbos sąvoką

   – Komisijos pranešimas dėl valstybės pagalbos sąvokos[2]

[1] Antraštės ir paantraštės šiame priede yra tik orientacinės.
[2] OL C 262, 2016 7 19, p. 1.

– Komisijos komunikatas dėl Europos Sąjungos valstybės pagalbos taisyklių taikymo kompensacijai už visuotinės ekonominės svarbos paslaugų teikimą[1]

– Komisijos pranešimas dėl ES sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo garantijomis suteikiamai valstybės pagalbai[2]

3. Bendrosios išimties reglamentai

3.1 Įgaliojimų suteikimo reglamentas

– 2015 m. liepos 13 d. Tarybos reglamentas (ES) 2015/1588 dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnių taikymo kai kurioms horizontalios valstybės pagalbos rūšims[3]

3.2 Bendrasis bendrosios išimties reglamentas

– 2014 m. birželio 17 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 651/2014, kuriuo tam tikrų kategorijų pagalba skelbiama suderinama su vidaus rinka taikant Sutarties 107 ir 108 straipsnius[4]

[1] OL C 8, 2012 1 11, p. 4.
[2] OL C 155, 2008 6 20, p. 10.
[3] OL L 248, 2015 9 24, p. 1.
[4] OL L 187, 2014 6 26, p. 1.

3.3 Sektorių bendrosios išimties reglamentai

– 2014 m. birželio 25 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 702/2014, kuriuo skelbiama, kad tam tikrų kategorijų pagalba žemės bei miškų ūkio sektoriuose ir kaimo vietovėse yra suderinama su vidaus rinka pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnius[1]

– 2014 m. gruodžio 16 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 1388/2014, kuriuo tam tikrų kategorijų pagalba įmonėms, kurios verčiasi žvejybos ir akvakultūros produktų gamyba, perdirbimu ir prekyba, skelbiama suderinama su vidaus rinka taikant Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnius[2]

– 2007 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1370/2007 dėl keleivinio geležinkelių ir kelių transporto viešųjų paslaugų ir panaikinantis Tarybos reglamentus (EEB) Nr. 1191/69 ir (EEB) Nr. 1107/70[3]

[1] OL L 193, 2014 7 1, p. 1.
[2] OL L 369, 2014 12 24, p. 37.
[3] OL L 315, 2007 12 3, p. 1.

– Komisijos komunikatas dėl Reglamento (EB) Nr. 1370/2007 dėl keleivinio geležinkelių ir kelių transporto viešųjų paslaugų aiškinamųjų gairių[1]

– 2011 m. gruodžio 20 d. Komisijos sprendimas dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 106 straipsnio 2 dalies taikymo valstybės pagalbai, kompensacijos už viešąją paslaugą forma skiriamai tam tikroms įmonėms, kurioms pavesta teikti visuotinės ekonominės svarbos paslaugas[2]

3.4 *De minimis* pagalbos reglamentai

– 2013 m. gruodžio 18 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 1407/2013 dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai[3]

– 2012 m. balandžio 25 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 360/2012 dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai, skiriamai visuotinės ekonominės svarbos paslaugas teikiančioms įmonėms[4]

1 OL C 92, 2014 3 29, p. 1.
2 OL L 7, 2012 1 11, p. 3.
3 OL L 352, 2013 12 24, p. 1.
4 OL L 114, 2012 4 26, p. 8.

– 2013 m. gruodžio 18 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 1408/2013 dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai žemės ūkio sektoriuje[1]

– 2014 m. birželio 27 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 717/2014 dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai žuvininkystės ir akvakultūros sektoriuje[2]

4. Procedūrinės taisyklės

– 2015 m. liepos 13 d. Tarybos reglamentas (ES) 2015/1589, nustatantis išsamias Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 108 straipsnio taikymo taisykles[3]

– 2004 m. balandžio 21 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 794/2004, įgyvendinantis Tarybos reglamentą (EB) Nr. 659/1999, nustatantį išsamias EB sutarties 93 straipsnio taikymo taisykles[4]

– Komisijos pranešimas dėl veiksmingo Komisijos sprendimų, kuriais valstybėms narėms nurodoma susigrąžinti neteisėtą ir nesuderinamą valstybės pagalbą, įgyvendinimo[5]

---

1 OL L 352, 2013 12 24, p. 9.
2 OL L 190, 2014 6 28, p. 45.
3 OL L 248, 2015 9 24, p. 9.
4 OL L 140, 2004 4 30, p. 1.
5 OL C 272, 2007 11 15, p. 4.

– Komisijos pranešimas dėl taisyklių, taikomų vertinant neteisėtą valstybės pagalbą, nustatymo[1]

– Komisijos pranešimas dėl nacionalinių teismų įgyvendinamos valstybės pagalbos teisės[2]

– Komisijos komunikatas dėl orientacinių ir diskonto normų nustatymo metodo pakeitimo[3]

– Komisijos komunikatas „Geriausios praktikos vykdant valstybės pagalbos kontrolės procedūras kodeksas“[4]

– 2003 m. gruodžio 1 d. Komisijos komunikatas C (2003) 4582 dėl profesinės paslapties valstybės pagalbos sprendimuose[5]

1 OL C 119, 2002 5 22, p. 22.
2 OL C 85, 2009 4 9, p. 1.
3 OL C 14, 2008 1 19, p. 6.
4 Dar nepaskelbta OL.
5 OL C 297, 2003 12 9, p. 6.

5. Suderinamumo taisyklės

5.1 Bendriems Europos interesams svarbūs projektai

– Komisijos komunikatas „Valstybės pagalbos, skirtos bendriems Europos interesams svarbių projektų vykdymui skatinti, suderinamumo su vidaus rinka analizės kriterijai“[1]

5.2 Pagalba žemės ūkiui

– Europos Sąjungos valstybės pagalbos žemės ūkio ir miškininkystės sektoriams ir kaimo vietovėse gairės 2014–2020 m.[2]

5.3 Pagalba žvejybos ir akvakultūros sektoriui

– Komisijos komunikatas „Valstybės pagalbos žvejybos ir akvakultūros sektoriui tikrinimo gairės“[3]

[1] OL C 188, 2014 6 20, p. 4.
[2] OL C 204, 2014 7 1, p. 1.
[3] OL C 217, 2015 7 2, p. 1.

5.4 Regioninė pagalba

– 2014–2020 m. regioninės valstybės pagalbos gairės[1]

5.5 Pagalba moksliniams tyrimams, technologinei plėtrai ir inovacijoms

– Komisijos komunikatas „Valstybės pagalbos moksliniams tyrimams, technologinei plėtrai ir inovacijoms sistema“[2]

5.6 Pagalba rizikos kapitalui

– Komisijos komunikatas dėl valstybės pagalbos rizikos finansų investicijoms skatinti gairių[3]

5.7 Sanavimo ir restruktūrizavimo pagalba

– Komisijos komunikatas „Gairės dėl valstybės pagalbos sunkumų patiriančioms ne finansų įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti“[4]

1 OL C 209, 2013 7 23, p. 1.
2 OL C 198, 2014 6 27, p. 1.
3 OL C 19, 2014 1 22, p. 4.
4 OL C 249, 2014 7 31, p. 1.

5.8 Pagalba mokymui

– Komisijos komunikatas „Valstybės pagalbos mokymui, apie kurią turi būti pranešta atskirai, suderinamumo analizės kriterijai“[1]

5.9 Pagalba užimtumui

– Komisijos komunikatas „Valstybės pagalbos palankių sąlygų neturinčių ir neįgalių darbuotojų užimtumui, apie kurią turi būti pranešta atskirai, suderinamumo analizės kriterijai“[2]

5.10 Laikinos taisyklės, nustatytos reaguojant į ekonomikos ir finansų krizę

– Komisijos komunikatas dėl valstybės pagalbos taisyklių taikymo nuo 2013 m. rugpjūčio 1 d. bankams skirtoms priemonėms finansų krizės sąlygomis paremti[3]

– Komisijos komunikatas dėl sumažėjusios vertės turto tvarkymo Bendrijos bankų sektoriuje[4]

1 OL C 188, 2009 8 11, p. 1.
2 OL C 188, 2009 8 11, p. 6.
3 OL C 216, 2013 7 30, p. 1.
4 OL C 72, 2009 3 26, p. 1.

– Komisijos komunikatas dėl finansų sektoriaus gyvybingumo atkūrimo ir restruktūrizavimo priemonių vertinimo pagal valstybės pagalbos taisykles dabartinės krizės sąlygomis[1]

5.11 Eksporto kredito draudimas

– Komisijos komunikatas valstybėms narėms dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnių taikymo trumpalaikiam eksporto kredito draudimui[2]

5.12 Energetika ir aplinka

5.12.1 Aplinkos apsauga ir energetika

– Komisijos komunikatas „2014–2020 m. Valstybės pagalbos aplinkos apsaugai ir energetikai gairės“[3]

– Komisijos komunikatas „Tam tikrų valstybės pagalbos priemonių, susijusių su šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartinių taršos leidimų prekybos sistema po 2012 m., gairės“[4]

1 OL C 195, 2009 8 19, p. 9.
2 OL C 392, 2012 12 19, p. 1.
3 OL C 200, 2014 6 28, p. 1.
4 OL C 158, 2012 6 5, p. 4.

5.12.2 Elektros energija (neatgaunamos išlaidos)

– Komisijos komunikatas dėl valstybės pagalbos, susijusios su neatgaunamomis išlaidomis, analizės metodikos[1]

5.12.3 Anglys

– 2010 m. gruodžio 10 d. Tarybos sprendimas dėl valstybės pagalbos nekonkurencingų anglių kasyklų uždarymui palengvinti[2]

5.13 Pagrindinės pramonės šakos ir gamyba (plienas)

– Komisijos komunikatas dėl konkurencijos bylų nagrinėjimo tam tikrų aspektų nustojus galioti EAPB sutarčiai[3]

5.14 Pašto paslaugos

– Komisijos pranešimas dėl konkurencijos taisyklių taikymo pašto sektoriui ir tam tikrų valstybės priemonių, susijusių su pašto paslaugomis, vertinimo[4]

1 http://ec.europa.eu/competition/state_aid/legislation/stranded_costs_en.pdf
2 OL L 336, 2010 12 21, p. 24.
3 OL C 152, 2002 6 26, p. 5.
4 OL C 39, 1998 2 6, p. 2.

5.15 Audiovizualinė produkcija, transliavimas ir plačiajuostis ryšys

5.15.1 Audiovizualinė produkcija

– Komisijos komunikatas dėl valstybės pagalbos filmams ir kitiems garso ir vaizdo kūriniams[1]

5.15.2 Transliavimas

– Komisijos komunikatas dėl valstybės pagalbos taisyklių taikymo visuomeninio transliavimo paslaugoms[2]

5.15.3 Plačiajuosčio ryšio tinklas

– Valstybės pagalbos taisyklių taikymo plačiajuosčio ryšio tinklų sparčiam diegimui ES gairės[3]

1 OL C 332, 2013 11 15, p. 1.
2 OL C 257, 2009 10 27, p. 1.
3 OL C 25, 2013 1 26, p. 1.

5.16 Transportas ir infrastruktūra

– Komisijos komunikatas „Bendrijos gairės dėl valstybės pagalbos geležinkelio įmonėms“[1]

– Bendrijos gairės dėl valstybės pagalbos jūrų transportui[2]

– Komisijos komunikatas, kuriame išdėstomos jūrų greitkelių projektui pradėti teikiamą Bendrijos finansavimą papildančios valstybės pagalbos teikimo gairės[3]

– Komisijos komunikatas, kuriame išdėstomos valstybės pagalbos teikimo laivų valdymo įmonėms gairės[4]

– Komisijos komunikatas „Valstybės pagalbos oro uostams ir oro transporto bendrovėms gairės“[5]

1 OL C 184, 2008 7 22, p. 13.
2 OL C 13, 2004 1 17, p. 3.
3 OL C 317, 2008 12 12, p. 10.
4 OL C 132, 2009 6 11, p. 6.
5 OL C 99, 2014 4 4, p. 3.

5.17 Visuotinės ekonominės svarbos paslaugos (VESP)

– Komisijos komunikatas „Europos Sąjungos bendrosios nuostatos dėl valstybės pagalbos kompensacijos už viešąją paslaugą forma“[1]

6. Finansinių santykių tarp valstybių narių ir valstybės įmonių skaidrumas

– 2006 m. lapkričio 16 d. Komisijos direktyva 2006/111/EB dėl finansinių santykių tarp valstybių narių ir valstybės įmonių skaidrumo ir dėl finansinio skaidrumo tam tikrose įmonėse[2]

_____

[1] OL C 8, 2012 1 11, p. 15.
[2] OL L 318, 2006 11 17, p. 17.

9 PRIEDAS

12 STRAIPSNIO 2 DALYJE NURODYTOS PROCEDŪROS

Jungtinis komitetas nustato pradinį didžiausią bendrą metinį paramos, kuriai netaikomi reikalavimai, lygį ir pradinį mažiausią procentinį dydį, nurodytus 12 straipsnio 2 dalyje, atsižvelgdamas į naujausią turimą informaciją. Nustatant pradinį didžiausią bendrą metinį paramos, kuriai netaikomi reikalavimai, lygį atsižvelgiama į Jungtinės Karalystės būsimos paramos žemės ūkiui sistemos struktūrą, taip pat į metinį bendros išlaidų, patirtų Šiaurės Airijoje įgyvendinant bendrą žemės ūkio politiką pagal dabartinę 2014–2020 m. DFP, sumos vidurkį. Pradinis mažiausias procentinis dydis nustatomas atsižvelgiant į Jungtinės Karalystės paramos žemės ūkiui sistemos struktūrą, taip pat pagal bendrą žemės ūkio politiką visų Sąjungoje patirtų išlaidų procentinį dydį, kuris atitiko PPO sutarties dėl žemės ūkio 2 priedo nuostatas, praneštą už atitinkamą laikotarpį.

Jungtinis komitetas koreguoja pirmoje pastraipoje nurodytą paramos lygį ir procentinį dydį, nustatytus atsižvelgiant į Jungtinės Karalystės paramos žemės ūkiui sistemos struktūrą, atsižvelgdamas į bet kokius bendros paramos sumos, teikiamos pagal bendrą žemės ūkio politiką Sąjungoje, pokyčius kiekvienoje būsimoje daugiametėje finansinėje programoje.

Jeigu Jungtinis komitetas nenustato pradinio paramos lygio ir procentinio dydžio pagal pirmą pastraipą arba nepakoreguoja paramos lygio ir procentinio dydžio pagal antrą pastraipą atitinkamai iki pereinamojo laikotarpio pabaigos arba per 1 metus nuo būsimos daugiametės finansinės programos įsigaliojimo, 12 straipsnio 2 dalies taikymas sustabdomas tol, kol Jungtinis komitetas nustatys arba pakoreguos paramos lygį ir procentinį dydį.

10 PRIEDAS

18 STRAIPSNIO 3 DALYJE NURODYTOS PROCEDŪROS

1. Kai Sąjunga arba Jungtinė Karalystė svarsto galimybę imtis apsaugos priemonių pagal šio protokolo 18 straipsnio 1 dalį, ji nedelsdama apie tai praneša atitinkamai Sąjungai arba Jungtinei Karalystei per Jungtinį komitetą ir pateikia visą svarbią informaciją.

2. Sąjunga ir Jungtinė Karalystė nedelsdamos pradeda konsultacijas Jungtiniame komitete, siekdamos rasti abiem pusėms priimtiną sprendimą.

3. Atitinkamai Sąjunga arba Jungtinė Karalystė negali imtis apsaugos priemonių nepraėjus 1 mėnesiui nuo pranešimo pagal 1 punktą dienos, nebent konsultacijų procedūra pagal 2 punktą buvo užbaigta iki nustatyto termino pabaigos. Jeigu dėl išskirtinių aplinkybių, dėl kurių būtina imtis neatidėliotinų priemonių, išankstinis patikrinimas neįmanomas, atitinkamai Sąjunga arba Jungtinė Karalystė gali nedelsdamos taikyti apsaugos priemones, būtinai reikalingas padėčiai ištaisyti.

4. Atitinkamai Sąjunga arba Jungtinė Karalystė apie priemones, kurių imtasi, nedelsdama praneša Jungtiniam komitetui ir pateikia visą svarbią informaciją.

5. Dėl apsaugos priemonių, kurių imtasi, kas 3 mėnesius nuo jų priėmimo dienos konsultuojamasi Jungtiniame komitete, siekiant jas panaikinti iki numatytos galiojimo pabaigos datos arba apriboti jų taikymo sritį. Atitinkamai Sąjunga arba Jungtinė Karalystė gali bet kuriuo metu prašyti, kad Jungtinis komitetas tokias priemones peržiūrėtų.

6. 1–5 punktai *mutatis mutandis* taikomi šio protokolo 18 straipsnio 2 dalyje nurodytoms pusiausvyros atkūrimo priemonėms.

PROTOKOLAS DĖL JUNGTINĖS DIDŽIOSIOS BRITANIJOS IR ŠIAURĖS AIRIJOS KARALYSTĖS SUVERENIŲ BAZIŲ TERITORIJŲ KIPRE

Sąjunga ir Jungtinė Karalystė,

PRISIMINDAMOS, kad Bendroje deklaracijoje dėl Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės suverenių bazių teritorijų Kipre, pridėtoje prie Jungtinės Karalystės stojimo į Europos Bendrijas sutarties baigiamojo akto, numatyta, jog Europos ekonominės bendrijos santykiams su suvereniomis bazių teritorijomis taikomas režimas bus apibrėžtas bet kokio susitarimo tarp Bendrijos ir Kipro Respublikos kontekste,

PATVIRTINDAMOS, kad Sąjungos ir suverenių bazių teritorijų santykiams po Jungtinės Karalystės išstojimo iš Sąjungos taikytinas režimas ir toliau turėtų būti apibrėžtas atsižvelgiant į Kipro Respublikos narystę Sąjungoje,

ATSIŽVELGDAMOS į Sutartyje dėl Kipro Respublikos sukūrimo ir susijusiame 1960 m. rugpjūčio 16 d. susitarime pasikeičiant notomis (toliau – Sukūrimo sutartis) išdėstytas nuostatas dėl Jungtinės Karalystės Akrotirio ir Dekelijos suverenių bazių teritorijų (toliau – suverenios bazių teritorijos),

PATVIRTINDAMOS, kad Jungtinės Karalystės išstojimas iš Sąjungos neturėtų daryti poveikio Kipro Respublikos teisėms ir pareigoms pagal Sąjungos teisę arba Sukūrimo sutarties šalių teisėms ir pareigoms,

PRISIMINDAMOS, kad nuo Kipro Respublikos įstojimo į Sąjungą dienos Sąjungos teisė suvereniose bazių teritorijose taikoma tik tiek, kiek būtina siekiant užtikrinti priemonių, išdėstytų Protokole Nr. 3 dėl Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės suverenių bazių teritorijų Kipre, pridėtame prie Akto dėl Čekijos Respublikos, Estijos Respublikos, Kipro Respublikos, Latvijos Respublikos, Lietuvos Respublikos, Vengrijos Respublikos, Maltos Respublikos, Lenkijos Respublikos, Slovėnijos Respublikos ir Slovakijos Respublikos stojimo sąlygų ir Sutarčių, kuriomis yra grindžiama Europos Sąjunga, pritaikomųjų pataisų (toliau – Protokolas Nr. 3), įgyvendinimą;

PAŽYMĖDAMOS, kad 1960 m. rugpjūčio 16 d. Jungtinės Karalystės Vyriausybės ir Kipro Respublikos Vyriausybės susitarime pasikeičiant notomis dėl suverenių bazių teritorijų administravimo ir pridėtoje Jungtinės Karalystės Vyriausybės deklaracijoje buvo numatyta, kad vienas iš svarbiausių tikslų, kuriuos reikia pasiekti, yra suvereniose bazių teritorijose gyvenančių arba dirbančių asmenų interesų apsauga, ir dėl to manydamos, kad minėti asmenys turi turėti kuo vienodesnį statusą kaip ir asmenys, gyvenantys arba dirbantys Kipro Respublikoje,

ATKREIPDAMOS DĖMESĮ į Jungtinės Karalystės įsipareigojimą toliau taikyti Sukūrimo sutartimi nustatytą režimą, pagal kurį suvereniose bazių teritorijose įvairias viešąsias paslaugas, be kita ko, žemės ūkio, muitų ir mokesčių srityse, administruoja Kipro Respublikos valdžios institucijos,

KADANGI po Jungtinės Karalystės išstojimo iš Sąjungos suverenios bazių teritorijos turėtų ir toliau būti Sąjungos muitų teritorijos dalimi,

ATKREIPDAMOS DĖMESĮ į Sukūrimo sutarties nuostatas dėl muitų režimo tarp suverenių bazių teritorijų ir Kipro Respublikos, ypač į tos Sutarties F priedo I dalies nuostatas,

ATKREIPDAMOS DĖMESĮ į Jungtinės Karalystės įsipareigojimą nesteigti muitinės postų arba kitokių pasienio kliūčių tarp suverenių bazių teritorijų ir Kipro Respublikos ir nestatyti komercinių ar civilinių jūrų uostų arba oro uostų,

NORĖDAMOS nustatyti tinkamą tvarką, kad po Jungtinės Karalystės išstojimo iš Sąjungos būtų įgyvendinti Protokole Nr. 3 nustatyto režimo tikslai,

MANYDAMOS, kad šiame protokole nustatyta tvarka turėtų užtikrinti tinkamą atitinkamų Sąjungos teisės nuostatų, susijusių su suvereniomis bazių teritorijomis, įgyvendinimą ir vykdymą po Jungtinės Karalystės išstojimo iš Sąjungos,

MANYDAMOS, kad turi būti nustatyta tinkama tvarka dėl atleidimo nuo muitų ir mokesčių, kurie po Jungtinės Karalystės išstojimo iš Sąjungos gali būti toliau taikomi Jungtinės Karalystės ginkluotosioms pajėgoms ir susijusiam personalui, ir jų netaikymo,

PRIPAŽINDAMOS, kad būtina nustatyti konkrečią tvarką dėl suverenių bazių teritorijų išorės sienas kertančių prekių ir asmenų tikrinimo, taip pat nustatyti, kokiomis sąlygomis atitinkamos Sąjungos teisės nuostatos taikomos linijai, skiriančiai teritorijas, kuriose Kipro Respublikos Vyriausybė nevykdo veiksmingos kontrolės, ir Dekelijos suverenią bazių teritoriją, kaip šiuo metu nustatyta remiantis Protokolu Nr. 10 dėl Kipro, pridėtu prie Akto dėl Čekijos Respublikos, Estijos Respublikos, Kipro Respublikos, Latvijos Respublikos, Lietuvos Respublikos, Vengrijos Respublikos, Maltos Respublikos, Lenkijos Respublikos, Slovėnijos Respublikos ir Slovakijos Respublikos stojimo sąlygų ir Sutarčių, kuriomis yra grindžiama Europos Sąjunga, pritaikomųjų pataisų (toliau – Protokolas Nr. 10),

PRIPAŽINDAMOS, kad, siekiant užtikrinti veiksmingą šiame protokole nustatytos tvarkos įgyvendinimą, būtina, kad Kipro Respublika ir Jungtinė Karalystė bendradarbiautų,

MANYDAMOS, kad, vadovaujantis šiame protokole nustatyta tvarka, po Jungtinės Karalystės išstojimo iš Sąjungos tam tikrose Sąjungos politikos srityse suverenių bazių teritorijų atžvilgiu bus taikoma Sąjungos teisė,

PRIPAŽINDAMOS pagal Sukūrimo sutartį ir 1960 m. deklaraciją nustatytą ypatingą režimą dėl suvereniose bazių teritorijose gyvenančių ir dirbančių asmenų ir tikslą tiek Kipro Respublikoje, tiek suvereniose bazių teritorijose nuosekliai taikyti atitinkamą Sąjungos teisę, kad tas režimas būtų įgyvendinamas,

šiuo tikslu PAŽYMĖDAMOS, kad šiuo protokolu Jungtinė Karalystė Kipro Respublikai, kaip Sąjungos valstybei narei, suteikia įgaliojimus suvereniose bazių teritorijose įgyvendinti Sąjungos teisės nuostatas ir užtikrinti jų vykdymą, kaip nustatyta šiame protokole,

PRISIMINDAMOS, kad Kipro Respublikai tenka atsakomybė už Sąjungos teisės, susijusios su prekėmis, kurios skirtos vežti į suverenias bazių teritorijas arba yra jų kilmės ir kurios įvežamos arba išvežamos per Kipro Respublikoje esantį jūrų uostą arba oro uostą, įgyvendinimą ir vykdymo užtikrinimą,

PABRĖŽDAMOS, kad šiame protokole nustatyta tvarka nedaro poveikio Sukūrimo sutarties 1 ir 2 straipsniams ir Kipro Respublikos bei Jungtinės Karalystės pozicijoms dėl jos,

ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad šiame protokole nustatyta tvarka turėtų tik reglamentuoti ypatingą suverenių bazių teritorijų padėtį ir neturėtų būti taikoma jokiai kitai teritorijai ar būti precedentu,

SUSITARĖ DĖL toliau išdėstytų nuostatų, kurios pridedamos prie Susitarimo dėl Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės išstojimo iš Europos Sąjungos ir Europos atominės energijos bendrijos (toliau – Susitarimas dėl išstojimo):

1 STRAIPSNIS

Bendrosios nuostatos

1. Šiame protokole visos taikytinose Susitarimo dėl išstojimo nuostatose esančios nuorodos į Jungtinę Karalystę laikomos nuorodomis į Jungtinę Karalystę, kiek tai susiję su suvereniomis bazių teritorijomis. Jo trečios dalies I, II ir III antraštinės dalys ir šešta dalis taikomos nedarant poveikio šio protokolo nuostatoms.

2. Nukrypstant nuo Susitarimo dėl išstojimo 4 straipsnio 4 ir 5 dalių, įgyvendinamos ir taikomos šio protokolo nuostatos, kuriose daroma nuoroda į Sąjungos teisę arba jos sąvokas ar nuostatas, aiškinamos atsižvelgiant į atitinkamą Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktiką.

3. Nepaisant Susitarimo dėl išstojimo 71 straipsnio, be Sąjungos teisės nuostatų dėl asmens duomenų apsaugos, kurios pagal šį protokolą taikytinos suverenioms bazių teritorijoms ir jose, pagal šį protokolą suvereniose bazių teritorijose tvarkomiems asmens duomenims taikomas Reglamentas (ES) 2016/679 ir Direktyva (ES) 2016/680.

4. Nukrypstant nuo Susitarimo dėl išstojimo 6 straipsnio 1 dalies, tais atvejais, kai šiame protokole daroma nuoroda į Sąjungos aktą, nuoroda į tą aktą laikoma nuoroda į aktą su pakeitimais arba pakeistą aktą. Ši dalis netaikoma, kiek tai susiję su Tarybos reglamento (EB) Nr. 866/2004[1] 4 straipsnio 3 ir 10 dalimis, kurioms taikoma 10 straipsnio 2 dalis.

5. Tais atvejais, kai, nukrypstant nuo Susitarimo dėl išstojimo 7 ir 8 straipsnių, Sąjunga mano, kad atitinkamai Jungtinei Karalystei arba Jungtinei Karalystei, kiek tai susiję su suvereniomis bazių teritorijomis, būtinai reikalinga visapusiška ar dalinė prieiga, kad būtų sudarytos sąlygos Jungtinei Karalystei vykdyti pareigas pagal šį protokolą, be kita ko, tais atvejais, kai tokia prieiga yra būtina, nes kitomis praktinėmis priemonėmis negali būti sudaryta palankesnė galimybė susipažinti su atitinkama informacija, kiek tai susiję su prieiga prie bet kokio tinklo, informacinės sistemos arba duomenų bazės, kurie įsteigti pagal Sąjungos teisę, Sąjungos teisės nuostatose, kurios taikytinos pagal šį protokolą, esančios nuorodos į valstybes nares ir valstybių narių kompetentingas institucijas apima atitinkamai Jungtinę Karalystę arba Jungtinę Karalystę, kiek tai susiję su suvereniomis bazių teritorijomis.

[1] 2004 m. balandžio 29 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 866/2004 dėl režimo pagal Stojimo akto 10 protokolo 2 straipsnį (OL L 161, 2004 4 30, p. 128).

2 STRAIPSNIS

Sąjungos muitų teritorija

1. Atsižvelgiant į Sukūrimo sutartį, suverenios bazių teritorijos yra Sąjungos muitų teritorijos dalis. Šiuo tikslu suverenioms muitų teritorijoms ir jose taikomos Sąjungos muitų ir bendros prekybos politikos srities teisės nuostatos, įskaitant Sąjungos teisės nuostatas, kuriomis nustatoma, kad tam tikrų prekių atveju ar tam tikru tikslu atliekamas muitinis tikrinimas.

2. Suvereniose bazių teritorijose gamintojų pagamintos ir Sąjungos muitų teritorijoje rinkai pateiktos prekės laikomos laisvoje apyvartoje esančiomis prekėmis.

3. Visos prekės, skirtos naudoti suvereniose bazių teritorijose, įvežamos į Kipro salą per Kipro Respublikos civilinius oro uostus ir jūrų uostus, o visus su jomis susijusius muitinės formalumus bei muitinį tikrinimą atlieka ir importo muitus surenka Kipro Respublikos valdžios institucijos.

4. Visos prekės, skirtos eksportuoti, išvežamos iš Kipro salos per Kipro Respublikos civilinius oro uostus ir jūrų uostus, o visus su jomis susijusius muitinės eksporto formalumus bei muitinį tikrinimą atlieka Kipro Respublikos valdžios institucijos.

5. Sukūrimo sutarties C priedo 11 skirsnio 3 punkte nurodytų dokumentų ir įrangos muitinis tikrinimas atliekamas laikantis to skirsnio nuostatų.

6. Nukrypstant nuo 3 ir 4 dalių, vieninteliu paramos suverenių bazių teritorijų, kaip karinių bazių, veikimui tikslu, atsižvelgiant į Sukūrimo sutartį, taikomos šios nuostatos:

a) jei suverenių bazių teritorijų institucijos atlieka visus su toliau nurodytomis prekėmis susijusius muitinės formalumus bei muitinį tikrinimą ir surenka muitus, per suvereniose bazių teritorijose esantį jūrų uostą arba oro uostą į Kipro salą gali būti įvežamos arba iš jos išvežamos šios prekės:

   i) prekės, importuojamos arba eksportuojamos oficialiam ar kariniam naudojimui;

   ii) prekės, kurios Jungtinės Karalystės personalo arba jo vardu, taip pat kitų gynybos arba oficialių darbo reikalų tikslu keliaujančių asmenų importuojamos arba eksportuojamos asmeniniame bagaže tik asmeninio naudojimo tikslais;

b) siuntiniai, kuriuos siunčia arba gauna Jungtinės Karalystės personalas ar jų išlaikytiniai ir kurie gabenami Jungtinės Karalystės karinių pajėgų paštu, per suvereniose bazių teritorijose esantį jūrų uostą arba oro uostą į Kipro salą gali būti įvežami arba išvežami iš jos šiomis sąlygomis:

   i) Jungtinės Karalystės personalui arba jų išlaikytiniams adresuoti įvežami siuntiniai gabenami užplombuotame konteineryje ir įvežti perduodami Kipro Respublikoje esančiam muitinės postui, kad Kipro Respublikos valdžios institucijos galėtų atlikti su tais produktais susijusius muitinės formalumus bei muitinį tikrinimą ir surinkti importo muitus;

ii) Jungtinės Karalystės personalo arba jų išlaikytinių išsiunčiamų siuntinių muitinį tikrinimą atlieka suverenių bazių teritorijų institucijos.

Šioje dalyje „Jungtinės Karalystės personalas arba jų išlaikytiniai“ reiškia Sukūrimo sutarties B priedo I dalies 1 punkte apibrėžtus asmenis.

Siekdama glaudžiai bendradarbiauti kovos su muitų ir mokesčių vengimu, įskaitant kontrabandą, srityje, Jungtinė Karalystė pateikia Kipro Respublikai atitinkamą informaciją.

7. Suverenioms bazių teritorijoms ir jose taikomi SESV 34, 35 ir 36 straipsniai ir kitos su prekėmis susijusios Sąjungos teisės nuostatos, visų pirma pagal SESV 114 straipsnį priimtos priemonės.

8. Prekės, įvežamos iš Kipro Respublikos teritorijų, kuriose Kipro Respublikos Vyriausybė nevykdo veiksmingos kontrolės, per liniją, skiriančią tas teritorijas ir rytinę suverenią bazių teritoriją, gabenamos pagal Reglamentą (EB) Nr. 866/2004.

Nedarant poveikio šio protokolo 6 straipsniui, už Reglamento (EB) Nr. 866/2004 įgyvendinimą ir vykdymo užtikrinimą suverenių bazių teritorijų atžvilgiu pagal to reglamento nuostatas atsako Jungtinė Karalystė. Jungtinė Karalystė paprašo Kipro Respublikos valdžios institucijų atlikti visus būtinus veterinarinius, fitosanitarinius ir maisto saugos patikrinimus, kuriuos reikalaujama atlikti pagal tą reglamentą.

9. Už 1 dalyje nurodytų Sąjungos teisės nuostatų, susijusių su prekėmis, kurios įvežamos į suverenias bazių teritorijas arba iš jų išvežamos pagal 6 dalį, įgyvendinimą ir vykdymo užtikrinimą atsako Jungtinė Karalystė.

Jungtinė Karalystė taip pat atsako už bet kokių licencijų, leidimų arba pažymėjimų, kurių gali reikėti Sukūrimo sutarties F priedo 5 skirsnio 1 punkte nurodytoms prekėms, išdavimą.

10. Už 7 dalyje nurodytų Sąjungos teisės nuostatų įgyvendinimą ir vykdymo užtikrinimą suvereniose bazių teritorijose atsako Kipro Respublika.

3 STRAIPSNIS

Apmokestinimas

1. Suverenioms bazių teritorijoms ir jose taikomos Sąjungos teisės nuostatos dėl apyvartos mokesčių, akcizų ir kitų formų netiesioginio apmokestinimo, priimtos pagal SESV 113 straipsnį.

2. Sandoriai, kurie sudaryti suvereniose bazių teritorijose arba yra joms skirti, pridėtinės vertės mokesčio (PVM), akcizų ir kitų formų netiesioginio apmokestinimo tikslais laikomi sandoriais, kurie sudaryti Kipro Respublikoje arba yra jai skirti.

3. Už šiame straipsnyje nurodytų Sąjungos teisės nuostatų įgyvendinimą ir vykdymo užtikrinimą suvereniose bazių teritorijose, įskaitant suvereniose bazių teritorijose gyvenančių arba įsisteigusių civilių fizinių ar juridinių asmenų mokėtinų muitų ir mokesčių surinkimą, atsako Kipro Respublika.

4 STRAIPSNIS

Atleidimas nuo muitų

1. Prekės ar paslaugos, kurios gaunamos, įsigyjamos arba importuojamos Jungtinės Karalystės ginkluotųjų pajėgų arba jas lydinčio civilinio personalo naudojimui arba jų maitinimui ar valgykloms, neapmokestinamos muitais, PVM ir akcizais, jei atitinkami asmenys turi teisę būti nuo jų atleisti pagal Sukūrimo sutartį. Šiuo tikslu prekėms, kurioms taikoma 2 straipsnio 3 dalis, Jungtinė Karalystė, gavusi Kipro Respublikos patvirtinimą, išduoda atleidimo nuo muitų sertifikatus.

2. Bet kokia suvereniose bazių teritorijose Jungtinės Karalystės institucijų surinktų muitų už 1 dalyje nurodytas parduotas prekes suma perduodama Kipro Respublikos valdžios institucijoms.

5 STRAIPSNIS

Socialinė apsauga

Siekdamos užtikrinti tolesnę suvereniose bazių teritorijose gyvenančių arba dirbančių asmenų teisių apsaugą, Jungtinė Karalystė ir Kipro Respublika prireikus sudaro papildomus susitarimus, kad po pereinamojo laikotarpio pabaigos būtų užtikrintas tinkamas Protokolo Nr. 3 4 straipsnio įgyvendinimas.

6 STRAIPSNIS

Žemės ūkis, žuvininkystė ir veterinarijos ir fitosanitarijos taisyklės

Suverenioms bazių teritorijoms ir jose taikomos SESV trečios dalies III antraštinėje dalyje išdėstytos Sąjungos teisės nuostatos dėl žemės ūkio ir žuvininkystės ir pagal tas nuostatas priimti aktai, taip pat pagal SESV 168 straipsnio 4 dalies b punktą priimtos veterinarijos ir fitosanitarijos taisyklės.

Už pirmoje pastraipoje nurodytų Sąjungos teisės nuostatų įgyvendinimą ir vykdymo užtikrinimą suvereniose bazių teritorijose atsako Kipro Respublika.

7 STRAIPSNIS

Suverenių bazių teritorijų išorės sienas kertančių asmenų tikrinimas

1. Šiame straipsnyje „suverenių bazių teritorijų išorės sienos“ – tai suverenių bazių teritorijų jūrų sienos ir oro uostai bei jūrų uostai, bet ne jų sausumos arba jūrų sienos su Kipro Respublika. Laikantis 6 dalies, 2 ir 7 dalyse „perėjimo punktas“ – bet kuris Jungtinės Karalystės institucijų patvirtintas perėjimo punktas, skirtas suverenių bazių teritorijų išorės sienoms kirsti.

2. Jungtinė Karalystė tikrina asmenis, kertančius suverenių bazių teritorijų išorės sienas. Tie tikrinimai apima kelionės dokumentų tikrinimą. Visi asmenys taip tikrinami bent vieną kartą, kad būtų nustatyta jų tapatybė. Suverenių bazių teritorijų išorės sienas Jungtinė Karalystė leidžia kirsti tik perėjimo punktuose.

3. Trečiųjų šalių piliečiams ir Jungtinės Karalystės piliečiams leidžiama kirsti suverenių bazių teritorijų išorės sienas tik jei jie atitinka šias sąlygas:

a) jie turi galiojantį kelionės dokumentą;

b) jie turi galiojančią Kipro Respublikos vizą, jei tai būtina;

c) jie vykdo su gynyba susijusią veiklą arba yra asmens, vykdančio tokią veiklą, šeimos nariai, ir

d) jie nekelia grėsmės nacionaliniam saugumui.

C punkte nustatyta sąlyga netaikoma Jungtinės Karalystės piliečiams, kertantiems 6 dalyje nurodytą sieną.

Jungtinė Karalystė gali nukrypti nuo pirmoje pastraipoje nurodytų sąlygų tik dėl humanitarinių priežasčių, nacionalinių interesų arba siekdama laikytis savo tarptautinių įsipareigojimų.

Laikoma, kad pajėgų nariai, civilinis personalas ir išlaikytiniai, kaip apibrėžta Sukūrimo sutarties C priede, Kipro Respublikos vizos turėti neprivalo.

4. Bet kuris prieglobsčio prašytojas, kuris ne iš Sąjungos pirmą kartą atvyko į Kipro salą per vieną iš suverenių bazių teritorijų, valstybės narės, kurios teritorijoje prašytojas yra, prašymu grąžinamas arba priimamas atgal į suverenią bazių teritoriją.

Kipro Respublika, atsižvelgdama į humanitarinius motyvus ir vadovaudamasi atitinkamais suverenios bazių teritorijos administracijos teisės aktais, toliau bendradarbiauja su Jungtine Karalyste, siekdama rasti praktinių būdų ir priemonių, kad būtų paisoma suvereniose bazių teritorijose esančių prieglobsčio prašytojų ir nelegalių migrantų teisių ir būtų užtikrinti jų poreikiai.

5. Nedarant poveikio 6 daliai, prie sausumos ir jūrų sienų tarp suverenių bazių teritorijų ir Kipro Respublikos asmenys netikrinami.

6. Šio straipsnio taikymo tikslais acquis taikymo atidėjimo pagal Protokolo Nr. 10 1 straipsnį laikotarpiu siena tarp rytinės suverenios bazių teritorijos ir tų Kipro Respublikos teritorijų, kuriose Kipro Respublikos Vyriausybė nevykdo veiksmingos kontrolės, laikoma suverenių bazių teritorijų išorės sienų dalimi. Tą sieną galima kirsti tik Strovilijos (Strovilia) ir Pergamo (Pergamos) perėjimo punktuose. Gavusi išankstinį Jungtinės Karalystės institucijų sutikimą ir bendradarbiaudama su jomis, Kipro Respublika asmenų, kirtusių tą sieną, atžvilgiu gali imtis papildomų kovos su neteisėta migracija priemonių.

7. Kad prie suverenių bazių teritorijų išorės sienų ir prie sienos tarp Dekelijos suverenios bazių teritorijos ir tų Kipro Respublikos teritorijų, kuriose Kipro Respublikos Vyriausybė nevykdo veiksmingos kontrolės, būtų galima kontroliuoti išorės sieną tarp sienos perėjimo punktų ir perėjimo punktuose ne įprastu darbo laiku, Jungtinės Karalystės institucijos naudoja mobilius dalinius. Ta kontrolė vykdoma taip, kad asmenims būtų neleista išvengti tikrinimų perėjimo punktuose. Jungtinės Karalystės institucijos dislokuoja pakankamą tinkamos kvalifikacijos pareigūnų skaičių tiems tikrinimams ir kontrolei vykdyti.

8. Siekdamos veiksmingai vykdyti 6 ir 7 dalyse nurodytus tikrinimus ir kontrolę, Jungtinės Karalystės institucijos nuolat glaudžiai bendradarbiauja su Kipro Respublikos valdžios institucijomis.

8 STRAIPSNIS

Bendradarbiavimas

Kipro Respublika ir Jungtinė Karalystė bendradarbiauja siekdamos užtikrinti veiksmingą šio protokolo įgyvendinimą, visų pirma siekdamos kovoti su Sąjungos arba Jungtinės Karalystės finansiniams interesams kenkiančiu sukčiavimu ir bet kokia kita neteisėta veikla. Kipro Respublika ir Jungtinė Karalystė gali sudaryti papildomus susitarimus dėl bet kurios šio protokolo nuostatos įgyvendinimo. Iki įsigaliojant bet kokiam tokiam susitarimui, apie jį Kipro Respublika informuoja Europos Komisiją.

9 STRAIPSNIS

Specializuotas komitetas

1. Susitarimo dėl išstojimo 165 straipsniu įsteigtas Specializuotas klausimų, susijusių su Protokolo dėl suverenių bazių teritorijų Kipre įgyvendinimu, komitetas (toliau – Specializuotas komitetas):

a) sudaro palankesnes sąlygas įgyvendinti ir taikyti šį protokolą;

b) aptaria bet kuriuos šiam protokolui svarbius Sąjungos arba Jungtinės Karalystės iškeltus klausimus, kurie kelia sunkumų, ir

c) teikia Jungtiniam komitetui rekomendacijas dėl šio protokolo veikimo, visų pirma pasiūlymus dėl šiame protokole pateiktų nuorodų į Sąjungos teisę pakeitimų.

2. Europos Komisija informuoja Specializuotą komitetą apie bet kokią pagal Reglamento (EB) Nr. 866/2004 11 straipsnį pateiktą ataskaitą ir konsultuojasi su Jungtine Karalyste dėl bet kokio Komisijos pasiūlymo priimti aktą, kuriuo iš dalies keičiamas arba pakeičiamas tas reglamentas, jei juo daromas poveikis suverenioms bazių teritorijoms.

10 STRAIPSNIS

Jungtinis komitetas

1. Atsižvelgdamas į Specializuoto komiteto rekomendaciją, Jungtinis komitetas daro bet kokių šiame protokole pateiktų nuorodų į Sąjungos teisę pakeitimus.

2. Jei Jungtinis komitetas mano, kad tai būtina siekiant užtikrinti tinkamą šio protokolo veikimą, atsižvelgdamas į Specializuoto komiteto rekomendaciją, jis gali priimti bet kokį sprendimą, kuris būtinas siekiant pakeisti 1 straipsnio 4 dalyje nurodytas nuostatas, kiek tai susiję su šiuo protokolu.

3. Atsižvelgdamas į Specializuoto komiteto rekomendaciją, Jungtinis komitetas gali iš dalies pakeisti 7 straipsnio 6 dalį, kiek tai susiję su toje nuostatoje nurodytais perėjimo punktais.

11 STRAIPSNIS

Protokolo Nr. 3 6 straipsnio veikimas pereinamuoju laikotarpiu

Nedarant poveikio Susitarimo dėl išstojimo 127 straipsnio 1 daliai, suverenioms bazių teritorijoms arba jose netaikoma nė viena pagal Protokolo Nr. 3 6 straipsnį pereinamuoju laikotarpiu priimta priemonė.

12 STRAIPSNIS

Priežiūra ir vykdymo užtikrinimas

1. Kiek tai susiję su suvereniomis bazių teritorijomis ir tose teritorijose gyvenančiais arba įsisteigusiais fiziniais ar juridiniais asmenimis, Sąjungos institucijos, įstaigos, organai ir agentūros turi pagal Sąjungos teisę jiems suteiktus įgaliojimus, susijusius su šiuo protokolu ir Sąjungos teisės nuostatomis, kurios taikytinos pagal jį. Visų pirma, Europos Sąjungos Teisingumo Teismas šiuo atžvilgiu turi Sutartyse nustatytą jurisdikciją.

2. Pagal 1 dalį priimti institucijų, įstaigų, organų ir agentūrų aktai suverenioms bazių teritorijoms ir jose turi tokią pačią teisinę galią kaip ir Sąjungoje bei jos valstybėse narėse.

13 STRAIPSNIS

Atsakomybė už įgyvendinimą

1. Jei šiame protokole nenustatyta kitaip, už šio protokolo įgyvendinimą ir vykdymo užtikrinimą suvereniose bazių teritorijose atsako Jungtinė Karalystė. Nepaisant 3 dalies, Jungtinės Karalystės kompetentingos institucijos priima vidaus teisės aktus, būtinus šiam protokolui įgyvendinti suvereniose bazių teritorijose.

2. Jungtinė Karalystė išsaugo išimtinę teisę įgyvendinti šį protokolą ir užtikrinti jo vykdymą, kiek tai susiję su jos valdžios institucijomis arba bet kokiu Jungtinės Karalystės gynybos ministerijos turimu arba valdomu nekilnojamuoju turtu, taip pat bet kokius įgaliojimus prievarta užtikrinti vykdymą, naudojantis teise patekti į gyvenamąjį būstą ar atlikti areštą. Jei 1 dalyje nurodytuose teisės aktuose nenustatyta kitaip, Jungtinė Karalystė išsaugo kitus įgaliojimus prievarta užtikrinti vykdymą.

3. Kipro Respublikai suteikiami įgaliojimai pagal 2 straipsnio 10 dalį ir 3 bei 6 straipsnius įgyvendinti šį protokolą ir užtikrinti jo vykdymą suvereniose bazių teritorijose.

PROTOKOLAS DĖL GIBRALTARO

Sąjunga ir Jungtinė Karalystė,

PRISIMINDAMOS, kad Jungtinė Karalystė atsako už Gibraltaro išorės santykius ir kad Gibraltarui taikoma Sąjungos teisė tiek, kiek numatyta 1972 m. Stojimo akte pagal SESV 355 straipsnio 3 dalį,

PRISIMINDAMOS, kad šis protokolas turi būti įgyvendintas pagal atitinkamą Ispanijos Karalystės ir Jungtinės Karalystės konstitucinę tvarką,

PRISIMINDAMOS, kad, vadovaujantis ES sutarties 50 straipsniu kartu su Euratomo sutarties 106a straipsniu ir laikantis Susitarime dėl Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės išstojimo iš Europos Sąjungos ir Europos atominės energijos bendrijos (toliau – Susitarimas dėl išstojimo) nustatytos tvarkos, nuo Susitarimo dėl išstojimo įsigaliojimo dienos Jungtinei Karalystei, taigi ir Gibraltarui, nustoja galioti visa Europos Sąjungos ir Euratomo teisė,

ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad būtina užtikrinti tvarkingą išstojimą iš Sąjungos, kiek tai susiję su Gibraltaru,

PABRĖŽDAMOS, kad tvarkingas Jungtinės Karalystės išstojimas iš Sąjungos, kiek tai susiję su Gibraltaru, reiškia, kad bet kokio neigiamo poveikio glaudiems socialiniams ir ekonominiams santykiams tarp Gibraltaro ir aplinkinių teritorijų, visų pirma savivaldybių, sudarančių Kampo de Gibraltaro savivaldybių asociaciją (isp. *Mancomunidad de Municipios del Campo de Gibraltar*) Ispanijos Karalystėje, teritorijos, problema turi būti tinkamai sprendžiama,

ATKREIPDAMOS DĖMESĮ į Jungtinės Karalystės įsipareigojimą, kiek tai susiję su Gibraltaru, iki 2020 m. gruodžio 31 d. tinkamai išspręsti išmokų mokėjimo kausimą,

SIEKDAMOS toliau skatinti subalansuotą ekonominę ir socialinę regiono plėtrą, visų pirma susijusią su darbo sąlygomis, ir toliau užtikrinti aukščiausią aplinkos apsaugos lygį pagal Sąjungos teisę, taip pat toliau stiprinti regiono gyventojų saugumą, visų pirma užtikrinant bendradarbiavimą policijos ir muitinės veiklos srityje,

PRIPAŽINDAMOS laisvo asmenų judėjimo pagal Sąjungos teisę, kuri ir toliau bus taikoma pereinamuoju laikotarpiu, naudą regiono ekonominei plėtrai,

DAR KARTĄ PATVIRTINDAMOS siekį apsaugoti visuomenės sveikatą ir pabrėždamos būtinybę kovoti su rimtomis rūkymo pasekmėmis sveikatai ir socialinėmis bei ekonominėmis pasekmėmis,

AKCENTUODAMOS, be kita ko, poreikį kovoti su sukčiavimu ir kontrabanda ir apsaugoti visų susijusių šalių finansinius interesus,

PABRĖŽDAMOS, kad šis protokolas nedaro poveikio atitinkamoms Ispanijos Karalystės ir Jungtinės Karalystės teisinėms pozicijoms dėl suverenumo ir jurisdikcijos,

ATKREIPDAMOS DĖMESĮ į 2018 m. lapkričio 29 d. Ispanijos Karalystės ir Jungtinės Karalystės sudarytą Susitarimo memorandumą dėl piliečių teisių, tabako ir kitų gaminių, bendradarbiavimo aplinkos apsaugos klausimais ir bendradarbiavimo policijos ir muitinės veiklos srityje, taip pat 2018 m. lapkričio 29 d. pasiektą susitarimą sudaryti sutartį dėl apmokestinimo ir finansinių interesų apsaugos,

SUSITARĖ dėl toliau išdėstytų nuostatų, kurios pridedamos prie Susitarimo dėl išstojimo:

1 STRAIPSNIS

Piliečių teisės

1. Ispanijos Karalystė (toliau – Ispanija) ir Jungtinė Karalystė, kiek tai susiję su Gibraltaru, glaudžiai bendradarbiauja siekdamos pasirengti ir padėti veiksmingai įgyvendinti Susitarimo dėl išstojimo antrą dalį dėl piliečių teisių, kuri visapusiškai taikoma, *inter alia*, Gibraltare arba Ispanijoje, visų pirma savivaldybių, sudarančių Kampo de Gibraltaro savivaldybių asociaciją, teritorijoje, gyvenantiems pasienio darbuotojams ir kurios 24 ir 25 straipsniuose numatytos specialios pasienio darbuotojų teisės.

2. Tuo tikslu kompetentingos institucijos kas ketvirtį keičiasi naujausia informacija apie asmenis, kuriems taikoma Susitarimo dėl išstojimo antra dalis ir kurie gyvena Gibraltare arba savivaldybių, sudarančių Kampo de Gibraltaro savivaldybių asociaciją, teritorijoje, visų pirma įskaitant pasienio darbuotojus.

3. Ispanija ir Jungtinė Karalystė įsteigia koordinavimo komitetą, kuris veikia kaip kompetentingų institucijų reguliarių diskusijų forumas, skirtas su užimtumu ir darbo sąlygomis susijusiems klausimams stebėti. Tas koordinavimo komitetas reguliariai teikia ataskaitas Klausimų, susijusių su Protokolo dėl Gibraltaro įgyvendinimu, komitetui, įsteigtam Susitarimo dėl išstojimo 165 straipsniu (toliau – Specializuotas komitetas).

2 STRAIPSNIS

Oro transporto teisė

Sąjungos oro transporto teisė, kuri iki Susitarimo dėl išstojimo įsigaliojimo dienos Gibraltaro oro uostui nebuvo taikoma, Gibraltaro oro uostui tampa taikytina tik nuo Jungtinio komiteto nustatytos dienos. Jungtinis komitetas dėl to priima sprendimą gavęs Jungtinės Karalystės ir Ispanijos pranešimą, kad jos pasiekė priimtiną susitarimą dėl Gibraltaro oro uosto naudojimo.

3 STRAIPSNIS

Fiskaliniai klausimai ir finansinių interesų apsauga

1. Ispanija ir Jungtinė Karalystė, kiek tai susiję su Gibraltaru, nustato būtino bendradarbiavimo, kad būtų užtikrintas visiškas skaidrumas mokesčių ir visų susijusių šalių finansinių interesų apsaugos klausimais, formas, visų pirma nustato tvirtesnę administracinio bendradarbiavimo sistemą siekiant kovoti su sukčiavimu, kontrabanda ir pinigų plovimu ir spręsti konfliktus dėl gyvenamosios vietos mokesčių tikslais.

2. Atsižvelgiant į Gibraltaro dalyvavimą Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (EBPO) mokesčių bazės erozijos ir pelno perkėlimo (BEPS) įtraukioje sistemoje, Gibraltare turi būti laikomasi Didžiojo dvidešimtuko (G 20) ir EBPO tarptautinių standartų, susijusių su geru fiskaliniu valdymu, skaidrumu, informacijos mainais ir žalinga mokesčių praktika, visų pirma EBPO forumo dėl žalingos mokesčių praktikos nustatytų ekonominio turinio kriterijų.

3. Jungtinė Karalystė užtikrina, kad jos ratifikuota 2003 m. gegužės 21 d. Ženevoje priimta Tabako kontrolės pagrindų konvencija ir 2012 m. lapkričio 12 d. Seule priimtas Protokolas dėl neteisėtos prekybos tabako gaminiais panaikinimo iki 2020 m. birželio 30 d. būtų pradėti taikyti Gibraltarui.

Nedarant poveikio pirmai pastraipai, Jungtinė Karalystė užtikrina, kad iki 2020 m. birželio 30 d. Gibraltare įsigaliotų Sąjungos teisės reikalavimams ir standartams lygiavertė atsekamumo ir saugumo priemonių, susijusių su tabako gaminiais, sistema. Ta sistema užtikrina abipusę prieigą prie informacijos apie cigarečių atsekamumą Ispanijoje ir Gibraltare.

4. Siekdama užkirsti kelią gaminių, kuriems taikomi akcizai ar specialūs mokesčiai, kontrabandai ir nuo jos atgrasyti, Jungtinė Karalystė užtikrina, kad Gibraltare galiotų alkoholiui ir benzinui taikoma mokesčių sistema, kuria siekiama užkirsti kelią su tais gaminiais susijusiai sukčiavimo veiklai.

4 STRAIPSNIS

Aplinkos apsauga ir žvejyba

Ispanija ir Jungtinė Karalystė įsteigia koordinavimo komitetą, kuris veikia kaip kompetentingų institucijų reguliarių diskusijų, visų pirma susijusių su atliekų tvarkymo, oro kokybės, mokslinių tyrimų ir žvejybos klausimais, forumas. Sąjunga kviečiama dalyvauti to koordinavimo komiteto posėdžiuose. Koordinavimo komitetas reguliariai teikia ataskaitas Specializuotam komitetui.

5 STRAIPSNIS

Bendradarbiavimas policijos ir muitinės veiklos srityje

Ispanija ir Jungtinė Karalystė įsteigia koordinavimo komitetą, kuris veikia kaip kompetentingų institucijų forumas, skirtas bet kuriems klausimams, susijusiems su bendradarbiavimu policijos ir muitinės veiklos srityje, stebėti ir koordinuoti. Sąjunga kviečiama dalyvauti to koordinavimo komiteto posėdžiuose. Koordinavimo komitetas reguliariai teikia ataskaitas Specializuotam komitetui.

6 STRAIPSNIS

Specializuoto komiteto užduotys

Specializuotas komitetas:

a) sudaro palankesnes sąlygas įgyvendinti ir taikyti šį protokolą;

b) aptaria bet kuriuos šiam protokolui svarbius Sąjungos arba Jungtinės Karalystės iškeltus klausimus, kurie kelia sunkumų;

c) nagrinėja šiame protokole nurodytų koordinavimo komitetų ataskaitas ir

d) teikia rekomendacijas Jungtiniam komitetui dėl šio protokolo veikimo.

PRIEDAI

I PRIEDAS

SOCIALINĖS APSAUGOS KOORDINAVIMAS

I DALIS

ADMINISTRACINĖS KOMISIJOS SPRENDIMAI IR REKOMENDACIJOS

Taikytini teisės aktai (A serija):

– 2009 m. birželio 12 d. Sprendimas Nr. A1 dėl dialogo ir taikinimo procedūros, susijusios su dokumentų galiojimu, taikytinų teisės aktų nustatymu ir išmokų skyrimu pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 883/2004, nustatymo[1];

– 2009 m. birželio 12 d. Sprendimas Nr. A2 dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 883/2004 12 straipsnio dėl teisės aktų taikymo komandiruotiems darbuotojams ir savarankiškai dirbantiems asmenims, laikinai dirbantiems ne kompetentingoje šalyje, aiškinimo[2];

[1] OL C 106, 2010 4 24, p. 1.
[2] OL C 106, 2010 4 24, p. 5.

– 2009 m. gruodžio 17 d. Sprendimas Nr. A3 dėl nenutrūkstamų komandiruočių laikotarpių sumavimo pagal Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 1408/71 ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 883/2004[1].

Elektroninis keitimasis duomenimis (E serija):

– 2010 m. kovo 3 d. Sprendimas Nr. E2 dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 883/2004 1 straipsnyje apibrėžtų ir elektroniniame kataloge, kuris yra neatsiejama EESSI dalis, išvardytų institucijų duomenų pakeitimo valdymo procedūros nustatymo[2];

– 2014 m. kovo 13 d. Sprendimas Nr. E4 dėl pereinamojo laikotarpio, apibrėžto Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 987/2009 95 straipsnyje[3];

– 2017 m. kovo 16 d. Sprendimas Nr. E5 dėl pereinamojo laikotarpio, taikomo Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 987/2009 4 straipsnyje nurodytam keitimuisi duomenimis elektroninėmis priemonėmis, praktinės tvarkos[4].

---

1 OL C 149, 2010 6 8, p. 3.
2 OL C 187, 2010 7 10, p. 5.
3 OL C 152, 2014 5 20, p. 21.
4 OL C 233, 2017 7 19, p. 3.

Išmokos šeimai (F serija):

– 2009 m. birželio 12 d. Sprendimas Nr. F1 dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 883/2004 68 straipsnio dėl pirmenybinių taisyklių, kai išmokos šeimai sutampa, aiškinimo[1];

– 2015 m. birželio 23 d. Sprendimas Nr. F2 dėl institucijų keitimosi duomenimis skiriant išmokas šeimai[2].

Horizontalieji klausimai (H serija):

– 2009 m. birželio 12 d. Sprendimas Nr. H1 dėl perėjimo nuo Tarybos reglamentų (EEB) Nr. 1408/71 ir (EEB) Nr. 574/72 prie Europos Parlamento ir Tarybos reglamentų (EB) Nr. 883/2004 ir (EB) Nr. 987/2009 tvarkos ir Socialinės apsaugos sistemų koordinavimo administracinės komisijos sprendimų ir rekomendacijų taikymo[3];

---

1 OL C 106, 2010 4 24, p. 11.
2 OL C 52, 2016 2 11, p. 11.
3 OL C 106, 2010 4 24, p. 13.

– 2009 m. spalio 15 d. Sprendimas Nr. H3 dėl datos, į kurią turi būti atsižvelgiama nustatant Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 987/2009 90 straipsnyje nurodyto konvertavimo kursus[1];

– 2009 m. gruodžio 22 d. Sprendimas Nr. H4 dėl Socialinės apsaugos sistemų koordinavimo administracinės komisijos Audito valdybos sudėties ir darbo metodų[2];

– 2010 m. kovo 18 d. Sprendimas Nr. H5 dėl bendradarbiavimo kovojant su sukčiavimu ir klaidomis, įgyvendinant Tarybos reglamentą (EB) Nr. 883/2004 ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 987/2009 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo[3];

– 2010 m. gruodžio 16 d. Sprendimas Nr. H6 dėl tam tikrų principų taikymo sumuojant laikotarpius pagal Reglamento (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo 6 straipsnį[4];

---

1 OL C 106, 2010 4 24, p. 56.
2 OL C 107, 2010 4 27, p. 3.
3 OL C 149, 2010 6 8, p. 5.
4 OL C 45, 2011 2 12, p. 5.

– 2015 m. birželio 25 d. Sprendimas Nr. H7 dėl Sprendimo Nr. H3 dėl datos, į kurią turi būti atsižvelgiama nustatant Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 987/2009 90 straipsnyje nurodyto konvertavimo kursus, peržiūrėjimo[1];

– 2015 m. gruodžio 17 d. (2016 m. kovo 9 d. atnaujinta įrašius nedidelius techninius paaiškinimus) Sprendimas Nr. H8 dėl Socialinės apsaugos sistemų koordinavimo administracinės komisijos Techninės duomenų tvarkymo komisijos darbo metodų ir sudėties[2];

– 2013 m. birželio 19 d. Rekomendacija Nr. H1 dėl *Gottardo* bylos sprendimo, pagal kurį privalumai, kuriais naudojasi pačios valstybės piliečiai pagal su ne valstybe nare sudarytą dvišalę socialinės apsaugos konvenciją, privalo būti taip pat suteikti darbuotojams, kurie yra kitų valstybių narių piliečiai[3].

Pensijos (P serija):

– 2009 m. birželio 12 d. Sprendimas Nr. P1 dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 883/2004 50 straipsnio 4 dalies, 58 straipsnio ir 87 straipsnio 5 dalies dėl invalidumo, senatvės ir maitintojo netekimo išmokų aiškinimo[4].

---

1 OL C 52, 2016 2 11, p. 13.
2 OL C 263, 2016 7 20, p. 3.
3 OL C 279, 2013 9 27, p. 13.
4 OL C 106, 2010 4 24, p. 21.

Pretenzijų tenkinimas (R serija):

– 2013 m. birželio 20 d. Sprendimas Nr. R1 dėl Reglamento (EB) Nr. 987/2009 85 straipsnio aiškinimo[1].

Liga (S serija):

– 2009 m. birželio 12 d. Sprendimas Nr. S1 dėl Europos sveikatos draudimo kortelės[2];

– 2009 m. birželio 12 d. Sprendimas Nr. S2 dėl Europos sveikatos draudimo kortelės[3];

– 2009 m. birželio 12 d. Sprendimas Nr. S3, kuriuo nustatomos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 883/2004 19 straipsnio 1 dalyje ir 27 straipsnio 1 dalyje ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 987/2009 25 straipsnio A dalies 3 punkte numatytos išmokos[4];

---

1 OL C 279, 2013 9 27, p. 11.
2 OL C 106, 2010 4 24, p. 23.
3 OL C 106, 2010 4 24, p. 26.
4 OL C 106, 2010 4 24, p. 40.

– 2009 m. spalio 2 d. Sprendimas Nr. S5 dėl išmokų natūra sąvokos, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 883/2004 1 straipsnio va dalyje, taikomos ligos arba motinystės atveju, aiškinimo pagal Reglamento (EB) Nr. 883/2004 17, 19, 20 ir 22 straipsnius, 24 straipsnio 1 dalį, 25 ir 26 straipsnius, 27 straipsnio 1, 3, 4 ir 5 dalis, 28 ir 34 straipsnius ir 36 straipsnio 1 ir 2 dalis ir dėl pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 987/2009 62–64 straipsnius kompensuotinų sumų apskaičiavimo[1];

– 2009 m. gruodžio 22 d. Sprendimas Nr. S6 dėl Reglamento (EB) Nr. 987/2009 24 straipsnyje nurodytos registracijos gyvenamosios vietos valstybėje narėje ir Reglamento (EB) Nr. 987/2009 64 straipsnio 4 dalyje numatyto sąrašo sudarymo[2];

– 2011 m. birželio 15 d. Sprendimas Nr. S8 dėl teisės į Reglamento (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo 33 straipsnyje paminėtus protezus, svarbius prietaisus ir kitas dideles išmokas natūra[3];

– 2013 m. birželio 20 d. Sprendimas Nr. S9 dėl išlaidų kompensavimo tvarkos Reglamento (EB) Nr. 883/2004 35 ir 41 straipsniams įgyvendinti[4];

1 OL C 106, 2010 4 24, p. 54.
2 OL C 107, 2010 4 27, p. 6.
3 OL C 262, 2011 9 6, p. 6.
4 OL C 279, 2013 9 27, p. 8.

– 2013 m. gruodžio 19 d. Sprendimas Nr. S10 dėl perėjimo nuo reglamentų (EEB) Nr. 1408/71 ir (EEB) Nr. 574/72 prie reglamentų (EB) Nr. 883/2004 ir (EB) Nr. 987/2009 ir kompensavimo tvarkos taikymo[1];

– 2012 m. kovo 15 d. Rekomendacija Nr. S1 dėl tarpvalstybinės gyvų donorų organų donorystės finansinių aspektų[2];

– 2013 m. spalio 22 d. Rekomendacija Nr. S2 dėl teisės į išmokas natūra apdraustiesiems asmenims ir jų šeimos nariams, būnantiems trečiosiose šalyse, pagal dvišalį kompetentingos valstybės narės ir trečiosios šalies susitarimą[3].

Nedarbas (U serija):

– 2009 m. birželio 12 d. Sprendimas Nr. U1 dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 987/2009 54 straipsnio 3 dalies dėl bedarbio išmokų padidinimo dėl išlaikomų šeimos narių[4];

1 OL C 152, 2014 5 20, p. 16.
2 OL C 240, 2012 8 10, p. 3.
3 OL C 46, 2014 2 18, p. 8.
4 OL C 106, 2010 4 24, p. 42.

– 2009 m. birželio 12 d. Sprendimas Nr. U2 dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 883/2004 65 straipsnio 2 dalies dėl visiškų bedarbių, išskyrus pasienio darbuotojus, kurie paskutinį kartą dirbdami pagal darbo sutartį ar savarankiškai gyveno valstybės narės, kuri nėra kompetentinga valstybė narė, teritorijoje, teisės į bedarbio išmokas, taikymo srities[1];

– 2009 m. birželio 12 d. Sprendimas Nr. U3 dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 883/2004 65 straipsnio 1 dalyje nurodytiems bedarbiams taikomos sąvokos „dalinė bedarbystė“ aprėpties[2];

– 2011 m. gruodžio 13 d. Sprendimas Nr. U4 dėl Reglamento (EB) Nr. 883/2004 65 straipsnio 6 ir 7 dalyse ir Reglamento (EB) Nr. 987/2009 70 straipsnyje nustatytos kompensavimo tvarkos[3];

– 2009 m. birželio 12 d. Rekomendacija Nr. U1 dėl teisės aktų, taikomų bedarbiams asmenims, užsiimantiems profesine ar prekybine veikla ne visą darbo dieną valstybėje narėje, kuri nėra jų gyvenamosios vietos valstybė[4];

---

1 OL C 106, 2010 4 24, p. 43.
2 OL C 106, 2010 4 24, p. 45.
3 OL C 57, 2012 2 25, p. 4.
4 OL C 106, 2010 4 24, p. 49.

– 2009 m. birželio 12 d. Rekomendacija Nr. U2 dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 883/2004 64 straipsnio 1 dalies a punkto taikymo bedarbiams asmenims, lydintiems savo sutuoktinius ar partnerius, kurie vykdo profesinę ar prekybinę veiklą valstybėje narėje, kuri nėra kompetentinga valstybė[1].

II DALIS

AKTAI, Į KURIUOS DAROMA NUORODA

2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo[2] su pakeitimais, padarytais:

– 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 988/2009[3];

– 2010 m. gruodžio 9 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 1244/2010[4];

– 2012 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 465/2012[5];

1 OL C 106, 2010 4 24, p. 51.
2 OL L 166, 2004 4 30, p. 1.
3 OL L 284, 2009 10 30, p. 43.
4 OL L 338, 2010 12 22, p. 35.
5 OL L 149, 2012 6 8, p. 4.

– 2012 m. gruodžio 18 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 1224/2012[1];

– 2013 m. gegužės 13 d. Tarybos reglamentu (ES) Nr. 517/2013[2];

– 2013 m. gruodžio 19 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 1372/2013[3] su pakeitimais, padarytais 2014 m. gruodžio 17 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 1368/2014[4];

– 2017 m. kovo 21 d. Komisijos reglamentu (ES) 2017/492[5].

2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 987/2009, nustatantis Reglamento (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo įgyvendinimo tvarką[6], su pakeitimais, padarytais:

– 2010 m. gruodžio 9 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 1244/2010[7];

1 OL L 349, 2012 12 19, p. 45.
2 OL L 158, 2013 6 10, p. 1.
3 OL L 346, 2013 12 20, p. 27.
4 OL L 366, 2014 12 20, p. 15.
5 OL L 76, 2017 3 22, p. 13.
6 OL L 284, 2009 10 30, p. 1.
7 OL L 338, 2010 12 22, p. 35.

– 2012 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 465/2012[1];

– 2012 m. gruodžio 18 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 1224/2012[2];

– 2013 m. gruodžio 19 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 1372/2013[3];

– 2014 m. gruodžio 17 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 1368/2014[4];

– 2017 m. kovo 21 d. Komisijos reglamentu (ES) 2017/492[5].

1 OL L 149, 2012 6 8, p. 4.
2 OL L 349, 2012 12 19, p. 45.
3 OL L 346, 2013 12 20, p. 27.
4 OL L 366, 2014 12 20, p. 15.
5 OL L 76, 2017 3 22, p. 13.

III DALIS

REGLAMENTO (EB) Nr. 883/2004 IR
REGLAMENTO (EB) Nr. 987/2009 ADAPTACIJOS

Šio Susitarimo taikymo tikslais Reglamento (EB) Nr. 883/2004 nuostatos pritaikomos taip:

a) II priedas papildomas taip:

„JUNGTINĖ KARALYSTĖ ir VOKIETIJA

a) 1960 m. balandžio 20 d. Konvencijos dėl socialinės apsaugos 7 straipsnio 5 ir 6 dalys (karo pajėgose tarnaujantiems civiliams taikomi teisės aktai);

b) 1960 m. balandžio 20 d. Konvencijos dėl nedarbo draudimo 5 straipsnio 5 ir 6 dalys (karo pajėgose tarnaujantiems civiliams taikomi teisės aktai).

JUNGTINĖ KARALYSTĖ ir AIRIJA

2004 m. gruodžio 14 d. Susitarimo dėl socialinės apsaugos 19 straipsnio 2 dalis (dėl tam tikrų kreditų invalidumo atveju perkėlimo ir apskaičiavimo).“;

b) III priedas papildomas taip:

„JUNGTINĖ KARALYSTĖ“;

c) VI priedas papildomas taip:

„JUNGTINĖ KARALYSTĖ

Darbo ir paramos išmoka (ESA)

a) Išmokoms iki 2016 m. balandžio 1 d. ESA yra ligos išmokos pinigais pirmąsias 91 dieną (vertinimo etapas). Nuo 92-os dienos ESA yra invalidumo išmoka (pagrindinis etapas);

b) Išmokoms, skirtoms 2016 m. balandžio 1 d. arba vėliau, ESA yra ligos išmokos pinigais pirmąsias 365 dienas (vertinimo etapas). Nuo 366-os dienos ESA yra invalidumo išmoka (paramos grupė).

Didžiosios Britanijos teisės aktai: 2007 m. Gerovės reformos akto 1 dalis.

Šiaurės Airijos teisės aktai: 2007 m. Šiaurės Airijos gerovės reformos akto 1 dalis.“;

d) VIII priedo 1 dalis papildoma taip:

„JUNGTINĖ KARALYSTĖ

Visi prašymai dėl ištarnauto laiko pensijų, valstybinių pensijų pagal 2014 m. Pensijų akto 1 dalį, našlių ir maitintojo netekimo išmokų, išskyrus tas, kurioms per mokestinius metus, kurie prasidėjo 1975 m. balandžio 6 d. arba vėliau:

i) atitinkama šalis įgijo draudimo, darbo pagal sutartį ar gyvenimo laikotarpius pagal Jungtinės Karalystės ir kitos valstybės narės teisės aktus; vieneri (ar daugiau) mokestiniai metai nebuvo įskaityti kaip metai, nuo kurių pradedama skaičiuoti, kaip apibrėžta Jungtinės Karalystės teisės aktuose;

ii) draudimo laikotarpiai, įgyti pagal galiojančius laikotarpiams iki 1948 m. liepos 5 d. Jungtinėje Karalystėje taikomus teisės aktus, taikant reglamento 52 straipsnio 1 dalies b punktą būtų įskaičiuoti atsižvelgiant į draudimo, darbo pagal darbo sutartį ar gyvenimo laikotarpius, įgytus pagal kitos valstybės narės teisės aktus.

Visi prašymai gauti papildomą pensiją pagal 1992 m. Socialinės apsaugos įmokų ir išmokų akto 44 skirsnį ir 1992 m. Socialinės apsaugos įmokų ir išmokų (Šiaurės Airija) akto 44 skirsnį.“;

e) VIII priedo 2 dalis papildoma taip:

„JUNGTINĖ KARALYSTĖ

Diferencijuotos ištarnauto laiko išmokos, mokamos pagal 1965 m. Nacionalinio draudimo akto 36 ir 37 skirsnius ir 1966 m. Nacionalinio draudimo akto (Šiaurės Airija) 35 ir 36 skirsnius.“;

f) X priedas papildomas taip:

„JUNGTINĖ KARALYSTĖ

a) Valstybinės pensijų paskolos (2002 m. Valstybinių pensijų paskolų aktas ir 2002 m. Valstybinių pensijų paskolų aktas (Šiaurės Airija));

b) Pagal pajamas nustatomos pašalpos darbo ieškantiems asmenims (1995 m. Aktas dėl darbo ieškančių asmenų ir 1995 m. Įsakymas dėl darbo ieškančių asmenų (Šiaurės Airija));

d) Negalios pragyvenimo pašalpos judumo dalis (1992 m. Socialinės apsaugos įmokų ir išmokų aktas ir 1992 m. Socialinės apsaugos įmokų ir išmokų aktas (Šiaurės Airija));

e) Užimtumo ir paramos išmoka pagal pajamas (2007 m. Gerovės reformos aktas ir 2007 m. Gerovės reformos aktas (Šiaurės Airija)).“;

g) XI priedas papildomas taip:

„JUNGTINĖ KARALYSTĖ

1. Kai pagal Jungtinės Karalystės teisės aktus asmuo gali turėti teisę į ištarnauto laiko pensiją, jeigu:

a) buvusio sutuoktinio įmokos įskaitomos prilyginant jas to asmens įmokoms arba

b) to asmens sutuoktinis arba buvęs sutuoktinis tenkina atitinkamas įmokoms nustatytas sąlygas, tuomet, jeigu kiekvienu atveju sutuoktinis arba buvęs sutuoktinis dirba arba dirbo pagal darbo sutartį arba savarankiškai ir jam buvo taikomi dviejų arba daugiau valstybių narių teisės aktai, taikomos šio reglamento III antraštinės dalies 5 skyriaus nuostatos siekiant nustatyti teisę į išmokas pagal Jungtinės Karalystės teisės aktus. Šiuo atveju minėtame 5 skyriuje pateiktos nuorodos į „draudimo laikotarpius“ laikomos nuorodomis į draudimo laikotarpius, kuriuos įgijo:

i) sutuoktinis arba buvęs sutuoktinis, kai prašymą pateikia:

– ištekėjusi moteris arba

– asmuo, kurio santuoka nutrūko ne dėl sutuoktinio mirties, arba

ii) buvęs sutuoktinis, kai prašymą pateikia:

– našlys, kuris prieš pat pensinį amžių neturi teisės į našlio tėvystės pašalpą, arba

– našlė, kuri prieš pat pensinį amžių neturi teisės į našlės motinystės pašalpą, našlio tėvystės pašalpą arba našlės pensiją, arba kuri turi teisę tik į su amžiumi susijusią našlės pensiją, apskaičiuotą pagal šio reglamento 52 straipsnio 1 dalies b punktą, ir šiuo tikslu „su amžiumi susijusi našlės pensija“ reiškia sumažinto tarifo našlės pensiją pagal 1992 m. Socialinės apsaugos įmokų ir išmokų akto 39 straipsnio 4 dalį.

2. Taikant šio reglamento 6 straipsnį nuostatoms, reglamentuojančioms teisę į priežiūros pašalpą, slaugymo pašalpą ir invalidumo pašalpą, atsižvelgiama į darbo pagal darbo sutartį, savarankiško darbo arba gyvenimo laikotarpius kitos nei Jungtinė Karalystė valstybės narės teritorijoje, jeigu reikia įvykdyti buvimo Jungtinėje Karalystėje iki tos dienos, kurią pirmą kartą atsiranda teisė į atitinkamą išmoką, sąlygas.

3. Taikant šio reglamento 7 straipsnį invalidumo, senatvės ar maitintojo netekimo išmokos pinigais, pensijos dėl nelaimingų atsitikimų darbe ar profesinių ligų bei išmokos mirties atveju atvejais, pagal Jungtinės Karalystės teisės aktus bet kuris naudos gavėjas, kuris būna kitos valstybės narės teritorijoje, šio buvimo metu vertinamas kaip nuolat gyvenęs tos kitos valstybės narės teritorijoje.

4. Kai taikomas šio reglamento 46 straipsnis, jeigu atitinkamas asmuo neteko darbingumo ir todėl tapo neįgaliu tuo metu, kai jam buvo taikomi kitos valstybės narės teisės aktai, Jungtinė Karalystė, taikydama 1992 m. Socialinės apsaugos įmokų ir išmokų akto 30A skirsnio 5 dalį, įskaito visus laikotarpius, kuriais atitinkamas asmuo dėl minėto nedarbingumo gavo:

   i) ligos išmokas pinigais arba, vietoje jų, darbo užmokestį arba atlyginimą, arba

   ii) išmokas, kaip apibrėžta šio reglamento III antraštinės dalies 4 ir 5 skyriuose, mokamas dėl invalidumo, atsiradusio po minėto darbingumo netekimo, pagal kitos valstybės narės teisės aktus taip, lyg jie būtų buvę laikotarpiai, kuriais buvo mokama trumpalaikio nedarbingumo išmoka pagal 1992 m. Socialinės apsaugos įmokų ir išmokų akto 30A skirsnio 1–4 dalis.

   Taikant šią nuostatą, įskaitomi tik laikotarpiai, kuriais asmuo būtų buvęs nedarbingas, kaip apibrėžta Jungtinės Karalystės teisės aktuose.

5. 1) Apskaičiuojant uždarbio koeficientą siekiant nustatyti teisę į išmokas pagal Jungtinės Karalystės teisės aktus, laikoma, kad atitinkamas asmuo už kiekvieną savaitę, kurią jis dirbo pagal darbo sutartį pagal kitos valstybės narės teisės aktus ir kuri prasidėjo atitinkamais pajamų mokesčio metais, kaip apibrėžta Jungtinės Karalystės teisės aktuose, mokėjo įmokas kaip pagal darbo sutartį dirbantis darbuotojas arba gavo uždarbį, nuo kurio buvo sumokėtos įmokos, remiantis uždarbiu, lygiu dviem trečdaliams tų metų didžiausio uždarbio normos.

2) Taikant šio reglamento 52 straipsnio 1 dalies b punkto ii papunktį, kai:

a) bet kuriais pajamų mokesčio metais, prasidedančiais 1975 m. balandžio 6 d. arba vėliau, pagal darbo sutartį dirbantis asmuo įgijo draudimo, darbo pagal darbo sutartį arba gyvenimo laikotarpių vien tik kitoje nei Jungtinė Karalystė valstybėje narėje, o taikant 5 dalies 1 punktą tie metai laikomi reikalavimus atitinkančiais metais, kaip apibrėžta Jungtinės Karalystės teisės aktuose, šio reglamento 52 straipsnio 1 dalies b punkto i papunkčio taikymo tikslais laikoma, kad toje kitoje valstybėje narėje jis tais metais buvo apdraustas 52 savaites;

b) bet kurie pajamų mokesčio metai, prasidedantys 1975 m. balandžio 6 d. arba vėliau, nelaikomi reikalavimus atitinkančiais metais, kaip apibrėžta Jungtinės Karalystės teisės aktuose, šio reglamento 52 straipsnio 1 dalies b punkto i papunkčio taikymo tikslais, visi draudimo, darbo pagal darbo sutartį arba gyvenimo laikotarpiai tais metais neįskaitomi.

3) Uždarbio koeficientą perskaičiuojant į draudimo laikotarpius, atitinkamais pajamų mokesčio metais pasiektas uždarbio koeficientas, kaip apibrėžta Jungtinės Karalystės teisės aktuose, padalinamas iš tų metų mažiausio uždarbio normos. Rezultatas išreiškiamas sveikuoju skaičiumi, neatsižvelgiant į skaičius po kablelio. Laikoma, kad taip apskaičiuotas skaičius nurodo draudimo savaičių laikotarpį, kuris tais metais buvo įgytas pagal Jungtinės Karalystės teisės aktus, jeigu šis skaičius neviršija savaičių, kuriomis šiam asmeniui tais metais buvo taikomi minėti teisės aktai, skaičiaus.“

Šio Susitarimo taikymo tikslais Reglamento (EB) Nr. 987/2009 nuostatos pritaikomos taip:

a) 1 priedas papildomas taip:

„JUNGTINĖ KARALYSTĖ–BELGIJA

a) 1976 m. gegužės 4 d. ir birželio 14 d. Pasikeitimas laiškais dėl Reglamento (EEB) Nr. 574/72 105 straipsnio 2 dalies (atsisakymas reikalauti kompensuoti administracinių patikrinimų ir sveikatos patikrinimų išlaidas)

b) 1977 m. sausio 18 d. ir kovo 14 d. Pasikeitimas laiškais dėl Reglamento (EEB) Nr. 1408/71 36 straipsnio 3 dalies (kompensavimo arba atsisakymo reikalauti kompensuoti išmokų natūra, suteiktų laikantis Reglamento (EEB) Nr. 1408/71 III antraštinės dalies 1 skyriaus nuostatų, išlaidas tvarka) su pakeitimais, padarytais 1982 m. gegužės 4 d. ir liepos 23 d. Pasikeitimu raštais (susitarimas dėl išlaidų, patirtų pagal Reglamento (EEB) Nr. 1408/71 22 straipsnio 1 dalies a punktą, kompensavimo)

JUNGTINĖ KARALYSTĖ–DANIJA

1977 m. kovo 30 d. ir balandžio 19 d. Pasikeitimas laiškais su pakeitimais, padarytais 1989 m. lapkričio 8 d. ir 1990 m. sausio 10 d. Pasikeitimu laiškais dėl susitarimo dėl atsisakymo reikalauti kompensuoti išmokų natūra bei administracinių patikrinimų ir sveikatos patikrinimų išlaidas

JUNGTINĖ KARALYSTĖ–ESTIJA

2006 m. kovo 29 d. baigtas sudaryti Estijos Respublikos ir Jungtinės Karalystės kompetentingų institucijų susitarimas pagal Reglamento (EEB) Nr. 1408/71 36 straipsnio 3 dalį ir 63 straipsnio 3 dalį, kuriuo nustatomi kitokie pagal šį reglamentą abiejų valstybių mokamų išmokų natūra išlaidų kompensavimo būdai, taikomi nuo 2004 m. gegužės 1 d.

JUNGTINĖ KARALYSTĖ–AIRIJA

1975 m. liepos 9 d. Pasikeitimas laiškais dėl Reglamento (EEB) Nr. 1408/71 36 straipsnio 3 dalies ir 63 straipsnio 3 dalies (nuostata dėl Reglamento (EEB) Nr. 1408/71 III antraštinės dalies 1 ar 4 skyriuose numatytų išmokų natūra išlaidų kompensavimo arba atsisakymo reikalauti jas kompensuoti) ir dėl Reglamento (EEB) Nr. 574/72 105 straipsnio 2 dalies (atsisakymas reikalauti kompensuoti administracinių patikrinimų ir sveikatos patikrinimų išlaidas)

JUNGTINĖ KARALYSTĖ–ISPANIJA

1999 m. birželio 18 d. Susitarimas dėl išmokų natūra, mokamų vadovaujantis Reglamento (EEB) Nr. 1408/71 ir Reglamento (EEB) Nr. 574/72 nuostatomis, kompensavimo

JUNGTINĖ KARALYSTĖ–PRANCŪZIJA

a) 1997 m. kovo 25 d. ir balandžio 28 d. Pasikeitimas laiškais dėl Reglamento (EEB) Nr. 574/72 105 straipsnio 2 dalies (atsisakymas reikalauti kompensuoti administracinių patikrinimų ir sveikatos patikrinimų išlaidas)

b) 1998 m. gruodžio 8 d. Susitarimas dėl išmokų natūra kompensavimo pagal Reglamentus (EEB) Nr. 1408/71 ir (EEB) Nr. 574/72 sumos dydžio nustatymo konkrečių būdų

JUNGTINĖ KARALYSTĖ–ITALIJA

2005 m. gruodžio 15 d. pasirašytas Italijos Respublikos ir Jungtinės Karalystės kompetentingų institucijų susitarimas pagal Reglamento (EEB) Nr. 1408/71 36 straipsnio 3 dalį ir 63 straipsnio 3 dalį, kuriuo nustatomi kitokie pagal šį reglamentą abiejų valstybių mokamų išmokų natūra išlaidų kompensavimo būdai, taikomi nuo 2005 m. sausio 1 d.

JUNGTINĖ KARALYSTĖ–LIUKSEMBURGAS

1975 m. gruodžio 18 d. ir 1976 m. sausio 20 d. Pasikeitimas laiškais dėl Reglamento (EEB) Nr. 574/72 105 straipsnio 2 dalies (atsisakymas reikalauti kompensuoti išlaidas, susijusias su administraciniais patikrinimais ir sveikatos patikrinimais, kaip numatyta Reglamento (EEB) Nr. 574/72 105 straipsnyje)

JUNGTINĖ KARALYSTĖ–VENGRIJA

2005 m. lapkričio 1 d. baigtas sudaryti Vengrijos Respublikos ir Jungtinės Karalystės kompetentingų institucijų susitarimas pagal Reglamento (EEB) Nr. 883/2004 35 straipsnio 3 dalį ir 41 straipsnio 2 dalį, kuriuo nustatomi kitokie pagal šį reglamentą abiejų valstybių mokamų išmokų natūra išlaidų kompensavimo būdai, taikomi nuo 2004 m. gegužės 1 d.

JUNGTINĖ KARALYSTĖ–MALTA

2007 m. sausio 17 d. baigtas sudaryti Maltos ir Jungtinės Karalystės kompetentingų institucijų susitarimas pagal Reglamento (EEB) Nr. 883/2004 35 straipsnio 3 dalį ir 41 straipsnio 2 dalį, kuriuo nustatomi kitokie pagal tą reglamentą abiejų valstybių mokamų išmokų natūra išlaidų kompensavimo būdai, taikomi nuo 2004 m. gegužės 1 d.

JUNGTINĖ KARALYSTĖ–NYDERLANDAI

1956 m. birželio 12 d. Administracinio susitarimo dėl 1954 m. rugpjūčio 11 d. Konvencijos įgyvendinimo 3 straipsnio antras sakinys

JUNGTINĖ KARALYSTĖ–PORTUGALIJA

2004 m. birželio 8 d. Susitarimas, kuriuo nustatomi kiti abiejų šalių mokamų išmokų natūra išlaidų kompensavimo būdai nuo 2003 m. sausio 1 d.

JUNGTINĖ KARALYSTĖ–SUOMIJA

1995 m. birželio 1 ir 20 d. Pasikeitimas laiškais dėl Reglamento (EEB) Nr. 1408/71 36 straipsnio 3 dalies ir 63 straipsnio 3 dalies (kompensavimas arba atsisakymas reikalauti kompensuoti išmokų natūra išlaidas) ir Reglamento (EEB) Nr. 574/72 105 straipsnio 2 dalies (atsisakymas reikalauti kompensuoti administracinių patikrinimų ir sveikatos patikrinimų išlaidas)

JUNGTINĖ KARALYSTĖ–ŠVEDIJA

1997 m. balandžio 15 d. Susitarimas dėl Reglamento (EEB) Nr. 1408/71 36 straipsnio 3 dalies ir 63 straipsnio 3 dalies (išmokų natūra išlaidų kompensavimas arba atsisakymas reikalauti jas kompensuoti) ir Reglamento (EEB) Nr. 574/72 105 straipsnio 2 dalies (atsisakymas reikalauti kompensuoti administracinių patikrinimų ir sveikatos patikrinimų išlaidas)“.

b) 3 priedas papildomas taip:

„JUNGTINĖ KARALYSTĖ“.

II PRIEDAS

41 STRAIPSNIO 4 DALYJE NURODYTŲ SĄJUNGOS TEISĖS AKTŲ SĄRAŠAS

1. 1964 m. birželio 26 d. Tarybos direktyva 64/432/EEB dėl gyvūnų sveikatos problemų, turinčių įtakos Bendrijos vidaus prekybai galvijais ir kiaulėmis[1].

2. 1991 m. sausio 28 d. Tarybos direktyva 91/68/EEB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, reglamentuojančių Bendrijos vidaus prekybą avimis ir ožkomis[2].

3. 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos direktyvos 2009/156/EB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, reglamentuojančių arklinių šeimos gyvūnų importą iš trečiųjų šalių ir jų judėjimą, II skyrius[3].

4. 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos direktyvos 2009/158/EB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, reglamentuojančių Bendrijos vidaus prekybą naminiais paukščiais ir perinti skirtais kiaušiniais ir jų importą iš trečiųjų šalių[4], II skyrius.

5. 1992 m. liepos 13 d. Tarybos direktyvos 92/65/EEB, nustatančios gyvūnų sveikatos reikalavimus, reglamentuojančius prekybą Bendrijoje gyvūnais, sperma, kiaušialąstėmis bei embrionais, kuriems netaikomi gyvūnų sveikatos reikalavimai, nustatyti specialiose Bendrijos taisyklėse, nurodytose Direktyvos 90/425/EEB A priedo I dalyje, bei jų importą į Bendriją[5], II skyrius.

---

1 OL 121, 1964 7 29, p. 1977.
2 OL L 46, 1991 2 19, p. 19.
3 OL L 192, 2010 7 23, p. 1.
4 OL L 343, 2009 12 22, p. 74.
5 OL L 268, 1992 9 14, p. 54.

6. 1989 m. rugsėjo 25 d. Tarybos direktyvos 89/556/EEB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, reglamentuojančių Bendrijos vidaus prekybą galvijų embrionais ir jų importą iš trečiųjų šalių[1], II skyrius.

7. 1988 m. birželio 14 d. Tarybos direktyvos 88/407/EEB, nustatančios gyvūnų sveikatos reikalavimus, taikomus Bendrijos vidaus prekybai užšaldyta galvijų sperma bei jos importui[2], II skyrius.

8. 1990 m. birželio 26 d. Tarybos direktyvos 90/429/EEB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, taikomų Bendrijos vidaus prekybai naminių kuilių sperma ir jos importui[3], II skyrius.

9. 2006 m. spalio 24 d. Tarybos direktyvos 2006/88/EB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, taikomų akvakultūros gyvūnams ir jų produktams, ir dėl tam tikrų vandens gyvūnų ligų prevencijos ir kontrolės[4] III skyrius.

10. 2013 m. birželio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 576/2013 dėl gyvūnų augintinių vežimo nekomerciniais tikslais, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 998/2003[5], II skyrius.

_____

1 OL L 302, 1989 10 19, p. 1.
2 OL L 194, 1988 7 22, p. 10.
3 OL L 224, 1990 8 18, p. 62.
4 OL L 328, 2006 11 24, p. 14.
5 OL L 178, 2013 6 28, p. 1.

III PRIEDAS

SITUACIJŲ AR MUITINĖS PROCEDŪRŲ,
NURODYTŲ 49 STRAIPSNIO 1 DALYJE, TERMINAI

Šiame priede nustatyti terminai yra atitinkamos Reglamento (ES) Nr. 952/2013 taikymo pabaigos datos.

Situacija / procedūra	Terminas
1. Laikinasis saugojimas	**90 dienų** (Reglamento (ES) Nr. 952/2013 149 straipsnis)
2. Išleidimas į laisvą apyvartą	1 mėnuo + 10 dienų nuo deklaracijos priėmimo (Deleguotojo reglamento (ES) 2015/2446[1] 146 straipsnio 3 dalis dėl papildomos deklaracijos); „Pagrįstas laikotarpis“ patikrinimo atveju (Reglamento (ES) Nr. 952/2013 194 straipsnis) **Ne daugiau kaip: 60 dienų**

[1] 2015 m. liepos 28 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2015/2446, kuriuo Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 952/2013 papildomas išsamiomis taisyklėmis, kuriomis patikslinamos kai kurios Sąjungos muitinės kodekso nuostatos (OL L 343, 2015 12 29, p. 1).

Situacija / procedūra		Terminas
3.	**Specialiosios procedūros**	
Procedūros pripažinimo įvykdyta laikotarpis yra privalomas laikinojo įvežimo perdirbti, laikinojo išvežimo perdirbti, galutinio vartojimo ir laikinojo įvežimo atvejais (D. E. 4/17 Deleguotojo reglamento (ES) 2015/2446 A priede). Procedūros pripažinimas įvykdyta įforminant kitą muitinės procedūrą, prekes išvežant iš muitų teritorijos arba sunaikinant, Reglamento (ES) Nr. 952/2013 215 straipsnio 1 dalis.		
a)	**Sąjungos tranzitas**	**Ne daugiau kaip: 12 mėnesių po išleidimo**
b)	**Muitinis sandėliavimas**	**Ne daugiau kaip: 12 mėnesių po pereinamojo laikotarpio pabaigos**
c)	**Laisvosios zonos**	**Pereinamojo laikotarpio pasibaigimo momentu**
d)	**Laikinasis įvežimas**	**Ne daugiau kaip: 12 mėnesių po išleidimo**
e)	**Galutinis vartojimas**	**Ne daugiau kaip: 12 mėnesių po išleidimo**
f)	**Laikinasis įvežimas perdirbti**	**Ne daugiau kaip: 12 mėnesių po išleidimo**
g)	**Laikinasis išvežimas perdirbti**	**Ne daugiau kaip: 12 mėnesių po išleidimo**
4.	**Eksportas**	**150 dienų po išleidimo**
5.	**Reeksportas**	**150 dienų po išleidimo**

IV PRIEDAS

TINKLŲ, INFORMACINIŲ SISTEMŲ IR DUOMENŲ BAZIŲ,
NURODYTŲ 50, 53, 99 IR 100 STRAIPSNIUOSE, SĄRAŠAS

1. Jungtinei Karalystei ir Sąjungai nustatomas atgalinis suderinamumas siekiant užtikrinti, kad, padarius tinklų, informacinių sistemų ir duomenų pakeitimų, taip pat bet kurių keitimosi informacija formatų pakeitimų, valstybės narės ir Jungtinė Karalystė galėtų ir toliau priimti viena kitos informaciją dabartiniu formatu, nebent Sąjunga ir Jungtinė Karalystė susitartų kitaip.

2. Jungtinės Karalystės prieiga prie bet kurio tinklo, informacinės sistemos ar duomenų bazės yra ribotos trukmės. Atitinkamas laikotarpis nurodomas kiekvienam tinklui, informacinei sistemai ar duomenų bazei. Jeigu procedūroms pagal 49 straipsnį įgyvendinti muitinėms reikėtų keistis informacija tada, kai pagal šį priedą elektroniniu duomenų apdorojimu nebebus galima naudotis, naudojamos alternatyvios keitimosi informacija ir jos saugojimo priemonės.

I dalis. Muitinė

Muitinės IT sistema	Prieigos rūšis	Terminas
ICS (Importo kontrolės sistema)	Išankstinės įvežimo deklaracijos pateikimas yra apribotas: – įvežimo bendrosios deklaracijos (ENS) duomenų gavimu ir siuntimu deklaracijų, pateiktų iki pereinamojo laikotarpio pabaigos, atveju (paskesnio uosto ar nukrypimo atveju); – rizikos duomenų, susijusių su tomis deklaracijomis, pateiktomis iki pereinamojo laikotarpio pabaigos, gavimu ir siuntimu.	2021 m. liepos 31 d.
NCTS (Naujoji kompiuterizuota tranzito sistema)	Visos funkcijos, taikomos vykdomoms tranzito operacijoms, t. y. iki pereinamojo laikotarpio pabaigos vežti tranzitu išleistų prekių gabenimui. [Po pereinamojo laikotarpio pabaigos naujoms tranzito operacijoms netaikoma.]	2021 m. sausio 31 d.

Muitinės IT sistema	Prieigos rūšis	Terminas
ECS (Eksporto kontrolės sistema)	**Išvežimo patvirtinimas nebaigtoms eksporto operacijoms**, t. y. iki pereinamojo laikotarpio pabaigos eksportuoti išleistoms prekėms: – operacijoms su išvežimo muitinės įstaigomis Jungtinėje Karalystėje prekių išvežimui patvirtinti ECS; – operacijoms su išvežimo muitinės įstaigomis valstybėse narėse, t. y. eksporto muitinės įstaigomis Jungtinėje Karalystėje, išvežimo patvirtinimams iš valstybių narių išvežimo muitinės įstaigų gauti.	2021 m. sausio 31 d.
INF (Informacinis lapas)	– Tik skaitymo prieiga prie INF skirto verslininkų portalo Jungtinės Karalystės prekiautojams; – Skaitymo ir rašymo prieiga prie aktyvių INF, esančių INF sistemoje, muitinės įstaigoms.	2021 m. gruodžio 31 d.

Muitinės IT sistema	Prieigos rūšis	Terminas
SURV-RECAPP (Tarifų priežiūros sistema. Gavimo programa)	**Jungtinės Karalystės muitinių duomenų elementų perdavimas vykdant išleidimo į laisvą apyvartą arba eksporto procedūras:** – Priežiūros deklaracijos įrašai, dar neperduoti išleidimo į laisvą apyvartą arba eksporto procedūroms, kurios prekėms įformintos iki pereinamojo laikotarpio pabaigos; – Priežiūros deklaracijos įrašų elementai, susiję su išleidimu į laisvą apyvartą, kuriuo baigiama arba pripažįstama įvykdyta vykdoma procedūra ar situacija.	2021 m. vasario 28 d.
EBTI3 (Europos privalomoji tarifinė informacija)	**Skolos muitinei apskaičiavimo duomenys:** Prieiga prie informacijos apie sprendimus, susijusius su PTI arba bet kuriuo vėlesniu įvykiu, kuris gali turėti įtakos pirminei paraiškai arba sprendimui [visapusiška prieiga prie duomenų].	2021 m. sausio 8 d.
TARIC3 (Bendrijos integruotasis muitų tarifas)	**Skolos muitinei apskaičiavimo duomenys:** Kasdien atnaujinamų duomenų perdavimas Jungtinei Karalystei po pereinamojo laikotarpio pabaigos, išskyrus konfidencialius duomenis (statistiniai priežiūros duomenys).	2021 m. gruodžio 31 d.

Muitinės IT sistema	Prieigos rūšis	Terminas
QUOTA2 (Tarifinių kvotų, ribų ir kitos priežiūros valdymo sistema)	**Skolos muitinei apskaičiavimo duomenys:** Kvotų valdymas, prašymų dėl kvotų panaikinimas ir paskirtų nepanaudotų kiekių grąžinimas.	2021 m. sausio 6 d.
SMS TRA, EXP (Prekių pavyzdžių valdymo sistema)	Tik skaitymo prieiga prie duomenų bazės, kurioje laikomi spaudų, žymų ir sertifikatų pavyzdžiai.	2021 m. sausio 31 d.
SMS QUOTA (Prekių pavyzdžių valdymo sistema)	Tik skaitymo prieiga prie duomenų bazės, kurioje laikomi autentiškumo sertifikatai, būtini norint pasinaudoti kvotomis.	2021 m. sausio 6 d.
OWNRES (Pranešimas apie sukčiavimo ir pažeidimų, susijusių su daugiau kaip 10 000 EUR tradicinių nuosavų išteklių sumomis, atvejus, Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 608/2014 5 straipsnio 1 dalis)	Ribota prieiga, skirta tik atvejams, susijusiems su Jungtine Karalyste (prieiga prie bendrųjų analizių nesuteikiama).	2026 m. vasario 20 d.

Muitinės IT sistema	Prieigos rūšis	Terminas
WOMIS (Nurašymo valdymo informacinė sistema, skirta pranešimams apie atvejus, susijusius su tradiciniais nuosavais ištekliais, pagal Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 609/2014 13 straipsnio 3 dalį).	Visapusiška prieiga, standartiškai jau apribota tik nacionalinėmis nurašymo ataskaitomis (tik skaitymo prieiga nuo 2025 m. liepos 1 d., atsižvelgiant į atskiros sąskaitos panaikinimą iki 2025 m. gruodžio 31 d.).	2025 m. birželio 30 d.

Pagalbinė sistema	Prieigos rūšis	Terminas
EOS / EORI (Ekonominės veiklos vykdytojų sistema. Ekonominės veiklos vykdytojų registravimas ir identifikavimas)	Tik skaitymo prieiga susijusioms sistemoms.	2021 m. gruodžio 31 d.
CDS (Muitinės sprendimų sistema)	Tik skaitymo prieiga Jungtinės Karalystės prekybininkams ir muitinės įstaigoms.	2021 m. sausio 31 d.
CS / RD2 (Centrinė paslaugų ir bazinių duomenų sistema)	Tik skaitymo prieiga prie bazinių duomenų. Rašymo prieiga tik JK nacionalinių institucijų muitinės įstaigoms.	2021 m. gruodžio 31 d.

Pagalbinė sistema	Prieigos rūšis	Terminas
CS / MIS (Centrinė paslaugų ir valdymo informacinė sistema)	Tik rašymo prieiga, skirta informacijai apie sistemų neprieinamumą ir verslo statistiniams duomenims įkelti.	2021 m. liepos 31 d.
GTP (Bendrasis verslininkų portalas)	Prieiga prie bendrųjų verslininkų portalo funkcijų Jungtinės Karalystės prekybininkams, kol Jungtinės Karalystės prekybininkams paskutinis specialusis verslininkų portalas bus išjungtas.	2021 m. gruodžio 31 d.

Tinklas ir infrastruktūra	Prieigos rūšis	Terminas
CCN (Bendrasis ryšių tinklas)	Susieta su prieiga susijusioms sistemoms.	2021 m. gruodžio 31 d. (arba ilgiau, jei būtina akcizams ar apmokestinimui)
UUM&DS (Vienodas vartotojų valdymas ir skaitmeniniai parašai)	Susieta su prieiga susijusioms sistemoms.	2021 m. gruodžio 31 d. (arba ilgiau, jei būtina akcizams ar apmokestinimui)
CCN2 (Bendrasis ryšių tinklas 2)	Susieta su prieiga susijusioms sistemoms.	2021 m. gruodžio 31 d. (arba ilgiau, jei būtina akcizams ar apmokestinimui)

II dalis. Akcizai

Akcizų IT sistema	Prieigos rūšis	Terminas
EMCS Core (Akcizais apmokestinamų prekių gabenimo ir kontrolės sistema)	Akcizų mokėjimo laikinas atidėjimas: ataskaitų apie prekių gavimą ir (arba) ataskaitų apie eksportą perdavimas Jungtinei Karalystei ir gavimas iš jos (IE818).	2021 m. gegužės 31 d.
EMCS Admin Coop (Akcizais apmokestinamų prekių gabenimo ir kontrolės sistema. Administracinis bendradarbiavimas)	– pranešimų, susijusių su nebaigtais gabenimais (įvykių ataskaitos, kontrolės ataskaitos, administracinis bendradarbiavimas (užklausos dėl nebaigtų EMCS gabenimų)), perdavimas Jungtinei Karalystei ir gavimas iš jos; – valstybės narės ir Jungtinė Karalystė EMCS administracinį bendradarbiavimą tęsia internetu, kad būtų sudarytos sąlygos užklausoms dėl gabenimų ir gabenimų auditams iki pereinamojo laikotarpio pabaigos.	2021 m. gegužės 31 d. 2024 m. gruodžio 31 d.

Pagalbinė sistema	Prieigos rūšis	Terminas
SEED (Akcizų informacijos mainų sistema)	Tik skaitymo prieiga, Jungtinės Karalystės ekonominės veiklos vykdytojai neaktyvūs.	2021 m. gegužės 31 d.
CS / MISE (EMCS centrinė paslaugų ir valdymo informacinė sistema)	Filtruojama siekiant apsiriboti su Jungtine Karalyste susijusiais gabenimais.	2021 m. gegužės 31 d.

Tinklas ir infrastruktūra	Prieigos rūšis	Terminas
CCN (Bendrasis ryšių tinklas)	Susieta su prieiga susijusioms sistemoms.	2021 m. gegužės 31 d. (arba ilgiau, jei būtina akcizams ar apmokestinimui)

III dalis. PVM

PVM IT sistema	Prieigos rūšis	Terminas
VAT-VIES (PVM informacijos mainų sistema)	**Apmokestinamųjų asmenų registracijos informacija:** Abipusė Jungtinės Karalystės ir valstybių narių prieiga[1] prie IT sistemų, kad iki 2024 m. gruodžio 31 d. būtų galima keistis kitos šalies istorine registracijos informacija[2] (registracijos duomenimis, į sistemą įvestais iki pereinamojo laikotarpio pabaigos), taip pat kitos šalies registracijos informacija, atnaujinta po pereinamojo laikotarpio (pvz., apie apmokestinamojo asmens registracijos panaikinimą).	2024 m. gruodžio 31 d.[3]

[1] Šiame priede „abipusė prieiga“ reiškia, kad Jungtinė Karalystė privalo užtikrinti, kad valstybės narės turėtų tokią pačią prieigą prie tokių duomenų Jungtinėje Karalystėje, kokią turi Jungtinė Karalystė ir valstybės narės prie tokių duomenų valstybėse narėse.

[2] Šiame priede „kita šalis“ Jungtinei Karalystei yra valstybė narė, o valstybei narei – Jungtinė Karalystė.

[3] Jungtinės Karalystės duomenys, susiję su jos apmokestinamųjų asmenų PVM mokėtojų kodais, turi būti atnaujinti iki 2024 m. gruodžio 31 d.

PVM IT sistema	Prieigos rūšis	Terminas
	Sandoriai. Informacija apie apyvartą: Jungtinės Karalystės ir valstybių narių prieiga prie IT sistemų, užtikrinant abipusę prieigą, kad būtų galima keistis informacija, esančia sumuojamosiose ataskaitose, kitai šaliai pateiktose dėl sandorių, sudarytų[1] iki pereinamojo laikotarpio pabaigos ir susijusių su gaunančiosios šalies apmokestinamaisiais asmenimis; Jungtinė Karalystė ir valstybės narės neturi prieigos prie vienos kitų informacijos apie apyvartą, susijusios su sandoriais, sudarytais po 2020 m. gruodžio 31 d.	2024 m. gruodžio 31 d.
PVM grąžinimas	Prieiga prie IT sistemos siekiant: – perduoti valstybėms narėms prašymus grąžinti PVM, kuriuos pagal Direktyvą 2008/9/EB pateikė Jungtinėje Karalystėje įsisteigę apmokestinamieji asmenys, ir gauti iš valstybių narių prašymus grąžinti PVM, kuriuos pateikė valstybėje narėje įsisteigę apmokestinamieji asmenys;	2021 m. balandžio 30 d.

[1] Įskaitant sandorius, kuriems taikoma 51 straipsnio 1 dalis.

PVM IT sistema	Prieigos rūšis	Terminas
	– tvarkyti[1] prašymus grąžinti PVM, kuriuos gavo Jungtinė Karalystė ir pateikė valstybėje narėje įsisteigę apmokestinamieji asmenys, ir prašymus grąžinti PVM, kuriuos gavo valstybės narės ir pateikė Jungtinėje Karalystėje įsisteigę apmokestinamieji asmenys.	2022 m. sausio 31 d.
MOSS (Vieno langelio principu grindžiama minisistema)	**Registracijos informacija:** Jungtinės Karalystės ir valstybių narių prieiga prie IT sistemų, užtikrinant abipusę prieigą, kad būtų galima:	
	– keistis registracijos informacija ir istorine registracijos informacija;	2024 m. gruodžio 31 d.
	– platinti informaciją, susijusią su naujomis MOSS registracijomis, kurių įsigaliojimo data yra 2020 m. gruodžio 31 d. arba ankstesnė.	2021 m. vasario 20 d.

[1] Šioje įtraukoje „tvarkyti“ reiškia atlikti visus su prašymu susijusius veiksmus, kad jis būtų baigtas vykdyti, įskaitant pranešimą apie visas atmestas sumas kartu su išsamia informacija apie tai, kaip teikti apeliaciją, ir visų leidžiamų sumų grąžinimą, įskaitant keitimąsi visais svarbiais pranešimais PVM grąžinimo sistemoje.

PVM IT sistema	Prieigos rūšis	Terminas
	PVM deklaracija: Jungtinės Karalystės ir valstybių narių prieiga prie IT sistemų, užtikrinant abipusę prieigą, kad būtų galima:	
	– keistis MOSS deklaracijų, pateiktų 2021 m. sausio 31 d. arba anksčiau, informacija;	2021 m. vasario 20 d.
	– keistis informacija apie MOSS PVM deklaracijų, pateiktų 2021 m. sausio 20 d. arba anksčiau, pakeitimus;	2022 m. sausio 20 d.
	– keistis informacija apie PVM deklaracijas, susijusias su sandoriais, kuriuose dalyvauja kita šalis;	2024 m. gruodžio 31 d.
	– Jungtinė Karalystė ir valstybės narės neturi prieigos prie vienos kitų PVM deklaracijų informacijos, susijusios su sandoriais, sudarytais po 2020 m. gruodžio 31 d.	

PVM IT sistema	Prieigos rūšis	Terminas
	Mokėjimo informacija: Jungtinės Karalystės ir valstybių narių prieiga prie IT sistemų, užtikrinant abipusę prieigą, kad būtų galima: – keistis mokėjimo informacija, susijusia su mokėjimais, gautais iš MOSS įregistruotų įmonių 2021 m. sausio 31 d. arba anksčiau; – kiek tai susiję su kitos šalies apmokestinamaisiais sandoriais, keistis su grąžinimais arba mokėjimais susijusia informacija apie pakeitimus, susijusius su MOSS PVM deklaracijomis, pateiktomis 2021 m. gruodžio 31 d. arba anksčiau.	2021 m. vasario 20 d. 2022 m. sausio 20 d.

Pagalbinė sistema	Prieigos rūšis	Terminas
CCN / eFCA **Administracinis bendradarbiavimas PVM srityje** (Bendrasis ryšių tinklas / centrinė sistema eForm)	Jungtinės Karalystės ir valstybių narių prašymų (ir atsakymų į šiuos prašymus) dėl administracinio bendradarbiavimo PVM tikslais perdavimas.	2024 m. gruodžio 31 d.
TIC PVM grąžinimo ypatumai	Jungtinės Karalystės prieiga, kad būtų galima atnaujinti Jungtinės Karalystės PVM grąžinimo ypatumus.	2021 m. kovo 31 d.

IV dalis. Mokesčių ir muitų išieškojimo pagalba

Pagalbinė sistema	Prieigos rūšis	Terminas
CCN / eFCA **Išieškojimo pagalba**	Jungtinės Karalystės ir valstybių narių prašymų (ir atsakymų į šiuos prašymus) dėl išieškojimo pagalbos perdavimas.	2025 m. gruodžio 31 d.

V PRIEDAS

EURATOMAS

Šiame priede nustatytos pagal Euratomo sutartį Jungtinėje Karalystėje esančios Bendrijos įrangos ir kito branduolinės saugos garantijoms teikti naudojamo turto, kuris pereinamojo laikotarpio pasibaigimo momentu taps Jungtinės Karalystės nuosavybe, kategorijos.

Pereinamojo laikotarpio pasibaigimo momentu Europos Komisija perduoda Jungtinei Karalystei galutinį perduodamos Euratomo įrangos ir kito turto aprašą.

Pagal 84 straipsnio 1 dalį ir 148 straipsnį Jungtinė Karalystė kompensuoja Sąjungai tos įrangos ir kito turto vertę, apskaičiuotą remiantis 2020 m. konsoliduotosiose finansinėse ataskaitose nustatyta tos įrangos ir kito turto verte. Šią vertę Europos Komisija praneša Jungtinei Karalystei po to, kai ją galutinai patvirtina reguliavimo institucija.

Euratomo įranga yra:

– Jungtinės Karalystės branduolinio kuro perdirbimo gamykloje **„Sellafield“**[1];

[1] Sellafield Ltd, SELLAFIELD CA20 1PG, UNITED KINGDOM.

– buvusiame Jungtinės Karalystės greitųjų neutronų reaktoriaus mokslinių tyrimų ir plėtros centre **„Dounreay“**[1];

– **„Sizewell“**[2] aikštelėje, kurioje yra dvi branduolinės elektrinės („Sizewell A“ (neveikia) ir „Sizewell B“ – tebeveikiantis suslėgtojo vandens reaktorius);

– urano sodrinimo gamykloje **„Capenhurst“**[3];

– branduolinio kuro gamykloje **„Springfields“**[4];

– kituose reaktoriuose, mokslinių tyrimų, medicininiuose ir kituose objektuose, kuriuose naudojama saugos garantijų įranga.

---

1 Dounreay Site Restoration Ltd, KW14 7TZ THURSO CAITHNESS, UNITED KINGDOM.
2 EDF Energy Nuclear Generation Limited - Sizewell B Power Station, SUFFOLK, IP16 4UR LEISTON.
3 Urenco UK Limited, Capenhurst Works, CHESTER CH1 6ER, UNITED KINGDOM.
4 Westinghouse Springfields Fuels Ltd, SALWICK PRESTON PR4 OXJ, UNITED KINGDOM.

Euratomo įranga – tai įvairūs elementai, kuriuos sudaro stacionarieji įrenginiai ir šiems stacionariesiems įrenginiams naudoti būtini susiję įtaisai, kurie yra neatsiejama visos įdiegtos sistemos dalis:

1. Plombos:

   – vienkartinės metalo plombos;

   – vienkartinio bei daugkartinio naudojimo šviesolaidinės plombos ir

   – plombų skaitytuvai.

2. Stebėjimo įranga:

   – skaitmeninės ir analoginės vieno ir kelių komponentų saugos garantijų stebėjimo sistemos.

3. Matavimo įranga (skirta neardomiesiems bandymams):

   – įvairių rūšių gama detektoriai su priešstiprintuviais ir gama spinduliuotės matavimams skirti elektroniniai skaitikliai;

   – įvairių rūšių neutronų detektoriai su priešstiprintuviais ir neutronų matavimams skirti elektroniniai skaitikliai, ir

– nenaudotam bei panaudotam branduoliniam kurui surinkti, taip pat urano statinių ir plutonio dėtuvių turiniui tikrinti skirta įranga, įskaitant strypų ir branduolinio kuro rinklių skenerius, svarstykles ir dinamometrinius jutiklius.

4. Laboratorinė įranga (kuri yra gamykloje „Sellafield“ įrengtos laboratorijos dalis):

– masės spektrometras;

– gama ir rentgeno spinduliuotės naudojimu grindžiamos matavimo priemonės (pvz., *K-edge* densitometrija ir XRF); ir

– pirštininės kameros su analizės įranga, įskaitant densitometrą ir analizines svarstykles.

Siekdamos sudaryti palankias sąlygas veiksmingiausiai perduoti šią įrangą, Jungtinė Karalystė ir Bendrija imasi būtinų teisinių priemonių, kad atleistų Bendriją nuo įsipareigojimų ir atsakomybės pagal 1994 m. kovo 25 d. jos susitarimą su bendrove „British Nuclear Fuels PLC“ (dabar „Sellafield Ltd“).

5. Kompiuterinė ir susijusi įranga (biuruose ir matavimo sistemose):

– asmeniniai kompiuteriai ir su jais susijusi įranga, įskaitant nuotolinio duomenų perdavimo infrastruktūrą (akumuliatoriaus blokus ir maitinimo šaltinius, techninius kelių kompiuterių valdymo įrenginius, tinklo įrangą, įskaitant šviesolaidinius optinius tinklus, eterneto kabelius ir keitiklius, jungiklius, serijinius serverius, virtualiojo privačiojo tinklo maršruto parinktuvą, laiko ir domeno valdiklį, spintas), ir

– susiję serveriai, ekranai ir spausdintuvai.

VI PRIEDAS

98 STRAIPSNYJE NURODYTŲ
ADMINISTRACINIO BENDRADARBIAVIMO PROCEDŪRŲ SĄRAŠAS

1. Valstybių narių administracinis bendradarbiavimas, susijęs su tiekėjų deklaracijomis dėl prekių kilmės, nustatytas lengvatinės prekybos tarp Sąjungos ir tam tikrų šalių tikslais (Įgyvendinimo reglamento (ES) 2015/2447 61–66 straipsniai).

2. Trečiųjų šalių valdžios institucijų arba jų įgaliotų agentūrų išduotų kilmės įrodymų tikrinimo procedūra (speciali nelengvatinio importo tvarka) (Įgyvendinimo reglamento (ES) 2015/2447 59 straipsnis) ir trečiųjų šalių valdžios institucijų arba eksportuotojų išduotų arba surašytų kilmės įrodymų tikrinimo procedūra (lengvatiniai susitarimai) (Įgyvendinimo reglamento (ES) 2015/2447 108–111 ir 125 straipsniai, Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/1076 II priedo 32 straipsnis, Tarybos sprendimo 2013/755/ES VI priedo 55 straipsnis ir lygiavertės lengvatinių susitarimų nuostatos).

3. Savitarpio pagalba išieškant skolą muitinei (Reglamento (ES) Nr. 952/2013 101 straipsnio 1 dalis ir 102 straipsnio 1 dalis ir Įgyvendinimo reglamento (ES) 2015/2447 165 straipsnis).

4. Savitarpio pagalba, kai valstybė narė, kuri priėmė garantiją, perveda skolos muitinei sumą valstybei narei, kurioje atsirado skola muitinei (Reglamento (ES) Nr. 952/2013 92 straipsnio 1 dalies c punktas ir Įgyvendinimo reglamento (ES) 2015/2447 153 straipsnis).

5. Sąjungos prekių muitinio statuso įrodymų tikrinimas (ir administracinė pagalba) (Reglamento (ES) Nr. 952/2013 153 straipsnis ir Įgyvendinimo reglamento (ES) 2015/2447 212 straipsnis).

6. Valdžios institucijų tarpusavio ryšiai, susiję su grąžintomis prekėmis (Reglamento (ES) Nr. 952/2013 203 straipsnis ir Įgyvendinimo reglamento (ES) 2015/2447 256 straipsnis).

7. Administracinis bendradarbiavimas išieškant kitų privalomųjų mokėjimų sumas už prekes, kurioms pagal ATA konvenciją arba Stambulo konvenciją įforminta laikinojo įvežimo procedūra (Reglamento (ES) Nr. 952/2013 226 straipsnio 3 dalies c punktas ir Įgyvendinimo reglamento (ES) 2015/2447 170 straipsnis).

8. Savitarpio pagalba siekiant gauti papildomos informacijos, reikalingos priimti sprendimui dėl prašymo atsisakyti išieškoti muito sumą arba ją grąžinti (Reglamento (ES) Nr. 952/2013 22 straipsnis ir 116 straipsnio 1 dalis ir Įgyvendinimo reglamento (ES) 2015/2447 175 straipsnis).

9. Po prekių išleidimo atliekamas informacijos apie Sąjungos tranzito operaciją tikrinimas ir administracinė pagalba (Reglamento (ES) Nr. 952/2013 48 straipsnis ir Įgyvendinimo reglamento (ES) 2015/2447 292 straipsnis).

10. Administracinis bendradarbiavimas išieškant kitų privalomųjų mokėjimų sumas, mokėtinas taikant tranzito procedūrą (Reglamento (ES) Nr. 952/2013 226 straipsnio 3 dalies a, b ir c punktai ir Įgyvendinimo reglamento (ES) 2015/2447 167 ir 169 straipsniai).

11. Pranešimas apie muitų ir kitų privalomųjų mokėjimų sumų, mokėtinų taikant Sąjungos tranzito procedūrą arba tranzito procedūrą pagal TIR konvenciją, išieškojimą (Reglamento (ES) Nr. 952/2013 226 straipsnio 3 dalies a ir b punktai ir Įgyvendinimo reglamento (ES) 2015/2447 168 straipsnis).

12. Valstybių narių tiesioginis bendradarbiavimas ir keitimasis informacija, susiję su dvejopo naudojimo prekių eksporto kontrolės priemonėmis (Tarybos reglamento (EB) Nr. 428/2009 19 straipsnio 2 dalis).

VII PRIEDAS

128 STRAIPSNIO 6 DALYJE NURODYTŲ AKTŲ IR (ARBA) NUOSTATŲ SĄRAŠAS

1. 1994 m. liepos 27 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2100/94 dėl augalų veislių teisinės apsaugos Bendrijoje (nedarant poveikio šio Susitarimo 96 straipsnio 1 daliai)[1].

[1] OL L 227, 1994 9 1, p. 1.

2. 2001 m. lapkričio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/83/EB dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio žmonėms skirtus vaistus[1], III ir IX antraštinės dalys, 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1901/2006 dėl pediatrijoje vartojamų vaistinių preparatų[2], 2007 m. lapkričio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1394/2007 dėl pažangiosios terapijos vaistinių preparatų[3], 1999 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir tarybos Reglamentas (EB) Nr. 141/2000 dėl retųjų vaistų[4], 2001 m. lapkričio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/82/EB dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio veterinarinius vaistus[5], III ir VII antraštinės dalys, 2009 m. gegužės 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 470/2009, nustatantis Bendrijos farmakologiškai aktyvių medžiagų leistinų liekanų kiekių nustatymo gyvūninės kilmės maisto produktuose tvarką[6], 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 726/2004, nustatantis Bendrijos leidimų dėl žmonėms skirtų ir veterinarinių vaistų išdavimo ir priežiūros tvarką ir įsteigiantis Europos vaistų agentūrą[7], 2012 m. birželio 19 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 520/2012 dėl farmakologinio budrumo veiklos, numatytos Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 726/2004 ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2001/83/EB, vykdymo[8] ir 2008 m. lapkričio 24 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1234/2008 dėl žmonėms skirtų vaistų ir veterinarinių vaistų rinkodaros pažymėjimų sąlygų keitimo nagrinėjimo[9].

---

1 OL L 311, 2001 11 28, p. 67.
2 OL L 378, 2006 12 27, p. 1.
3 OL L 324, 2007 12 10, p. 121.
4 OL L 18, 2000 1 22, p. 1.
5 OL L 311, 2001 11 28, p. 1.
6 OL L 152, 2009 6 16, p. 11.
7 OL L 136, 2004 4 30, p. 1.
8 OL L 159, 2012 6 20, p. 5.
9 OL L 334, 2008 12 12, p. 7.

3. 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1907/2006 dėl cheminių medžiagų registracijos, įvertinimo, autorizacijos ir apribojimų (REACH), įsteigiantis Europos cheminių medžiagų agentūrą[1].

4. 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1272/2008 dėl cheminių medžiagų ir mišinių klasifikavimo, ženklinimo ir pakavimo[2].

5. 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1107/2009 dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką[3] ir 2005 m. vasario 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 396/2005 dėl didžiausių pesticidų likučių kiekių augalinės ir gyvūninės kilmės maiste ir pašaruose ar ant jų[4].

6. 2012 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 528/2012 dėl biocidinių produktų tiekimo rinkai ir jų naudojimo[5].

7. 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 536/2014 dėl žmonėms skirtų vaistų klinikinių tyrimų[6].

---

1 OL L 396, 2006 12 30, p. 1.
2 OL L 353, 2008 12 31, p. 1.
3 OL L 309, 2009 11 24, p. 1.
4 OL L 70, 2005 3 16, p. 1.
5 OL L 167, 2012 6 27, p. 1.
6 OL L 158, 2014 5 27, p. 1.

8. 2008 m. gruodžio 8 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1235/2008, kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 834/2007 įgyvendinimo taisyklės dėl ekologiškų produktų importo iš trečiųjų šalių[1], 16 straipsnis.

9. 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 391/2009 dėl laivų patikrinimo ir apžiūros organizacijų bendrųjų taisyklių ir standartų[2].

10. 2001 m. kovo 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/18/EB dėl genetiškai modifikuotų organizmų apgalvoto išleidimo į aplinką[3] ir 2003 m. rugsėjo 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1829/2003 dėl genetiškai modifikuoto maisto ir pašarų[4] 6 straipsnio 3 dalies c punktas.

11. 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1924/2006 dėl teiginių apie maisto produktų maistingumą ir sveikatingumą[5].

---

1 OL L 334, 2008 12 12, p. 25.
2 OL L 131, 2009 5 28, p. 11.
3 OL L 106, 2001 4 17, p. 1.
4 OL L 268, 2003 10 18, p. 1.
5 OL L 404, 2006 12 30, p. 9.

12. 2014 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1143/2014 dėl invazinių svetimų rūšių introdukcijos ir plitimo prevencijos ir valdymo[1].

13. 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 767/2009 dėl pašarų tiekimo rinkai ir naudojimo[2].

_____

[1] OL L 317, 2014 11 4, p. 35.
[2] OL L 229, 2009 9 1, p. 1.

VIII PRIEDAS

JUNGTINIO KOMITETO IR SPECIALIZUOTŲ KOMITETŲ DARBO TVARKOS TAISYKLĖS

1 taisyklė

Pirmininkas

1. Jungtiniam komitetui bendrai pirmininkauja Europos Komisijos narys ir ministrų lygio Jungtinės Karalystės Vyriausybės atstovas arba pakaitiniais nariais paskirti aukšto lygio pareigūnai. Europos Sąjunga ir Jungtinė Karalystė raštu praneša viena kitai apie paskirtus bendrapirmininkius ir jų pakaitinius narius.

2. Šiose darbo tvarkos taisyklėse numatyti bendrapirmininkių sprendimai priimami bendru sutarimu.

3. Jeigu bendrapirmininkis negali dalyvauti posėdyje, tame posėdyje jį gali pakeisti jo paskirtas asmuo. Apie paskyrimą bendrapirmininkis arba jo paskirtas asmuo kuo anksčiau raštu praneša kitam bendrapirmininkiui ir Jungtinio komiteto sekretoriatui.

4. Bendrapirmininkio paskirtas asmuo to bendrapirmininkio teisėmis naudojasi laikydamasis paskyrimo sąlygų. Laikoma, kad šiose darbo tvarkos taisyklėse nuorodos į bendrapirmininkius apima ir paskirtąjį asmenį.

2 taisyklė

Sekretoriatas

Jungtinio komiteto sekretoriatą (toliau – sekretoriatas) sudaro Europos Komisijos pareigūnas ir Jungtinės Karalystės Vyriausybės pareigūnas. Bendrapirmininkių prižiūrimas sekretoriatas atlieka šiose darbo tvarkos taisyklėse jam pavestas užduotis.

3 taisyklė

Dalyvavimas posėdžiuose

1. Prieš kiekvieną posėdį Sąjunga ir Jungtinė Karalystė per sekretoriatą informuoja viena kitą apie planuojamą delegacijų sudėtį.

2. Atitinkamais atvejais bendrapirmininkių sprendimu dalyvauti Jungtinio komiteto posėdžiuose gali būti kviečiami ekspertai ar kiti asmenys, kurie nėra delegacijų nariai, kad pateiktų informacijos tam tikru klausimu.

4 taisyklė

Posėdžiai

1. Jei bendrapirmininkiai nenusprendžia kitaip, Jungtinis komitetas posėdžius rengia pakaitomis Briuselyje ir Londone.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies, bendrapirmininkiai gali nuspręsti, kad Jungtinio komiteto posėdis būtų rengiamas kaip vaizdo arba telefoninė konferencija.

3. Kiekvieną Jungtinio komiteto posėdį bendrapirmininkių sutartą dieną ir vietoje sušaukia sekretoriatas. Jei Sąjunga arba Jungtinė Karalystė pateikia prašymą surengti posėdį, Jungtinis komitetas stengiasi posėdį surengti per 30 dienų nuo tokio prašymo pateikimo. Skubos atvejais jis stengiasi surengti posėdį anksčiau.

5 taisyklė

Dokumentai

Rašytinius dokumentus, kuriais grindžiami Jungtinio komiteto svarstymai, sekretoriatas sunumeruoja ir pateikia Sąjungai ir Jungtinei Karalystei kaip Jungtinio komiteto dokumentus.

6 taisyklė

Korespondencija

1. Jungtiniam komitetui skirtą korespondenciją Sąjunga ir Jungtinė Karalystė siunčia sekretoriatui. Tokia korespondencija gali būti siunčiama bet kokiomis rašytinės informacijos perdavimo priemonėmis, įskaitant elektroninį paštą.

2. Sekretoriatas užtikrina, kad Jungtiniam komitetui skirta korespondencija būtų persiųsta bendrapirmininkiams ir atitinkamais atvejais išplatinta pagal 5 taisyklę.

3. Visa bendrapirmininkių parengta arba jiems tiesiogiai adresuojama korespondencija siunčiama sekretoriatui ir atitinkamais atvejais išplatinama pagal 5 taisyklę.

7 taisyklė

Posėdžių darbotvarkė

1. Sekretoriatas parengia preliminarios kiekvieno posėdžio darbotvarkės projektą. Jis kartu su susijusiais dokumentais bendrapirmininkiams perduodamas ne vėliau kaip likus 15 dienų iki posėdžio dienos.

2. Į preliminarią darbotvarkę įrašomi tie punktai, kuriuos įtraukti į darbotvarkę paprašė Sąjunga arba Jungtinė Karalystė. Visi tokie prašymai kartu su susijusiais dokumentais pateikiami sekretoriatui ne vėliau kaip likus 21 dienai iki posėdžio pradžios.

3. Ne vėliau kaip prieš 10 dienų iki posėdžio dienos bendrapirmininkiai priima sprendimą dėl preliminarios posėdžio darbotvarkės. Jie gali nuspręsti paskelbti tą preliminarią darbotvarkę arba jos dalį iki posėdžio pradžios.

4. Jungtinis komitetas tvirtina darbotvarkę kiekvieno posėdžio pradžioje. Paprašius Sąjungai ar Jungtinei Karalystei, Jungtinio komiteto sprendimu į darbotvarkę gali būti įtraukti į preliminarią darbotvarkę neįrašyti punktai.

5. Išimtiniais atvejais bendrapirmininkiai gali nuspręsti nukrypti nuo 1 ir 2 dalyse nurodytų terminų.

8 taisyklė

Protokolai

1. Sekretoriatas parengia kiekvieno posėdžio protokolo projektą per 21 dieną nuo posėdžio pabaigos, išskyrus atvejus, jei bendrapirmininkiai nusprendžia kitaip.

2. Protokole paprastai apibendrinamas kiekvienas darbotvarkės punktas ir atitinkamais atvejais nurodoma:

   a) Jungtiniam komitetui pateikti dokumentai;

   b) visi pareiškimai, kuriuos vienas iš bendrapirmininkių paprašė įtraukti į protokolą, ir

   c) priimti sprendimai, pateiktos rekomendacijos, bendri pareiškimai, dėl kurių priimtas sprendimas, ir dėl konkrečių punktų priimtos praktinės išvados.

3. Protokole pateikiamas visų posėdyje dalyvavusių asmenų asmenvardžių, prievardžių ir pareigų sąrašas.

4. Posėdžio protokolą bendrapirmininkiai raštu patvirtina per 28 dienas nuo posėdžio dienos arba iki bendrapirmininkių nustatytos kitos datos. Dvi autentiškas patvirtinto protokolo redakcijas pasirašo sekretoriato nariai. Sąjunga ir Jungtinė Karalystė gauna po vieną iš šių autentiškų redakcijų. Bendrapirmininkiai gali nuspręsti, kad elektroninių egzempliorių pasirašymas ir keitimasis jais atitinka šį reikalavimą.

5. Sekretoriatas taip pat parengia protokolo santrauką. Patvirtinę santrauką bendrapirmininkiai gali nuspręsti ją paskelbti viešai.

9 taisyklė

Sprendimai ir rekomendacijos

1. Laikotarpiu tarp posėdžių Jungtinis komitetas gali priimti sprendimus ar rekomendacijas taikydamas rašytinę procedūrą, jei bendrapirmininkiai nusprendžia taikyti šią procedūrą. Rašytinė procedūra yra bendrapirmininkių keitimasis raštais.

2. Jei Jungtinis komitetas priima sprendimus ar rekomendacijas, į tokių dokumentų pavadinimus atitinkamai įrašomi žodžiai „Sprendimas“ arba „Rekomendacija“. Sekretoriatas visus sprendimus ar rekomendacijas užregistruoja suteikdamas eilės numerį ir nurodydamas jų priėmimo datas.

3. Jungtinio komiteto priimtuose sprendimuose nurodoma jų įsigaliojimo data.

4. Jungtinio komiteto priimtus sprendimus ir rekomendacijas pasirašo bendrapirmininkiai, o sekretoriatas juos išsiunčia šalims iš karto po jų pasirašymo.

10 taisyklė

Viešumas ir konfidencialumas

1. Jei bendrapirmininkiai nenusprendžia kitaip, Jungtinio komiteto posėdžiai turi būti konfidencialūs.

2. Jei Sąjunga arba Jungtinė Karalystė Jungtiniam komitetui ar kuriam nors specializuotam komitetui pateikia informacijos, kuri pagal jos įstatymus ir kitus teisės aktus laikoma konfidencialia arba saugoma nuo atskleidimo, atitinkama šalis tą gautą informaciją laiko konfidencialia.

3. Nedarant poveikio 2 dalies taikymui, Sąjunga ir Jungtinė Karalystė gali kiekviena individualiai nuspręsti, ar skelbti Jungtinio komiteto priimtus sprendimus ir rekomendacijas savo atitinkamuose oficialiuosiuose leidiniuose.

11 taisyklė

Kalbos

1. Jungtinio komiteto oficialiosios kalbos yra Sąjungos ir Jungtinės Karalystės oficialiosios kalbos.

2. Jungtinio komiteto darbo kalba yra anglų kalba. Jeigu bendrapirmininkiai nenusprendžia kitaip, Jungtinis komitetas, svarstydamas klausimus, remiasi anglų kalba parengtais dokumentais.

12 taisyklė

Sąnaudos

1. Sąjunga ir Jungtinė Karalystė padengia visas dėl dalyvavimo Jungtinio komiteto posėdžiuose patirtas savo sąnaudas.

2. Posėdžių organizavimo ir dokumentų dauginimo sąnaudas padengia Sąjunga, jei posėdžiai rengiami Briuselyje, o jei posėdžiai rengiami Londone – Jungtinė Karalystė.

3. Sąnaudas, susijusias su vertimu per posėdžius į Jungtinio komiteto darbo kalbą ir iš tos kalbos, padengia tokio vertimo prašanti šalis.

13 taisyklė

Specializuoti komitetai

1. Nedarant poveikio šios taisyklės 2 ir 3 dalių taikymui, specializuotiems komitetams *mutatis mutandis* taikomos 1–12 taisyklės, jei Jungtinis komitetas nenusprendžia kitaip.

2. Specializuotiems komitetams bendrai pirmininkauja Europos Komisijos ir Jungtinės Karalystės Vyriausybės paskirti atstovai. Europos Sąjunga ir Jungtinė Karalystė praneša viena kitai apie paskirtus atstovus.

3. Visa informacija ir ataskaitos, kurias pagal Susitarimo 165 straipsnio 4 dalį teikia specializuotas komitetas, nedelsiant pateikiamos Jungtiniam komitetui.

14 taisyklė

Metinė ataskaita

Už kiekvienus kalendorinius metus sekretoriatas iki kitų metų gegužės 1 d. parengia Susitarimo 164 straipsnio 6 dalyje numatytą metinę Susitarimo veikimo ataskaitą. Ją tvirtina ir pasirašo bendrapirmininkiai.

IX PRIEDAS

DARBO TVARKOS TAISYKLĖS

A DALIS

GINČŲ SPRENDIMĄ REGLAMENTUOJANČIOS DARBO TVARKOS TAISYKLĖS

I. Apibrėžtys

1. Šiose darbo tvarkos taisyklėse vartojamų terminų apibrėžtys:

a) Šalis – Sąjunga arba Jungtinė Karalystė;

b) ieškovė – Šalis, kuri prašo sudaryti arbitražo kolegiją pagal Susitarimo 170 straipsnį;

c) atsakovė — Šalis, kuri, kaip įtariama, pažeidė šio Susitarimo nuostatą;

d) Šalies atstovas – Šalies tarnautojas ar bet kuris Šalies paskirtas asmuo, pagal šį Susitarimą atstovaujantis tai Šaliai ginče;

e) patarėjas – asmuo, Šalies paskirtas jai patarti arba padėti per arbitražo kolegijos procedūras;

f) padėjėjas – arbitražo kolegijos nario vadovaujamas ir kontroliuojamas asmuo, kuris, laikydamasis savo paskyrimo sąlygų, arbitražo kolegijos nario užsakymu atlieka tyrimus arba teikia jam pagalbą.

II. Pranešimai

2. Šalių ir arbitražo kolegijos pranešimams taikomos šios taisyklės:

a) arbitražo kolegija abiem Šalims tuo pačiu metu siunčia visus prašymus, pranešimus, rašytinius pareiškimus ir kitus dokumentus;

b) kai Šalis arbitražo kolegijai teikia prašymą, pranešimą, rašytinį pareiškimą ar kitą dokumentą, ji tuo pačiu metu nusiunčia jo kopiją kitai Šaliai; ir

c) kai viena Šalis kitai Šaliai teikia su ginču susijusį prašymą, pranešimą, rašytinį pareiškimą ar kitą dokumentą, ji tuo pačiu metu nusiunčia jo kopiją arbitražo kolegijai.

3. Visi 2 dalyje nurodyti pranešimai siunčiami e. paštu arba atitinkamais atvejais bet kokiomis kitomis ryšių priemonėmis, kurias naudojant registruojami išsiunčiami pranešimai. Jei neįrodyta kitaip, toks pranešimas laikomas pateiktu jo išsiuntimo dieną. Visi pranešimai siunčiami atitinkamai Europos Komisijos Teisės tarnybai ir Jungtinės Karalystės užsienio ir Tautų Sandraugos reikalų ministerijos teisės patarėjui.

4. Nuolatinio arbitražo teismo tarptautinis biuras Šalių arba arbitražo kolegijos rašytiniu prašymu veikia kaip Šalių ir arbitražo kolegijos ryšių centras.

5. Bet kuriame prašyme, pranešime, rašytiniame pareiškime ar kitame su arbitražo kolegijos procedūromis susijusiame dokumente rastos smulkios korektūros klaidos gali būti ištaisytos atsiunčiant naują dokumentą, kuriame aiškiai nurodyti pakeitimai.

6. Jeigu paskutinė dokumento pristatymo diena sutampa su savaitgaliu arba Europos Komisijos ar Jungtinės Karalystės užsienio ir Tautų Sandraugos reikalų ministerijos oficialia švenčių diena, dokumentas gali būti pristatytas kitą darbo dieną. Ne vėliau kaip kiekvienų metų rugsėjo 30 d. Sąjunga ir Jungtinė Karalystė informuoja viena kitą, o 4 dalyje nurodytu atveju ir Nuolatinio arbitražo teismo tarptautinį biurą apie atitinkamai Europos Komisijos ir Jungtinės Karalystės užsienio ir Tautų Sandraugos reikalų ministerijos oficialias švenčių dienas.

III. Arbitražo kolegijos narių paskyrimas ir pakeitimas

7. Jei pagal Susitarimo 171 straipsnio 5 dalį vienas ar keli arbitražo kolegijos nariai turi būti atrinkti burtų keliu, Nuolatinio arbitražo teismo tarptautinis biuras nedelsdamas praneša Šalims apie atrankos datą, laiką ir vietą. Šalys gali nuspręsti dalyvauti atrankoje. Tačiau tai, kad atrankoje nedalyvauja viena ar abi Šalys, neturi būti kliūtis vykdyti atranką.

8. Nuolatinio arbitražo teismo tarptautinis biuras raštu praneša kiekvienam asmeniui, kuris buvo atrinktas eiti arbitražo kolegijos nario pareigas, apie jo paskyrimą. Kiekvienas atrinktas asmuo, gavęs tą pranešimą, per 5 dienas Nuolatinio arbitražo teismo tarptautiniam biurui ir abiem Šalims patvirtina, kad yra pasirengęs eiti pareigas.

9. Jei Šalis mano, kad arbitražo kolegijos narys nesilaiko B dalyje išdėstyto Elgesio kodekso ir dėl tos priežasties tą narį reikia pakeisti, ta Šalis, surinkusi pakankamai įrodymų, kad narys, kaip įtariama, nesilaiko reikalavimų, per 15 dienų praneša apie tai kitai Šaliai.

10. Šalys viena su kita konsultuojasi per 15 dienų nuo 9 dalyje nurodyto pranešimo pateikimo. Jos informuoja arbitražo kolegijos narį apie įtariamą reikalavimų nesilaikymą ir gali jo paprašyti imtis veiksmų padėčiai ištaisyti. Jos taip pat gali bendrai nuspręsti pašalinti tą narį ir atrinkti naują narį pagal Susitarimo 171 straipsnį.

    Jei Šalys nesutaria dėl būtinybės pakeisti arbitražo kolegijos narį, kuris neturi būti arbitražo kolegijos pirmininkas, bet kuri Šalis gali prašyti šį klausimą perduoti spręsti arbitražo kolegijos pirmininkui, kurio sprendimas yra galutinis.

    Jei arbitražo kolegijos pirmininkas nustato, kad arbitražo kolegijos narys nesilaiko Elgesio kodekso, pagal Susitarimo 171 straipsnį atrenkamas naujas arbitražo kolegijos narys.

11. Jei Šalys nesutaria dėl būtinybės pakeisti pirmininką, bet kuri Šalis gali prašyti, kad šis klausimas būtų perduotas spręsti vienam iš kitų asmenų, kuriuos Sąjunga ir Jungtinė Karalystė kartu pasiūlė eiti pirmininko pareigas pagal Susitarimo 171 straipsnio 1 dalies trečią sakinį (toliau – atrinktasis asmuo). Atrinktojo asmens asmenvardį burtų keliu išrenka Nuolatinio arbitražo teismo generalinis sekretorius.

Jei atrinktasis asmuo nustato, kad pirmininkas nesilaiko Elgesio kodekso, pagal Susitarimo 171 straipsnį atrenkamas vienas iš asmenų (išskyrus atrinktąjį asmenį), kuriuos Sąjunga ir Jungtinė Karalystė kartu pasiūlė eiti pirmininko pareigas.

IV. Finansiniai klausimai

12. Šalys lygiomis dalimis pasidalija sąnaudas, susijusias su arbitražo kolegijos sudarymu ir veikla, įskaitant arbitražo kolegijos nariams mokamą atlygį ir sąnaudas.

13. Šalys susitaria su arbitražo kolegija per 7 dienas nuo jos sudarymo dėl:

a) arbitražo kolegijos nariams mokėtino atlygio ir sąnaudų, kurios turi būti pagrįstos ir atitikti PPO standartus;

b) padėjėjams mokėtino atlygio; kiekvienam arbitražo kolegijos nariui skirtina bendra padėjėjams mokėtino atlygio suma turi būti pagrįsta ir bet kuriuo atveju neturi viršyti trečdalio to nario atlygio.

Toks susitarimas gali būti pasiektas bet kokiomis ryšio priemonėmis.

V. Tvarkaraštis ir rašytiniai pareiškimai

14. Arbitražo kolegija, pasikonsultavusi su Šalimis, per 7 dienas nuo jos sudarymo pateikia preliminarų procedūros tvarkaraštį.

15. Ieškovė ne vėliau kaip per 20 dienų nuo preliminaraus tvarkaraščio sudarymo dienos pateikia arbitražo kolegijai rašytinį pareiškimą. Atsakovė ne vėliau kaip per 20 dienų nuo dienos, kurią gavo ieškovės rašytinio pareiškimo kopiją, pateikia arbitražo kolegijai rašytinį pareiškimą.

VI. Arbitražo kolegijos darbas

16. Arbitražo kolegijos pirmininkas pirmininkauja visiems posėdžiams. Arbitražo kolegija gali įgalioti pirmininką priimti administracinius ir procedūrinius sprendimus.

17. Jei šiame Susitarime arba šiose darbo tvarkos taisyklėse nenustatyta kitaip, arbitražo kolegija procedūras ir svarstymus gali rengti naudodamasi bet kokiomis ryšio priemonėmis.

18. Arbitražo kolegijos svarstymuose gali dalyvauti tik arbitražo kolegijos nariai, tačiau arbitražo kolegija gali leisti narių padėjėjams dalyvauti jos svarstymuose.

19. Bet kokios nutarties ar sprendimo rengimas yra išskirtinė arbitražo kolegijos narių atsakomybė ir negali būti perduota jokiam kitam asmeniui.

20. Nuolatinio arbitražo teismo tarptautinis biuras arbitražo kolegijai teikia sekretoriato paslaugas ir kitą logistinę paramą.

21. Iškilus procedūriniam klausimui, kuris nepatenka į šio Susitarimo ar šių darbo tvarkos taisyklių taikymo sritį, arbitražo kolegija, pasitarusi su Šalimis, gali priimti sprendimą dėl taikytinos procedūros su sąlyga, kad ši procedūra yra suderinama su šiuo Susitarimu ir šiomis darbo tvarkos taisyklėmis.

22. Jei arbitražo kolegija mano, kad reikia pakeisti kurį nors šiose darbo tvarkos taisyklėse nurodytai procedūrai taikomą terminą arba atlikti bet kokį kitą procedūrinį arba administracinį patikslinimą, ji, pasikonsultavusi su Šalimis, raštu informuoja Šalis apie pakeitimo ar patikslinimo priežastis ir nurodo reikalingą terminą arba patikslinimą.

VII. Posėdžiai

23. Remiantis pagal 14 dalį parengtu preliminariu tvarkaraščiu, po konsultacijų su Šalimis ir kitais arbitražo kolegijos nariais pirmininkas praneša Šalims apie posėdžio datą, laiką ir vietą. Ta informacija skelbiama viešai, išskyrus atvejus, kai posėdis yra uždaras.

Arbitražo kolegija, susitarusi su Šalimis, gali nuspręsti nerengti posėdžio.

24. Jei Šalys nesusitaria kitaip, posėdis rengiamas Hagoje, Nuolatinio arbitražo teismo patalpose.

25. Jei Šalys taip susitaria, arbitražo kolegija gali sušaukti papildomus posėdžius.

26. Visi arbitražo kolegijos nariai turi dalyvauti visame posėdyje.

27. Jei Šalys nesusitaria kitaip, neatsižvelgiant į tai, ar posėdis yra viešas, jame gali dalyvauti šie asmenys:

    a) Šalies atstovai;

    b) patarėjai;

    c) padėjėjai;

    d) vertėjai žodžiu bei raštu ir arbitražo kolegijos teismo referentai; ir

    e) ekspertai (arbitražo kolegijos sprendimu).

28. Ne vėliau kaip prieš 5 dienas iki posėdžio dienos kiekviena Šalis įteikia arbitražo kolegijai ir kitai Šaliai asmenų, kurie posėdyje tos Šalies vardu pateiks žodinių argumentų ar paaiškinimų, ir kitų atstovų ar patarėjų, kurie dalyvaus posėdyje, asmenvardžių sąrašą.

29. Užtikrindama, kad ieškovei ir atsakovei būtų skirta tiek pat laiko argumentams ir atsakymams pateikti, arbitražo kolegija posėdžius rengia taip:

a) argumentų pateikimas:

i) ieškovės argumentai;

ii) atsakovės argumentai;

b) atsakymų pateikimas:

i) ieškovės atsakymas;

ii) atsakovės atsakomieji argumentai.

30. Arbitražo kolegija gali pateikti klausimus bet kuriai Šaliai bet kuriuo posėdžio metu.

31. Arbitražo kolegija pasirūpina, kad posėdžio protokolas būtų parengtas ir įteiktas Šalims kuo greičiau po posėdžio. Šalys gali pateikti pastabų dėl protokolo, o arbitražo kolegija gali į tas pastabas atsižvelgti.

32. Kiekviena Šalis per 10 dienų nuo posėdžio dienos gali pateikti arbitražo kolegijai papildomą rašytinį pareiškimą dėl posėdžio metu kilusio bet kokio klausimo.

VIII. Klausimai raštu

33. Arbitražo kolegija bet kuriuo procedūros metu gali vienai ar abiem Šalims pateikti klausimų raštu.

34. Kiekviena Šalis turi turėti galimybę raštu pateikti pastabų dėl kitos Šalies atsakymų į arbitražo kolegijos pateiktus klausimus per 5 dienas nuo dienos, kurią ji gavo tų atsakymų kopiją.

IX. Konfidencialumas

35. Bet kokią informaciją, kurią Šalis pateikė arbitražo kolegijai ir kurią ta Šalis nurodė kaip konfidencialią, kita Šalis ir kolegija laiko konfidencialia. Kai Šalis arbitražo kolegijai pateikia rašytinį pareiškimą, kuriame yra konfidencialios informacijos, ji per 15 dienų taip pat pateikia pareiškimą be konfidencialios informacijos, kuris turi būti skelbiamas viešai.

36. Nė viena šių darbo tvarkos taisyklių nuostata netrukdo Šaliai atskleisti visuomenei savo rašytinių pareiškimų, atsakymų į arbitražo kolegijos pateiktus klausimus ar žodinės argumentacijos protokolo, jeigu pateikdama nuorodą į kitos Šalies pateiktą informaciją ji neatskleidžia jokios informacijos, kurią kita Šalis nurodė esant konfidencialią.

37. Arbitražo kolegijos posėdžiai yra vieši, išskyrus atvejus, kai Šalies pareiškimuose ir argumentuose yra konfidencialios informacijos arba kai Šalys susitaria, kad posėdis turi būti uždaras. Tokiu atveju Šalys užtikrina arbitražo kolegijos posėdžių konfidencialumą.

X. *Ex parte* ryšiai

38. Arbitražo kolegija nesusitinka ar kitais būdais žodžiu nesusisiekia su Šalimi, jeigu nedalyvauja kita Šalis.

XI. Skubūs atvejai

39. Susitarimo 173 straipsnio 2 dalyje nurodytais skubos atvejais arbitražo kolegija, pasikonsultavusi su Šalimis, prireikus patikslina šiose darbo tvarkos taisyklėse nustatytus terminus. Arbitražo kolegija apie tokius patikslinimus praneša Šalims.

XII. Vertimas raštu ir žodžiu

40. Arbitražo kolegijos procedūrų kalba yra anglų kalba. Arbitražo kolegijos sprendimai rengiami anglų kalba.

41. Kiekviena Šalis padengia savo išlaidas, susijusias su arbitražo kolegijai pateiktų dokumentų, kurių pirminė redakcija parengta ne anglų kalba, vertimu, ir visas išlaidas, susijusias su vertimu žodžiu per posėdį savo atstovams ar patarėjams.

B DALIS

ARBITRAŽO KOLEGIJŲ NARIŲ ELGESIO KODEKSAS

Apibrėžtys

1. Šiame elgesio kodekse vartojamas darbo tvarkos taisyklėse apibrėžtas „padėjėjo“ terminas. Be to, „kandidatas“ reiškia asmenį, kurio asmenvardis yra Susitarimo 171 straipsnio 1 dalyje nurodytame sąraše ir kurio išrinkimas arbitražo kolegijos nariu svarstomas pagal tą straipsnį.

Pareigos proceso metu

2. Kad ginčai būtų sprendžiami sąžiningai ir nešališkai, kiekvienas kandidatas ir arbitražo kolegijos narys vengia netinkamai elgtis ir sukelti netinkamo elgesio įspūdį, yra nepriklausomas ir nešališkas, vengia tiesioginių ir netiesioginių interesų konfliktų ir griežtai laikosi tinkamo elgesio normų. Buvę kandidatai eiti arbitražo kolegijos nario pareigas ar buvę jos nariai laikosi 8, 9 ir 10 dalyse nustatytų įpareigojimų.

Prievolė atskleisti informaciją

3. Iki patvirtinimo, kad kandidatas atrinktas eiti arbitražo kolegijos nario pareigas pagal šį Susitarimą, tas kandidatas Šalims raštu praneša apie visus jam žinomus interesus, ryšius ar dalykus, kurie gali daryti poveikį jo nepriklausomumui ar nešališkumui arba pagrįstai sukelti netinkamo elgesio ar tendencingumo per arbitražo kolegijos procedūras įspūdį.

4. Kandidatai eiti arbitražo kolegijos nario pareigas ir tos kolegijos nariai apie dalykus, susijusius su faktiniais ar galimais šio elgesio kodekso pažeidimais, praneša tik Jungtiniam komitetui, kur juos svarsto Sąjunga ir Jungtinė Karalystė.

5. Arbitražo kolegijos nariai bet kuriuo arbitražo kolegijos procedūros etapu raštu praneša Šalims apie bet kokius jiems žinomus arba sužinotus 3 dalyje nurodyto pobūdžio interesus, ryšius ar dalykus.

Arbitražo kolegijos narių deramas stropumas

6. Išrinkti arbitražo kolegijos nariai visais arbitražo kolegijos procedūros etapais savo pareigas atlieka kruopščiai ir operatyviai, taip pat sąžiningai ir stropiai. Visų pirma jie:

   a) nagrinėja tik tuos klausimus, kurie buvo iškelti per arbitražo kolegijos procedūras ir yra būtini nutarčiai priimti, ir šios pareigos neperduoda jokiam kitam asmeniui;

b) imasi visų reikiamų priemonių užtikrinti, kad jų padėjėjai susipažintų su 2, 3, 4, 5, 9 bei 10 dalimis ir jų laikytųsi.

Arbitražo kolegijos narių nepriklausomumas ir nešališkumas

7. Arbitražo kolegijos nariai:

a) turi būti nepriklausomi ir nešališki, vengti sukelti netinkamo elgesio ar tendencingumo įspūdį, jiems neturi turėti įtakos asmeniniai interesai, išorinis spaudimas, politiniai sumetimai, visuomenės protestai, lojalumas Sąjungai ar Jungtinei Karalystei arba kritikos baimė;

b) nei tiesiogiai, nei netiesiogiai neturi prisiimti jokių prievolių ir nesiekti jokios naudos, jeigu tai kaip nors trukdo arba gali trukdyti tinkamai vykdyti pareigas;

c) neturi naudotis arbitražo kolegijos nario pareigomis, kad patenkintų asmeninius ar privačius interesus, ir turi vengti veiksmų, kurie galėtų sukelti įspūdį, kad kiti asmenys gali juos kaip nors paveikti;

d) neturi leisti, kad finansiniai, verslo, profesiniai, šeiminiai ar socialiniai santykiai arba įsipareigojimai paveiktų jų elgesį ar nuovoką;

e) privalo vengti užmegzti ryšius ar įgyti finansinių interesų, kurie gali paveikti jų nešališkumą arba kurie gali pagrįstai sukelti netinkamo elgesio arba tendencingumo įspūdį;

f) neturi svarstyti jokių ginčo dalyko ar arbitražo kolegijos procedūros eigos aspektų su viena ar abiem Šalimis, nedalyvaujant kitiems arbitražo kolegijos nariams.

Buvusių arbitražo kolegijos narių įsipareigojimai

8. Visi buvę arbitražo kolegijos nariai vengia veiksmų, kurie galėtų sukelti įspūdį, jog vykdydami pareigas jie buvo tendencingi arba galėjo pasipelnyti iš arbitražo kolegijos sprendimo ar nutarties.

Konfidencialumas

9. Nė vienas arbitražo kolegijos narys ar buvęs narys neturi jokiais atvejais:

a) atskleisti ar naudoti jokios neviešos informacijos, kuri yra susijusi su bet kuria arbitražo kolegijos procedūra ar kuri įgyta vykstant tokiai procedūrai, kitoms nei tos procedūros reikmėms ir bet kuriuo atveju neturi atskleisti ar naudoti tokios informacijos tam, kad įgytų asmeninės naudos ar suteiktų naudos kitiems arba pakenktų kitų asmenų interesams;

b) atskleisti arbitražo kolegijos svarstymų ar kolegijos nario nuomonės.

10. Arbitražo kolegijos narys negali atskleisti arbitražo kolegijos nutarties arba jos dalių anksčiau, nei jos paskelbiamos pagal šį Susitarimą.